DL1002 .B5 * 5.06 (47.1) F3.

FOR THE PEOPLE FOR EDVCATION FOR SCIENCE

LIBRARY

OF
THE AMERICAN MUSEUM

OF
NATURAL HISTORY

Soboto Far CLERKEY
OF THE
AMILIFAE MEETING
FAITHAN PIETOEN

BIDRAG

till

KÄNNEDOM AF

FINLANDS NATUR OCH FOLK.

utgifna

af

Finska Vetenskaps-Societeten.

Trettiondesjunde Häftet.

HELSINGFORS.

Finska Litteratur-sällskapets tryckeri, 1882.

CENTARY

TO CONTRACT

SECTION SERVICE

LYPERTON SERVICES

WHOLE

0.14.471

og rareretzgry

nata anno escriber de agouté

1 100

RYSSLANDS, FINLANDS

0CH

DEN SKANDINAVISKA HALFÖNS

HATTSVAMPAR,

 $\mathbf{AF}$

D:r P. A. KARSTEN,

Lektor i Botanik och Zoologi vid Landtbruksinstitutet i Mustiala.

Sednare Delen:

Pip-, Tagg-, Hud-, Klubb- och Gelésvampar.

MATTSVALABI

Fam. II. Polyporeae Fr.

Öfversigt af slägtena.

* Fruktlagret olikartadt fruktkroppens substans, bestående af från denna och sinsemellan lätt skilda, stundom alldeles fria pipor. (Boletineae KARST.).

† Piporna tätt sammanpackade. Större på marken växande, ätliga eller giftiga svampar. — Boletus Auct.

- A. Piporna långa, trinda eller kantiga, i mynningen regelbundna.
  - a. Sporerna hvita eller hvitaktiga.

I. Suillus Karst.

Piporna hvita, med åldern gulnande, smala, vanl. trinda; piplagret fritt, sällan fastväxt vid foten. P. 1.

- * Foten slät. 1—3.
- ** Foten nätådrig. 4.
- b. Sporerna rosenröda.

2. Tylopilus Karst.

Piporna hvita; piplagret fastväxt. P. 2.

- c. Sporerna ockragula, gulbruna eller gulaktiga.
- 1. Foten försedd med ring.

3. Cricunopus Karst.

Hatten slemmig eller klibbig; foten tät, slät, nedtill icke lökformigt uppsvälld; piplagret fastväxt; piporna gula, enfärgade. P. 3.

- 2. Foten utan ring.
- + Piplagret fritt eller insänkt omkring foten.

4. Tubiporus Karst.

Foten grof, nedtill lökformigt tilltjocknad, vanl. nätådrig; piporna gula. P. 5.

- * Piporna enfärgade. 1-7.
- ** Piporna i mynningen röda. 8-13.
- ++ Piplagret nedlöpande eller fastväxt.

5. Boletus (Dill.) Karst.

Piporna gula, bleka, rostfärgade, stundom stötande i grönt. P. 9.

- * Hatten slemmig. 1-6.
- ** Hatten torr, hinnlös, yngre luden; foten slät, jemntjock; piplagret fastväxt. 7-12
- *** Hatten torr, glatt, stundom i början silkesluden eller stoftbeströdd; foten slät, jemntjock; piplagret fastväxt. 13, 14.
- ***** Hatten torr; foten grof, i början nedtill löklikt uppsvälld, nätådrig. 15—18.
  - d. Sporerna rost-, umbra- eller kaffebruna.
  - 1. Hylle förefinnes.

6. Strobilomyces Berk.

Piplagret fastväxt; piporna vida, kantiga, olikformiga, i början hvita eller gråa; sporerna kaffebruna, oftast klotrunda. P. 16.

2. Hyllet otydligt eller saknas.

7. Krombholzia Karst.

Piplagret fritt; piporna smala, trinda, likformiga; sporerna rost-, sällan umbrabruna, merendels spolformiga. P. 17.

B. Piporna m. korta (omkr. 2 mm.), i mynningen ore-gelbunden, veckade eller slingrande.

8. Gyrodon Opat. P. 18.

†† Piporna fria, från hvarandra fullkomligt skilda.

A. Fruktkroppen köttig, hattlik.

9. Fistulina Bull.

Hatten oregelbunden, half; sporerna n. klotrunda. — På trädstubbar växande, ätliga svampar. P. 20.

B. Fruktkroppen skorplikt utbredd, hinnaktig.

10. Porothelium Fr.

Fruktkroppen upp- och nedvänd, af flockös substans; fruktlagret bildadt af från hvarandra skilda, i början vårtlika, sedan långsträckta pipor. P. 20.

C. Fruktkroppen otydlig eller n. saknas.

11. Solenia Hoffm.

Piporna hinnaktiga, vanl. cylindriska eller päronformiga, från hvarandra fullkomligt skilda, med hopsnörpt mynning. — Små, oansenliga svampar. P. 21.

- ** Fruktlagret likartadt fruktkroppens substans, med denna utgörande en sammanhängande, med porer försedd massa. (Polyporeae Karst.).
- † Fruktkroppens inre väfnad hvit eller blek, stundom stötande i gult eller rödt; sporerna hvita, hvitaktiga eller färglösa.
  - A. Fruktkroppen hattlik.
- a. Hatten vanl. hel, försedd med mer eller mindre tydlig fot.
  - 1. Hatten köttig.
  - + Fruktkroppen enkel.

12. Polyporus (Fr.) Karst.

Hatten köttig, spröd, stundom teml. seg, hel; foten central eller excentrisk, vertikal, vid basen likafärgad. — Ätliga, på marken växande tickor. P. 22.

- * Hatten på ytan ojemn, fjällig. 1-3.
- ** Hatten på ytan jemn, glatt. 4, 5.
- ++ Fruktkroppen sammansatt af flera, öfver hvarandra liggande hattar eller flikar, bildande mera regelbundna tufvor på en mer eller mindre tydlig, gemensam fot.

13. Polypilus Karst.

Hattarne köttiga eller ostartade, utan bälten; porlagret lossnande. — På marken eller trädstammar förekommande, merendels ätliga svampar. P. 24.

* Hatten köttig, fast, flocköst fibrös; tufvorna centrala, med fot. 1-5.

- ** Hatten ostartad; tufvorna vanl. fotlösa. 6-9.
- 2. Hatten seg, läder- eller korkartad, stundom trädhård.
- + Fruktkroppen enkel.
- α . Fruktkroppen icke öfverdragen med någon lackartad skorpa.

14. Polyporellus Karst.

Hatten seg, läder- eller korkartad; foten central, excentrisk eller lateral. På träd växande arter. P. 27.

- * Foten central, enfärgad. 1-7.
- ** Foten excentrisk eller lateral, vid basen svart. 8-14.
- β Fruktkroppen öfverdragen med en lackartad skorpa.

15. Ganoderma Karst.

Hatten korkartad, äldre trädhård; foten lateral. P. 33.

++ Fruktkroppen sammansatt af en mängd småhattar, bildande tufvor på en mer eller mindre tydlig gemensam bål eller fot,

16. Meripilus Karst.

Hattarne i början köttigt sega, sedan läderartade, vanl. med bälten, inuti fibrösa*); porlagret fastväxt vid hatten; tufvorna laterala, tegellagda, med mer eller mindre sammanväxta fötter. — Oanvändbara, på trädstammar nära marken, om hösten växande tickor. P. 33.

- b. Hatten half, utan fot, med ena sidan fastväxt på gamla trädstammar, ved o. s. v., sällan hel samt vanl. fastväxt med en puckel på dess öfra sida.
  - 1. Porernas mellanväggar helbräddade eller sargade.
  - + Substansen fibrös; porernas mellanväggar tunna.

17. Bjerkandera Karst.

Hatten hinnlös eller betäckt med en tunn fibrös hud; sporerna små eller m. små. P. 35.

- * Hatten hinnlös. 1-23.
- ** Hatten beklädd med en fibrös hud. 24-32.

^{*)} Hos M. salignus möjligen flockösa.

18. Piptoporus Karst.

Hatten beklädd med en tunn, sammanhängande, binnaktig skorpa; porlagret slutl. lossnande. — Öfvervintrande, på trädstammar växande svampar. P. 44.

++ Substansen flockös; porernas mellanväggar tjocka.

Trametes (Fr.) Karst.

Porerna regelbundna, mera små. P. 46.

* Hatten beklädd med en mer eller mindre tjock skorpa. 1-8.

** Hatten utan skorplik beklädnad. 9-20.

20. Daedalea (Pers.) Karst.

Porerna oregelbundna vanl. slingrande, labyrinthformiga och sargade; sporerna m. små. P. 51.

21. Lenzites Fr.

Porerna m. vida, långdragna. (Fruktlagret hällre lamelligt än porigt). P. 53.

2. Porernas mellanväggar helt och hållet delade. (Fruktlagret n. taggigt).

22. Irpex (Fr.) Karst. P. 55.

- B. Fruktkroppen upp- och nedvänd, skorplikt utbredd, oftast byssusartad.
  - a. Porernas mellanväggar helbräddade eller sargade.

23. Physisporus Chev. P. 56.

- * Porerna små, vanl. runda. 1-28.
- ** Porerna vida, vanl. oregelbundna, vinkliga eller bugtiga. 29.
- b. Porernas mellanväggar helt och hållet delade.

24. Xylodon (Ehrenb.) Karst. P. 65.

- †† Fruktkroppens inre väfnad mörkfärgad, vanl. brun, seg, läder- eller korkartad; sporerna gula, hvita, eller färglösa.
  - A. Fruktkroppen hattlik.
- a. Hatten hel eller half, försedd med mer eller mindre tydlig fot.
  - 1. Fruktkroppen enkel, stundom tegellagd.

25. Polystictus (Fr.) Karst.

Hatten i början hårdnad, saftlös, stundom spongiöst mjuk, imbiberande, äldre kork- eller läderartad, vanl. filtluden; foten än långsträckt, än kort; porerna, åtminstone yngre, beströdda med ett fint, hvitt stoft; sporerna färglösa (under mikr.), hvita? — Rostbruna, på marken, sällan på ruttna stubbar växande, oanvändbara svampar. P. 67.

2. Fruktkroppen sammansatt af flera, halfva, med tufvigt sammanväxta fötter försedda småhattar.

26. Xylopilus Karst.

Hattarne trädhårda, af flockös, fnöskartad struktur; porlagret fastväxt. — På trädstammar, nära marken, växande. P. 69.

- 3. Hatten half, utan fot, fasväxt vid ena sidan.
- + Substansen fibrös; porernas mellanväggar tunna.

27. Inonotus Karst.

Hatten hinnlös eller beklädd med en tunn, fibrös hud; sporerna hvita eller gula. P. 69.

- * Hatten hinnlös. 1-8.
- ** Hatten beklädd med en tunn, fibrös hud. 9-14.

28. Ischnoderma Karst.

Hatten beklädd med en tunn, sammanhängande, hinnaktig, vanl. harzartad skorpa; porlagret vanl. slutl. lossnande. P. 73.

++ Substansen flockös, fnöskartad; porernas mellanväggar teml. tjocka.

29. Fomes (Fr.) Karst.

Porerna vanl. regelbundna, mera små; sporerna m. små. — Öfvervintrande, ofta mångåriga, på trädstammar växande tickor. P. 74.

- * Hatten beklädd med en m. hård skorpa, glatt. 1-8.
- ** Hatten sträf, skroflig eller hårig. 9-15.

30. Gleophyllum Karst.

Porerna m. vida, förlängda; sporerna m. små. (Fruktlagret n. lamelligt). P. 79.

 B. Fruktkroppen upp- och nedvänd, skorplikt utbredd, vanl. byssusartad.

31. Poria (Hill.) Karst. P. 81.

*** Fruktlagret nätformigt ådrigt, veckadt eller afbrutet lamelligt tandadt. (Merulieae KARST.).

32. Sistotrema Pers.

Fruktkroppen hattlik, med eller utan fot, köttig; fruktlagret lamelligt tandadt; lamellerna n. vaxartade, sinsemellan fria, hoptrasslade, lätt frånskiljbara; sporerna små, hvita. P. 83.

33. Merulius Fr.

Fruktkroppen skorplikt utbredd, stnndom n. hattlik (i öfre kanten utböjd), mjuk; fruktlagret vaxartadt, mjukt, med ytliga, grunda, nätformiga porer, äldre bildande oregelbundna fållor, stundom tänder; sporerna hvita eller rostfärgade. Växa på trä, hvilket de förstöra och sönderfräta. P. 84.

34. Phlebia Fr.

Fruktkroppen skorplikt utbredd, i väta n. gelatinöst vaxartad, torr broskartad; fruktlagret vaxartadt, mjukt, sammanhängande, af låga, afbrutna veck rynkadt; sporerna hvita, vanl. cylindriska. P. 88.

Fam. III. Hydneae Fr.

Öfversigt af slägtena.

- * Fruktlagret besatt med enkla, hela, stundom inskurna, nål- eller syllika taggar. (Hydneae Karst.).
- † Taggarne, oftast äfven fruktkroppen, hvita eller bleka, stundom stötande i gult; sporerna hvita.
  - A. Fruktkroppen köttig eller gelatinös.
- a. Fruktkroppen hattlik, med fot, eller korallikt förgrenad.
  - 1. Fruktkroppen hattlik; hatten hel, med central fot.

1. Tyrodon Karst.

Taggarne oföränderligt hvitaktiga. — Köttiga, ätliga, på marken växande arter. P. 90.

2. Fruktkroppen korallikt förgrenad.

2. Dryodon Quél.

Fruktlagret ieke omedelbart beklädande grenarne, utan inskränkt till taggarne på grenarnes mot jorden vända sida; taggarne enkla, långa, hvita; sporerna runda. Köttiga, ätliga, på murkna trädstammar förekommande svampar. P. 92.

- b. Fruktkroppen hattlik; hatten half, utan fot, stundom öfvergående till oformliga klumpar.
  - 1. Hatten köttig.

3. Creolophus Karst.

På förmultn. stubb. af löfträd, företrädesvis björk, förekommande, ätliga svampar. P. 93.

2. Hatten gelatinös.

4. Tremellodon Pers.*)

Sporerna elliptiska. P. 95.

- B. Fruktkroppen seg, läder- eller byssusartad.
- a. Fruktkroppen hattlik, seg, läder- eller korkartad.
- 1. Hatten hel, med central fot.

5. Phellodon Karst.

Taggarne oföränderligt hvitaktiga; sporerna hvitaktiga. — Svarteller gråaktiga, på marken växande former. Från *Calodon* föga skildt slägte. P. 95.

2. Hattarne talrika, tegellagda, halfva, baktill sammanflytande till en tjock klump, eller utbredda samt i öfre kanten utböjda.

6. Climacodon Karst.

På trädstammar och grenar förekommande, oanvändbara svampar. P. 97.

b. Fruktkroppen skorplikt utbredd, merendels byssusartad.

7. Hydnum (Linn.) Quél. P. 98.

C. Fruktkroppen föga utvecklad eller n. saknas.

^{*)} Till sin inre struktur öfverensstämmer detta slägte med *Tre-mella* samt bör för den skull rättast hänföras till *Tremelleae*.

8. Mucronella Fr.

Basiderna ensporiga. P. 102.

†† Taggarne, äfvensom ofta fruktkroppen, mörkfärgade, vanl. mer eller mindre brun-, blå- eller gråaktiga.

A. Fruktkroppen köttig.

9. Sarcodon Karst.

Fruktkroppen hattlik; hatten hel, med central fot. — Merendels ätliga, på marken växande arter. P. 103.

- B. Fruktkroppen seg, läder-, kork- eller byssusartad.
- a. Fruktkroppen hattlik, seg, läder- eller korkartad.
- 1. Hatten med mer eller mindre tydlig fot.

10. Calodon Quél.

Hatten kork- eller läderartad, hel, med central fot, stundom half, med lateral, horizontel fot. — På marken, sällan på ruttna stubbar växande, oanvändbara svampar. P. 106.

11. Pleurodon Quél.

Hatten läderartad, half, med lateral, vertikal fot. P. 110.

2. Hatten half, utan fot.

12. Gloiodon Karst.

Sporerna runda, färglösa (und. mikr.). P. 110.

b. Fruktkroppen skorplikt utbredd, vanl. byssusartad.

13. Acia Karst. P. 111.

** Fruktlagret framskjutande såsom knölar, papiller eller vårtor (Grandinieae Karst.). — På ved och bark växande svampar.

† Fruktlagret vaxartadt.

14. Radulum Fr.

Fruktkroppen skorplikt utbredd; fruktlagret knöligt; knölarne oformliga, vanl. långsträckta, aftrubbade, vaxartade, vanl. sinsemellan fria, spridda utan ordning. P. 113.

15. Grandinia Fr.

Fruktkroppen skorplikt utbredd; fruktlagret sammanhängande, vaxartadt, besatt med papiller eller gryn; papillerna klotrunda, hemisferiska, kägelformiga, glatta. P. 115.

†† Fruktlagret af torr beskaffenhet.

16. Odontia Fr.

Fruktkroppen skorplikt utbredd; fruktlagret besatt med inskurna, flerklufna, kamflikade eller tandade, gryn- eller tagglika vårtor. P. 116.

Fam. IV. Thelephoreae Fr.

Öfversigt af slägtena.

- * Sporerna hvitaktiga.
- † Fruktkroppen hattlik eller korallikt förgrenad.
- A. Hatten hel, försedd med fot.
- a. Hatten köttig eller hinnaktig.

l. Craterellus Fr.

Fruktlagret vaxartadt hinnaktigt, fastväxt vid hymenoforet, vändt mot marken, sammanhängande, glatt, slätt eller skrynkligt; sporerna hvita. — Innefattar medelstora eller små, på marken växande, ofta om Kantareller påminnande former. P. 119.

b. Hatten seg.

2. Craterella Pers.

- Små, på jord växande former. P. 120.
- B. Fruktkroppen upplöst i en mängd grenar.

3. Polyozus Karst. P. 122.

C. Hatten utbredd och utböjd eller skålformig.

4. Stereum (Pers.) Karst.

Hatten utbredd, i öfre kanten utböjd, läderartad, vanl. med bälten; fruktlagret olikartadt hattens substans, slätt; sporerna aflånga, cylindriska eller äggrunda. På träd växande svampar. P. 123.

5. Cyphella Fr.

Hatten skålformig, stundom plattad, hinnaktig, sällan n. korkartad, baktill fastväxt, vanl. fotlikt utsträckt, hängande; fruktlagret likartadt, knappast skildt från hattens substans. — Små, oansenliga svampar. P. 128.

- * Fruktkroppen hinnaktig. 1-15.
- ** Fruktkroppen n. korkartad. 16, 17.
- †† Fruktkroppen skorplikt utbredd.
- A. Med tydligt fruktlager.
- a. På förmultnande ved, bark o. s. v. växande svampar.

6. Xerocarpus Karst.

Fruktlagret af torr beskaffenhet, slätt eller besatt med oegentliga knölar; sporerna merendels m. små. P. 133.

- * Fruktkroppen vedartad, kantad. 1-3.
- ** Fruktkroppen broskaktigt läderartad. 4--11.
- *** Fruktkroppen kork- eller läderartad. 12-17.
- **** Fruktkroppen grus- eller pulverartad. 18-27.

7. Corticium (Fr.) Karst.

Fruktlagret köttigt mjukt eller vaxartadt, vid torkning sönderbristande eller lossnande, slätt eller besatt med oegentliga knölar eller papiller; sporerna medelstora eller små. P. 140.

- * Fruktkroppen i omkretsen, fri, kantad. 1-7.
- ** Fruktkroppen i omkretsen flikig, fransad eller borsthårig. 8—12.
- *** Fruktkroppen utbredd, okantad, i omkretsen byssusartad eller fibrillös. 13—24.
- **** Fruktkroppen okantad, i omkretsen glatt, vanl. pulverulent. 25-31.
  - ***** Fruktkroppen med bar omkrets. 32-42.
  - b. På lefvande växter förekommande svampar.
    - 8. Exobasidium Vor. P. 151.
  - B. Utan särskildt fruktlager.
    - 9. Lyomyces Karst. P. 153.
  - * Fruktkroppen hinnaktig. 1.
  - ** Fruktkroppen byssus- eller luddartad, hoptofvad. 2-9.
  - ** Sporerna mer eller mindre bruna.
  - † Fruktkroppen hattlik eller förgrenad.
  - A. Fruktkroppen hattlik; hatten hel, med central fot.

10. Scyphopilus Karst.

- Små, på marken växande arter. P. 155.
- B. Fruktkroppen från en gemensam fotlik bas förgrenande sig i en mängd grenar.

II. Merisma Pers.

- På jord förekommande svampar. P. 156.
- C. Fruktkroppen hattlik; hatten half eller utbredd och i öfre kanten utböjd.
  - 12. Thelephora (Ehrh.) Karst. P. 157.
  - †† Fruktkroppen skorplikt utbredd.
  - A. Med tydligt, köttigt eller hinnaktigt fruktlager.

13. Coniophora (Pers.) Karst.

Sporerna släta, brun- eller gulaktiga. Växa på trä. P. 157. * Köttiga 1-7.

- ** Hinnaktiga 8-11.
- B. Utan särskildt fruktager.

14. Hypochnus (Fr.) Karst.

Fruktkroppen byssus- eller filtartad, stundom hinnaktig; sporerna
verl. runda, taggiga eller vårtfulla, bruna eller brunaktiga. — På
B ed och bark förekommande former. P. 162.

Fam. V. Clavarieae Fr.

Öfversigt af slägtena.

* Fruktkroppen från en gemensam bas förgrenande sig till en oräknelig mängd tunna, platta, jämte hvarandra liggande skifvor, här och der sammanväxande med hvarandra.

I. Sparassis Fr.

Fruktkroppen köttig; skifvorna på båda sidor beklädda med fruktlager; sporerna blekt citrongula. — Ätliga. P. 165.

^{*)} Hos alla af förf. undersökta arter.

- ** Fruktkroppen enkel, klubb- eller trådlik, eller från en gemensam bas förgrenande sig i en mängd trinda grenar.
  - † Sporerna hvita.
  - A. Fruktkroppen köttig.
  - a. Utan sklerotier.

2. Clavaria (Linn.) Karst.

- Ätliga eller för sin litenhet oanvändbara svampar. P. 166.
- b. Med sklerotier.

3. Typhula (Fr.) Karst.

- Små, oansenliga, merendels på förmultn. örter växande svampar. P. 181.
  - B. Fruktkroppen broskartad.

4. Pterula Fr.

Fruktkroppen trådlik, öfverallt jemntjock, grenig, utan särskild fot, af torr beskaffenhet; fruktlagret i början finluddigt, sedan glatt. P. 184.

†† Sporerna gulaktiga, ockragula eller brunaktiga.

5. Clavariella Karst.

Fruktkroppen mer eller mindre seg. — Till föda otjenliga. P. 184.

Fam. VI. Tremelleae Fr.

Öfversigt af slägtena.

* Fruktkroppen hattlik; fruktlagret taggigt; basiderna som hos Tremella.

(Tremellodon Pers. se p. 95.).

- ** Fruktlagret slätt eller veckadt.
- † Fruktkroppen hattlik; hatten utbredd och utböjd.

l. Auricularia Bull.

Fraktkroppen n. läderartad, i början upp- och nedvänd; fruktlagret beklädande fruktkroppens undre sida, geléartadt, ådrigt veckadt; basiderna cylindriska, ledade. P. 191.

(Hirneola).

†† Fruktkroppen vertikal, cylindrisk eller spadlik, enkel, eller grenig.

A. Fruktkroppen cylindrisk, utan särskild fot.

2. Calocera Fr.

Fruktkroppen af gelatinöst broskartad substans, torr hornartad, vertikal, cylindrisk, enkel eller grenig; fruktlagret öfverallt beklädande de upprättstående stänglarne eller grenarne; basiderna gaffelgreniga; sporerna aflånga, böjda. P. 191.

B. Fruktkroppen vanl. spad- eller trattlik.

3. Guepinia Fr.

Fruktkroppen gelatinöst broskartad; fruktlagret beklädande fruktkroppens ena sida; basiderna rundadt äggformiga, utskjutande tvänne, långa, ensporiga grenar; sporerna aflånga, n. böjda. P. 193.

††† Fruktkroppen oregelbunden eller skålformig.

- A. Basiderna runda.
- a. Fruktkroppen gelatinös.
- 1. Fruktlagret likartadt fruktkroppens substans.

4. Tremella (Dill.) Fr.

Fruktkroppen segt geléartad, fuktad uppsvällande, mångformig; fruktlagret öfverallt beklädande fruktkroppen, utan papiller; basiderna rundade, 2—4-deldta. P. 194.

- * Fruktkroppen brosklikt geléartad, delad i bladlika flikar, bar. 1—5.
- ** Fruktkroppen i början fast, sedan köttig, mjuk, vanl. af de lossnande sporerna mjölig. 6—8.
  - *** Fruktkroppen utbredd, tillplattad. 9.
  - **** Fruktkroppen utbrytande, liten. 10—12.

5. Exidia Fr.

Fruktkroppen segt geléartad, fuktad uppsvällande, skålformig och kantad, eller utbredd och okantad, stundom vindad eller försedd med kort fot; fruktlagret beklädande fruktkroppens öfre sida samt besatt med papiller; basiderna som hos föreg. P. 197.

2. Fruktlagret olikartadt fruktkroppens substans.

6. Femsjonia Fr.

Fruktkroppen segt geléartad, skållik, med fot; fruktlagret tjockt, slätt, utan papiller; basiderna klotrunda; sporerna aflånga, böjda. P. 200.

b. Fruktkroppen köttig, fast, öfverallt beklädd af ett tjockt, geléartadt fruktlager.

7. Naematelia Fr.

Fruktkroppen rundad eller plattad, veckad eller vindad; basiderna rundade. P. 200.

B. Basiderna icke runda, vanl. gaffelgreniga.

8. Hirneola Fr.

Fruktkroppen skålformig, vågbräddad, torr läder- eller hornartad, fuktad återqvicknande, men icke uppsvällande; fruktlagret geléartadt, ådrigt veckadt, beklädande fruktkroppens öfre sida; basiderna cylindriska, ledade; sporerna aflånga, böjda. P. 201.

9. Sebacina Tul.

Fruktkroppen köttigt vaxartad, skorplikt utbredd. P. 201.

10. Dacrymyces Nees.

Fruktkroppen vanl. rundad och veckad, geléartad; basiderna gaffelgreniga; sporerna flercelliga. Konidier finnas. P. 201.

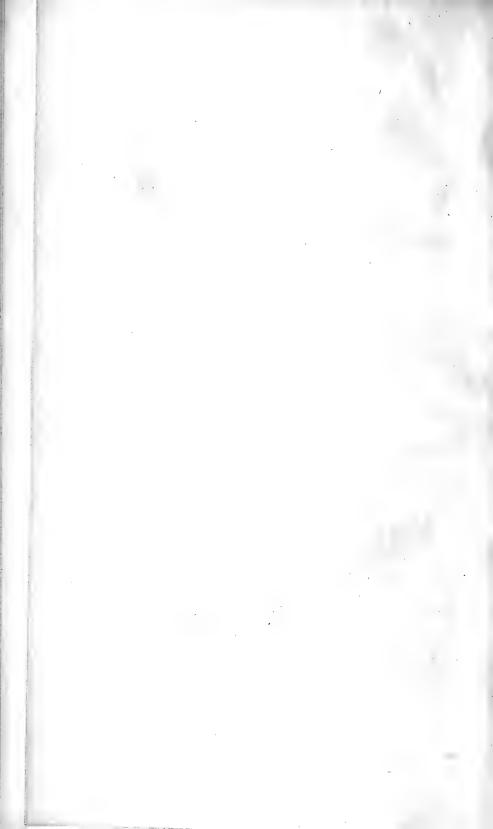
11. Ditiola Fr.

Fruktkroppen knapp-, disk- eller skålformig, med fot, af korklikt vaxertad substans; fruktlagret beklädande fruktkroppens disk, geléartadt, slutl. sönderflytande, bart; sporerna elliptiska, färglösa. P. 203.

12. Ditangium Karst.

Fruktkropparne geléartade, först slutna, sedan öppna, skålformiga, esomoftast utväxta ur ett gemensamt, geléartadt stroma; sporerna (konidierna?, spermatierna?) knippevisa, cylindriska, krökta. P. 204.

~~

Fam. II. Polyporeae. — Pipsvampar.

I. Suillus Karst.

* Foten slät, icke nätådrig.

S. cyanescens (Bull.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 80.
 Blånande Rörsopp.

Hattens kött fast, hvitt, vid brytning i beröring med luften hastigt öfvergående till mörkblå färg.

Skog., vanligast i grushålor, m. r. 8, 9. Ryssl. (Lill-Ryssl.); Skand. (Småland, Halland).

Hatten kullrig, tilltryckt luden eller småfjällig, sämskfärgad eller ljust brunaktig, glanslös, 6—15 cm. bred; foten ihålig, till en del fylld med en lös, flockös massa, m. tjock, yngre äggformig, i början af den omfattande hatten mot spetsen hopknipen, finluden, slät, af hattens färg, 4—8 cm. lång; piplagret fritt; piporna hvita, äldre stötande i gult, smala, trinda. Ur den kramade svampen flyter ymnig, mörkblå, vattenaktig saft. Knappast ätlig. — Boletus Bull., Fr.; Bol. constrictus Pers.

2. S. castaneus (Bull.) Karst. Bull., t. 328.

Hatten och foten sammetsludna, kastanje- eller kanelbruna; köttet oföränderligt.

Skogsmarker, m. r. Ryssl. (Lill-Ryssl.); Skand. (Upsala).

Hatten kullrig eller nedtryckt, fast, slät, glanslös; foten först fylld, sedan ihålig, uppåt afsmalnande, vid basen n. löklikt uppsvälld, slät, glanslös; piplagret fritt; piporna hvita, smala, trinda. — Boletus Bull., Fr.; Bol. cyanescens β fulvidus Weinm.

3. S. fulvidus (Fr.) KARST. ROSTK., t, 45.

Hatten och foten glatta, glänsande, höggula; köttet oför änderligt.

Äng., ljungmarker, m. r. Skand. (Småland).

Hatten kullrig, äldre platt, styf; foten först fylld, sedan ihålig fast, jemntjock, slät; piglagret fritt; piporna med först hvita, sedan citrongula öppningar; köttet hvitt, stötande n. i gult. — Boletus Fr. Bol. testaceus Pers.

** Foten nätådrig.

4. S.? rubiginosus (Fr.) KARST.

Foten nätådrig; piplagret fastväxt vid foten.

Bokskog., m. r. Skand. (Småland).

Hatten dynlik, mjuk, finluden, snart glatt, rödaktigt kaffebrun; foten stor, i början hvitaktig, sedan gulaktig, vid vidröring stötande i grått eller gulaktigt olivgrönt; piporna hvita med olikformiga öppningar; köttet n. svampaktigt, hvitt, oföränderligt. — Boletus Fr.

2. Tylopilus Karst.

1. T. fellens (Bull.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 52. — Bitter Rörsopp.

Hatten glatt, mörkbrun; foten upptill nätådrigt skroflig, vanl. sotfärgad eller olivgrön; piporna först hvita, sedan blekröda; köttet hvitt, i beröring med luften blekrödt, bittert.

Barrskog., på n. fuktiga st. 7—9. Ryssl. (Lill-Ryssl., Mglin i Černigow, Minussinsk i Sibirien); Skand.

Hatten m. mjuk, i början dynlik, äldre plattad, slät, torr, stundom n. brandgul, 8—12 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande, stundom smutsigt hvitblek, omkr. 9 cm. lång; piplagret utan insänkning fastväxt; piporna m. långa, i öppniugen vida. — Boletus Bull., Fr.

Var. I. fuscescens KARST.

Hatten brunaktigt sämskfärgad, småfjällig; foten gulaktig; piplagret omkring foten insänkt; piporna långa, vid beröring brunaktiga; köttet n. bittert.

Barr- och blandskog., r. 7-9. Finl. (Mustiala, Helsingfors, Qvarken).

Hatten först dynlik, sedan plattad, försedd med små, inväxta fjäll, 9—12 cm. bred, 1,5—8 cm. tjoek; foten upptill afsmalnande och nätådrigt skroflig, blekt svafvelgul, 10—14 cm. lång, vid basen 3—6, i toppen 2—3 cm. tjock; piplagret omkring foten insänkt, kullrigt; piporna i öppningen runda eller n. vinkliga, hvita, med rosenröd anstrykning, omkr. 2 cm. långa; köttet hvitt, oföränderligt, stundom vid tryckning rodnande eller blånande; sporerna tappformiga 12—16 mmm. långa, 4,5—5,5 mmm. tjocka.

Var. 2. alutarius (FR.) KARST.

Hatten finluden, slutl. n. glatt, smutsigt sämskfärgad; piporna korta, i öppningen runda, vid tryckning brunaktiga; köttet hvitt, vid beröring med luften lindrigt rodnande, af mild smak.

Magra skogsängar. Skand. (Femsjö).

Hatten dynlik, torr; foten tät, vid basen löklikt uppsvälld, teml. slät, i toppen skroflig; piplagret omkring foten insänkt, platt.

3. Cricunopus Karst. — Ringsopp.

1. Cr. luteus (Linn.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 22. Mörkgul Ringsopp; Smörsvamp.

Hatten betäckt af en tjock, brun, slutl. försvinnande slemhinna; foten upptill fint grynig; ringen hvit, med brunaktig anstrykning; köttet hvitgult.

Barrskog., på öppna st., vid vägar, a. 8—11. Ryssl., Finl.; Skand.

Hatten m. köttig, dynlik eller kullrig, kastanjebrun, smutsbrun eller smutsgul, efter slemhinnans försvinnande mera gul med smutsiga fläckar, inuti gulhvit, 5-15 cm. bred; foten jemntjock, fast, hvitaktig, ofvanför ringen blekgul, 3-9 cm. hög, 1-2 cm. tjock; ringen hinnaktig, i början fasthängande med hatten, lätt sönderrifven; piplagret jemnt fastväxt, gult; piporna smala, trinda eller n. kantiga, enkla;

sporerna mörkt gulbruna, elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Smaken mild, men lös och slemmig. Ehurn icke tillhörande de läckrare arterna är den en af de mest födande. — Boletus Linn., Fr.; Bol. annulatus Pers.

2. Cr. elegans (Schum.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 76. — Brandgul Ringsopp.

Guld- eller brandgul; ringen hvit; köttet gult.

Under eller i närheten af lärkträd, r. 7-10. Ryssl. (Ural); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten kullrig, slutl. platt, klibbig, 5—10 cm. bred; foten fast, ofvanför ringen beströdd med hvitgult gryn, 3—6 cm. hög, 1—2 cm. tjock; ringen lätt försvinnande, hvit, slutl. stötande i gult; piplagret nedlöpande; piporna smala, enkla; sporerna aflånga eller elliptiska, glasklara (under mikr.), 7—8 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka. Ätlig. — Boletus Schum., Fr.; Bol. annulatus Bull., t. 332; Bol. flavidus Krombh., t. 34, f. 1—10.

3. Cr. pulchellus (Fr.) KARST.

Hatten n. klibbig, grönaktigt gul; piporna enkla, i mynningen jemnbreda.

Skog., m. r. Skand. (Småland).

Hatten kullrig, äldre platt, glatt, utan lossnande slemhinna, 4-5 cm. bred; foten kort, jemntjock, slät, gul, omkr. 3 cm. hög; ringen m. smal, streckformig; piplagret fastväxt, guldgult; köttet blekt, understundom med dragning i rödt. — Boletus Fr.

4. Cr. flavidus (Fr.) Karst. Krombh. t. 4, f. 35—37. Foten ofvanför den slemmiga ringen beströdd med lätt försvinnande gryn; piporna sammansatta, stora.

Kärrmark., h. o. d. 8-10. Ryssl. (S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten i början kullrig, sedan platt, tunn, klibbig, blekgul, inuti blek, 3—5 cm. bred; foten smal, n. jemntjock, blek, 5—8 cm. lång; piplagret nedlöpande; piporna smutsigt blekgula, i mynningen kantiga; sporerna aflångt elliptiska, 8—10 mmm. långa, 3,5—4 mmm. tjocka. Till föda mindre lämplig. — Boletus Fr.; Bol. velatus Pers.

4. Tubiporus (Paul.) Karst.

*Piporna enfärgade.

1. T. edulis (Bull.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 13. — Ätlig Rörsopp.

Hatten glatt; foten nätådrig, blek.

Skog., a. 7-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten dynlik, tjock, slät, icke klibbig, stundom blek, grågul eller gråbrun, sällan hvit, 5—25 cm. bred, dess kött i början kompakt, sedan mjukare, oföränderligt hvitt, närmast huden brunaktigt; foten m. tjock, nedtill klubbformigt uppsvälld, stundom n. jemntjock; piplagret n. fritt; piporna långsträckta, små, i början hvita, sedan gula, vanl. med dragning i grönt, enfärgade; sporerna tappformiga, gula, 14—16 mmm. långa, 4—5,5 mmm. tjocka. Växer stundom truppvis, oftast likväl spridd. En bland de läckraste svampar. "Ragout på denna svamp utgjorde en af Konung Carl XIV Johans favoriträtter, och den blef under hans tid med framgång odlad vid Rosersbergs slott".— Boletus Bull., t. 60, 494, Fr.; Bol. aeneus Rostk., t. 37.

2. T. regius (Krombh.) Karst. Krombh., t. 7.

Hatten glatt, rosenfärgad, var. purpurröd och olivgrönaktig; foten nätådrig, gul, vid basen stötande i purpurrödt.

Skog., m. r. Skand. (Vestergöthland).

Hatten dynlik, torr; foten tjock; piplagret n. fritt; piporna smala, korta, guldgula; köttet gulaktigt. En af de smakligaste och vackraste svampar. — Boletus Fr.

3. T. aereus (Bull.) Karst. Krombh., t. 36, f. 1—7. Hatten svartbrun, ofta med dragning i olivgrönt; foten gulaktig, vid basen brunaktig; piporna svafvelgula.

Skogstrakt., m. r. Ryssl. (Ural); Skand.

Hatten dynlik, tjock, n. hinnlös, glatt (luden?); foten tjock, vanl. nätådrig, yngre aflång, n. jemntjock, lång; piplagret n. fritt; piporna små; köttet fast, hvitt, i luften gulnande. — Boletus Bull.; Bol. irideus ROSTK., t. 15.

4. T. vaccinus (Fr.) KARST. Fl. dan., t. 1792.

Hatten finluden, kastanjebrun; foten af samma färg, som hatten.

Skog., helst bokskog., r. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten dynlik, äldre plattad, torr, 6—9 cm. bred; foten nedtill löklikt uppsvälld, fårad, gulbrun, upptill slät; piplagret fritt; piporna trinda, smala, i början slutna, hvita, äldre höggula; köttet hvitt, oföränderligt. Välsmaklig. — Boletus Fr.; Bol. castaneus Schum.

Var. ebulbis Karst. Fr. Sv. Sv., t. 51.

Foten jemntjock eller nedåt afsmalnande, med föga märkbara längslöpande streck; köttet hvitaktigt.

5. T. impolitus (Fr.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 42. — Läcker Rörsopp.

Hatten finluddig, äldre ojemn, gulbrun; foten slät, småluden, blek eller gulblek.

Löf-, helst ekskog., r. Skand. (Upland, Öster- och Vestergöthland).

Hatten dynlik, äldre plattad och (i torka) liksom grynig; foten tjock, nedtill n. löklikt uppsvälld; piplagret fritt; piporna smala, rent gula; köttet tjockt, gulnande. På foten straxt nedom piporna förekommer stundom en röd färgskiftning. I sin smak öfverträffande den Ätliga Rörsoppen, med hvilken den för öfr. öfverensstämmer till form och storlek. — Boletus Fr.; Bol. reticulatus Schaeff., t. 108., Pers.; Bol. edulis Rostk., t. 36.

6. T. aestivalis (Fr.) Paul.? Fr. Sv. Sv., t. 43. — Tidig Rörsopp.

Hatten glatt, hvitaktig; foten slät, glatt, helt gul, inuti äfven gul och nedtill rodnande.

Gräsbevuxna fält, m. r. 6, 7. Skand. (Vestergöthland, Jönköpingstrakten).

Hatten dynlik, m. köttig, i kanten ofta bugtig, slät, i torka fint sprickig, liksom grynig, dess kött mjukt, nära ytan hvitt, nedtill gult,

vanl. oföränderligt; foten lökformig, m. tjock, upptill smalare; piplagret n. fritt; piporna likformiga, smala, helt och hållet gula. Stor, smaklig. — Boletus Fr.

7 T. pachypus (FR.) KARST. FR. Sv. Sv. t., 68. — Tjock Rörsopp.

Hatten fint luden, i början smutsig, utväxt blek, sämskfärgad; foten synnerligen upptill alltid nätådrig, vanl. till hälften gul, till hälften högröd.

Skog, helst bokskog., m. r. 8, 9. Ryssl. (Lill-Ryssl., Ural vid Umpia); Finl. (Åbo); Skand. (Södra Sverge).

Hatten dynlik, tjock, 10-24 cm. bred; foten alltid tjock, vanl. kort, ägg- eller lökformig, stundom långsträckt (6-15 cm.) och då vanl. jemntjock; piplagret rundt kring foten insänkt, n. fritt; piporna trinda, smala ljusgula, aldrig med röd mynning. Köttet hvitt, vid brytning lindrigt blånande, snart återtagande den bleka färgen. Ätlig. — Boletus Fr.; Bol. albus Vent., t. 64, f. 1, 2.

- ** Piporna i mynningen röda.
- 8. T. satanas (Lenz.) Karst. Lenz., f. 31.

Hatten glatt, brunaktigt sämskfärgad, hvitnande; foten upptill med nätformiga, blodröda ådror.

Löfskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten dynlik, n. klibbig; foten kort och tjock; piplagret fritt; piporna smala, gula, med i början blod- eller karmosinröd mynning; köttet hvitaktigt, vid brytning rodnande, af mild smak. M. giftig. — Boletus Lenz, Fr.; Bol. sangvineus Krombh., t. 38, f. 1—6; Bol. luridus Viv., t. 40.

9. T. lupinus (Fr.) Karst. Krombh., t. 38, f. 7—10.

Hatten grönaktigt gulblå, äldre gulaktig; foten blodeller rosenröd.

Skog., m. r. Ryssl. (Krolewetz i Černigow); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten dynlik, glatt, torr, ojemn; foten kort och tjock, nedtill ägglikt uppsvälld, slutl. långsträckt, otydligt nätådrig; piplagret fritt; piporna gula, smala, i mynningen pomeransröda; köttet gulaktigt, straxt blånande. Växer truppvis eller i tufvor samt har en skarp smak och lukt. — Boletus Fr.; Bol. tuberosus Letell., f. 32; Bol. erythropus Krombh.; Bol. rubeolarius Sow., t. 250 (var.).

10. T. purpureus (FR) KARST. FR. Sv. Sv, t. 41. — Purpurfärgad Rörsopp.

Hatten rosenfärgad eller purpurröd; foten gul, beströdd med purpurfärgade ådror eller prickar.

Löfskog., helst under lindar, m. regnfulla somrar, m. r. Skand. (Skåne, Vestergöthland, Upsala).

Hatten dynlik, n. sammetsluden, glanslös, torr; foten tjock; piplagret n. fritt; piporna smala, gröngula, med purpur- eller pomeransröd mynning; köttet blånande, slutl. mörkgult. Skiljes från följ. genom sin högröda, icke klibbiga hatt, sin gula med purpurröda ådror eller prickar beströdda fot och mindre blånande kött. Ehuru n. smak- och luktlös är den likväl i hela svamparnes klass en af de giftigaste. — Boletus Fr.; Bol. sangvineus Krombh., t. 37, f. 12—15.

11. T. luridus (Schaeff.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 12.— Lömsk Rörsopp.

Hatten mörkt olivfärgad, yngre finluden, äldre n. klibbig; foten mörkt mönjaröd; piporna i mynningen i början mönja-, slutl. pomeransröda.

Löfskog., h. o. d. 7-9. Ryssl. (S:t Petersburg, Babenki, Černigow); Finl. (Nådendal); Skand.

Hatten dynlik, 10-15 cm. bred; foten tjock, oregelbunden, nätådrig eller beströdd med prickar, röd, 7-15 cm. hög, 2-3 cm. tjock; piplagret fritt; piporna trinda, inuti gula, slutl. stötande i grönt eller blått; köttet gult, i beröring med luften blånande. Oaktadt smaken icke är obehaglig, är den likväl m. giftig. — Boletus Schaeff., t. 107, Pers., Fr.; Bol. tuberosus Bull., t. 100.; Bol. satanas Rostk., t. 31.; Bol. rubeolarius Pers.

* T. erythropus (Pers.) Karst. Harz., t. 56.

Mindre; foten smalare, cylindrisk, fjällprickig (icke nätådrig), inuti n. rodnande.

Lund., torra somrar, r. Skand.

12. T. sordarius (FR.) KARST. Sv. Bot., t. 246.

Hatten grå, med dragning åt sotbrunt; foten halmgul; piporna inuti i början grå, sedan grönaktiga, i mynningen mörkt gulröda.

Barrskog., r. Skand. (Stockholm).

Hatten dynlik, glatt; foten stor, nedtill n. löklikt uppsvälld, nätådrig, vid basen sotbrun, i spetsen mörkt gulröd; piplagret fritt; köttet blekt, otydligt blånande. — Boletus Fr.; Bol. rubeolarius Sv. Bot.

13. T. leucopus Karst.

Hatten brun; foten hvit.

Barrskog., m. r. 9. Finl. (Åbo, 1858).

Hatten dynlik, glatt, omkr. 6 cm. bred; foten nedtill päronformigt uppsvälld, upptill nätådrig 6—8 cm. hög; piplagret fritt; piporna smala, trinda, gula, i mynningen röda. Gör förmodligen ej undantag från den allmänna regeln, att arterna med pipor, hvilkas mynning är röd, äro giftiga.

5. Boletus (Dill.) Karst. — Kosopp.

* Hatten beklädd med slemhinna.

1. B. collinitus Fr..

Hatten beklädd med en brun, lätt afflådd slemhinna; foten af tilltryckta småfjäll n. nätådrig; piporna sammansatta (delade i tvenne mindre).

Barrskog., r. Skand.

Hatten dynlik, slät, efter slemhinnans försvinnande blekaktig; foten fast, uedåt afsmalnande, hvit, slutl. öfvergående i brunt; piplagret fastväxt; piporna långsträckta, bleka, äldre gula; köttet hvitt. Ensam. Till utseende och färg öfverensstämmande med Cric. luteus.

2. B. granulatus Linn. Fr. Sv. Sv., t. 23. — Grynig Kosopp.

Hatten beklädd med en rostfärgad, lätt afflådd slemhinna; foten upptill fingrynig; piporna enkla, i mynningen gryniga.

Barrskog., der alfven är tallmosand, h. o. d. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg, Ural, Minussinsk i Sibirien); Finl. (Åbo, Tammela); Skand.

Hatten kullrig, slutl. plattad, efter slemmets frånskiljande gulaktig, 6—10 cm. bred; foten jemntjock eller uppåt afsmalnande, gulaktig, 6—10 cm. hög; piplagret fastväxt; piporna korta, gula, trinda, smala; sporerna aflånga 7—9 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka; köttet blekgult. Växer vanl. truppvis tillsammans. God matsvamp. — Boletus flavorufus Schaeff., t. 123; Bol. lactifluus Sow. t. 420 Bol. circinans Pers.

3. B. bovinus Linn. Klotzsch., t. 378. — Allmän Kosopp eller Kosvamp.

Hatten n. klibbig; piporna sammansatta.

Barrskog., der alfven är rullstensgrus, a. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början kullrig, sedan plattad, rödaktigt isabellgul, slutl. bugtbräddad, 5—10 cm. bred; foten jemntjock, slät, enfärgad, af hattens färg, 5—10 cm. hög, 1—2 cm. tjock; piplagret vanl. nedlöpande; piporna kantiga, först grågula, sedan rostbruna; sporerna aflångt elliptiska, 8—10 mmm. långa, 3 mmm. tjocka; köttet hvitt eller blekgult. Växer vanl. truppvis tillsammans. Köttet har en sötaktig smak och är ätligt. — Boletus gregarius Fl. Dan., t. 1018.

* mitis Krombн., t. 36, f. 8—11.

Hatten rostbrun eller gul; foten fast, kort, nedåt afsmalnande, af hattens färg; piporna korta, sammansatta, först olivfärgade, sedan guldgula; köttet rödaktigt isabellfärgadt.

Blandskog., m. r. Skand.

Mindre, fastare och till färgen mörkare än hufvndformen. — Boletus bovinus Rostk., t. 4.

4. B. badius Fr. Sv. Sv., t. 50.

Hatten mörkbrun, med dragning i brandgult: foten blekaktig, betäckt af ett mörkbrunt stoft; piplagret kring foten n. insänkt; piporna blekgula, slutl. mörkare och stötande i grönt.

Barrskog. 3—10. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Mustiala); (Södra och mellersta Sverge).

Hatten dynlik, mjuk, slät, slemmig, i torr väderlek af den intorkade slembeklädnaden glänsande, 8—15 cm. bred; foten än nedåt, än uppåt afsmalnande, aldrig lökformigt uppsvälld nedtill, slät; piplagret fastväxt; piporna kring foten n. kortare, teml. stora, kantiga; sporerna tappformiga, 15—20 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka; köttets färg närmast piporna öfvergående i beröring med luften i blått. Växer alltid ensamt, icke truppvis. Som födoämne närmar den sig till Ätliga Rörsoppen. — Boletus glutinosus o. spadiceus Krombh., t. 36, f. 12—18.

5. B. rutilus Fr.

Hatten fast, rödaktig, n. tegelfärgad; foten bar, nedtill röd, upptill gul; piplagret insänkt omkring foten.

Ekskog., m. r. Skand. (Skåne).

Hatten dynlik, glatt, klibbig, 6—9 cm. bred; foten fast, teml. tjock, slät, inuti gul, i brottet svartnande; piplagret fastväxt; piporna m. smala, regelbundna, mörkgula; luktande.

Var. Gothoburgensis KARST.

Hatten pomeransgul; foten och hattens kött vid tryckning blågröna.

Barrskog., m. r. Skand. (Götheborg).

6. B. piperatus Bull., t. 451, f. 2. Fr. Sv. Sv., t. 67. — Skarp Kosopp.

Skarp och brännande; foten vid marken afsmalnande och ljusgul; piporna vida.

Skog., a. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kullrig eller platt, ofta oregelbunden, glatt, i våt väderlek n. klibbig, rödaktigt mörkgul eller n. kanelfärgad, matt glänsande, 3—8 cm. bred; foten spröd, smal, slät, mörkgul, inuti svafvelgul, 4—5 cm. hög, 7—10 mm. tjock; piplagret fastväxt, stuudom nedlöpande; piporna rostfärgade, med teml. vid och kantig mynning; sporerna aflångt elliptiska, 8—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka; köttet gulaktigt, i luften lindrigt vinrodnande, luktlöst, men med brännande pepparsmak. Troligen giftig. Kan hvarken jemföras eller förvexlas med någon annan art. — Boletus ferruginatus Batsch., t. 128.

- * Hatten torr, yngre luden; foten slät, jemntjock.
- 7. B. variegatus SWARTZ, FR. Sv. Sv., t. 66. Fräknig Kosopp.

Hatten mörkgul, tätt besatt med små, mörka, lätt lossnande, af fina hår bildade fjäll; piporna mörkt rostfärgade eller kanelbruna.

Barrskog., a. 7-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början kullrig, sedan flat, trubbig, med spetsig, i början finluddig kant, 6—15 cm. bred; foten fast, jemntjock, slät, glatt, gul, sällan tillika rodnande, 6—10 cm. hög; piplagret fastväxt; piporna likformiga, m. smala, vanl. trinda; köttet gult, vid brytning ofta blånande; sporerna aflångt elliptiska, 8—11 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Förekommer äfven om torrare somrar och är ätlig. — Boletus reticulatus Alb. & Schw.

Var. guttatus Pers.

Piporna vidare, rostbrunaktiga.

8. B. sulphureus Fr.

Svafvelgul; hatten betäckt af ett inväxt ludd; foten slät. Bland förmultnande spånor af tall, m. r. Skand. (Upsala).

Hatten kompakt, först kullrig, sedan flat, bugtbräddad; foten fast, bukig, glatt, äldre smutsigt rostbrunaktig, 3—6 cm. hög, 3 cm. tjock; piplagret fastväxt eller nedlöpande; piporna korta, smala, sammansatta, af hattens färg, slutl. stötande i grönt med rostfärgade fläckar; sporerna först gula, sedan olivfärgade; köttet gult, vid tryck-

ning blånande, i luften guldgult, närmast piporna här och der rodnande; myceliet bomullslikt, guldgult. Bildar m. täta tufvor.

9. B. elatior Fr.

Hatten kastanjebrun; foten glatt, mörkt blodfärgadt purpurröd.

Skog., m. r. Skand. (Stockholm).

Hatten först kullrig, sedan platt, torr, slät, filtluden; foten n. jemntjock, slät, bar, vanl. flerböjd, hög (12—18 cm.), 1—2 cm. tjock; piplagret fastväxt; piporna m. smala, trinda, gula.

10. B. chrysenteron Bull., t. 490, f. 3.

Hatten flocköst fjällig, brunaktig eller lergul, med gult, nära ytan rödt kött.

Mossbevuxna skogsängar. Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, mjuk, ofta söndersprucken i rutor med skarlakansröda mellanrum; foten n. jemntjock styf, trådigt strimmig, skarlakansröd eller gul; piporna stora, kantiga, olikformiga, gröngula. Var. med n. glatt hatt, n. blånande kött och omkring foten intryckt piplager. — Boletus calopus Pers.

11. B. subtomentosus Linn. Krombh., t. 37, f. 8—11.— Luden Kosopp.

Hatten filtluden, vanl. ljust olivgrön; köttet öfverallt, äfven inunder öfverhuden, hvitt eller blekt; foten glesådrig eller fårad; piporna vida, kantiga.

Skogstrakter, a. 6-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten mjuk, dynlik, äldre plattad, torr, 10-18 cm. bred; foten stor, oftast nedåt afsmalnande, finprickig, blekgul, 5-10 cm. hög; piplagret fastväxt, rent gult; sporerna tappformiga 11-13 mmm. långa, 4-5 mmm. tjocka. Hatten hos äldre individer, synnerligen i torr väderlek, på ytan söndersprucken i rutor med gulaktiga mellanrum. Ätlig. Växer vanl. ensamt. — Boletus crassipes Schaeff., t. 112; Bol. communis Bull., t. 393; Bol. bovinus Fl. Dan., t. 1074.

* B. spadiceus Schaeff., t. 126.

Hatten dadelfärgad; foten slät, klimjölig; piporna smala.

Skog., r. Finl. (Runsala?); Skand.

Hatten först dynlik, sedan plattad, torr filtluden, glanslös, äldre sprickfull; foten fast, nedtill klubblikt utsvälld, brunaktigt gul, innuti gulhvit; piplagret fastväxt; piporna n. trinda, gula; hattens kött oföroföränderligt hvitt, upptill rödaktigt brunt. — Boletus tomentosus Krombh., t. 36, f. 19, 20.

12. B. radicans Pers.

Hatten först grå, med olivfärgad anstrykning, sedan blekt rödgul; foten gul, af rödaktigt stoft finluddig, med rotlik förlängning.

Ek- och bokskog., m. r. Skand. (Småland).

Hatten dynlik, torr, vanl. filtluden, med tunn, inrullad kant; foten nedåt afsmalnande, slät, vid vidröring antagande en mörkare färg; piporna olikformiga, vida, citrongula; köttet gult, snart blånande, af n. bäsk smak. — Boletus pulveruleutus Opat.

*** Hatten glatt, ofta stoftpudrad; foten jemntjock, slät.

13. B. pruinatus Fr. Bull., t. 393, f. B. C.

Hatten kastanjebrun, med purpurröd skiftning, beströdd med umbrabrunt stoft, torr; foten fläckig af gult och rödt.

Gräsbev. äng., bokskog., m. r. Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, styf; foten fast, vanl. bukig, slät, glatt; piplagret fastväxt; piporna m. smala, trinda, gula; köttet hvitt, stundom otydligt blå- eller grönaktigt.

14. B. parasiticus Bull., t. 451, f. l.

Hatten i början silkesluden, slutl. n. glatt, snart i ytan söndersprucken i rutor, gul, äldre brun; piporna guldgula, sammansatta.

På Scleroderma vulgare, m. r. Skand. (Kinnekulle).

Hatten i början kullrig, sedan platt, torr; foten smal, styf, inböjd, öfverallt, äfven inuti, gul; piplagret nedlöpande; piporna medelstora. **** Foten stor, i början mer eller mindre klubblik, nätådrig.

15. B. appendiculatus Schaeff., t. 130.

Hatten vanl. först brun, sedan tegelfärgad; foten bukig, rotlikt förlängd, citrongul, rödprickig.

Skogstrakt., r. Skand.

Hatten kompakt, först dynlik, sedan plattad, vanl. filtluden, inuti blek; foten kort och tjock, i toppen n. nätådrig; piplagret fastväxt; piporna korta, smala, kantiga, gula. — Boletus radicans Rostk., t. 26.

16. B. umbrinus Pers.?

Hatten umbrabrun; foten nätådrig, sotbrun; piporna långsträckta, gula.

Skog., m. r. Skand. (Småland).

Hatten först dynlik, sedan flat, mjuk, finluden; foten nedåt afsmalnande, vid basen n. utsvälld och gulaktig, glatt, 2—3 cm. hög; piplagret fastväxt, enl. Persoon kring foten intryckt och gröngult; piporna smala, n. trinda.

17. B. calopus Fr. Sv. Sv., t. 69. — Skön Kosopp. Hatten beklädd af ett fint ludd, mörkt olivfärgad; foten karmosinröd.

Skog., m. r. 8—10. Ryssl. (Lill-Ryssl., Černigow); Skand. (Södra Sverge, Södermanland).

Hatten n. köttig, dynlik, vanl. bugtbräddad, torr 6-9 cm. bred; foten tjock, upptill afsmalnande, mot basen stundom öfvergående till gul färg, nätådrig, 9-15 cm. hög; piplagret fastväxt; piporna teml. långa, smala, med vinklig, ljusgul mynning; köttet blekt, n. blånande.

18. B. olivaceus Schaeff., t. 105.

Hatten brun, stötande i olivgrönt, med i början inböjd kant; foten röd, i toppen gulaktig.

Blandskog., r. Skand.

Hatten kullrig, slät, n. glatt; foten fast, klubblik, vid basen löklikt uppsvälld, med blodröda, nätlikt förenade ådror och prickar; piplagret fastväxt; piporna korta, m. smala, olikformiga, olivfärgade, med stark dragning åt gult; köttet blåaktigt, slutl. hvitt.

Strobilomyces Berk.

1. Str. strobilaceus (Scop.) Berk. Krombh., t. 74, f. 12, 13.

Svartbrun; hatten beklädd med tjocka, tegellagda, flockulliga fjäll; foten i toppen fårad; piporna vida.

Skog., m. r. Skand. (Skåne).

Hatten dynlik, omkr. 6 cm. bred; foten jemntjock, tät, af hyllets lemningar fintrådig, nedtill brun, upptill hvit, 8—18 cm. bög, 1—2 cm. tjock; piplagret fastväxt eller nedlöpande; piporna kantiga, hvitbruna; sporerna n. klotrunda, svartbruna, köttet vid brytning svartnande eller rodnande. — Boletus Scop., Fr.

* Str. floccopus Vahl. Fl. Dan., t. 1252.

Askgrå, äldre svartnande; hatten beklädd af spärrfjälligt, rutvis hopknippadt ludd; hyllet silkeslikt, tjockt, ringformigt fastväxt vid hattens kant.

Skog., helst bokskog., på skugg. st., m. r. 8—10. Skand. (Skåne, Småland).

Hatten dynlik, mjuk, omkr. 12 cm. bred; foten vanl. jemntjock, än kort, än långsträckt, nedtill beklädd af ett umbrabrunt ludd, upptill gropig, omkr. 3 cm. tjock; piporna kring foten kortare, vida, hvitgrå; köttet hvitt, rodnande. — Boletus Vahl., Fr.; Bol. cinereus, Bol floccopus, Bol. gossypinus Pers.

2. Str. viscidus (LINN.) KARST.

Hatten glatt, gulblek; hyllet trasigt, n. ringformigt; foten klibbig, upptill nätådrig.

Löfskog., m. r. Ryssl. (Mglin, Krolewetz, Sosnitza i Černigow); Skand. (Upsala).

Hatten dynlik, mjuk, klibbig; hyllet hvitt, vanl. fastväxt vid

hatten; foten mot basen n. uppsvälld, hvit, äldre gulnande; piplagret fastväxt; piporna i mynningen vida, olikformiga, gulblå; sporerna brunsvarta.

7. Krombholzia Karst.

Kr. scabra (Bull.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 14.
 Sträf Rörsopp eller Kosvamp.

Hatten glatt, i rengväder n. klibbig; foten n. skroflig eller sträf af upphöjda vårtor eller tilltryckta fjäll.

Skog., lund., a. 6-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten dynlik, äldre sprickfull, i kanten i början af hyllets lemningar spindelväfshårig, brun, tegelröd, askgrå, olivgrå, gulaktig, n. svart, hvitaktig, hvit med grön anstrykning, 6—24 cm. bred; foten uppåt afsmalnande, tät, skroflig af i början hvitgrå, sedan ofta svartaktiga fjäll eller vårtor, 8—24 cm. hög; piplagret fritt, kullrigt; piporna trinda, smala, hvita, slutl. smutsfärgade; sporerna gråbruna eller rostbruna, tappformiga, 14—18 mmm. långa, omkr. 6 mmm. tjocka. Köttet, som vanligen är oföränderligt hvitt, har en n. sträf smak samt lemnar en sund och närande föda. Anfalles i likhet med öfriga Röreller Kosoppar med begärlighet af insekter, hvarföre den bör plockas ung. — Boletus Bull., Fr.; Bol. niveus Fr.; Bol. holopus Rostk., t. 48.

2. Kr. versipellis (Fr.) Karst. — Ättikssvamp.

Hatten n. torr, finluddig, äldre fjällig, med en tydlig hinna kring de yngres kant.

Skogsäng., skog., a. 7-9. Ryssl., Finl.; Skand.

Hatten dynlik, rödbrun, stundom sotbrun, 6—24 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande, sträf af vanl. röda fjäll, 12—20 cm. hög; piplagret fritt, n. plant; piporna smala, smutsigt hvita, i mynningen gråaktiga; sporerna tappformiga, 17—20 mmm. långa, 6—7,5 mmm. tjocka. Har fastare kött än föreg., med hvilken den till sina egenskaper och användning i det närmaste öfverensstämmer. — Boletus Fr.; Bol. rufus Schaeff., t. 103; Bol. aurantius Sow., t. 110.

3. Kr. porphyrospora (Fr.) Karst. Kalchbr., t. 32, f. 1.

Hatten olivfärgad eller umbrabrun, utan hylle; foten sotbrun, prickig; piporna vida, i mynningen grå, vid beröring umbrabruna.

Skog., vid vägar, m. r. Skand. (Småland).

Hatten m. köttig, först kullrig, sedan plattad, sammetsluden, vid tryckning svartnande, med hvitt, närmast piporna blånande kött, 15—20 cm. bred; foten tät, stor, jemntjock eller nedåt tilltjocknande, icke sträf, 12—15 cm. hög, 3—4 cm. tjock; piplagret n. fritt; piporna femkantiga; sporerna bruna, med dragning i purpurrödt. Växer ensam eller tufvis. Lukten stark, lik den af fisk. — Boletus Fr.; Bol. Sterbeeckii Kickx.

4. Kr. asprella (Fr.) Karst. Krombh., t. 4, f. 26, 27. Hatten blekaktig, stötande n. i gulblått; foten hvitaktig; piporna 'teml. stora, kantiga, hvitaktiga.

Löfskog.

Hatten först kullrig, sedan platt, torr, flockullig, sprickigt småfjällig; foten nedtill klubblikt uppsvälld, småfjällig, kort; hylle o; piporna omkring foten kortare. — *Boletus* Fr.; *Bol. cinercus* Krombh.,

Var. longipes Fr.

Foten längre (ända till 7 cm. hög), till största delen brun. Löfskog., m. r. Skand. (Vestergöthland).

8. Gyrodon Opat.

1. G. rubescens (Trog.) Fr. Rostk., t. 19.

Rödbrunaktig eller rödlätt; hatten n. klibbig; piporna i mynningen oregelbundna.

Löfskog., m. r. Skand.

Hatten n. platt, glatt, med hvass kant; foten jemntjock, n. uppböjd; piplagret n. nedlöpande; piporna korta, i mynningen sargade, slutl. sammanflytande; köttet rödbrunaktigt. — Boletus Trog.; Bol. sistotrema Rostk.

2. G. lividus (Bull.) Fr. Bull., t. 490, f. 2.

Hatten tigrerad, gulblå, med dragning i sotbrunt, äldre gulaktig; piplagret långt nedlöpande; piporna gröngula.

Löfskog., på fukt. st., m. r. Skand.

Hatten först kullrig, sedan plattad, silkesluden, slutl. glatt; foten jemntjock, slät, brunaktigt gul; piporna m. korta, sammanväxta med hymenoforet, i mynningen fåreformiga. — Boletus Bull.

* alneti Fr.

Hatten ljust eller blekt rödaktigt gul; foten snöhvit.

Alskog., m. r. Skand. (Vestergöthland).

Hatten först kullrig, sedan plattad, stundom brnnfläckig, ända till 12 cm. bred; foten glatt; piporna guldgula.

** labyrinthicus Fr.

Hatten mörkt kaffebrun; foten blekaktig, smutsgul eller blekgrå; pipornas mynningar labyrinthformiga.

Sjöstränd., m. r. 8. Finl. (Mustiala); Skand. (Vårdsätra).

Hatten kullrig, trubbig eller med hvälfd disk, 3-6 cm. bred; foten glatt, slät, innuti snart mörkt rödbrunaktig, 2-4 cm. hög, 1,5-2 cm. tjock; piplagret nedlöpande eller fastväxt; piporna m. korta, gula; sporerna bredt elliptiska, 5-6 mmm. långa, 3-4 mmm. tjocka.

3: G. sistotrema Fr. Rostk., t. 11.

Hatten å ömse sidor plattad, mörkt rödbrun; piporna i mynningen blekt brandgula, ringlikt veckade.

Skog., på torra st. bland Vacciniumarter, m. r. Finl. (Åbo); Skand. (Femsjö).

Hatten tunn, torr, äldre glatt, 5—9 cm. bred; foten jemntjock, smal, slät, blekt rödbrun, stundom gulaktig, 6—12 cm. hög; piplagret fastväxt, lätt lossnande från hymenoforet; piporna m. korta, olikformiga, omkr. 2 mm. långa. — Boletus Fr.; Bol. brachyporus Rostk.

4. G. tumidus (Fr.) Karst.

Hatten mörkt rödbrun; foten bukig; piporna i mynningen bugtiga.

Skogstr., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kompakt, kullrig, i midten n. nedtryckt, glatt, n. klibbig, omkr. 6 cm. bred; foten kort, slät, gulaktig eller brunaktig, på midten m. uppsvälld, 3—4 cm. hög, midtpå n. 3 cm. tjock; piplagret fastväxt; piporna korta, smala, i mynningen blekt smutsgula. — Boletus Fr.

9. Fistulina Bull. — Oxtungssvamp.

1. F. hepatica (Schaeff.) Fr. Sv. Sv., t. 25. — Oxtungssvamp; Lefversvamp.

Hatten köttig, saftig, vanl. sittande, ofta skaftad genom ena kantens förlängning, alltid saknande fot.

Löfträd, helst ekstubbar, m. r. 8—10. Ryssl. (Černigow); Finl. (Runsala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten oregelbunden eller half, brunröd, inuti blekt köttfärgad och trådigt utstrålande mot ytan, ofvanpå knottrig, fuktig eller slemmig, stor (stundom uppnående en längd af 4 fot och en bredd af 1 fot); piporna först blekhvita eller blekgula, vid tryckning eller genom ålder antagande en rödaktig eller rödbrunaktig färg, synålstjocka, 9—12 mm. långa; sporerna n. runda med sned spets, 4—6 mmm. långa. Lukten är uppfriskande fruktlik; smaken n. syrlig. Lemnar en ymnig, sund och närande spis. — Boletus Schaeff, t. 116—120; Fistulina Buglossoides Bull., t. 74, 464, 497; Buglossus qvercinus Wahl.

10. Porothelium Fr.

1. P. fimbriatum (Pers.) Fr.

Fruktkroppen i omkretsen af trinda flikar fransad.

Murk. bokved. Sommar och höst. Skand.

Snöhvit; fruktkroppen utbredd, hinnaktig, n. seg; piporna i början vårtlika, hemisferiska, skilda, slutl. i midten sammanflytande, långsträckta och oregelbundna. — Boletus Pers.

2. P. lacerum FR.

Fruktkroppen i omkretsen flockös.

Ved, m. r. Skand. (Södra Sverge, Lappland).

Snöhvit; fruktkroppen utbredd, hinnaktig; n. seg; piporna i början vårtlika, skilda, slutl. cylindriska, vridna.

3. P. subtile (Schrad.) Fr. Schrad. Spic., t. 3, f. 3. Fruktkroppen i omkretsen bar.

Enbark, m. r. Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen oregelbundet utbredd, hinnaktig, torr styfnande och n. spröd, snöhvit; piporna i början vårtlika, skilda, slutl. långsträckta, cylindriska, sneda, n. rödbrunaktiga. — Boletus Schrad.

II. Solenia Hoffm.

1. S. fasciculata Pers. Myc. eur., I, t. 12, f. 8,9.

Piporna n. knippvisa, n. silkesludna, hvita.

Ved, bark, h. o. d. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Piporna i början grynlika, tillslutna, sedan cylindriska, uppåt klubblikt utvidgade, hvita, äldre bleka, stundom mot basen gulaktiga, tättsittande. — Solenia incana β Alb. & Schw.; Sol. candida Moug. & Nestl.

2. S. candida Pers. Hoffm. Flor. Germ. II, t. 8, f. 1. Piporna cylindriska, glatta, snöhvita.

Murk. ved, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Piporna spridda eller flockvis växande, smala.

3. S. pallens Fr.

Piporna klubblikt cylindriska, glatta, blekaktiga.

Murkna stamm. af rönn, m. r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Piporna flockvis växande, med hopsnörpt, n. pudrad, hvitaktig mynning.

4. S. villosa Fr.

Piporna cylindriska, ludna, hvita.

Murk. ved, m. r. Skand.

Piporna flockvis växande. Skiljd från föreg, genom sina ludna pipor.

5. S. ochracea Hoffm. Flor. Germ., t. 8, f. 2.

Piporna klubbformigt cylindriska, ockragula.

Förmultn. trä, r. 8,9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. Piporna spridda, filtludna, inuti hvita; sporerna omkr. 6 mmm. långa och 4 mmm. tjocka.

* S. anomala (Pers.) Fr.

Myceliet tunnt, flocköst; piporna päronformiga, hjortfärgade, stundom rostbruna eller smutsgula.

Torra grenar och stammar af löfträd, helst videarter, a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Piporna tätt gyttrade, ludna, med blek, kruslik disk. Närbeslägtad med föreg., kanske endast en form af denna. — *Peziza* PERS.

6. S. stipata Fr.

Piporna ludna, gråbruna, med krusformig, svartaktig disk. Murk. ved af bok och lind, m. r. Sommar och höst. Skand. (Södra Sverge).

Piporna m. tätt sittande, sammanflytande, aflånga, n. bukiga. — *Peziza* Fr. Syst. myc.

7. S. annulata (Holmsk.) Fr. Holmsk. Ot. II, t. 13. Piporna n. klotrunda, klimjöliga, skaftade.

Förmultn. trä, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg, Lill-Ryssland).

Piporna tättsittande, mörkt askgrå, med kupig, svart disk; skaftet försedt med en klimjölig ring. — Peziza Holmsk.

12 Polyporus Fr. Karst.

- * Hatten på ytan ojemn, fjällig.
- P. subsqvamosus (Linn.) Fr. Sv. Sv., t. 53 Rutig Ticka.

Hatten yngre mera grå, äldre n. hvit, vanl. sönder-sprucken i breda rutor; porerna mjuka, olikformiga, i början runda, äldre n. utdragna, hvita.

Bergskog., bland nedfallna barr, m. r. 8, 9. Skand. (Småland, Fahlu).

Hatten synnerligast i midten m. köttig, n. seg, först kullrig, snart mera utbredd, slutl. platt, glatt, slät; köttet m. fast, tunnare emot den ojemna, oftast vågiga kanten; foten kort, sällan öfver tumshög, hård, vanl. jemntjock, glatt, slät, i torr väderlek ofta bristande upp till fjäll på ytan; sporerna små. Förekommer der alfven är krossstengrus, mera enstaka, icke i tufvor eller truppvis. Ätlig. — Boletus Lunn.

Var. repandus Fr.

Hatten askgrå, fintrådig; foten kort, ofta fjällig; porerna n. runda.

Barrskog., m. r. Finl. (Mustiala); Skand.

2. P. leucomelas (Pers.) Fr.

Hatten sotsvart; foten n. filtluden, af hattens färg; porerna hvitaktiga eller askgrå.

Skog., m. r. 9. Finl. (Nyland, Tavastland); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, n. spröd, olikformig, småfjällig eller silkesluden, med hvitt, vid tryckning rodnande kött, ända till 10 cm. bred; foten tjock, än knöllik, kort (3 cm.), än jemntjock, långsträckt (6 – 9 cm. hög), äfven inuti svartaktig; porerna teml. stora, olikformiga, vid torkning svartnande.

3. P. ovinus (Schaeff.) Fr. Sv. Sv., t. 8. — Får-Ticka.

Hatten spröd, mer eller mindre hvit, stundom gulaktig; porerna m. små, runda, likformiga, först hvita, sedan citrongula.

Bergiga barrskog., mest på sandbotten. 7—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Södra Finl.); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, fast, vanl. oregelbunden, på ytan söndersprucken till fjäll, n. alltid mer eller mindre grågult eller grågulbrunt fläckig, 3—20 cm. bred; foten kort, oregelbunden, hvit; köttet hvitt, mörkt, n. luktlöst, med svag, behaglig smak mellan mandel och kokt potatis.

Förtäres såväl rå som tillagad och kan med lätthet torkas och förvaras, emedan den är mindre benägen än de flesta andra svampar att öfvergå i förruttnelse. Anfalles af insekter. — Boletus Schaeff., t. 121, 122. Exs.*) 309.

** Hatten på ytan jemn, glatt.

4. P. politus (Fr.) KARST.

Hatten n. platt, n. tegelfärgad; porerna små, hvita. Skog., r. Skand.

Hatten köttig, seg, vanl. bugtbräddad, slät, glatt, n. glänsande, i midten kompakt, mot kanten tunn; foten långsträckt, fast, oregelbunden, hvit, ofta excentrisk, omkr. 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; porerna runda, tandade, med tunna mellanväggar.

5. P. fuligineus Fr. Bull., t, 469.

Hatten glatt, n. sotbrun; foten glatt, blek; porerna små, först snöhvita sedan bleka.

Lund., r. Skand. (Östergöthland).

Hatten köttig, n. läderartad, tunn, naflad, vanl. bugtbräddad, inuti hvit; foten jemntjock, smal, å båda ändarne tilltjocknad, vid basen ofta brandgulaktig; porerna runda, lika stora.

13. Polypilus Karst.

- * Hatten köttig; tufvorna försedda med fot.
- 1. P. umbellatus (Fr.) Karst. Krombh., t. 52, f. 3—9. Grenig Ticka.

Fruktkroppen sammansatt af m. talrika, trattlika småhattar med tydlig, central fot.

Löfskog., helst bokskog., dels bland löf på marken, dels på gamla trädstubbar, m. r. 9. Skand.

Småhattarne fibröst köttiga n. sega, teml. regelbundna, sotbruna, rödbruna, blekgula eller hvita, 2—5 cm. breda; fötterne långsträckta, skilda, vid basen sammanflytande, hvita; piporna olikformiga, m. små, hvita. — Boletus ramosissimus Scop., Schaeff., t. III, 265, 266; Bol. polycephalus Pers.; Merisma Gill.

^{*)} Exs. betyder Fungi Fenniae exsiccati.

2. P. frondosus (Schrank.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 44. Blomkålssvamp; Yppig Ticka.

Fruktkroppen sammansatt af m. talrika, halfva, skrynkliga, öfver hvarandra liggande småhattar; porerna ytterst små, tunna, hvita.

Löfskog., på gamla trädstubbar, synnerligast af ek, eller på marken i deras närhet, r. 8—10. Finl. (Runsala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Småhattarne fibröst köttiga, n. sega, m. talrika (ända till 60), rundade, flikiga, med hvarandra sammanväxande, sotfärgade, i torr väderlek gråaktiga; fötterne sammanflytande, hvita; porerna vanl. runda; köttet hvitt, längsefter trådigt. Bildar tufvor af $^{1}/_{2}$ —1 fots bredd. Smaken icke oangenäm, men lukten n. unken. Denna försvinner dock genom rostning eller stekning, då svampen blir ganska smaklig. — Boletus Fl. Dan., t. 952.; Merisma Gill.

3. P. intybaceus (FR.) KARST. Fl. Dan., t. 1793.

Fruktkroppen sammansatt af m. talrika, halfva, utsträckta, brunaktiga, n. i gulrödt stötande småhattar; porerna fasta, trubbiga, hvitbruna.

Trädstamm., m. r. Skand. (Halland).

Småhattarne köttiga, n. spröda, bugtiga, slutl. spadlika; fötterne sammanväxta till en m. kort stam; sporerna 4-5 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. — Boletus Auctt. pr. p.; Bol. frondosus Schrad; Polyporus Fr.; Pol. giganteus Fl. Dan., 1793; Merisma Gill.

4. P. cristatus (Pers.) Karst. Krombh. t. 48, f. 15, 16.

Fruktkroppen sammansatt af flera, nedtryckta, mjöligt ludna, slutl. till fjäll sönderspruckna, gråaktigt rödbruna småhattar.

Bokskog., m. r. Skand. (Skåne).

Småhattarne köttiga, fasta, spröda, halfva, mångformiga, tegellagda, omkr. 9 sm. breda; fötterna sammanväxta, oregelbundna, hvita; porerna vinkliga och sargade, m. små, hvitaktiga. — Boletus Pers.; Polyporus Fr. Krombh.; Merisma Gill.

P. confluens (Alb. & Schw.) Karst. Fr. Sv. Sv.,
 t. 24. — Tufvig Ticka.

Fruktkroppen sammansatt af flera, m. oregelbundna, liksom sammanflytande, glatta, tegelröda eller mörkgula små-hattar; porerna m. små, hvitaktiga,

Berg. barrskog., h. o. d. 7-11. Finl.; Skand.

Köttig, spröd; småhattarne (2—8) halfva, öfver hvarandra liggande, släta, i torr väderlek sönderspruckna i rutor; foten hvit, 2—5 cm. lång, 3—12 cm. tjock; sporerna äggrunda, 6—7 mmm. långa. Växer i tufvor af en betydlig storlek. Som rå kan den ej förtäras, emedan dess kött har en obehaglig, bitter smak, men stekt eller rostad är den ganska god. Anfalles sällan af insekter. — Boletus Alb. & Schw.; Polyporus Fr.; Merisma Gill. Exs. 514.

- ** Hatten ostartad; tufvorna fotlösa.
- P. casearius (Fr.) Karst. Sterb., t. 12. Ost-ticka. Köttigt ostartad; hattarne först hvita, sedan sämskfärgade; porerna mjölkhvita.

På och vid ekstamm., m. r. Skand. (Femsjö).

Fruktkroppen sammansatt af flera, sammanväxta och öfver hvarandra liggande, m. breda, flata, n. glatta, understundom med kort, tjock fot försedda hattar; porerna runda, n. likformiga, m. små. Lukten m. syrlig. — *Polyporus* Fr.

7. P. sulphureus (Bull.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 88. -- Svafvelgul Ticka.

Ostartad, saftig; hattarne rödgula, med åldern bleknande; porerna svafvelgula.

Stamm. af löfträd, synnerligen ek, h. o. d. Ryssl. (Lill-Ryssl., Astrachan, Minussinsk i Sibirien); Finl. (Södra Finl.); Skand.

Fruktkroppen sammansatt af flera, öfver hvarandra liggande, sammanväxta, m. breda, på ytan vågiga, glatta, vanl. fotlösa hattar, bildande på upprätta stammar halfva, på nedfällda stockar hela tufvor; porerna m. små, platta; sporerna ovala, finprickiga, hvita, omkr. 6

mmm. långa och 5 mmm. tjocka. Äldre blir hela svampen hvit och söndersmulas. Smaken syrlig. Ätlig. — Boletus Bull., t. 429; Polyporus Fr.; Merisma Gill. Exs. 310.

8. P. imbricatus (Bull.) Karst. Rostk., t. 21.

Fibröst köttig, med åldern urbleknande och söndersmulande; hattarne ljust brandgula; porerna bleka, äldre smutsgulaktiga.

Trädstamm., helst af ask, m. r. Skand. (Stockholm).

Fruktkroppen sammansatt af flera, öfver hvarandra liggande, m. breda, flikiga, glanslösa, mot kanten med ringformiga teckningar försedda, vanl. fotlösa hattar; porerna runda, m. små. Närmast beslägtad med föreg., från hvilken den skiljer sig förnämligast genom hattarnes opaka, brandgulaktiga, porernas rostgulaktiga och köttets brunaktiga, genom torkning hvita färg. — Boletus Bull.. t. 366; Bol. amaricans Pers.; Polyporus Fr.; Merisma Gill.

9. P. alligatus (Fr.) Karst. Sow., t. 422.

Hattarne ludna, utan bälten, sämsk- eller isabellfärgade; porerna hvita.

Valnötträdets stamm., m. r. Skand. (Lund).

Fruktkroppen fibröst köttig, spröd och styf, sammansatt af tegellagda, olikformiga, fotlösa hattar; porerna n. små, mjuka. — Boletus rugosus Sow.; Bol mucidus Scop.; Polyporus Fr.

14. Polyporellus Karst.

- * Foten central, enfärgad.
- † Hatten på ytan ojemn, fjällig eller luden.
- 1. P. lepideus (FR.) KARST.

Hatten finluddig, blek, äldre i ytan söndersprucken till fjäll, gulbrunaktig; foten söndersprucken till fjäll: porerna runda.

Gamla stamm. af björk och bok, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttigt seg, först kullrig, sedan nedtryckt, 2-5 cm.

bred; foten vanl. central, fast, jemntjock, kort, nätådrigt fjällig, 4—5 cm. hög, omkr. 8 mm. tjock; porerna m. små, snöhvita, slutl. ofta bleknande. — *Polyporus* Fr.; *Pol. subsqvamosus* var. *minor* Weinm.

Var. submurinus Karst.

Hatten finluddig eller småfjällig, slutl. glatt, musgrå eller blekbrun; foten luddig.

Förmultn. ved. Finl. (Mustiala).

Hatten läderartad, tunn, oregelbuuden, bugtbräddad, plattad, 3—7 cm. bred; foten excentrisk, jemntjock, oregelbunden, ofta hoptryckt och krökt, gråblek, 3—4 cm. lång, 2—4 mm. tjock; porlagret nedlöpande; porerna små, runda, hvita, äldre bleka eller gulaktiga.

2. P. brumalis (Pers.) Karst. Batsch., f. 42. Fl. Dan. t. 1297.

Hatten sotbrun, stundom kastanjebrun, luden, äldre hjortfärgad eller blekaktig, småfjällig eller glatt; foten sträfluden eller småfjällig; porerna aflånga och vinkliga.

Döda stamm. af björk, bok, ek etc. 8—7 a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först köttig, seg, sedan läderartad, plattad, i midten nedtryckt eller naflad, utan bälten, hårbräddad, inuti hvit, 3—12 cm. bred; foten hård, smal, vanl. jemntjock, 3—6 cm. hög, 4—10 mm. tjock; porerna vinkliga, yngre ofta aflånga, hvita, äldre bleka eller gulaktiga, med tunna, hvasskantade, småtandade, mellanväggar; sporerna aflånga, n. böjda, 6 mmm. långa, 2 mmm. tjocka. — Boletus Pers.; Bol. fasciculatus Schrad.; Bol. pusillus Schrad.; Polyporus Fr. Exs. 114.

3. P. arcularius (BATSCH.) KARST.

Hatten gulaktig, smått brunfjällig, äldre glatt, med borsthårig kant; porerna aflångt rhombiska.

Trädstamm. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Hatten först seg, sedan läderartad, kullrig, n. naflad, utan bälten, 2-3 cm. bred; foten vanl. småfjällig, brungrå, 2-3 cm. hög: porerna teml. stora, hvitaktiga, slutl. brandgulaktiga; mellanväggarne

tunna, hela. — Boletus Batsch.; Bol. exasperatus Schrad.; Polyporus Fr.; Pol. rhombiporus Pers. Myc. eur.

4. P. ciliatus (FR.) KARST. ROSTK., 4, t. 5.

Hatten glatt, hårbräddad, först mörkbrun, sedan blek; foten glatt; porerna ljust kanelbruna.

Döda grenar af björk och hassel. Skand.

Hatten köttigt läderartad, kullrig, äldre platt, regelbunden, utan bälten; foten smal, jemntjock, blek, ofta flerböjd; porerna små, n. runda, n. trubbiga, i mynningen bleka. — *Polyporus* Fr.; *Pol brumalis* Rostk.; *Pol. brumalis* var. *vernalis* Quél.

†† Hatten slät, glatt.

5. P. incendiarius (WEINM.) KARST.

Hvit; hatten kullrig, äldre nedryckt eller trattformig, glatt; porerna tandade.

Förkolade stubbar, m. r. Ryssl. (Lill-Ryssl.); Finl. (Mustiala).

Hatten köttigt seg, glänsande, 3-12 cm. bred; foten fast, stundom excentrisk, rak eller n. krökt, småfjällig, 3-8 cm. hög, 4-9 mm. tjock; porerna nedlöpande, oregolbundna, teml. stora. Ätlig. — Polyporus Fr.; Pol. brumalis β incendiarius Weinm.

6. P. fuscidulus (Schrad.) Karst. Bolt., t. 170. Hatten glatt, gulaktigt brun; foten glatt, blekaktig. Bland spånor. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, seg, n. läderartad, kullrig, äldre platt, utan bälten, 9—6 cm. bred; foten jemntjock eller såväl uppåt som nedåt tilltjocknande, mera smal, först brun, sedan gulaktig; porerna n. vinkliga, trubbiga, helbräddade, gulaktiga. — Boletus Schrad.; Bol. substrictus Bolt.; Polyporus Fr.

P. leptocephalus (Jacq). Karst. Mich., t. 70 f. 7.
 Hatten utan bälten, blekaktig, äldre hjortfärgad; porerna hvitaktiga.

Trädstamm., m. r. Skand. enl. Swartz.

Hatten seg, slutl. läderartad, tunn, först kullrig, sedan platt, vanl. bugtbräddad, slät, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten glatt, blek, stundom excentrisk, kort (2—3 cm. hög); porerna n. runda, trubbiga, m. små. Är möjligen endast en var. af *Pol. elegans.* — *Boletus Jacq.; Polyporus* Fr.

Var. terrigenus Karst.

Hatten först kullrig, sedan platt, slutl. n. trattlik, brunaktigt blek, 2—4 cm. bred; foten jemntjock, kort, krökt, brunaktig, 1—2 cm. hög, 3—4 mm. tjock; porerna nedlöpande, runda, m. små, hvita.

Sandjord. 8. Finl. (Mustiala).

** Foten excentrisk eller lateral, med svart bas.

8. P. sqvamosus (Huds.) Karst. Grev., t. 207.

Blek; hatten fläckig af breda, tilltryckta, mörkare fjäll; foten upptill nätådrig.

Löfträdsstamm. 6. Finl. (Tammela); Skand.

Hatten köttig, seg, solfjäderlik, yngre naflad, äldre vanl. plattad, blek, med svag dragning i ockragult, 5—150 cm. bred; foten i början n. central, sedan lateral, kort, vid basen slutl. svartnande; porerna tunna, i början små, äldre vida, vinkliga och sargade, bleka; sporerna 12 mmm. långa, 5 mmm. tjocka. Än ensam, än tufvad. — Boletus Huds.; Bol. Juglandis Schaeff., t. 101, 102, Bull., t. 19; Bol. platyporus Pers. Syn.; Bol. flabelliformis Pers. Myc. eur.; Polyporus giganteus Harz., t. 32.

9. P. Boucheanus (Klotzsch.) Karst.

Hatten slät, äldre fjällig, blekt gulröd; foten filtluden; porerna aflånga, sexkantiga, grunda, blekt pomeransgula.

Stamm. af björk; m. r. Skand.?

Hatten köttig, seg, platt, njurformig, bugtbräddad; foten excentrisk, kort, äldre brunaktig; porernas mellanväggar tunna, tandade. — Svenska exx. hafva enligt Fries mera reguliera, n. runda porer. Pol. coronatus Rostk. 28, t. 17 tyckes framställa en mellanform emellan denna och föreg. — Polyporus Klotzsch., Fr.

10. P. infundibuliformis (Pers.) Karst. Rostk., t. 4. Hatten i början finluddig och hvitaktig, slutl. n. glatt

och mörkt sämskfärgad eller rödaktigt brun, stundom blekt sotbrun; foten n. sammetshårig, vid basen uppsvälld.

Trädrötter, h. o. d. 7-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, seg, platt, slutl. ofta trattlik, olikformig, flikig, 6—9 cm. bred; foten excentrisk, fast, uppböjd, sotbrun, 2—6 cm. hög, omkr. 1 cm. tjock; porerna nedlöpande, grunda, m. små, olikformiga, trubbiga, hvita. — Boletus Pers.; Bol. melanopus SWARTZ.: Polyporus melanopus Fr.; Pol. flavescens ROSTK. t. 23. Exs. 617.

* P. melanopus (Pers.) Karst.

Mindre; Hatten platt och naflad eller trattlik, glatt. Förmultn. trä, r. Finl. (Mustiala); Skand.

- Boletus cgathoides SWARTZ; Polyporus cyathoides Fr.
- ** P. nitidus (Borszcz.) Karst.

Hatten hvit, n. regelbunden, glänsande; foten i toppen hvit, nedtill afsmalnande, svart.

Ruttet trä, 6. Ryssl. (Udskoy i Ochot).

11. P. Rostkovii (Fr.) Karst. Rostk., t. 17.

Hatten glatt, slät, rökgrå, öfvergående i gult; foten nätådrig; porerna vida, femkantiga.

Stamm. af ask och lönn, m. r. Skand.

Hatten köttig, seg, half trattformig; foten lång, excentrisk, uppböjd, svart, mot basen tilltjocknande; porerna nedlöpande, tandade, först hvita, sedan smutsigt gulaktiga; sporerna 12 mmm. långa, 5 mmm. tjocka. Vanl. tufvad. Närbeslägtad med Pol. sqvamosus, med hvilken den äfven till storleken öfverensstämmer. — Polyporus Fr.; Pol. infundibuliformis Rostk.

12. P. picipes (Fr.) KARST. GREV. t. 202.

Foten först sammetshårig, sedan glatt, med intryckta punkter, sotsvart.

Torra stamm. af löfträd, helst pilarter, 9. Finl. (Åbo); Skand. (Skåne).

Hatten köttig, seg, slutl. läderartad, styf, slät, glatt, n. trattlik, flikig, i midten eller baktill nedtryckt, i början blek, sedan hjortfär-

färgad eller kastanjebrun; foten excentrisk eller lateral, fast, jemntjock; porerna nedlöpande, runda, m. små, tunna, hvita, äldre stötande i gulrödt. Köttet hvitt. Lukten sötaktig. Tegellagd. Teml. stor svamp. — Polyporus Fr.; Pol. melanopus α infundibuliformis Pers. Icon. pict., t. 4, f. 1, 2; Pol. varius Grev.

13. P. varius (Pers.) Karst. Gent., t. 57, f. 2. Hatten i kanten tunn; foten slät, glatt, nedtill svartgrå. Löfträdsstamm., r. Ryssl.; Finl. (Åbo, Åland); Skand.

Hatten köttig, seg, äldre trädartad, mångformig, stundom vågigt flikig, i midten eller baktill nedtryckt, glatt, strecktecknad, vanl. kanelbrun eller sämskfärgad, yngre ofta blek, äldre sotbrun eller gulaktig; foten excentrisk eller lateral, kort, stundom ingen; porerna nedlöpande, m. små, grunda, rnnda, olikformiga, hvitaktiga, äldre blekt kanelbruna. Ensam eller tufvad. — Boletus varius Pers. pr. p.; Bol. badius Pers., Weinm.; Polyporus varius Fr.; Pol. Boltonii Rostk., t. 28; Pol. picipes Rostk., t. 20.

* P. leprodes Rostk., t. 15.

Hatten n. sittande, söndersprucken uti fjäll, gulaktigt brun.

Löfträdsstamm., m. r. Skand.

** P. pertenuis KALCHBR.

Hatten m. tunn, knapt 2 mm. tjock, fullkomligt glatt, kastanjebrun; foten ända till porerna umbrabrun, rynkig; porerna nedlöpande, m. små, för blotta ögat n. osynliga.

Trädstamm. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

14. P. elegans (Bull.) Karst. Fl. Dan., l. 1075, f. 1. Hatten n. jemntjock, hvit, äldre stundom blekt ockragul; foten slät, glatt, svart, vanl. i toppen blek.

Stamm. och gren. af löfträd, synnerligen videarter, h. o. d. Finl.; Skand.

Hatten i början köttig, slutl. vedartad, plattad, stundom baktill n. nedtryckt, slät, glatt, lik- eller olikformig, stundom kantig, enfärgad, glänsande, 4-10 cm. bred; foten excentrisk eller lateral, vanl.

med rotlik förlängning; porerna m. små, n. runda, hvitaktiga eller hvitgula, slutl. blekt kanelbruna. Ensam, stundom flockvis växande. Boletus Bull.; Polyporus Fr.

Var. 1. nummularius (FR.) ROSTK. t. 12.

Mindre (hatten 2-3 cm. bred), n. regelbunden; foten jemntjock, excentrisk.

Torra grenar. Ryssl.; Finl.; Skand.

Var. 2: minimus (Fr.)

Hatten platt, regelbunden, omkr. 2 mm. bred; foten central, flerböjd.

Torra bladskaft af Aspidiumarter, m. r. Skand. (Skåne).

15. Ganoderma Karst.

1. G. lucidum (Leyss.) Karst. Rostk., t. 12.

Öfverdragen med en glänsande, lackartad skorpa, yngre gulaktig, snart lifligt högröd, sedan kastanjebrun, slutl. svartaktig; hatten i början kork-, sedan vedartad, solfjäderformig eller njurlik, fåradt skrynklig, omkr. 30 cm. bred; foten lateral, understundom excentrisk, jemntjock, stundom ingen; porerna djupa, m. små, hvita, äldre blekt kanelbruna.

Stubb. och stamm. af ek, al och gran. 7, 8. Finl. (Runsala, Merimasku, Wasa); Skand. (Södra och mellersta Sverge. — Boletus Leyss.; Bol. obliquatus Bull., t. 7; Bol. nitens Batsch., f. 225; Polyporus Fr.

16. Meripilus Karst.

1. M. giganteus (PERS.) KARST. HUSS. I, t. 82.

Hattarne dadelbruna; porerna små, n. runda, bleka.

Trädstamm., synnerligen bok, nära marken. Ryssl. (Mglin i Černigow); Skand. (Femsjö, Skåne).

Fruktkroppen i början köttigt seg, sedan n. läderartad, sammansatt at tegellagda, halfva, m. breda, slaka, baktill nedtryckta, fin-

sprickiga, gryniga eller småfjälliga, med greniga, ifrån en gemensam bål utlöpande fötter försedde småhattar; porerna slutl. sargade, vid beröring antagande en mörkare färg. Är den största hittills kända svamp, uppnående 4—5 fot i diameter. Småhattarne omkr. en fot breda. — Boletus Pers.; Boletus mesentericus Schaeff., t. 267.; Polyporus giganteus Fr.; Merisma Gill.

M. lobatus (Huds.) Karst. Schaeff., t. 316, 317.
 Småhattarne sargadt klufna, glatta, gula, baktill afsmalnande till trinda, sotbruna fötter.

Stamm. af löfträd, m. r. Skand. (Östergöthland).

Fruktkroppen läderartad, hårdnande, tufvad; småhattarne n. halfva, tegellagda, sammanväxta, vanl. rynkiga eller fläckiga, med tunnt, brunaktigt kött; porerna fastväxta, medelstora, bleka, stötande n. i gult, i kanterna tunna. — Boletus Huds.; Bol. eristatus Schaeff.; Polyporus Fr.

3. M. candidus (Roth.) Karst.

Hattarne beklädda af ett snöhvitt ludd; porerna stålgrå.

Stamm. af Rosa tomentosa, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hattarne läderartade, tegellagda, n. fotlösa, halfva, djupt inskurna eller vågbräddade, utan bälten, kullriga, inuti hvita och fibröst flockösa, 3—5 cm. breda; porerna grunda, olika stora, tunna, brunaktiga. Bildar små, sammanflytande, vid basen aldrig utbredda tufvor.— Boletus Roth.; Polyporus Fr.; Pol. Rosarum Weinm.

4. M. salignus (Fr.) Karst.

Hattarne mot kanten nedtryckta och fårade; porerna m. bugtiga, intrasslade, hvita.

Gamla pilstamm., m. r. Vinter, vår. Skand. (Skåne).

Hattarne läderartade, mjuka, elastiska, halfva, tegellagda, bredt njurformiga, tilltryckt ludna, hvitaktiga, ntan bälten, omkr. 3 cm. breda; porernas mellanväggar tunna. Bildar små, luktlösa tufvor. — Daedalea Fr. Syst. myc.; Polyporus Fr. Epicr.; Merisma Gill.

17. Bjerkandera Karst.

* Hatten hinnlös, i början saftig, n. köttig eller spongiös.

— Eubjerkandera Karst.

† Hatten köttig, i början vattenaktigt mjuk, spröd, finluddig; porerna hvita. Äldre än mjuka, än hårdnade, men inom kort förmultnande, icke öfvervintrande.

A. Porerna runda; mellanväggarne helbräddade.

1. Bj. epileuca (FR.) KARST.

Hatten luden, skroflig, hvitaktig, inuti likartad.

Bokstockar, r. Skand.

Hatten ostartad, mjuk, äldre fast, dynlik, halfeirkelformig, med platt undersida, utan bälten, 9—12 cm. bred; porerna runda, helbräddade, hvita. — Polyporus Fr.; Boletus spumeus Fl. Dan., t. 1794?

2. Bj. tephroleuca (Fr.) Karst. Rostk., t. 26.

Hatten luden, ojemn, grå.

Förmultn. trä, r. Finl. (Åbo, Tammela); Skand.

Hatten i början n. gelatinös, sedan köttigt ostartad, tresidig, trubbig, vanl. tegellagd, på tvären utbredd, med platt undersida, inuti hvit samt försedd med bälten; porerna runda eller utdragna, trubbiga, hela, hvita. — *Polyporus* Fr.

3. Bj. alutacea (Fr.) Karst. Rostk., t. 30.

Hatten vanl. sammetsluden, sämskfärgad, med hvass, slät kant; porerna hvitaktigt sämskfärgade.

Förmultn. tallstubb., m. r. Skand.

Hatten köttig, slutl. n. seg, njurformig, vanl. tegellagd, än kullrig, än plattad, stundom kort sträfhårig och skrynklig, undertill platt, med otydliga bälten; porerna vanl. runda, tunna, m. små, helbräddade,

— Polyporus Fr.; Pol. epixanthus Rostk.

4. Bj. testacea (Fr.) Karst. Rostk., t. 36.

Hatten köttig, äldre korkartad, smutsigt lergul, vanl. finluden.

Stamm. af svartpoppel, m. r. Skand. (Lund).

Hatten ojemn, utaupā utan, inuti med bälten, med vågig, hvit kant; porerna runda, likformiga, hela, grunda, m. små, hvita. — *Polyporus* Fr.; *Pol. rutilans* Rostk.

5. Bj. stiptica (Pers.) Karst.

Hatten n. slät, hvitaktig, i kanten n. rödbrunaktig; porerna djupa.

Furustockar, r. Skand.

Hatten först köttig, sedan korkartad, mjuk, spröd, dynlik, slutl. glatt, tegellagd omkr. 12 cm. bred, vid basen n. 3 cm. tjock, med trubbig kant; porerna n. runda, likformiga, hvita. Var. helt och hållet hvit: acidula Fr. — Polyporus Fr.

6. Bj. pallescens (Fr.) Karst. Sow., t. 230.

Hatten slät, glatt, gulaktig.

Stamm. och gren. af löftr., teml, r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten först köttig, sedan korkartad, tunn, med hvass kant, omkr. 6 cm. bred; porerna runda, grunda, n. små, hvita, med åldern gulnande. Vanl. tufvig. — Boletus pelleporus Sow.; Bol. albidus Wahlenb.; Polyporus Fr.

7. Bj. chionea (Fr.) Karst. Pers., Myc. eur. 2, t. 15, f. 2.

I fuktig väderlek vattenaktigt hvit, i torr rent hvit; hatten mjuk, n. slät, glatt.

Stamm. af löftr., helst björk, h. o. d. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten köttig, spröd, utan bälten, ofta skaftad genom ena kantens förlängning, med kullrig undersida och hvass, inböjd kant; porerna runda, likformiga, helbräddade, grunda, m. små; sporerna aflånga, hvita, 3—5 mmm. långa, 1,5—2 mmm. tjocka. Lukten sur. — Polyporus Fr.; Pol. candidus Pers.

- B. Porerna långsträckta, flerböjda, deras mellanväggar hvasskantade och sargade.
  - 8. Bj. lactea (Fr.) Karst. Rostk., t. 23.

Snöhvit; hatten finluden; porerna slutl. labyrinthformiga, med tunna, hvasskantade mellanväggar.

Gamla trädstamm., m. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, fibrös, spröd, mjuk, tunn, tresidig, kullrig, vid basen hvälfd, äldre glatt och ojemn, med bälten och inböjd, hvass kant, 1-3 cm. bred; porerna tandade. - Polyporus Fr.

Bj. mollis (Pers.) Karst.

Blekt köttröd; porerna hvita, vid beröring rödbruna.

Murk. tall- och granved, teml. a. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten köttigt fibrös, mjuk, utbredd och utböjd, stundom helt och hållet omvriden, vanl. tresidig, skrynklig, 2-7 cm. bred; porerua lângsträckta, flerböjda, olikformiga, mjuka. Ensam eller tufvad. — Boletus Pers.; Daedalea Fr. Obs.; Polyporus Fr. Hym. eur. Exs. 312.

Bj. fragilis (Fr.) KARST.

Hvitaktig, vid beröring brunfläckig; hatten spröd, skrynklig.

Murk. granved, m. r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, fibrös, njurlik, platt eller nedtryckt, på undre sidan kullrig; porerna långsträckta, flerböjda, intrasslade, tunna. formen m. varierande. — Polyporus Fr.; Boletus mollis β Alb. & Schw.

Bj. caesia (Schrad.) Karst. Sow., t. 226.

Hvit, med hvitblå fläckar; hatten silkesluden.

Förmultn. stockar, teml. a. 8-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, n. seg, mjuk, tunn, olikformig, kullrig, sällan atbredd och utböjd eller omvriden, stundom tresidig, med åldern blåpande, 1—3 cm. bred; porerna m. små, olikformiga, förlängda, flerböjda, vanl. sargade. Växer merendels i flockar. — Boletus Schrad.; Bol. albidus Sow., t. 226; Polyporus Fr.

12. Bj. trabea (ROSTK.) KARST. ROSTK., t. 26.

Hvit, inuti i regnyäder vattenaktig.

Förmultn. tall- och granstockar, h. o. d. 8—10. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Finl. (Mustiala, Tammerfors); Skand.

Hatten köttigt fibrös, fast, utbredd och utböjd, långsträckt, glatt eller finluden, med inga eller otydliga bälten, 2--8 cm. bred; porerna teml. grunda, m. små, n. runda eller förlängda, tandade. — Polyporus Rostk., Fr.

13. Bj. destructor (Schrad.) Karst. Krombh., t. 5, f. 8.

Hatten vattenaktigt köttig, brunhvit eller hvitgrå, inuti med tydliga bälten.

Slöjdadt trä, r. Ryssl. (S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien); Skand.

Hatten utbredd och utböjd, spröd, skrynklig, n. vågig, stundom n. slät; porerna långsträckta, n. runda. tandade oller sargade, hvita.
— Boletus Schrad.; Polyporus Fr.; Pol. alutaceus Rostk., t. 27 (var. grisea).

†† Hatten köttigt seg, mjuk, elastisk, filtluden; porerna tärgade. Ständigt mjuka, vanl. öfvervintrande svampar.

14. Bj. fumosa (Pers.) Karst. Rostk., t. 42.

Hatten fast, blekt sotbrun, inuti fibrös och försedd med vanl. tydliga, ringformiga bälten.

Döda löfträd, synnerligen bok, asp och pilarter. Finl. (Helsingfors); Skand.

Hatten köttigt korkartad, med utbredd bas vidväxt sin matrix, teml. tjock, mot den svartaktiga kanten tunnare, utan bälten, först silkesluden, sedan n. glatt, rökgrå; porerna små, grunda, runda, hela, hvitaktigt rökgrå, vid vidröring mörkare. Tufvad, tegellagd. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

15. Bj. scanica (Fr.) Karst.

Hatten grått brungul, af flocköst fibrös substans, utan bälten; porerna djupa, likformiga, umbra- eller kaffebruna.

Gamla trädstamm., m, r. Skand. (Skåne).

Hatten köttigt seg, spröd, half, plattad, finluden, 6—9 cm. bred; porerna m. små. Skild från följ, förutom genom färgen äfven genom mjukare, plattare hatt och m. djupare porer. — Polyporus Fr.

16. Bj. adusta (WILLD.) KARST. Fl. Dan., t. 1850, f. 1.

Hatten vid basen utbredd och utböjd, först hvit, sedan gråblek, med svartaktig kant; porerna i början öfverdragna af ett hvitaktigt stoft, sedan svartgrå.

Gamla löfträd, a. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, seg, tunn, luden, n. skrynklig, vanl. med otydliga bälten, 4—6 cm. bred; porerna m. små, grunda, runda, trubbiga. Vanl. tegellagd, ofta upp- och nedvänd. — *Boletus* WILLD.; *Bol. pelleporus* BULL., t. 501, f. 1; *Polyporus* Fr. Exs. 116.

17. Bj. dichroa (FR.) KARST. ROSTK. t. 39.

Hatten utbredd, i öfre kanten utböjd, slät, silkesluden, hvít; porerna runda, mörkt kanelbruna, mot kanten hvita.

Gamla bok- och björkstockar, h. o. d., om hösten. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten köttig, seg, mjuk, tunn, 1—4 cm. bred, omkr. 2 mm. tjock, med hvass kant; porerna n. grunda, m. små, trubbiga. Vanl. tegellagd och sammanflytande. — *Polyporus* Fr. Exs. 237.

18. Bj. amorpha (Fr.) Karst.

Hatten snöhvit; porerna guldgula.

Förmultn. tallstamm., a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, seg, tunn, utbredd och utböjd, m. oregelbunden, silkesluden; porerna m. små, olikformiga; sporerna aflånga. Ofta tufvad eller tegellagd, stundom helt omvriden. — *Polyporus* Fr. Exs. 117.

19. Bj. kymatodes (Rostk.) Karst. Rostk., t. 24. Hatten vågig, hvit, med brunaktig anstrykning; porerna hvita, med åldern grånande.

Tallstamm., m. r. Skand.

Hatten köttig, seg, tunn, finluden; porerna olikformiga, trubbiga, medelstora. Var. upp- och nedvänd. — Polyporus Rostk., Fr.

††† Hatten i början spongiös, vanl. sträfhårig.

20. Bj. Veinmanni (FR.)

Hatten besatt med korta, platta, mörkt brunröda borst, i kanten tunn, hvit; porerna labyrinthformiga, hvita, vid beröring mörkt rödbruna.

Tallstockar, m. r. 9. Ryssl. (Gatschina); Finl. (Mustiala); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten spongiöst köttig, n. seg, mångformig, 4—6 cm. bred; porerna olikformiga, 2—3 mm. djupa. — *Polyporus* Fr.; *Pol. laby-rinthicus* Weinn.; *Boletus mollis* Alb. & Schw.

21. Bj. spumea (Sow.) KARST. Sow., t. 211.

Hvitaktig; hatten sträfhårig och rynkig, med fotlik bas; porerna hela.

Gamla löfträd, helst almar, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala).

Hatten spongiöst köttig, kompakt, dynlik, hvälfd, med inböjd, trnbbig kant, 6—12 cm. bred, 2—3 cm. tjock; porerna m. små, lätt lossnande, runda eller aflånga, med hvasskantade mellanväggar, smutsigt hvita. — Boletus Sow.; Bol. suberosus Wahlenb. Fl. Ups.; Bol. pulvinatus Wahlenb, Fl. Svec.; Polyporus Fr.

22. Bj. borealis (Fr.) Karst.

Hatten kort sträfhårig, dess substans slutl. korkartad samt sammansatt af parallela fibrer.

Gran., h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först spongiöst köttig, sedan korkartad, kompakt, vanl. half, n. dynlik, med utstående kant, hvit, med åldern n. gulnande; porerna olikformiga, bugtiga och sargade, hvita; sporerna äggrunda, 4—5 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Ofta tegellagd. — Polyporus Fr. Exs. 238.

Var. 1. montana Fr.

Hatten köttig, tjock, kort sträfhårig, med trubbig kant; porerna hela, trubbiga.

Var. 2. spathulata Fr..

Hatten tunn, luden, med kort, lateral fot och hvass kant; porernas mellanväggar tunna, m. sargade.

23. Bj. pubescens (Schum.) Karst. Fl. Dan., t. 1790, f. 1.

Hvit; hatten vanl. försedd med bälten, finluden, i kanten gulaktig.

Björkstamm. Skand.

Hatten först köttig, seg, sedan korkartad, mjuk, kullrig, med hvass kant; porerna m. små, plana, n. runda. Angripes med begärlighet af insekter. — Boletus Schum.; Polyporus Fr.

** Hatten beklädd med en fibrös hud, kork- eller läderartad, af torr beskaffenhet. — Hansenia Karst.

† Hatten läderartad, luden, med concentriska, vanl. olikfärgade bälten eller fåror.

24. Bj. hirsusta (WULF.) KARST.

Hatten sträfluden, enfärgad.

Gamla stubb. och stamm. af löfträd, h. o. d. Sommar -- Vår Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kork- eller läderartad, half, njurformig, kullrig eller n. platt, med concentriska fåror, hvitaktig, slutl. gulnande, i kanten trubbig, 3—6 cm. bred; porerna runda, hela, trubbiga, likformiga, teml. stora, hvitgrå, slutl. brunaktiga, stundom helt hvita eller kaffebruna. Ofta tegellagd. Var. med blekt gulröd (var. gilva Weinm.) eller svartaktig hatt. — Boletus Wulf.; Polyporus Fr. Exs. 515.

* H. puberula (Kalchbr.) Karst.

Hatten upp- och nervänd, i öfre kanten utböjd, beklädd af mjukt, hvitt ludd.

Murkna Salixstamm. Ryssl. (Sibirien i Minussinsk).

25. Bj. velutina (Pers.) Karst.

Hatten sammetsluden, hvit, med otydliga, n. mörkare concentriska ringar.

Trädstockar, teml. a. Vår, höst. Ryssl.; Finl.; Skand. Hatten kork- eller läderartad, half, plattad, äldre gulaktig och vanl. n. glatt, med tunn, hvass kant, omkr. 6 cm. bred; porerna runda eller n. runda, m. små, tunna, hvita eller smutsgrå, slutl. gulnande, hela eller sargade. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

26. Bj. zonata (Fr.) Karst. Fl. Dan., t. 2028, f. 2. Hatten kullrig, vid basen hvälfd och knölig, luden, glanslös.

Gamla stamm, af löfträd, företrädesvis asp och björk, a. 7—5. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kork- eller läderartad, half, äldre glatt 3—6 cm. bred; porerna m. små, runda eller vinkliga, trubbiga, vanl. hela, hvitaktiga eller gråhvita; sporerna elliptiska, 6—9 mmm. långa 3—4 mmm. tjocka. Tegellagd. Hattens färg föränderlig, än grå, med hvit kant (Boletus angulatus Schum.), än askgrå med brungul kant (Bol. placenta Schum.), är ockragul med grå bälten och gula porer (Bol. multicolor Schaeff.; Bol. zonatus Nees.), än helt och hållet ockragul (Bol. ochraceus Pers.), än n. hvit.

27. Bj. versicolor (Linn.) Karst. Bull., t. 86.

Hatten teml. slät, sammetsluden, glänsande, med concentriska, olikfärgade bälten.

Förmultn. stubb. af löfträd, h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, tunn, styf, plattad, mot basen nedtryckt, vanl. njur- eller spadlik, ofta flikig, vanl. sämskfärgad eller rödaktigt brun, med svartblå, hvita, rostbruna eller ockragula bälten, inuti samt i kanten hvit, 3—7 cm. bred; porerna m. små, runda, n. glänsande, hvita, slutl. gulnande; mellanväggarne hvasskantade och sargade. Tufvad, vanl. tegellagd. — Boletus Linn., Bull.; Bol. variegatus Schaeff., t. 263: Polyporus Fr.

* fuscata (Fr.) KARST. BOLT., t. 163.

Hatten luden, kaffebrun, mörk; porerna sargade, gula. Slöjdadt trä i brunnar, m. r. Skand. — *Polyporus casta*neus Rostk., t. 47.

28. Bj. stereoides (FR.) KARST.

Hatten gråbrun; porerna n. vida, trubbiga, olikformiga, hvita.

Granstockar, m. r. 9—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten läderartad, tunn, platt, styf, utbredd och utböjd, n. fin luden, äldre glatt, med likafärgade, ringformiga bälten: porcrna grunda.

Tegellagd. Beslägtad med följ. — *Polyporus* Fr.

29. Bj. abietina (DICKS.) KARST. GREV., t. 226.

Porerna sargade, violett purpurröda, urbleknande.

Gran-, sällan tallstockar, a. 8-5. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, tunn, utbredd, vanl. i öfre kanten utböjd, luden, med otydliga bälten, gråhvit; porerna olikformiga, vinkliga: sporerna äggrunda eller aflånga, hvita. Än ensam, än tegellagd. Hatten än njurlik och hel, än half och n. flikig, kullrig eller platt, i början hvitaktig, sedan hvitgrå, slutl. ofta grönaktig. — Boletus Dicks.; Polyporus Fr. Exs. 121.

†† Hatten utan bälten.

30. Bj. albida (Trog.) Karst. Schaeff., t. 124.

Hatten slutl. vedartad, fri, gropigt rynkig, utan bälten, hvit, med trubbig kant.

Förmultn. granstockar. Skand.

Hatten i början blår- eller korkartad, sedan hård, torr, mångformig, klotrund, musselformig, tresidig, stundom med kort fot; porerna små, n. vinkliga; mellanväggarne hela, hvasskantade. Inre substansen fibrös. — *Polyporus* Trog.

31. Bj. fibula (Fr.) Karst.

Hatten mjuk, läderartad, sammets- eller kort sträfhårig, utan bälten, hvitaktig.

Nedfallna ekgrenar, m. r. Skand.

Hatten sittande, half, stundom hel, hvitaktig, med sämskfärgad anstrykning, ofta strålformigt rynkig, med hel, hvass kant, inuti blårartadt flockös, snöhvit; porerna mera små, runda, gulaktiga; mellanväggarne hvasskantade, sargade. — *Polyporus* Fr.

32. Bj. biformis (Klotzsch.) Karst.

Hatten mjuk, först slät och luden, sedan n. glatt samt vanl. försedd med concentriska fåror, hvit eller sämskfärgad.

Döda stamm. och grenar af björk, balsampoppel och Sambucus racemosa. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Hatten läderartad, mjuk, half, vid basen mer eller mindre utbredd, än radvis sammanväxande, än trappformigt tegellagd, ganska mångformig, i början luden, sedan n. glatt, utan bälten, inuti fibrös och hvit, med hel, hvass, inböjd kant; porerna teml. stora, m. oregelbundna, i torr väderlek gul- eller brunaktiga; mellanväggarne sargade, slutl. helt och hållet delade. — *Polyporus* Fr.

18. Piptoporus Karst.

1. P. paradoxus (FR.) KARST.

Hatten mjuk, betäckt af en m. tunn hinna, sämskfärgad, vid vidröring svartnande, sent utväxande.

Trädstamm., m. r. Skand. (Södermanland).

Hatten half, mångformig, tjock, i ytan jemn, utan bälten, inuti flockös., m. mjuk, omkr. 6 cm. bred; porerna m. små, snöhvita. — *Polyporus* Fr.

2. P. betulinus (Bull.) Karst. Rostk. t. 20. — Björkticka.

Hatten på öfra sidan försedd med en sned puckel eller knöllik fot.

Gamla björkstamm. a. 7-3. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början n. köttig, sedan korkartad, fast, dynlik, njureller hofformig, regelbunden, slät, glatt, beklädd med en tunn, lossnande hinna, först hvit, sedan stötande i brunt, 6-20 cm. bred;

porerna sent utbildade, grunda, m. små, olikformiga, slutl. lossnande, tandade, hvita; sporerna ytterst små. Har syrlig smak och lukt. Lemnar de yppersta rakstriglar och torde kunna användas äfven för andra tekniska ändamål. — Boletus Bull.; Bol. suberosus Linn.; Polyporus Fr. Exs. 8.

3. P. qvercinus (Schrad.) Karst. Huss., t. 52. Hatten baktill afsmalnande till en tjock, horizontel fot. Gamla ekstockar, r. Skand.

Hatten korkartad, mjuk, med åldern hårdnande, tunglik, kullrigt platt, slät, i början luddigt grynig, blekt sämskfärgad, vid beröring ofta rodnande; porerna grunda, mera små, hvitaktiga. — Boletus Schrad.; Polyporus Fr.; Pol. suberosus Krombh., t. 5, f. 3 - 5, t. 48, f. 11—14.

4. P. officinalis (VILL.) KARST. BULL., t. 296.

Hatten beklädd med en hård, sönderbristande hud, utoch invändigt gulaktig, äldre hvit, med concentriska fåror.

Stamm. af Larix sibirica. Ryssl. (Sibirien).

Hatten köttigt korkartad, hofformig, oformlig, knölig, glatt, af gul- och brunaktiga bälten fläckig; porerna grunda, tunna, gulaktiga, slutl. brunaktiga. Har n. bäsk smak och behaglig lukt af nymalet mjöl samt söndersmulas slutl. — Boletus VILL.; Bol. Laricis Jacqu.; Bol. purgans Pers.; Polyporus Fr.

5. P. erubescens (Fr.) Karst. Rostk., t. 25.

Hatten blekt köttröd, med mjuk, sträf hud; porerna hvita, med stark dragning i köttrödt.

Tallstubb., m. r. Skand.

Hatten i början köttig, sedan korkartad, dynlik, tresidig, ofta baktill utsträckt, först luden, sedan glatt, utan bälten, inuti sämskfärgad, ända till 9 cm. bred; porerna små, grunda, runda, regelbundna, trubbiga. — *Polyporus* Fr.; *Pol. mollis* Rostk.

6. P. helveolus (Fr.) Karst. Rostk. t. 35.

Hatten glatt, gulaktigt rostfärgad, inuti blek, stötande i gult; porerna gulaktiga.

Bokskog.

Hatten köttig, tjock, utan bälten, med tunn hinna och trubbig kant, 10--15 cm. bred; porerna små, runda, trubbiga. — *Polyporus* Rostk.

* rotundatus (LINDEL.).

Hatten n. rund, jemn och slät.

Tallstamm., m. r. Skand.

19. Trametes Fr. Karst.

- * Hatten äldre beklädd med en mer eller mindre tjock, vanl. svartaktig skorpa. Fomitopsis Karst.
- Tr. pinicola (SWARTZ) KARST. SCHAEFF., t. 262.
   Tallticka.

Hatten brandgul, äldre svartaktig, med blek, slutl. cinnoberröd kant, inuti blek; porerna bleka, äldre gulaktiga.

Gran-, sällan tall-, björk- och alstockar, a. Ryssl.; Finl. Skand.

Hatten kork- eller vedartad, hård, dynlik, i början n. klotrund, slutl. njnr- eller hofformig, beklädd med en ojemn skorpa, yngre i kanten drypande, 15—20 cm. bred, 5—8 cm. tjock; porerna små, trubbiga, rundade, otydligt sargade; sporerna äggrunda, m. små. Mångårig, vanl. ensam växande, syrligt luktande art. — Boletus Swartz; Bol. marginatus Pers., Swartz; Bol. fulvus Schaeff.; Bol. semiovatus Schaeff. t. 270 (var.); Bol. igniarius Pers.; Polyporus Fr. Exs. 72.

2. Tr. marginata (FR.) KARST. Quél., t. 19, f. 2 (var.).

Hatten n. plattad, med concentriska fåror och mot kanten med olikfärgade bälten; porerna strågula, i mynningen hvita, vid tryckning rödbrunaktiga.

Ek-, tall- och bokstamm., r. Ryssl. (Mglin i Černigow); Skand.

Hatten korkartad, trädhård, beklädd med en glatt, men gråpudrad skorpa, i början försedd med ett gråhvitt bälte, sedan kastanjebrun med brandgul anstrykning, derefter mörkt högröd och sträf, slutl. svartnande, sprickig och skrynklig, innti sämskfärgad; porlagret otydligt hvarfvigt; porerna runda, äldre bleka. — *Polyporus* Fr.

3. Tr. rufopallida (TROG.) KARST.

Hatten svartaktigt rödbrun, slutl. svartnande; porerna djupa, vinkliga, hvitaktiga. med rödbrun anstrykning, i mynningen mörkt rödbruna.

Tallstockar, m. r. Finl. (Åbo); Skand. (Upsala).

Hatten korkartad, trädhård, skrynkligt ojemn, inuti flocköst fibrös; porerna m. små, i mynningen hvitpudrade. — *Polyporus* Troc., Fr.

4. Tr. rosea (Alb. & Schw.) Karst.

Ut- och invändigt rosenröd.

Granstockar, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartadt trädhård, tresidig, plattad, hof- eller njurformig, understundom upp- och nedvänd, slät, vanl. med concentriska fåror, rosenröd, stötande mer eller mindre i sotbrunt, slutl. svartnande, inuti flocköst fibrös och blekt rosenröd, 4—12 cm. bred, 2—4 cm. tjock; porerna m. små, afrundade, trubbiga, lifligt rosenröda, slutl. öfvergående i brunt. Mångårig. Ofta tufvad. — Boletus Alb. & Schw.; Polyporus Fr. Exs. 120.

5. Tr. Demidoffii (Lév.) Karst. Demid. Exp., t. 3. Hatten n. filtluden, kanelbrun, i kanten tegelfärgad. Stamm. af Juniperus excelsa. Ryssl.

Hatten korkartadt trädhård, dynlik, tjock, med bälten, vågig, slutl. bar, sprickig, i kanten aftrubbad; porerna vinkliga, ockragula.

— Polyporus Lév., Fr.

6. Tr. connata (Weinm.? Fr.) Karst. Batt., t. 37, f. G.

Vanl. trapplikt tegellagd och sammanflytande; hatten i början luden och hvit, slutl. glatt och svart; porerna hvarfvigt lagrade, hvita.

Gamla stamm. af löfträd, helst lönn och asp, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala, Nerpes); Skand.

Hatten korkartadt trädhård, tresidig, ofta utbredd och utböjd, 3—7 cm. bred; porerna m. små, n. runda. — *Polyporus* Fr. Exs. 424 o. 702.

7. Tr. fraxinea (Bull.) Karst. Bull., t. 433, f. 2. Hatten först hvit, sedan mellanbrun; porerna roströda, i början jämte hattens kant betäckta af ett hvitt, talgigt ludd.

Hatten korkartad, mjuk, äldre trädhård, glatt, n. plattad, utan bälten, först slät, sedan med concentriska fåror, inuti blek; porerna m. små, grunda. — Boletus Bull.; Polyporus Fr.

8. Tr. annosa (Fr.) Karst. Rostk., t. 19.

Askstamm., m. r. Skand.

Hatten rynkigt knölig, först mörkt rödbrun och silkesluden, sedan öfverdragen med en styf, glatt, svartaktig skorpa; porerna hvitaktiga.

Trädrötter, r. Ryssl. (S:t Petersburg): Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten trädartad, först kullrig, sedan plattad, utbredd och utböjd, stundom upp- och nedvänd, inuti hvit; porerna medelstora, n. runda, stundom olikformiga. — *Polyporus* Fr.; *Pol. subpileatus* Weinm.; *Trametes radiciperda* Hart.

- ** Hatten utan skorplik beklädnad. Eutrametes Karst.
  - † Hatten inuti hvit.
  - 9. Tr. populina (Schum.) Fr.

Hatten ut- och invändigt hvit eller sämskfärgad, hvitluden, utan bälten, med trubbig kant och små porer.

Hvit- och svartpoppel, m. r. Finl. (Runsala); Skand.

Hatten korkartad, n. vedhård, styf, vanl. tegellagd, omkr. 2 cm. bred; porerna grunda, runda. — *Polyporus* Fr. Hym eur.

10. Tr. Neesü Fr.

Snöhvit; hatten m. seg, trädartad, musselformig, utan bälten, först luden sedan alldeles glatt.

Döda bokgren., r. Skand.

Hatten vanl. enkel, inuti hvit, med hvass kant, omkr. 2 mm. tjock; porerna n. runda, olika stora, trubbiga, hela. — *Polyporus* Fr. Hym. eur.

Var. alnea Fr.

Mindre; hatten skrynklig, luden, smutsgrå; porerna fintandade.

Nedfallna algrenar, m. r. Skand.

11. Tr. gibbosa (Pers.) Fr. Fl. Dan., t. 1964.

Hvitaktig; hatten baktill utsträckt, knölig; porerna jemnbreda, raka.

Stamm. af bok, sällan björk, pil och poppel, 8—10. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand.

Hatten korkartad, kompakt, tjock, luden, med otydliga bälten och aftrubbad kant, utväxt gråaktig, 8—16 cm. bred; porerna likformiga, grunda, smala. Vanl. ensam. Luktlös. — Merulius Pers. Obs.; Daedalea Pers. Syn.; Boletus suberosus Linn.?

12. Tr. Bulliardi Fr. Bull., t. 310.

Hatten plattad, glatt, först hvit, sedan, äfven inuti, brunaktig, slutl. med bälten; porerna bleka, äldre rödbrunaktiga.

Salixarter, m. r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand. (Skåne).

Hatten korkartad, slät; porerna n. runda, djupa, olikformiga. Har behaglig lukt. — *Boletus* Bull., t. 310.

13. Tr. rubescens (Alb. & Schw.) Fr. Alb. & Schw., t. 11, f. 2.

Rödlätt, stundom stötande i brandgult eller rödbrunt, yngre hvitpudrad.

Sälg, m. r. 9, 10. Skand.

Hatten korkartad, teml. tunn, slät, slutl. med bälten, knappt filthårig, 6—10 cm. bred; porerna jemnbreda, smala, räta, trubbiga.

— Daedalea Alb. & Schw.

14. Tr. svaveolens (LINN.) Fr. Fl. Dan., t. 1849.

Hatten mjuk, dynlik, utan bälten; porerna runda, hvita, äldre brunaktiga.

Salixarter, helst pilar, tall, 10, 11. Ryssl. (Sosnitza i Černigow); Skand. (Södra Sverge).

Hatten korkartad, luden, hvit; porerna teml. vida, trubbiga; lukten stark, lik den af anis. — Boletus Linn.

15. Tr. odora (Somm.) Fr. Bolt., t. 162.

Hatten blek; porerna m. små, hvita, med dragning i ockragult.

Sälg och rönn, r. 9—12. Ryssl. (Sibirien, Kamtschatka); Finl. (Asikkala: J. P. Norrlin, Tammela); Skand.

Hatten korkartad, elastisk vanl. hofformig, i ytan ojemn, äldre glatt, omkr. 10 cm. bred, 2—4 cm. tjock; porerna likformiga; lukten som hos föreg. — *Polyporus* SOMM.

16. Tr. inodora Fr.

Oföränderligt snöhvit, luktlös; hatten fast.

Ekved, m. r. Skand. (Stockholm).

Hatten korkartad, äldre glatt, utan bälten; porerna m. små, runda, hela. Mycket lik *Tr. svaveolens* men mindre, fastare, oföränderligt hvit och luktlös.

17. Tr. serialis Fr.

Hattarne utbredda, i öfre kanten uppböjda, sammanflytande, smågropiga, först hvita, sedan blekt gulbruna.

Gran- och tallstockar, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hattarne flocköst korkartade, långsträckta, smala, flerböjda, radvis sammanväxande, stundom tegellagda, af tilltryckt ludd skrynkliga, 1—3 cm. breda, 3—6 mm. tjocka; porerna m. små, trubbiga, olikformiga, hvita. — *Polyporus* Fr. Syst. myc.; *Boletus contiguus* Alb. & Schw.

18. Tr. Epilobii Karst.

Hatten utbredd, i öfre kanten n. uppböjd, hinnaktig; porerna teml. stora, gulaktigt bleka.

Torra stjelkar, m. r. 7-10. Finl. (Mustiala).

Hatten korkartad, m. tunn upp- och nedvänd, i början n. ruud, med finluden eller pudrad, uppböjd, blek kant, undertill slutl. svartbrun, 2—8 mm. bred; porerna n. runda, hela, trubbiga.

(Bjerkandera albida).

†† Hatten ut- och invändigt röd.

19. Tr. cinnabarina (Jacqu.) Fr.

Cinnoberröd.

Förmultn. löfträd, företrädesvis björk, bok, rönn och al. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartad, half, vanl. njurlik, kullrig, äldre plattad, finluden, slutl. glatt, vanl. med otydliga bälten, teml. rynkig, urbleknande, inuti flockös, 2—8 cm. bred; porerna runda, stundom aflånga eller vinkliga, medelstora, lifligt cinnoberröda. Vanl. ensam, sällan tegellagd. — Boletus Jacov.; Polyporus Fr. syst. myc. Exs. 123 o. 425.

20. Tr. regia (Migu.) Karst.

Mönjafärgad, med stark dragning i blodrödt; porerna m. grunda, små.

Löfträdsstamm., m. r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Hatten läderartad, half, plattad, glatt, jemn, glänsande, utan bälten; porerna runda. — Polyporus Miguel. Är en mellanform emellan föreg. och Pol. sangvineus.

20. Daedalea (Pers.) Karst.

D. confragosa (Bolt.) Pers. Bull., t. 491, f. 1.
 Hatten enfärgad, yngre blekt rödgul, äldre brun, med dragning i tegelrödt, inuti blekt rostfärgad.

Gamla löfträdsstamm., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upland).

Hatten korkartad, half, kullrig, med ned- eller inböjd, trubbig kant och mer eller mindre tydliga bälten, sträf, 4—6 cm. bred, 2—5 mm. tjock; porerna labyrinthformiga, sargade, i början grå, pudrade, sedan bruna. — Boletus Bolt.; Bol. labyrinthiformis Bull.

2. D. cinerea Fr.

Hatten filtluden, askgrå, med bälten; porerna helbräddade.

Bok-, ek- och björkstockar, m. r. Ryssl. (Mglin i Černigow); Skand. (Småland, Upland).

Hatten korkartad trähård, half, tjock, vanl. vågig; porerne m. små, trubbiga, runda eller labyrinthformiga, bugtiga, intrasslade, hvita eller askgrå.

3. D. unicolor (Bull.) Fr. Bull., t. 501, f. 3.

Hatten sträfluden, askgrå, med likafärgade bälten.

Förmultn. löfträd, helst al och björk, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, teml. tjock, half, kullrig, olikformig, i fuktig väderlek n. sotbrun, i torr hvitgrå, i kanten hvitaktig, 3—8 cm. bred; porerna bugtiga, labyrinthformiga, intrasslade, hvitgrå, stundom mellanbruna, med hvasskantade, slutl. sargadt tandade mellanväggar. Vanl. tegellagd, stundom upp- och nedvänd. — Boletus Bull.; Sistotrema cinereum Pers. Syn. Exs. 99.

Var. albida WEINM.

Tunnare, n. hinnaktig, hvitaktig.

Björkar, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala).

4. D. mollis Somm.

Hatten finluden, slutl. n. glatt, brunaktigt blek eller hvitaktig, slutl. umbrabrun; porerna vida, mångformiga.

Torra stamm. och grenar af asp, björk, al och hägg, h. o. d. 7—3. Ryssl. (S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien, Kamtschatka); Finl.; Skand.

Hatten läderartad, n. hinnaktig, upp- och nedvänd, i öfre kanten vanl. utböjd, med otydliga bälten, kretsformig eller långsträckt, ofta sammanflytande; porerna oregelbundna, sargade, bleka, slutl. gråbruna.
— Trametes Fr.; Polyporus Sommerfeltii Karst.

21. Lenzites Fr.

1. L. albidus Fr.

Hatten betäckt af ett tätt, tilltryckt, snöhvitt ludd, mjuk, utan bälten; lamellerna snöhvita.

Askstockar, m. r. Vinter. Skand. (Halland).

Hatten kork- eller läderartad, half, tunn, utbredd och utböjd, vanl. tegellagd; lamellerna tunna, klynnedelda, anastomoserande, glesa, helbräddade.

2. L. betulinus (LINN.) FR. Fl. Dan., t. 1555.

Hatten korkartadt läderartad, filtluden, blekaktig, med mer eller mindre tydliga bälten; lamellerna smutsigt hvita, i eggen hvassa.

Förmultn. löfträd, helst björk, h. o. d. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten half, fast och styf, plattad, 3—6 cm. bred; lamellerna raka, än enkla, än förgrenade och ofta anastomoserande, omkr. 7 mm. breda. Ensam eller tegellagd. — Agaricus Linn.; Daedalea Fr. Syst. myc. Exs. 112.

3. L. flaccidus (Bull.) Fr. Bull., t. 394.

Hatten tunn, slak, kort sträfhårig, hvitaktig, äldre smutsgrå, med likafärgade bälten.

Bokstockar, m. r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten läderartad, olikformig, enfärgad, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna tjocka, fasta, räta, breda, enkla eller greniga, olika långa, först hvita, sedan blekaktiga. — Agaricus Bull.

4. L. variegatus Fr. Bull., t. 537, f. 1, K. L.

Hatten sammetsluden, med bruna eller grå bälten, mot kanten hvitaktig; lamellerna slutl. sargade.

Förmultn. bok- och aspstockar, teml. r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten läderartad, styf, n. trähård, platt, långsträckt, med hvass kant; lamellerna breda, teml. tjocka, olika långa, stundom anastomoserande, hvita.

5. L. qvercinus (Linn.) Quél. Grev., t. 238.

Ut- och invändigt vedfärgad eller blek med dragning i brungult; hatten tjock, utan bälten; lamellerna vridna, grenigt anastomoserande, mot kanten med inblandade porer.

Ek-, sällan tallstubbar, r. Ryssl. (Moskva, Černigow, Ukrain, Kaukasus, Minussinsk i Sibirien); Finl. (Åbo, Kyrkslätt); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten korkartad, mjuk, half, olikformig, plattad, stundom utbredd och utböjd eller upp- och nedvänd, n. skrynklig, n. glatt, 5—30 cm. bred; lamellerna i eggen tjocka, trubbiga, 9—12 mm. breda. — Agaricus Linn.; Ag. labyrinthiformis Bull.; Ag. dubius Schaeff., t. 231 (var. effuso-reflexa); Daedalea quercina Fr. Exs. 426.

6. L. sorbinus KARST.

Hatten blekaktig, teml. tunn, utan bälten; lamellerna anastomoserande, smutshvita.

Rönnstockar, m. r. Finl. (Mustiala).

Hatten korkartad, utbredd och utböjd, tegellagd, sammanflytande, n. glatt, vanl. slät; lamellerna teml. tjocka.

7. L. abietinus (Bull.) Fr. Bull., t. 442, f. 2, t. 541, f. 1. Hatten upp- och nedvänd, i öfre kanten utböjd, mjuk, först umbrabrun och filtluden, sedan grå och n. glatt; lamellerna öfverdragna af ett grågrönaktigt stoft.

Förmultn. granved. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten läderartad, tunn, långsträckt, stundom helt och hållet upp- och nedvänd, utan bälten, stundom uppnående en längd af en fot, omkr. 2 cm. bred; lamellerna nedlöpande, glesa, enkla, olika långa, stundom tandadt sargade. — Agaricus Bull. Exs. 711.

8. L. heteromorphus FR.

Hatten hvitblek i kanten af de utskjutande, m. breda lamellerna kamlikt inskuren.

Granstubb., r. Finl. (Wasa, Aland); Skand.

Hatten läderartad, tunn, vanl. utbredd och utböjd, tegellagd, sammanflytande, vanl. hel, företrädesvis mot basen knölig, i ytan ojemn och skrofligt rynkig, n. glatt, med åldern gulnande; lamellerna ganska fasta, tjocka, teml. tätt sittande, vanl. förgrenade, inskurna, hvita. Var. med omvriden hatt och porigt fruktlager (var. Trameta Fr.).

22. Irpex (Fr.) Karst.

- * Hatten baktill utdragen, hängande.
- 1. Irp. pendulus (Alb. & Schw.) Fr. Alb. & Schw. Consp., t. 6, f. 7.

Tall- och granklabbar, r. Skand.

Hatten hinnaktig, veckad, med tilltryckta, håriga fjäll, gul; porerna snöhvita, med radställda, stora, inskurna flikar. — Sistotrema Alb & Schw.; Sist. conchatum Ehrenb.

- ** Hatten sittande eller utbredd och utböjd, med bestämd, skarp kant.
- 2. Irp. fuscoviolaceus Fr. Klotzsch. Fl. Bor., t. 536.

Hatten hvit- eller blekaktig, med åldern grånande, med bälten; porerna brunvioletta.

Gamla stamm. af barrträd, sällan björk och al, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, omvriden, vanl. i öfre kanten utböjd, n. njurlik, kullrig, silkesluden, inuti flockös och hvit, 2—4 cm. bred; porflikarne i spetsen radställda, inskurna. Ofta tegellagd. — Hydnum SCHRAD.; Daedalea SOMM. Exs. 248.

3. Irp. carneoalbus FR.

Hatten mjölkhvit, utan bälten; porerna hvitröda.

Förkolnade granar, m. r. Skand. (Femsjö).

Hatten läderartad, mjuk, omvriden, i öfre kanten utböjd, finluden; porflikarne syllika, radvisa, smalspetsiga.

4. Irp. lacteus Fr.

Hvit, äldre blekaktig; hatten med concentriska fåror.
Torra stamm. af rönn, björk, al, bok och gran, h.
o. d. Höst—vår. Ryssl. (S:t Petersburg, Minussinsk); Finl.;
Skand.

Hatten läderartad, n. styf, upp- och nedvänd, vanl. i öfre kanten utböjd, sammanflytande i rader, bredt njurlik, kullrig, i kanten slutl. nedböjd, hvitluden; porflikarne radvisa, tätt närstående, spetsiga, helbräddade eller inskurna. Exs. 713.

* Irp. hirsutus Kalchbr.

Hatten sträfhårig; porerna gulaktiga.

Björk, m. r. Ryssl. (Minussinsk).

Icke olik föreg., men enligt Kalchbrenner skild från denna utom genom ofvan angifna karaktärer äfven genom större, bredare, oregelbundna, radställda porflikar.

5. Irp. sinuosus Fr.

Hvit; hatten slät, m. tunn; porernas flikar syllika.

Torra ek-, björk- och algrenar. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartadt hinnaktig, mjuk, först upp- och nedvänd, sedan i öfre kanten n. utböjd, luden, utan bälten, ända till 30 cm. lång och 9 cm. bred; porflikarne mer eller mindre breda, hoptryckta, helbräddade eller inskurna, spetsiga eller n. trubbiga. Lik föreg., men bredare, tunnare, icke öfvervintrande.

23. Physisporus Chev.

- * Porerna små, vanl. runda.
- † Porerna purpurröda eller violetta.
- 1. Ph. violaceus (Fr.) CHEV. ROSTK., t. 3. Glatt, violett; porerna sammansatta.

Murken tallved, m. r. Skand. (Småland).

Fruktkroppen utbredd, begränsad, m. tunn, kort, slät, fastväxt; porerna grunda, helbräddade. — *Polyporus* Fr.; *Pol. purpureus* Rostk.; *Boletus nitidus violascens* Alb. & Schw.

2. Ph. purpureus (FR.) CHEV.

Fruktkroppen mögellik, hvit; porerna glesa, spridda eller hopträngda.

Murkna bokstockar, m. r. Skand. (Femsjö).

Vidt utbredd; porerna små, grunda, olikformiga, likafärgade, med dragning i purpurrödt. — Polyporus Fr.; Boletus lilacinus Schw.

†† Porerna röda.

3. Ph. placenta (FR.) KARST.

Ganska mjuk, lossnande, glatt; porerna lifligt köttröda, torr med dragning i brunt.

Tallved, m. r. 9, 10. Skand. (Upsala, Östergöthland).

Fruktkroppen kretsformig, begränsad, i torr väderlek i omkretsen fri och inrullad; porerna små, m. tätt sittande, oregelbundna, helbräddade; porlagret tjockt, understundom hvarfvigt. Ettårig. Torr sammankrympt, skålformig. — *Polyporus* Fr.

4. Ph. incarnatus (Alb. & Schw.) Chev.

Nästan läderartad; porerna långsträckta, köttröda.

Gamla tallstamm., h. o. d. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien, S:t Petersburg); Finl. (Ruovesi, Tyrvis, Tammela, Kola); Skand.

Utbredd, fast, glatt, i omkretsen finluden och först hvitaktig, sedan rodnande; porerna olikformiga, vanl. sneda. — Boletus Alb. & Schw.; Polyporus Fr.; Caloporus Karst. Exs. 904.

5. Ph. makraulos (Rostk.) Chev. Rostk., t. 55.

Läderartad, kantad, blekt rödbrun i kanten och undertill umbrabrun.

Förmultn. tallrötter. (Tyskland).

Fruktkroppen utbredd, tunn, lossnande, glatt, slät; porerna små, runda, grunda, likformiga, köttröda. — Polyporus Rostk.

* nigromarginatus Karst.

Svartrandad; porlagret mjölkhvitt eller blekaktigt. Mycket r. Norge (Valders).

6. Ph. rhodellus (Fr.) Chev. Bull., t. 442, f. D. Mjuk, hvit, med dragning i köttrödt, med bar kant. Stamm. af löfträd, synnerligen bok. Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, fastväxt, kantad; porerna små, n. runda. Närmast beslägtad med *Ph. vulgaris.* — *Polyporus* Fr.

7. Ph. micans (Ehrenb.) Chev.

Hvitaktigt köttröd, i omkretsen byssusartad, hvit. Murken ved af löfträd, m. r. Skand. (Lappland).

Fruktkroppen utbredd, vanl. kretsformig, tunn, fastväxt, mjuk, sammanflytande, lätt försvinnande; porerna vinkliga, med m. tunna, vanl. naggade mellanväggar. — Boletus Ehrenb.

††† Porerna gula eller åtminstone slutl. gulaktiga, stundom gråblåaktiga.

8. Ph. chrysoloma (Fr.) KARST.

Gul, med begränsad, luden, guldgul kant; porerna i början runda, sedan långsträckta, fårelika.

Torr granbark, m. r. 10. Skand. (Ultuna).

Fruktkroppen i början kretsformig, sedan sammanflytande, mångformig, tunn, fastväxt; porerna grunda, teml. vida, slutl. m. bugtiga och förgrenade, helbräddade. — *Polyporus* Fr.

9. Ph. xanthus (FR.) CHEV.

Insänkt i veden, gul; porerne långsträckta, fastväxta vid matrix.

Förmultn. tallplankor, m. r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Okantad, utbredd, teml. mjuk, omkr. 3 mm. tjock; porerna små, vanl. runda, ofta sneda; fruktkroppen otydlig. — *Polyporus* Fz.

10. Ph. nitidus Alb. & Schw. Chev.

Gul, med luden kant; porerna runda.

Murk. träd, m. r. Skand.

Utbredd, tunn, n. fastväxt, n. guldgul; porerna små, grunda, likformiga, glänsande. — Polyporus Fr.; Poria nitida a. Alb. & Schw.

* Ph. vitellinulus Karst.

Fruktkroppen i omkretsen finluden, snart glatt; porerna äggula, knappt glänsande.

Förmultn. alstockar, m. r. 9. Finl. (Tammela).

Fruktkroppen utbredd, n. fastväxt, tunn, begränsad; porerna runda, likastora, trubbiga, helbräddade; sporerna 2—3 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka.

11. Ph. euporus KARST.

Fruktkroppen i omkretsen först flockös, sedan fri och glatt, hvit; porerna ljusgula.

Torra vide- och aspgrenar, m. r. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen tunn, fastväxt, utbredd; porerna små, runda, reguliera, n. glänsande. Exs. 618.

12. Ph. variecolor KARST.

Fruktkroppen i omkretsen fint flockös, först hvitaktig, sedan blekaktig eller gulaktig, slutl. gul, brandgul eller sämskfärgad; porerna olikformiga, inuti försedda med bälten, hvitaktiga.

Förmultn. alstamm., m. r. 10. Finl. (Tammela).

Fruktkroppen vidt utbredd, fastväxt, tunn; porerna m. små olikformiga, vinkliga eller n. runda, stundom långsträckta, teml. fasta; sporerna klotrunda $3-6\,$ mmm. i diam.

13. Ph. hians KARST.

Mycket mjuk, gulaktig, i omkretsen bomullslik; porerna teml. stora, fuktiga, inuti gråblåaktiga.

Förmultn. och förkol. tallstockar, m. r. 10. Finl. (Tammela).

Vidt utbredd, teml. tjock, fastväxt; porerna n. runda eller vinkliga, sargade. — *Polyporus* Karst. Myc. fenn. Exs. 619.

14. Ph. serenus Karst.

Fruktkroppen hvit, utan bestämd kant; porerna teml. vida, hvita, med åldern och vid torkning gulnande.

Aspstockar, m. r. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen vidt utbredd, tunn; porerna runda eller vinkliga, slutl. sargade.

15. Ph. Rostafinskii Karst.

Fruktkroppen i omkretsen borsthårig; porerna hvita, slutl. gulaktiga.

Albark, m. r. 4. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen utbredd, fastväxt, tunn; porerna medelstora, n. runda, olikformiga och olikastora, med tunna, i kanten n. fransiga mellanväggar.

16. Ph. subfuscoflavidus (Rostk.) Chev. Rostk. 27, t. 11.

Läderartad, först hvit, sedan gulbrun.

Gammal ekved, m. r. Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, tunn, af torr beskaffenhet, fastväxt, med tunn, hvitullig, hos svenska ex. bar kant; porerna små, oregelbundna. — *Polyporus* Rostk

(Ph. vulgaris (Fr.), Ph. molluscus (Pers.)).

†††† Porerna hvita, sammanträngda, små, runda, likformiga.

17. Ph. medulla panis (Pers.) Chev.

Begränsad. med bar, n. kantad omkrets, fast, n. vågig, hvit.

Murket trä, jord, r. Finl. (Tammela, Helsingfors); Skand.

Utbredd, glatt, vid torkning hårdnande och lossnande; porerna

Utbredd, glatt, vid torkning hårdnande och lossnande; porerna medelstora, teml. djupa, hela. Ettårig. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.; Pol. flexuosus Weinm.

18. Ph. mucidus (FR.) CHEV.

Teml. tjock, med obegränsad, byssusartad omkrets, hvit, äldre blekaktig.

Ruttet trä, teml. r. Ryssl.; Finl. (Tammela); Skand.

Utbredd, n. insänkt, mjuk, korkartadt köttig, omkr. 1,5 cm. tjock; porerna medelstora, olikformiga, sargade. — *Polyporus* Fr.

19. Ph. vitreus (Pers.) Chev.

Hvitaktig, med hinnaktigt, segt, frånskiljbart mycelie. Murkna bokstamm., r. Skand.

Utbredd, obegränsad, n. vågig, n. färglös; porerna mjuka, m. små, runda, djupa, trubbiga, hela. — Polyporus Fr.; Pol. Xylostromeus Pers. Myc. eur.; Poria vitrea Pers. Obs.; Xylostroma candidum Pers. Myc. eur. (Mycelie).

20. Ph. obducens (Pers.) Chev.

Hvit; porerna slutl. blekt sämskfärgade; porlagret hvarfvigt.

Förmultn. stamm. af alm, asp, tall, videarter. Finl. (Tammela, Åbo, Helsingfors); Skand.

Fruktkroppen utbredd, inväxt, fast; porerna m. små, m. sammanträngda, likformiga och likastora; porernas olika årslager tydligen skilda från hvarandra, omkr. 2 mm. tjocka. — *Polyporus* Pers.

21. Ph. callosus (Fr.) CHEV.

Läderartad, frånskiljbar; porerna fasta, trubbiga.

Tallved, h. o. d. Ryssl. Finl.; Skand.

Vidt utbredd, seg, fast, teml. tjock (2—3 mm.), jemn, glatt, i omkretsen likartad; porerna runda, lika stora, helbräddade. — Polyporus Fr.

22. Ph. vulgaris (Fr.) Chev. Rostk., t. 60.

Fruktkroppen fast vidväxt, i omkretsen finhårig, mest glatt; porerna m. små.

Förmultn. stamm. och gren. af barr- och löftr., a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Vidt utbredd, tunn, af torr beskaffenhet, slät, hvit; porerna sammanträngda, runda, fasta, n. lika stora, stundom sneda — Polyporus Fr.

Var. flavus Fr. Karst. (Polyporus selectus Karst.). Höggul eller citrongul.

Ved, helst förkolade tallstockar, h. o. d. Finl.; Skand.

23. Ph. molluscus (Pers.) Chew. Fl. Dan., t. 1299. Tunn, hvit, i omkretsen fransig; porerna blekaktiga, hvita eller gulaktiga.

Gammalt trä, förmultnande blad etc. a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Utbredd, mjuk; porerna vanl. i midten hopgyttrade, m. små, runda, olika stora, med sargtantade och tunna mellanväggar. — Polyporus Fr. Exs. 122.

††††† Porerna hvita, sammanträngda, olikformiga, hvitaktiga, teml. stora.

24. Ph. sangvinolentus (ALB. & SCHW.) CHEV.

Ruttet trä, fuktig jord, r. Ryssl. (Krolewets i Černigow); Finl. (Tammela); Skand.

Utbredd, snart sammanflytande, mjuk, i omkretsen först byssusartad, sedan glatt; porerna mera små, mångformiga, vanl. n. runda. Den utbrytande fruktkroppen bildar knölar, i början af bomullsartad substans, sedan glatta. — *Polyporus* Ale. & Schw.

25. Ph. radula (Pers.) Chev.

Hvit; porerna vinkliga, tandade, yngre småludna; frukt-kroppen fint luddartad.

Ved och vissnade grenar, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Utbredd, mjuk, undertill finullig, från sin matrix frånskiljbar; porerna medelstora. — Polyporus Pers.

26. Ph. bullosus (WEINM.) CHEV.

Glatt, hvit; porerna teml. stora, runda, trubbiga. Slöjdadt trä, m. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg), Utbredd, med oregelbundet strödda, blåslika knölar, afbruten, tunn, spröd, lossnande; porerna olikformiga. — Polyporus Weinm.

27. Ph. vaporarius (Pers.) Chev.

Porerna vinkliga, stora, hvitbleka.

Förmultn. tallved, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, inväxt, hvit, glatt; porerna fasta, sargade; myceliet flocköst. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

28. Ph. Vaillantii (De C.) CHEV. Sow., t. 326.

Fruktkroppen hinnaktig, vanl. genomdragen af rhizomorphalika trådar eller åsar.

Ruttet trä, jord, granbark, m. r. Finl. (Tyrvis); Skand.

Hvit, tunn; porerna teml. stora, grunda, olikformiga, med tunna mellanväggar, gruppvisa. — Boletus De C.

29. Ph. farinellus (Fr.) CHEV.

Fruktkroppen bestående af ett mjöligt ludd.

Multn. bokved. Skand.

Utbredd, tunn, hvit, vid vidröring försvinnande; porerna oregelbundna, vanl. bugtiga, intrasslade, tunna, sammanträngda.

** Porerna vida, vanl. oregelbundna, vinkliga eller bugtiga. — Antrodia Karst.

30. Ph. latissimus (Fr.) KARST.

Blekaktig eller vedfärgad, kork- eller vedartad, inuti med ringformiga bälten; porerna glesa, flerböjda, smala eller n. runda.

Gaml. mossbeklädda bokstamm., m. r. Skand.

Utbredd, tjock, vågig, ända till 2 fot bred. — Daedalea Fr.

31. Ph. boganidensis (Borszcz.) Karst.

Nästan vedartad, brunaktigt brandgul, inuti samt i kanten blekt brandgul.

Grenar af lärkträd, 7. Ryssl. (Sibirien vid floden Boganida).

I början utbrytande, knöllik, sedan sammanflytande, tunn, uppoch nedvänd, i omkretsen kantad och småluden, undertill finluden och brun, 6—8 cm. lång och bred; porerna n. runda eller mångformiga, sargade. Från följ. skiljd hufvudsakligast genom färgen. — Daedalea Borszcz.

32. Ph. serpens (Fr.) KARST.

Fruktkroppen utbrytande, knölformig, begränsad, hvitblek; porerna n. runda eller vinkliga.

Förmultn. stamm. af löfträd, synnerligen ek, rönn och poppel, r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Finl.; Skand.

Fast vidväxt, torr. kretsformig, slutl. sammanflytande, begränsad, hvit, slutl. blekaktig, i omkretsen småluden; porerna stora, olikformiga; mellanväggarne trubbiga, tjocka. — Daedalea Fr. Syst.; Trametes Fr. Hym. eur.

33. Ph. isabellinus (Fr.) KARST.

Fruktkroppen knölig, mörkt isabellfärgad, i kanten luden. Ruttet trä. Skand. (Småland, Christiania).

Fruktkroppen oregelbundet utbredd, mjuk, fastväxt, sammanflytande, blekt ockragul, med dragning i brunt; porerna runda och aflånga, slutl. mångformiga och sargade. — Trametes Fr.

34. Ph. sinuosus (Fr.) Karst.

Först hvit, sedan gulaktig eller vedfårgad; porerna vida, flerböjda; fruktkroppen rotslående.

Döda stamm. af gran, r. Finl. (Tammela); Skand.

Vidt utbredd, fastväxt, torr; porerna sargade. — *Polyporus* Fr.; *Pol. versiporus* Somm.; *Trametes* Quél. Exs. 518.

35. Ph. bombycinus (Fr.) Karst.

Fruktkroppen sidenartadt hinnaktig, smutsigt gulaktig, i omkretsen spindelväfsartad eller n. sammetshårig; porerna vida.

Ruttet trä, r. Skand.

Fruktkroppen utbredd, löst vidfästad; porerna i början n. runda, slutl. teml. fasta, vinkliga eller bugtiga. — *Polyporus* Fr.; *Boletus* terrestris Sow.

36. Ph. aneirinus (Somm.) KARST.

Fruktkroppen i omkretsen n. byssusartad, hvit; porerna vida, cellformiga, vaxartade.

Förmultn. aspstockar, m. r. Skand. (Norge).

Fruktkroppen utbredd, tunn, n. inväxt, i början bomullslik; porerna vinkliga, ofta 6-kantiga, glesa, brandgulaktiga. — *Polyporus* Somm.; *Trametes* Quél.

*** Porerna glesa, m. grunda, punktformiga, hvita. — Polysticta Fr.

37. Ph. corticola (FR.) KARST.

Hvit eller blekaktig; fruktkroppen bildande ett bart Xylostromalikt lager; porerna m. grunda, punktformiga, vanl. otydliga.

Förmultn. barr- och löfträd, synnerligen asp, bok och ek. Skand.

Ganska vidt utbredd, fast; porerna glesa, bara. - Polyporus Fr.

38. Ph. reticulatus (Pers.) Karst.

Fruktkroppen m. tunn, lätt försvinnande; porerna, glesa, skålformiga.

Ruttet trä, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen kretsformig, bomullslik, hvit. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

24. Xylodon (Ehrenb.) Karst.

1. X. paradoxus (Schrad.) Karst. Schrad. Spic., t. 4, f. 1.

Hvit, i omkretsen filthårig, snöhvit; fruktlagret bugtigt veckadt.

Döda stamm. af björk och *Cerasus hortensis*, r. 10. Ryssl.; Finl. (Helsingfors, Mustiala); Skand.

Utbredd, fastväxt, först kretsformig, sedan sammanflytande; tänderna divergerande, inskurna och fransiga. — Hydnum Schrad.; Sistotrema digitatum Pers. Syn.; Sistotr. Cerasi Pers. Syn.; Irpex Cerasi Fr., Weinm.; Polyporus Cerasi Fr. Syst. myc.

2. X. candidus Ehrenb.

Snöhvit, i omkretsen n. bomulslik; tänderna radställda, bleka.

Torra gren., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg, Reval).

Utbredd, fast vidväxt, tunn, snöhvit, äldre blekaktig; porernas mellanväggar delade; tänderna hoptryckta, olikformiga, n. inskurna.

3. X. spathulatus (Schrad.) Karst. Schrad. Spic. t. 4, f. 3.

Tänderna spadlika, likformiga.

Granbark, m. r. Skand. (Östergöthland).

Utbredd, hinnaktig, i början ullig, slutl. n. glatt, snöhvit; mellanväggarne helt och hållet delade; tänderna hela, af otydliga ådror nätlikt förenade. — Hydnum Schrad.; Irpex Fr.

4. X. obliquus (Schrad.) Karst.

Fruktlagret bikaklikt; mellanväggarne helt och hållet delade; tänderna hoptryckta, olikformiga, inskurna, sneda.

Stubb. och stamm. af björk, rönn, al och vide, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Utbredd, skorplikt fastväxt, hvit, äldre blekaktig, i omkretsen n. bomullslik. — *Hydnum* Schrad.; *Sistotrema* Alb. & Schw.; *Irpex* Fr.

5. X. deformis (FR.) KARST.

Fruktlagret småporigt; mellanväggarne delade; tänderna syllika, smala.

Ek, björk, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg): Skand.

Utbredd, skorplik, tunn, hvit, i omkretsen småluden, n. bomullslik; tänderna fingerlikt inskurna. — Irpex Fr.; Hydnum pseudoboletus De C., Fr. Syst. myc.

25. Polystictus (Fr) Karst.

1. P. circinatus (Fr.) KARST.

Hatten sammansatt af tvänne lager, det undre korkartadt, trädhårdt, det öfre flocköst, mjukt.

Högar af granbarr, m. r. Finl. (Brödtorp i Nyland: E. Hisinger); Skand. (Upsala).

Hatten svampigt korkartad, kompakt, tjock, cirkelrund, platt, sammetshårig, utan bälten, ut- och invändigt brandgult rostfärgad, 9—12 cm. bred; foten hård, n. jemntjock, beklädd med ett rosteller brandgult ludd, omkr. 3 cm. lång ock tjock; porerna nedlöpande, m. små, hela, brungrå, inuti bruna, 7 mm. långa; sporerna bredt elliptiska 3—4 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — *Polyporus* Fr.

2. P. tomentosus Fr. Rostk., t. 7.

Brandgul, filtluden; hatten hård, utan bälten; porerna helbräddade.

Barrskog., r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Merimasku, Tammela); Skand.

Hatten korkartad, m. oregelbunden, platt, äldre nedtryckt, 3—5 cm. bred; foten än jemntjock, än upp- och nedtill tilltjocknande, central eller lateral, 2—4 cm. hög; porerna likformiga, trubbiga, m. små, i början öfvertäckta af ett hvitaktigt doft. Ganska nära beslägtad med följ., men tjockare. — Polyporus rufescens Rostk.

3. P. perennis (LINN) Fr. Bull., t. 28, 449, f. 2.

Först kanel-, sedan dadelbrun; hatten med tydliga bälten; porerna hvasskantade, sargade.

Sandjord, stundom murkna stubb., a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, seg, tunn, n. trattlik, äldre plattad, sammetshårig, slutl. n. glatt, 1—10 cm. bred; foten teml. fast, vid basen uppsvälld, sammetshårig; porerna vinkliga, m. små, i början öfvertäckta af ett hvitt doft, sedan bara. Vanl. spridd. — Boletus Linn.; Bol. coriaceus Bull.; Bol. subtomentosus Bolt., t. 87.

Var. fimbriatus Rostk.

Hatten i kanten fransad.

4. P. pictus (Schultz.) Fr. Bull., t. 254.

Rostfärgad eller brunaktig; foten smal, alldeles glatt, nedåt afsmalnande.

Jord, m. r. Skand. (Upsala).

Hatten läderartad, tunn, platt, naflad, med mer eller mindre tydliga bälten, finluden, äldre n. glatt, i kanten fransad, omkr. 3 cm. bred; porerna n. runda, hela, små, af hattens färg, men mörkare. Flockvis växande, vanl. sammanflytande. — Boletus Schultz.; Bol. fimbriatus Bull.

5. P. scutellatus (Borszcz.) Karst.

Hatten läderartadt hinnaktig, naflad, blekt sämskfärgad, sammetshårig med inblandadt gråaktigt silkesludd; foten spröd, rödbrun; porerna rostfärgade.

Jord. 5,9. Ryssl. (nära Ochotska hafvet).

Hatten kretsformig, platt, i kanten m. tunn och sargad, slutl. smutsgråaktig, med ringformiga bälten och strålvisa strimmor, 3-5 cm. bred; foten n. filtluden, nedåt tilltjocknande, 3 cm. lång, 4-7 mm. tjock; porerna 5-6-vinkliga, tunna, slutl. tandadt sargade. Var. med förgrenad fot (var. ramosus Borszcz.)

6. P. Schweinitzü Fr. Sv. Bot. t. 720.

Hatten sträfluden, skroflig, dadelbrun, äldre svartbrun; porerna gulaktigt olivgröna.

Bland- och barrskog., helst nära trädstamm., 9. Finl. (Åbo, Tammela); Skand.

Hatten svampigt korkartad, m. mjuk, slutl. hårdnande, torr, spröd, tjock, än regelbunden, platt skålformig, än mångformig, ofta half, sammanflytande, i kanten gul; foten m. kort, stundom otydlig, tjock,

rostfärgad; porerna stora, olikformiga och olikstora, sargade, vid beröring bruna. Stor, stundom ända till en fot bred. — Boletus Sistotrema Alb. & Schw.; Sistotrema spadiceum Swartz.

7. P.? rufescens Fr. Sow., t. 191.

Köttröd; hatten kort sträfhårig; porerna bugtiga

Gräsbev. st., nära gamla stamm. af pilarter, m. r. Skand. (Skåne).

Hatten svampig, mjuk, olikformig; foten kort, oregelbunden; porerna vida, sargade, hvitaktigt köttröda. — Boletus biennis Sow.

(Inonotus spongia (FR.)).

26. Xylopilus Karst.

1. X. crassus (FR.) KARST.

Hattarne gråaktigt sotbruna, tjocka; fötterne tufvigt sammanväxta; porerna n. kanelbruna.

Trädstamm., m. r. Skand. (Skåne vid Kullaberg).

Hattarne fnösklikt vedartade, m. hårda, halfva, tegellagda, öfverdragna med en skorpartad hud; porerna små, runda, likformiga. Bildar stora tufvor. — *Polyporus* Fr.

27. Inonotus Karst.

- * Hatten hudlös, i början köttig eller spongiös, saftig. † Hatten spongiös, stäfhårig eller finluden. Ettåriga.
- 1. In. spongia (Fr.) KARST.

Tufvad; hattarne skrofligt rynkiga, kort sträfhåriga, liksom skabbiga, mörkt rostfärgade, torra dragande i brandgult; porerna lifligt svafvelgula, torra brunaktiga.

Gamla granstubb. Skand. (Upsala).

Hattarne halfva, talrika, tegellagda, plattade, n. fibrösa, mjuka, spongiösa, vattenaktiga, torra spröda, 8—15 cm. breda, 1—2 cm. tjocka; porerna grunda, medelstora, hela. Närmast beslägtad med Polystictus Schweinitzü. — Polyporus Fr.

2. In. corruscans (FR.)

In- och utvändigt guldgul, glänsande; hatten finluden. Gamla ekstockar, m. r. Skand. (Stockholm).

Hatten spongiöst fibrös, mjuk, klumplik, med ingen eller m. trubbig kant, utan bälten, uppnående storleken af två fots diameter; porerna m. små, n. runda, m. olikformiga, af hattens färg, men mörkare. — *Polyporus* Fr.

3. In. hispidus (Bull.) Karst. Huss., t. 29, 31.

Hatten kompakt, n. rostfärgad, dess substans sammansatt af divergerande fibrer; porerna fransiga, blekare.

Gamla löfträdsstamm., r. 7-9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten spongiöst köttig, half, dynlik, sträfhårig, 10—16 cm. bred; porerna m. små, runda, lätt lossnande, gulaktiga, äldre brunaktiga; sporerna ockragula, 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. — Boletus Bull.; Bol. velutinus Sow., t. 345; Polyporus Fr.

4. In. cuticularis (Bull.) Karst. Bull., t. 462.

Hatten tunn, rostbrun, äldre svartnande, med fibröst fransig och inböjd kant, dess substans sammansatt af lösa, parallela fibrer.

Gamla löfträdsstamm. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten spongiöst köttig, äldre saftlös, plattad, kort sträfhårig eller filtluden; porerna m. små, djupa, först bleka, sedan rostfärgade; sporerna ockragula, 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. — *Boletus* Bull.; *Polyporus* Fr.

5. In. rheades Pers.

Hatten besatt med korta, styfva, platta børst eller fibriller, äldre bar, helbräddad.

Stamm. af Cembratallen, m. r. Ryssl. (Sibirien).

Hatten spongiöst köttig, half, kullrigt platt, med otydliga bälten, glänsande, gulaktigt rostfärgad, 6—15 cm. bred; porerna n. likformiga, kanelbruna.

†† Hatten köttigt seg, mjuk, luden. Öfvervintrande. – Hapalopilus Karst.

6. In croceus (Pers.) Karst.

Hatten köttig, filtluden, gulaktig; porerna saffransgula. Förmultn. ekstockar. Skand.

Hatteu mjuk, inuti fibrös, utan bälten, yngre omvriden, slutl. utböjd, betäckt af ett saffransfärgadt, slutl. försvinnande ludd, omkr. 10 cm. bred; porerna grunda, olikformiga, teml. stora. Vid torkning svartnande. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

7. In. nidulans (Fr.) Karst. Saund. & Sm., t. 45, f. 1. Hatten m. mjuk, blekt röd-, eller ockragul; porerna smutsigt brandgulaktiga.

Döda löfträd, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, elastisk, n. dynlik, merendels långsträckt, i början luden, sedan n. glatt, utan bälten, inuti likafärgad, med utstående, n. trubbig kant, 2—3 cm. tjock; porerna djupa, medelstora, olikformiga vanl. vinkliga. — Polyporus Fr.; Pol. rutilans Saund. & Sm.; Boletus suberosus Bull., t. 482.

Var. spongiosus (Fr.) Karst. Bolt., t. 165.

Utbredd, filtluden, n. brandgul.

Björkgrenar. Skand.

8. In. rutilans (Pers.) Karst. Pers. Icon. et descr., t. 6, f. 4.

Hatten tunn, in- och utvändigt brandgult kanelfärgad; porerna kanelbruna.

Döda rönn- och häggstam. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, mjuk, seg, först luden, sedan n. glatt, utan bälten, urbleknande, till formen varierande; porerna grunda små, likformiga, n. glänsande. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

Var. ribicola KARST.

Blekare och mindre; porerna olikformiga, rundade eller n. vinkliga, medelstora.

Stamm. af Ribesarter. Finl. (Mustiala).

brunaktig.

** Hatten betäckt af en tunn, fibrös hud, kork- eller läderartad, af torr beskaffenhet. Ettåriga. — Inoderma KARST.

9. In. vulpinus (Fr.) Karst. Kalcher., t. 36, f. 1. b. Hatten kort sträfhårig, gulaktig, mer eller mindre stötande i brandgult, inuti vedfärgad eller mörkare, rost-

Löfträd, företrädesvis aspar, m. r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand. (Upsala).

Hatten korkartad, tunn, balf, baktill stundom utbredd eller utsträckt, n. dynlik, utan bälten med hvass, inböjd kant, 3—9 cm. bred; porerna m. långsträckta, n. likformiga, medelstora, bleka, i början öfverdragna af ett hvitt doft, äldre bara, sargade, ofta olikformiga, brandgult kanelbruna, omkr. 1,5 cm. djupa. — Polyporus Fr.; Pol. hispidus Rostr., t. 31; Pol. populinus Schulz.; Pol. cuticularis Wahlenb.

Var. Schulzeri Kalchbr., t. 36. f. 1, a.

Hatten rostbrunaktig, med tydliga, mörkare bälten, borstbärande.

Ekar.

10. In. fibrillosus KARST.

Hatten försedd med tilltryckta plattborst, blekt rostbrunaktig, med dragning i purpurrödt, inuti rostfärgadt pomeransgul.

Asp- och tallstockar. m. r. 7-9. Finl. (Tammela, Sideby).

Hatten korkartad, half, plattad, med otydliga bälten, inuti löst fibrös, dess kant tunn och nedböjd, 3—8 cm bred; porerna teml. stora, olika stora, sargade eller tandade, blekt rostgula, omkr. 5 mm. djupa. Stundom tegellagd. — *Polyporus* Karst. Sydv. Finl. Polyp.

11. In. leporinus (FR.) KARST.

Hatten luden, i fuktig väderlek umbrabrun, stötande i olivgrönt eller kaffebrunt, i torr rostgul; porerna m. små, mörkbruna.

Gamla trädstamm., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten korkartad, mjuk, half, luden, slutl, glatt, utan bälten, med utstående, hvass kant och ofta strålformiga strimmor, 6—9 cm. bred; porerna inuti öfverdragna med ett grågrönt doft, n. långsträckta, teml. korta, med hvasskantade mellanväggar — *Polyporus* Fr.

12. In triqueter FR.

Hatten besatt med korta, tjocka, styfva, tätt sammanfiltade hår, mörkbrun, vid basen fotlikt utsträckt; porerna först rostfärgade, sedan bruna, med olivgrön anstrykning.

Tallstubb., m. r. Ryssl. (Reval); Skand. (Femsjö).

Hatten korkartad, trähård, sammanflytande, med utstående, vågigt flikig, gulaktig kant, invändigt först rostfärgad, sedan olivbrun;
porerna grunda, m. små, olikformiga, öfverdragna af ett skimrande, hvitt
stoft, slutl. sargade, labyrinthformiga. — *Polyporus* Fr.

13. In. radiatus (Sow.) KARST. KLOTZSCH., t. 461. Hatten i början sammetsluden och brandgul, med strålformiga rynkor.

Torra stamm., helst af al och Salixarter, a. Höst och vinter. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartad, styf, n. trähård, äldre n. glatt och mörkt rostbrun, inuti brandgul, med utstående, bugtig kant, 3—6 cm. bred; porerna m. små, olikformiga slutl. sargade, bleka, silfverblänkande, slutl. rostfärgade eller kanelbruna; sporerna 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Tegellagd, sammanflytande. — Boletus Sow., t. 196; Polyporus Fr. Hym. eur.; Trametes Fr. Summ. Veg. Scand.

14. In. nodulosus (Fr.) KARST.

Hatten knöllik, utan bälten, ulligt rynkig och skroflig, m. hård, brandgul, äldre rostbrun.

Stamm. af bok och björk. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten trähård, sammanflytande, tresidig; porerna grunda, vanl. runda, olika stora, sargade, ljust kanelbruna, silfverblänkande.

28. Ischnoderma Karst.

 Ischn. resinosum (Schrad.) Karst. Fl. Dan., t. 1138. Hatten luddig, kaffe- eller kastanjebrun, i början köttig; porerna bleka, slutl. kanelbruna.

Gamla löfträdsstamm., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten i början köttig, sedan korkartad, beklädd med en fastväxt, hård, finsprickig, sträf, harzartad hinna, stundom med bälten, äldre rynkig, inuti blekbrun, i kanten ned- eller inböjd och klufven, 6—18 cm. bred, 10—20 mm. tjock; porerna små, likformiga, i början m. grunda och hvitaktiga. Understundom tegellagd. — Boletus Schrad.; Bol. rubiginosus Schrad.; Bol. confluens Rostk., t. 34; Bol. fuscus Pers. Syn.; Polyporus Fr.

* benzoinum (Wahl.) Karst. Kalchbr. t. 36, f. 1.

Hatten korkartad, seg, musselformig, betäckt af ett tunnt, sträft ludd, mörkt rostfärgad, med otydliga, svartaktiga, harzglänsande bälten och hvitaktig, stundom blåaktig, tunn, vanl. klufven kant, äldre rynkig, hårdnande, n. vedartad, umbrabrun, 9—15 cm. bred, 5—8 mm. tjock; porerna små, m. grunda, likformiga, vedfärgade, i mynningen hvita eller hvitaktiga, vid beröring brunaktiga, slutl. umbrabruna. Köttet blekbrunt, i början saftigt, utan bälten.

Skuggiga barrskog., på granstubb., h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl. (Merimasku, Åbo, Tammela, Helsingfors, Wasa); Skand.

Vanl. tegellagd och luktande af vanilj. Sporerna rundadt elliptiska, gulaktiga, 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. — Boletus Wahl.; Polyporus Fr. El., Kalcher.; Pol. morosus Kalcher. Bot. Zeit.; Trametes Fr. Epicr.

2. Ischn.? dryadeum (Pers.) Karst. Bull., t. 458. Huss. I, t. 26.

Hatten tjock, skroflig, glatt, brunaktig eller n. rostbrun; porerna ganska djupa, rostfärgade.

Ekstamm., m. r. Ryssl. (Mglin i Černigow); Finl. (Runsala).

Hatten först köttig, sedan korkartad, dynlik, med tunn, mjuk hud, inuti rostfärgad och försedd med otydliga bälten, dess kant i våt väderlek utsipprande vattendroppar; porerna runda, med tunna, mjuka mellanväggar, i mynningen blekare. Är en ibland de största Tickor.

— Boletus Pers.; Bol. pseudoigniarius Bull.; Polyporus Fr.

29. Fomes Fr.

- * Hatten beklädd med en m. hård skorpa, glatt; porlagret hvarfvigt. Mångåriga.
- 1. F.? mirus Kalchbr. Szib. es Délamer. Gomb., t. 1, f. 3.

Substansen fnöskartad, mjuk, rostfärgad; porerna sammanhängande, icke lagrade, m. djupa (6 cm. eller derutöfver), med liten, rund, hvit, liksom med en kalkskorpa öfverdragen mynning.

Löfträdsstamm. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

2. F. vegetus Fr.

Hatten beklädd med en tjock, frånskiljbar hud, kaffebrun; porerna lätt lossnande; årslagren skilda från hvarandra af ett flocköst mellanlager.

Almstamm., m. r. Skand. (Halland).

Hatten m. tunn, vid, platt, glanslös, med concentriska fåror och ett bredt årsbälte, af flockös, lös substans; porerna umbrabruna, m. små. En af de största Tickor, hastigt tillväxande, redan första året uppnående en bredd af en fot. Lemnar fnöske.

3. F. Stevenü Lév. Demid. Exp., t. 2.

Hatten blekt kanelbrun, inuti kaffebrun; porerna umbrabruna, i mynningen hvitaktiga.

Murkna stubb. af Salix, m. r. Ryssl. (Minussinsk).

Hatten halfeirkelformig, plattad, beklädd med en spröd, skorplik hud. Till yttre utseende lik *Fomes applanatus*. Enligt fig. är hatten grå samt af bruna bälten fläckig.

4. F. roburneus Fr.

Hatten m. hård, tresidig, utsträckt, gropigt knölig, beklädd med ett lacklikt lager, svartaktigt brun.

Ekved, m. r. Skand. (Westergöthland).

Hatten glatt, glanslös, i kanten blek; porerna kullriga, m. små, umbrabruna, med purpurröd anstrykning. Nästan stenhård.

5. F. applanatus (Pers.) Fr. Klotzsch., t. 393. — Utplattad Fnöskticka.

Hatten m. mjuk, beklädd med en styf, slutl. spröd, skorplik hud, kanelbrun, med åldern grånande.

Ek- och aspstockar, h. o. d. Ryssl.; Finl. (Södra Finl.); Skand.

Hatten plattad, knölig, med otydliga bälten, i början mjölig, sedan bar, inuti löst flockös, med uppsvälld, först hvit, sedan kanelbrun kant; porerna ytterst små, teml. djupa, n. rostfärgade, med hvitaktiga, vid tryckning brunaktiga mynningar. Hattens kant yngre i våt väderlek utsipprande vattendroppar. Lukten syrlig. Lemnar godt fnöske. — Boletus Pers.; Polyporus dyadeus Rostk., t. 9.

6. F. fomentarius (LINN.) Fr. Sv. Sv., t. 62. — Äkta Fnöskticka.

Hatten glatt, glanslös, rostfärgad, äldre grå, i kanten och inuti mjuk, flockös och gulbrun eller rostfärgad.

Löfträd, helst bok och björk, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hofformig, tjock, i ytan m. hård och m. ojemn af concentriska ringar; porerna ganska djupa, m. små, mörkt kanelbruna, yngre öfverdragna af ett grått pulver. Hatten half, dynlik. Ensam, stundom sammanflytande och tegellagd. Lemnar det bästa fnöske. — Boletus Linn.

* leuciticus Kalchbr.

Hatten snöhvit.

Sibiriska ärtträdet. Ryssl, (Minussinsk).

7. F. nigricans Fr. Quél., t. 19, f. 3.

Hatten glatt, glänsande, svart, i kanten och inuti rostärgad.

Björk, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten dynlik, m. tjock, ut- och invändigt m. hård, med täta, concentriska ringar och trubbig kant; porerna ytterst små, plana, bara, rostfärgade; årslagren sammanflytande.

8. F. igniarius (LINN.) FR. VENT., t. 6, f. 4.

Hatten öfverdragen af ett tunnt lager af fint, ljusgrått, tilltryckt ludd, rostfärgad, med åldern svartnande.

Stamm. af löfträd, synnerligen al, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början n. klotrund eller knöllik, sällan hof- eller njurformig, tjock, m. hård, i ytan skrofligt ojemn, glanslös, med rundad trubbig kant, inuti rostfärgad, med bälten; porerna ytterst små, kullriga, först betäckta af ett ljusgrått, fint ludd, sedan bara, mörkt rosteller kanelbruna; årslagen sammanflytande. Ensam. Var. upp- och nedvänd. Till fnöske otjenlig. — Boletus Linn.; Bol. obtusus Pers.

(F. salicinus (Pers.)).

** Hatten sträf, skroflig, eller hårig. — Trametes Fr. pr. p.

9. F. fulvus Fr.

Hatten tresidig, i början kort sträfhårig eller luden, brandgul, med åldern grånande.

Stamm. af löfträd, helst asp, m. r. Ryssl. (Reval); Finl. (Åbo); Skand. (Upsala).

Hatten m. hård, kullrig, slät, äldre gropig; porerna grunda, runda, m. små, kanelbruna, yngre öfverdragna af ett grågult stoft.

10. F. salicinus (Pers.) Fr. Quél., t. 17, f. 6.

Hatten glatt, till största delen, ofta helt och hållet upp- och nedvänd, kanelfärgad, slutl. ljusgråaktig; porerna m. små.

Stamm. af poppel och videarter, synnerligen sälg, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten vedartad, hård, vågig, med kort, trubbig, utstående, i början luden kant; porerna runda, rost- eller kanelbruna. Föga skiljd från följ., möjligen endast en äldre form af denna. — *Boletus* Pers. pr. p.

11. P. conchatus (Pers.) Fr. Quél., t. 17, f. 5.

Hatten filtluden, utbredd, n. musselformigt utböjd, dadelbrun.

Stamm. af videarter och bok. Skand.

Hatten kork- eller fnöskartad, tunn, stundom helt och hållet upp- och nedvänd, med concentriska fåror och hvass kant; porerna grunda, m. små. — Boletus Pers.

* F. Lonicerae (WEINM.) KARST.

Hatten skrofligt filtluden, i kanten uppsvälld och rostfärgad; porerna medelstora, i början gråpudrade.

Gamla stamm. af Loniceraarter, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Hatten korkartad, hård, utbredd och utböjd, n. tunn, brunsvart, med otydliga bälten; porerna små, n. runda, brandgult kanelbruna.
— Polyporus Weinm.

12. F. Ribis (SCHUM.) KARST. ROSTK., t. 83.

Hatten plattad, först rostfärgad, sedan umbrabrun.

Rötter och stamm. af Ribesarter, r. Ryssl. (Reval); Finl. (Åbo, Kyrkslätt); Skand.

Hatten korkartad, teml. slät, sammetshårig, med hvass, brandgulaktig kant, inuti n. brandgul; porerna grunda, m. små, bara brandgulaktiga. — Boletus Schum.; Polyporus Fr.

13. F. pini (Brot.) Karst. Klotzsch.. t. 380.

Hatten m. hård, dynlik, sprickigt skroflig; porerna tegelfärgadt rostgula, slutl. mörkt rostfärgade eller n. kanelbruna.

Tallstamm., h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartad, trähård, stundom plattad, med concentriska fåror, sträf, först rostbrun, sedan svartaktig, inuti brandgult rostfärgad, 5—10 cm. bred; porerna runda eller aflånga, teml. stora. Ensam, understundom tegellagd. Lukten svag. — Boletus Brot.; Trametes radiciperda Hart.; Tr. Pini Fr. Epicr.

14. F. odorata (Wulf.) Karst. Schaeff., t. 106.

Hatten teml. mjuk, luden, ut- och invändigt brandgul; lukten behaglig, n. lik den af fenkol.

Gran- och tallstockar, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartad, mångformig, vanl. dynlik, brandgul, med dragning i rost- eller kanelbrunt, äldre utbredd, med concentriska fåror, skrynklig och svartaktigt umbrabrun, i kanten brandgult kanelbrun, 6—15 cm. bred; porerna aflånga eller n. runda, brandgult kanelbruna. — Boletus Wulf.; Bol. annulatus Schaeff.; Trametes Fr.

15. F. protracta FR.

Hatten långsträckt, utan bälten, brandgul, äldre mellanbrun.

Tall- och granstockar, r. Finl. (Nådendal); Skand. (Småland, Upland, Dalarne).

Hatten korkartad, trähård, tresidig, i början ut- och invändigt brandgul, äldre kaffebrun; porerna runda, trubbiga, teml. glesa, medelstora, brandgula. Växer i rader. — Lenzites saepiaria var. porosa Fr.; Trametes Fr. Hym. eur.

30. Gleophyllum Karst.

1. Gl. saepiarium (Linn.) Karst. Schaeff., t. 76.

Hatten borsthårigt filtluden, skroflig, först brandgul, sedan dadel- eller kanelbrun, slutl. kaffebrun eller svart-

aktig, med hvit, slutl. gulnande kant, inuti brandgul; lamellerna först gulaktiga, sedan likafärgade med hatten, slutl. rostfärgade, hvitgråa eller svartbruna.

Tall- och granstockar, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, hård, teml. tunn, plattad, half, cirkelformig, njurlik eller långsträckt, stundom hel, ofta sammanflytande uti rader, vanl. med tydliga, ringformiga bälten och fåror, 2—10 cm. bred; lamellerna m. styfva och fasta, greniga, mer eller mindre anastomoserande, helbreddade eller tandade. — Agaricus Linn.; Ag. hirsutus Schaeff., Daedalea saepiaria Fr. Syst. myc.; Lenzites Fr. Epicr.

2. Gl. abietinum (Bull.) Karst. Bull., t. 442. f. 2, t. 541, f.

Hattten upp- och nedvänd, i öfre kanten utböjd, mjuk, först umbrabrun och filtluden, sedan grå och n. glatt; lamellerna öfverdragna af ett grågrönaktigt stoft.

Förmultn. granved. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten läderartad, tunn, långsträckt, stundom helt och hållet upp- och nedvänd, utan bälten, stundom uppnående en längd af en fot, omkr. 2 cm. bred; lamellerna nedlöpande, glesa, enkla, olika långa, understundom sargadt tandade. — Agaricus Bull; Lenzites Fr.

3. Gl. septentrionale KARST.

Hatten blek, stötande n. i brunt, med hinnaktig, svartaktig kant; lamellerna enkla, m. breda, svartbruna.

Björkstockar, m. r. Finl. (Kuusamo, Soukelo, Kola).

Hatten läderartad, half, teml. kullrig, vid basen hvälfd, äldre glatt, med strålformiga rynkor och concentriska bälten; lamellerna tättsittande, bukiga. — *Lenzites* Karst. Enum. Fung. Lapp.

4. Gl. cinnamomeum (Fr.) Karst.

Ut- och invändigt kanelbrun; hatten med concentriska fåror; lamellerna smala.

Ekstockar. Skand. (Småland).

Hatten läderartad, fast, plattad, luden, half; lamellerna teml.

glesa, spända, olika långa och vanl. enkla, helbräddade. — Lenzites Fr.

31. Poria (Hill.) Karst.

 P. obliqva (Pers.) Karst. Rostk., t. 7. — Sprängt.
 Utväxt afsprängande barken, i omkretsen upprätt och
 kamlik, först blek, sedan dadelbrun, slutl. svartaktig.

Gamla löfträd, r. 8, 9. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd; porerna omedelbart fastväxta vid matrix, ytterst små, djupa, trubbiga, n. femkantiga, vanl. sneda. Utbildas på gamla löfträd mellan barken och veden på hela stammen.

— Boletus Pers.; Polyporus Fr.

2. P. unita Pers.

Dadelbrun, i omkretsen nedtryckt.

Granved, m. r. Skand.

Utbredd, n. slät, glatt, bar, glanslös; porerna omedelbart fastväxta vid matrix, ytterst små, tunna. — *Polyporus* Pers.

3. P. subspadicea (Fr.) KARST. ROSTK., t. 57.

Fruktkroppen i omkretsen byssusartad och hvit; porerna i början öfverdragna af ett hvitaktigt stoft, sedan gråa eller gråbruna, slutl. mörkbruna.

Murk. björk- och bokved, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Utbredd, tunn, n. slät, i början mjuk, hvitaktig, sedan tillhårdnande, kaffebrun; porerna grunda, olikformiga, m. små. — *Polyporus* Fr.; *Pol. murinus* Rostk., t. 57.

4. P. sorbicola (Fr.) KARST.

I början mellanbrun, med hvit kant, sedan n. inväxt, glatt, n. slät och helt svart.

Rönnar, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen först n. cirkelformig, sedan sammanflytande, långsträckt, n. begränsad, men okantad; porerna ytterst små, trubbiga, hela. — *Polyporus* Fr.

5. P. ferruginosa (Schrad.) Karst. Grev., t. 155.

Tjock, brandgult kanelbrun, i omkretsen steril; porerna kanelfärgade, små.

Löfträd, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen n. utbredd, hård, fast, olikformig, glatt, utväxt rost- eller dadelbrun; porerna ganska djupa, n. runda, stundom sargade och sneda. 2—3 cm. tjock. — Boletus Schrad.; Polyporus Fr.

6. P. contigua (PERS.) KARST.

Teml. tjock, glatt, n. kantad; porerna teml. stora.

Gran- och tallved, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen n. utbredd, fast, yngre i kanten luden, kanelbrun; porerna runda, likformiga, trubbiga, hela, kanelbruna, i början med dragning åt rostbrunt. 2 mm. — 1 cm. tjock, stundom med uppböjd och skroflig kant. — Boletus Pers.; Polyporus Fr.

* P. floccosa (FR.) KARST.

Obegränsad, flockullig.

Torra grenar af äppleträd, m. r. Skand.

Radvis sammanflytande, tunn, här och der afbruten, brandgul, kanelfärgad; porerna medelstora, runda, hela.

7. P. laevigata (Fr.) KARST.

Läderartadt styf, äldre lossnande, slät, kanelbrun, undertill beklädd med en styf hud.

Trädbark, helst af björk. Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, begränsad, men icke kantad, glatt; porerna ytterst små, runda, hela. Omkr. 2 mm. tjock. — *Polyporus* Fr.

* P. emollita (Fr.)

Fastväxt, torr sprickig.

Gamm. ekved. Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, obegränsad, slät, glatt: porerna som hos hufvudarten.

8. P. Blyttii (FR.) KARST.

Hinnaktig, lifligt kanelbrun, med n. bar, blekare kant. Ved. Skand. (Norge).

Fruktkroppen utbredd, tunn, fastväxt; porerna ytterst små, regelbundna. — Polyporus Fr.

9. P. punctata (Fr.) KARST.

Inväxt, isgrå, inuti rostfärgad; porerna under förstoringsglas svartpunkterade.

Granbark, m. r. Skand. (Christiania).

Oregelbundet eller radvis utbredd, hård, tunn, glatt; porerna ytterst små.

10. P. rixosa KARST.

I omkretsen fint filtluden och blek, med ockragul anstrykning; porerna vinkliga, rostfärgade, stötande i saffransgult, medelstora eller teml. små.

Granved, 8-11. Finl. (Tammela, Åbo, Wasa).

Vidt och oregelbundet utbredd, tunn, teml. mjuk; porerna grunda, tunna, slutl. ofta sargade, med åldern mörknande.

11. P. collabens (Fr.) KARST.

Svampigt mjuk, grått brungul; porerna omedelbart fastväxta vid matrix, torra insjunkna.

Förmultn. tallved. Skand. (Östergöthland).

Vidt och obegränsadt utbredd, tunn, fastväxt; porerna ytterst små, n. mikroskopiska.

32. Sistotrema Pers.

1. S. balticum DIETR.

Brunsvart, med fot.

Barrskog. Ryssl. (Heimar i Estland).

Hatten köttig, oregelbunden, horizontel, i midten nedtryckt, 7—10 mm. bred; foten central eller excentrisk, köttig, äldre n. ihålig, likafärgad med hatten, 4—5 mm. lång; fållorna skiflika, nedlöpande,

rödbruna, stötande mer eller mindre i svart, i eggen hvitaktiga. Förekommer enstaka.

2. S. confluens Pers. Grev., t. 248.

Snöhvit, vid torkning gulnande, vanl. med fot.

Sandjord, vid väg., 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg, Moskva); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, hel, ofta half, spadlik, olikformig, stundom sammanflytande, horizontel, 1—4 cm. bred; foten excentrisk eller lateral, trind eller hoptryckt, nedåt afsmalnande, 7—15 mm. hög; fållorna skiflika, flerböjda; sporerna hvita, 3—4 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Hydnum sublamellosum Bull., t. 453, f. 1.

Var. membranaceum Oud.

Hatten tunnare, hinnaktig, utbredd, vanl. sammanfly-tande; foten kort eller ingen, m. smal.

Mossbev. st. Tillsammans med hufvudformen.

33. Merulius (Hall.) Fr.

1. M. tremellosus Schrad. Fl. Dan., t. 1553, 776, f. 1. Fruktkroppen gelatinöst broskartad.

Förmultn. stockar, a. 8-12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen upp-nedvänd, i början vanl. cirkelformig, sedan longitudinelt utbredd samt i kanten fri och utböjd, filthårig, hvit, med strålformigt tandad kant; fållorna m. oregelbundna, bildande medelstora nätformiga porer, rödlätta eller rödgulaktiga, stundom hvitbleka; sporerna cylindriska, hvita, omkr. 4 mmm. långa och 1 mmm. tjocka.

Var. spongiosus Fr.

Fruktkroppen spongiös, kort sträfhårig.

2. M. aurantiacus Klotzsch.

Fruktkroppen filtluden, med bälten, gul eller grå; fållorna pomeransgula.

Björkbark. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Fruktkroppen köttigt läderartad, utbredd-och utböjd; fållorna fina, n. porformiga.

3. M. niveus FR.

Snöhvit, äldre med ockragul anstrykning, i midten eller baktill fastväxt; fruktlagret först slätt, sedan nätformigt rynkigt.

Förtork. alar, sällan björkar, höst och vinter. Ryssl.; Finl.: Skand.

Fruktkroppen upp-nedvänd, m. mjuk, hinnaktig, glatt, med 2 eller 3 ringformiga bälten, i kanten uppböjd, snöhvit och n. filthårig, 2—4 cm. bred; fällorna bildande n. nätformiga, m. grunda porer, snöhvita; sporerna aflångt cylindriska, 3 mmm. långa. Yngre n. bomullslik och snöhvit, ofta tegellagd. — Merulius serpens Somm.

4. M. petropolitanus FR.

Fruktkroppen yngre n. rostbrun, äldre blekgul; fållorna ständigt blekt brandgula.

Torra algrenar, m. r., om hösten. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala, Stockholm).

Upp-nedvänd, tunn, m. mjuk, af bomullslik substans, hinnaktig, äldre i kanten utböjd, tilltryckt luden, rynkig; fruktlagret veckadt, torr n. kanelbrun; fållorna uppsvällda, oregelbundna, bildande grunda, bugtiga porer.

5. M. corium Fr. Bull., t. 402.

Mjuk och tunn, hinnaktig, luden, hvit; fruktlagret köttfärgadt eller blekt sämskfärgadt.

Löfträd, m. r. Skand. (Skåne).

Upp-nedvänd, slutl. i kanterna fri och utböjd; fållorna bildande nätformiga porer. Till form och färg varierande. — Auricularia papyrina Bull.; Boletus purpurascens De C.

6. M. aureus Fr.

Guldgul, i omkretsen hvit, tunn, luden, byssusartad.

Förmultn. tall- och granved, h. o. d. 7—12. Ryssl.; Finl. Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, hinnaktig, löst fästad vid matrix, ofta insänkt deri; fruktlagret veckadt porigt, krusigt; sporerna bredt elliptiska, hvita, 5—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

7. M. himantioides Fr.

Fruktkroppen undertill fibrillöst silkeshårig, lilafärgad; fållorna forst smutsigt gula, sedan n. olivfärgade.

Förmultn. tall- och granved, 8-10. Finl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, bomullsartad, m. mjuk; fållorna bildande nätformiga porer eller krusiga ringar; sporerna bredt elliptiska, hvita, 5—6 mmm. långa, 4—4,5 mmm. tjocka. Till utseende lik *Mer. lacrymans*, men tunnare och bar.

8. M. molluscus Fr. Pers. Myc. eur. II, t. 14, f. 1, 2.

Köttröd, i kanten byssusartad, hvit.

Förmultn. tall- och granved, stundom på jord, 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, mjuk, hinnaktig, lätt lossnande, stundom i kanten uppböjd; fållorna bildande nätformiga porer eller krusiga ringar; sporerna bredt elliptiska, 3—4 mmm. långa 2—3 mmm. tjocka.

9. M. fugax Fr. Fl. Dan., t. 2027, f. 2.

Ytterst tunn, mjölkhvit.

Förmultn. trä och bark. 9—10. Ryssl. (Estland); Finl.; Skand.

Fruktkroppen bomullslik, äldre hinnaktig, lätt lossnande; fållorna nätformigt förenade, insjunkna framställande spridda rynkor.

M. porinoides Fr. Pers. Myc. eur. II, t. 14, f. 7.
 Ytterst tunn, mjölkhvit.

Förmultn. trä och bark. 9-10. Finl.; Skand.

Skorplikt fastväxt, tunn, i omkretsen bomullslik, hvit; fållorna porformiga.

11. M. rufus Pers. Myc. eur. II, 16, f. 1, 3.

Röd, i omkretsen n. bar; fruktlagret likformigt porigt. Förmultnadt trä, m. r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand.

Skorplikt fastväxt, ofta insänkt, vaxartadt mjuk, glatt; sporerna elliptiska, 6 mmm. långa (enl. Quélet).

12. M. serpens Top.

Skorplikt fastväxt, först blek, sedan rödlätt.

Förmultn. gran- och tallved, h. o. d. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Tunn, äldre n. glatt, i omkretsen bomullslik och hvit; fållorna kantiga, bildande nätformiga porer; sporerna aflånga, omkr. 4 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka.

13. M. crispatus Fl. Dan., t. 716, f. 2.

Hvitaktig; fållorna stötande n. i grågrönt.

Alved, m. r. Skand.

.Fruktkroppen fastväxt, tunn, i omkretsen likartad; fållorna anastomoserande, bildande slingrande porer, krusiga. Beslägtad med *Trogia crispa*.

14. M. lacrymans (WULF.) Fr. Sv. Sv., t. 70. — Allmän Träfrätare.

Spongiös, gulbrun, slutl. helt brun, fuktig, i kanten utsipprande vattendroppar.

Slöjdadt trä i källare, boningshus o. s. v. Ryssl.; Finl.; Skand.

Vidt utbredd, stundom i kanten uppböjd, i början tunn, bomullslik och hvit, sedan tjock, spongiöst köttig och gulaktig, slutl. rostfärgad, i kanten uppsvälld, hvitullig; fållorna m. oregelbundna, bildande vida, nätformiga, tandade porer, af sporerna slutl. mjöliga; sporerna elliptiska, rostfärgade, 10-12 mmm. långa, 5-6 mmm. tjocka. Är den största och skadligaste i hela slägtet. Angriper stundom nybyggda hus, hvilkas trävirke den inom kort förstör. — Boletus Wulf.

15. M. sqvalidus Fr.

Tunn, slät, glasklar, stötande i köttrödt, slutl. n. olivfärgad, i omkretsen hinnaktig, hvit.

Stockar, företrädesvis i trummor, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Helsingfors); Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, hinnaktig, mjuk, undertill tilltryckt fintrådig; fållorna bildande nätformiga, slingrande porer; sporerna n. rostbruna.

16. M. umbrinus Fr.

Fruktkroppen i omkretsen bar och uppböjd; fållorna umbrabruna.

Murkna granstockar, m. r. Skand.

Fruktkroppen hinnaktig, mjuk, begränsad; fållorna oregelbundna, bildande nätformiga porer eller ringar. — Xylomyzon taxicola Pers. Myc. eur., II, t. 14, f. 5, 6?

34. Phlebia Fr.

1. Phl. merismoides Fr. Grev., t. 280:

Först köttröd, sedan gulblå, undertill luden och hvit, i omkretsen borsthårig och pomeransgul.

Mossbeklädda trädstammar., m. r. 9—1. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo?); Skand.

Fruktkroppen utbredd, slät, stundom förgrenad; fållorna enkla, raka, tättsittande.

2. Phl. radiata Fr. Sow., t. 291.

Helt glatt, mörkt köttröd, i omkretsen strållikt tandad. Löfträd, helst al, rönn, björk och vide, h. o. d. 8—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen i början kretsformig, sedan sammanflytande; fållorna raka, i strålvisa rader; sporerna cylindriska, böjda, hvita, 4—5 mmm. långa, 1—1,5 mmm. tjocka. — Auricularia aurantiaca Sow.

3. Phl. contorta Fr. Pers. Myc. eur., t. 18, f. 5.

Rödbrun, äldre kaffebrun; fållorna fläckvis gyttrade.

Rönn, m. r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Ryska Lappmarken?); Skand.

Fruktkroppen utbredd, teml. fast, obegränsad; fållorna greniga, vanl. flerböjda, spridda. — Ricnophora carnea Pers. Myc. eur.

4. Phl. vaga Fr.

Fruktkroppen i omkretsen ullig och smutsigt gulaktig; fruktlagret gulaktigt grått.

Murk. tall- och granved. Skand.

Fruktkroppen utbredd, fastväxt; fållorna intrasslade, slutl. gryniga.

5. Phl. albida Fr.

Hvit, i omkretsen likartad, begränsad.

Trädstamm., m. r. Skand. (Östergöthland).

Fruktkroppen fläcklik, kretsformig, torr n. läderartad, fastväxt; fållorna enkla, spridda.

6. Phl. centrifuga KARST.

Hvitaktig, i omkretsen strålformigt fransad.

Granstock., m. r. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen kretsformig, löst vidfästad, gelatinöst vaxartad; fållorna raka eller flerböjda, enkla, intrasslade, slutl. öfvergående i blekt köttrödt; sporerna hvita, 5—7 mmm. långa, 1,5—3 mmm. tjocka. Fruktlagret i midten knöligt.

Fam. III. Hydneae — Taggsvampar.

I. Tyrodon Karst.

1. T. repandus (LINN.) KARST. FR. Sv. Sv. t. 15. — Blek taggsvamp.

Hatten vanl. oregelbunden, i kanten vågig, vanl. glatt, blek; foten hvitaktig eller blekgul.

Skog., a. 7-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, spröd, slät, blek, stötande mer eller mindre i gult, 5-16 cm. bred; foten mångformig, glatt, central eller excentrisk, trind eller hoptryckt, 4-8 cm. hög, 2-3 cm. tjock; taggarne vanl. olikformiga, nedlöpande, ofta inskurna, af hattens färg; sporerna klotrunda, hvita, 5-9 mmm. i diam. Förtäres såväl rå som anrättad och kan lätt förvaras torkad. Angripes sällan af insekter. - Hydnum Linn.

* T. rufescens (Pers.) Karst.

Hatten tunn, finluden, brandgul, stötande i rödt.

Skog., a. Finl.; Skand.

Hatten vanl. regelbunden, omkr. 6 cm. bred; foten mera smal, vanl. jemntjock, af hattens färg, 3-9 cm. hög; taggarne likformiga, likafärgade med foten. Egenskaper och användande lika med hufvudart.

2. T. politus (Fr.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 90. — Brandgul Taggsvamp.

Hatten glänsande, brandgul; foten vid basen lökformigt uppsvälld, af hattens färg; taggarne hvita.

Grusiga vägkanter, betäckta af tallbarr, m. r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, platt eller n. nedtryckt, vanl. kretsrund, sällan vågbräddad, slät, glatt, med mört, hvitt kött, 6-12 cm. bred; foten

fast, slät, vanl. 3 cm. hög, 2—3 cm. tjock; taggarne, som hos alla öfriga Taggsvampar nedlöpa på foten, lemna hos denna en bar ring kring densamma. N. luktlös, men med angenäm smak. Dess användning lika med Bleka Taggsvampens.

3. T. fuligineoalbus (Schmidt) Karst. Fr. Icon., t. 3. f. 1.

Hatten brunaktigt rödlätt, i midten småfjällig; foten småfjällig; taggarne rödaktigt hvita.

Barrskog., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, än bugtbräddad, än regelbunden, 6—9 cm. bred, dess kött hvitt, vid brytning rodnande; foten fast, först askgrå, sedan sotbrun, omkr. 6 cm. hög; taggarne likformiga, korta, n. nedlöpande. Enligt Schmidt är hatten hvit, mot kanten stötande i rosenrödt eller brunt samt yngre beströdd med rödlätta, lätt lossnande vårtor. Närmast beslägtad med T. repandum. — Hydnum Schmidt.

4. T. violascens (Alb. & Schw.) Karst. Krombh., t. 5. f. 11.

Hatten filtluden, smutsigt blå; taggarne hvita.

Barrskog., m. r. Somm. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Hatten köttigt fibrös, mjuk, bugtbräddad, vanl. pucklig, i början grå eller rödbrun, 7—9 cm. bred; foten fast, tjock, jemntjock eller uppåt afsmalnande, hvit eller af hattens färg, 3—6 cm. hög; taggarne likformiga, hvita. — Hydnum Alb. & Schw.

5. T. mollis (Fr.) KARST. Fr. Icon., t. 2, f. 1.

Hatten hvit, äldre gråaktigt blek, betäckt af ett tätt, sammanhängande ludd.

Barrskog., m. r. Skand. (Upland, Westergöthland).

Hatten köttig, mjuk, yngre kullrig, djupt naflad, äldre plattad, ofta bugtbräddad, omkr. 9 cm. bred; foten fast, vanl. jemntjock, glatt, hvitaktig, inuti hvit, omkr. 3 cm. lång och tjock; taggarne nedlöpande, syllika, likformiga, hvitaktiga. Enkel.

2. Dryodon Quél.

Dr. coralloides (Scop.) Quél. Fr. Sv. Sv., t. 34.
 Korall-Taggsvamp.

Snöhvit, äldre stötande n. i gult; fruktkroppen helt och hållet upplöst i på indre sidan taggiga, hoptrasslade grenar.

Gamla, murknade bok-, björk- och granstockar, r. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland, Mglin i Černigow, Minussinsk i Sibirien); Finl. (Södra Finland); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Taggarne syllika, enkla, utväxta 2 cm. långa; sporerna klotrunda, 3 mmm. i diam. Bildar tufvor af ett qvarters höjd och bredd. Köttet är födande och välsmakligt. Bör insamlas ung, emedan den äldre blir n. seg.

* Dr. caput ursi (FR.) Quél. Fr. Icon., t. 7.

Fruktkroppen klump- eller knölformig, öfverallt i omkretsen upplöst i korta, förgrenade grenar.

Björkstockar, m. r. 9, 10. Finl. (Helsingfors, Mustiala); Skand. (Södermanland).

Hvit; fruktkroppen köttig, mjuk, elastisk, n. seg och torr, okantad, hängande, tät, omkr. 20 cm, lång, 8—12 cm. tjock; taggarne syllika, nedböjda. Utgör liksom en mellanform emellan föreg. och Dr. caput medusae, men skild från alla genom sina förgrenade taggar eller smågrenar. Knappast ätlig. — Hydnum Fr.

2. Dr. erinaceus (Bull.) Quél. Bull., t. 34. — Igelkottsvamp.

Hvit, gulaktig; fruktkroppen klumplik, inuti gallerhålig, på öfra sidan trådigt trasig.

Ek- och bokstamm., m. r. Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen köttig, elastisk, n. seg, spongiös, rund eller hjertlik, okantad, hängande, ofta skaftad genom ena kantens förlängning, omkr. 20 cm. bred; taggarne likformiga, raka, hängande, m. långa

(4—8 cm.), nedtill greniga. Bildar runda eller hjertlika, hängande klumpar, utan någon utstående kant. Knappast ätlig. — *Hyd*num Bull.

3. Dr. ramaria (FR.) Quél.

Fruktkroppen helt och hållet upplöst i grenar, utbredd, i början blek eller gulaktig, med dragning i purpurrödt, slutl. n. svartnande.

Murk. bokved, m. r. 8. Skand.

Fruktkroppen köttig, okantad, hängande; taggarne hängande, m. långa, nedtill hopväxta, i toppen vanl. delade.

3. Creolophus Karst.

1. Cr. corrugatus (Fr.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 16. — Gyttrad Taggsvamp.

Fruktkroppen vanl. sammansatt af flera, tegellagda, finludna, sammanväxta, outbildade hattar.

Gamla björkstockar, m. r. Finl. (Mustiala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hattarne köttiga, mjuka, okantade, på öfre sidan finludna, skrofliga eller knottriga, hvita; taggarne likformiga, m. långa; sporerna klotrunda, 2—3 mmm. i diam. Storleken m. föränderlig: stundom i tufvor af ett barnhufvuds storlek, stundom enkel af ett äpples storlek. God och smaklig. — Hydnum Fr.

2. Cr. cirrhatus (Pers.) Karst. Fr. Sv. Sv. t. 71, f. 1. — Fransad Taggsvamp.

Hatten på öfre sidan beklädd med enkla, nedliggande fibrer, i kanten fransad.

Murkn. björkar, ekar, bokar, m. r. 8—10. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Finl. (Mustiala, Merimasku); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, platt, med tydlig, i början inrullad kant, hvit, under torkning öfvergående till gult, 3-9 cm. bred; taggarne lik-

formiga, smala, m. långa; sporerna klotrunda, hvita, 2—3 mmm. i diam. — Hydnum Pers.

3. Cr. diversidens (Fr.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 71, f. 2. — Dubbeltandad Taggsvamp.

Hatten försedd med kort fot samt på öfre sidan besatt med upprätta, inskurna, ofta handlikt delade taggar.

Gamla björkstamm., m. r. 10. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten köttig, m. oregelbunden, hvit, i kanten försedd med klubb- eller trumpetlika, i spetsen tandade, på undre sidan med regelbundna, enkla, syllika taggar. Ensam växande. Nära förvandt med föreg. Synnerligast utmärkt genom trenne slags taggar. — Hydnum Fr.

4. Cr. fulgens (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 10, f. 2.

Hatten baktill utdragen, brandgul, med dragning i pomeransgult, besatt med fina, mjuka, tilltryckta fibriller, helbräddad; taggarne hoptryckta, i spetsen inskurna.

Stubb., m. r. Skand. (Omberg).

Hatten spongiöst fibrös, mjuk, hängande, sittande, mot kanten vidgad, vågig eller flikig, vanl. sammansatt af 2—4, tegellagda och sammanväxta småbattar, med tunn inböjd kant och ganska tunnt, i torka m. mört kött, omkr. 6 cm. lång; taggarne olikformiga, m. tätt sittande, smala, 4 mm. långa, blekare.

5. Cr. leoninus (FR.) KARST.

Hatten på den fastväxta sidan bred, glatt, slät, gul. Björkstamm., r. 7—9. Skand.

Hatten köttig, mjuk, än klumplik med trubbig kant, än plattad, med hvass kant, 5—8 cm. bred; taggarne likformiga, spetsiga, af hattens färg, men blekare. Har svag lukt samt kan användas till föda. — Hydnum Fr.

4. Tremellodon Fr.

1. Tr. gelatinosus (Scop.) Pers. Schaeff., t. 144. Hatten geléartad, vårtfull, blygrå eller blekt grågrön, ofta stötande i brunt.

Murkn. stubbar af barrträd, helst gran, stundom på marken, h. o. d. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland, Mglin i Černigow); Finl.; Skand.

Hatten half, n. skaftad genom ena kantens förlängning, darrande, tjock, 2-6 cm. bred; taggarne olikformiga, mjuka, sega, trubbiga eller n. spetsade, längre eller kortare, grågröna; sporerna elliptiska, hvita, 7-8 mmm. långa, 5-6 mmm. tjocka. Enkel eller tegellagd, för öfr. till formen m. varierande. Hydnum Scop.; H. crystallinum Fl. Dan., t. 717.

* Tr. auriculatus Fr.

Hatten gelatinöst broskartad, slät, musgrå; taggarne hvita.

Murkn. tallstubb., m. r. Finl. (Fagervik, enligt Baron Hisinger); Skand. (Femsjö).

Hattarne tegellagda, sammanväxta, sittande, oregelbundna, öronformiga; taggarne m. korta. Tunnare än hufvudformen.

5. Phellodon Karst.

Ph. niger (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 5, f. 2.
 Hatten korkartad, styf, utan bälten, blåsvart, inuti svart.
 Barrskog., r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten först klubblik, derpå päronformig, slutl. plattad och nedtryckt, knölig, i torr väderlek grånande, filtluden, vanl. med hvitaktig, hvass kant; foten styf, oregelbunden, nedåt vanl. tilltjocknande och rotlikt förlängd, vid basen filtluden, svart (äfven inuti), 3—5 cm. hög; taggarne syllika, smala, teml. korta, hvita, slutl. grånande. Luktlös. Tufvad, sammanflytande, sällan ensam växande. — Hydnum Fr.; H. suberosum cinereum Batsoh.; H. cinereum Pers.; H. pullum Swartz.

2. Ph. graveolens (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 6, f. 1. Starkt luktande; hatten mjuk, svartbrun; taggarne med åldern grånande.

Skog., helst löfskog., m. r. Skand. (Upsala, Kristiania);

Hatten läderartad, tunn, trattlik, olikformig, skrynklig, glatt, enfärgad eller i kanten hvit, torr gråaktig, inuti brun; foten seg, smal, jemntjock, glatt, brunsvart; taggarne nedlöpande korta, i början hvita. Vanl. tufvig, sällan enkel, ensam. Luktar starkt af honingsklöfver eller persilja. — Hydnum Delastr. in litt., Fr.

3. Ph. melaleucus (Fr.) Karst. Schaeff., t. 272.

Hatten tunn, svart, i midten smågropig; foten glatt svartaktig.

Barrskog., 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten läderartad, styf, oregelbunden, plattad, naflad, svartaktig eller blåsvart, i kanten hvit, 3-5 cm. bred, ofta sammanflytande, tegellagd (och då bredare); foten smal, ofta sammanflytande, 2—6 cm. hög; taggarne korta, hvita; sporerna kantiga, n. glasklara (under mikr.), 2—3 mmm. i diam. Luktlös. — Hydnum Fr.; H. tomentosum γ Alb. & Schw.; H. pullum Schaeff.

4. Ph. cyathiformis (Schaeff.) Karst. Schaeff., t. 139. Fl. Dan., t. 1020, f. 2.

Hatten tunn, med bälten, ljust askgrå, med stark dragning åt brunt; foten af hattens färg.

Barrskog., h. o. d. 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, plattad eller n. trattformig, med finluden eller alldeles glatt disk, i kanten hvit, vanl. sammanflytande; foten smal, glatt, 2—6 cm. hög; taggarne korta, hvita, — *Hydnum* Schaeff.; *H. tomentosum* Fr. Syst. myc.

5. Ph. gracilis (FR.) KARST.

Hatten tunn, askgrå; foten smal, af hattens färg; taggarne hvitaktiga, äldre köttfärgade.

Barrskog., r. Skand. (Småland, Westmanland, Dalarne).

Hatten köttig, seg, kullrig, äldre platt, slät, glatt, inuti hvit; foten långsträckt, glatt, n. seg, 6—9 cm. lång, 5—7 mm. tjock; taggarne smala, långsträckta.

6. Climacodon Karst.

1. Cl. septentrionalis (FR.) KARST. FR. Icon., t. 9. Blekaktig; fruktkroppen sammansatt af m. talrika, halfva,

flata, trappformiga, baktill till en tjock klump sammanväxta hattar.

Stamm. af bok, alm, lönn och ek, m. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Tyrvis, Nyland); Skand. (Småland, Upland).

Köttigt fibrös, seg; hattarne ojemna, vanl. bara, utan bälten, med rak, hvass, hel, vid beröring ofta svartnande kant, 6-18 cm. bred; köttet köttigt läderartad, fibröst, segt, hårdnande, hvitt, med likafärgade, koncentriska bälten; taggarne m. tättsittande, smala, full-komligt likformiga, 7-12 mm. långa. Bildar tufvor af 1-3 fots bredd. — Hydnum FR.; H. cirrhatum β concrescens, γ tenax WEINM.

Var. hortensis Fr.

Mindre, utbredd och uppböjd; hattarne färre och tunnare.

Murkna stamm., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala).

2. Cl. pudorinus (Fr.) KARST.

Hattarne hvita, ludna, utan bälten; taggarne hvitröda, likformiga.

Torra björk- och algrenar, om hösten. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien); Skand.

Hattarne läderartade, utbredda och utböjda, oregelbundna, sammanväxta, med trubbig kant, 0,5—2 cm. breda; taggarne täta, trinda, trubbiga, teml. tjocka, m. korta. — Hydnum Fr.

3. Cl. ochraceus (Pers.) Karst. Sow., t. 15.

 $\label{eq:hattarne ockragula, med ringformiga bälten; taggarne m. små.}$

Tall, gran. Skand.

Hattarne läderartade, utbredda och vanl. utböjda, tunna, i början beklädda med ett hvitaktigt ludd, sedan skrynkliga, 3—9 cm. breda; taggarne tättsittande, spetsiga, korta, ockragult köttröda, urbleknande. — Hydnum Pers.; H. Daviesü Sow.

7. Hydnum (Linn.) Quél.

* Taggarne hvita, ofta med åldern gulnande.

1. H. nodulosum Fr.

Fruktkroppen vidt utbredd, af outvecklade småhattar knölig.

Gaml. stamm. af bok, m. r. Skand. (Halland).

Fruktkroppen skorplik, fastväxt, hvitaktig, med rundade, okantade, ofvan sterila, släta, glatta, blekt rödgulaktiga, undertill taggiga, till storleken föränderliga knölar; taggarne teml. långa, hvita, på den släta delen tilltryckta och fastväxta vid veden eller barken, på knölarnes undre sida fria och hängande.

2. H. mucidum Pers.

Snöhvit; fruktkroppen hinnaktig, mjuk, lätt lossnande; taggarne smala, slaka.

Stamm. af bok och rönn, m. r. Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, i kanten och undertill luden, slutl. glatt, med åldern gulnande; taggarne tättsittande, likformiga, långsträckta, nålformiga; sporerna 5 mmm. i diam. (enl. Quélet).

3. H. diaphanum Schrad. Spic., t. 3, f. 3.

Hvitaktig; fruktkroppen genomskinlig, i omkretsen bar. Löfträdsstamm., r. Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, hinnaktig, n. glatt; taggarne syllika, likformiga, skilda, af medellängd, vid torkning gulnande.

4. H. niveum Pers. Disp., t. 4, f. 6, 7.

Snöhvit; fruktkroppen hinnaktig, fastväxt, i omkretsen bomullslik.

Stamm., ved, r. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, med åldern bleknande; taggarne tättsittande, likformiga, korta, glatta.

Var. fimbriatum Fr.

Fruktkroppen i omkretsen fintrådigt fransig.

Bokved, m. r. Skand.

5. H. farinaceum Pers. Fl. Dan., t. 1375.

Hvit, var. gulaktig; fruktkroppen skorplik, liksom sammansatt af mjöl; taggarne n. glesstående.

Ruttet trä, företrädesvis af tall. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen utbredd, obegränsad, i omkretsen vanl. finluddig; aggarne smala, m. spetsiga, helbräddade.

6. H. crinitum Karst. (N. sp.).

Fruktkroppen hinnaktig, m. tunn, glatt, fastväxt, lossnande; taggarne hårlika.

Ruttet trä. 5. Finl. (Merimasku).

Hvitaktig; fruktkroppen utbredd; taggarne n. glesstående, hårna, med åldern gulnande, 1—2 mm. långa, vid basen 60 mmm. jocka; sporerna 6—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

7. H. subtile Fr.

Fruktkroppen ytterst tunn, inväxt, fläcklik, glatt; tagarne glesstående.

Ved och bark. 8—10. Ryssl. (Estland); Finl. (Mustiala); kand.

Vattigt hvitaktig; taggarne spetsiga eller inskurna, fina, vid idröring försvinnande. — Odontia Quél.

** Taggarne gulaktiga eller gröna.

8. H. aureum Fr.

Guldgul; fruktkroppen n. broskartad, sammanhängande, glatt.

Björkgren., m. r. Skand.

Fruktkroppen begränsad, i omkretsen tandadt strålig och gulaktigt köttröd; taggarne syllika, likformiga.

9. H. alutaceum Fr.

Blekt ockragul; fruktkroppen skorplik, i omkretsen bar. Förmultn. tallved, m. r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen utbredd, fastväxt, glatt, 6-10 cm. lång, 5-15 mm. bred; taggarne m. tätt sittande, likformiga, hvasspetsade, små, fina, upprätta. Till färgen lik $Grandinia\ granulosa$.

10. H. sordidum Weinm.

Fruktkroppen blekt smutsgul, i omkretsen nätlikt porig och svafvelgul.

Murk. tallved, 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen vidt utbredd, tunn, m. lätt lossnande, mögellik, i omkretsen liknande en *Merulius*; taggarne m. tättsittande, n. gelatinösa, sammansatta, plattryckta, merendels i toppen inskurna, glatta, n. spetsiga.

11. H. pinastri Fr. Pers. Myc. eur. II, t. 22, f. 3.

Fruktkroppen hinnaktig, frånskiljbar, gulaktig, undertill samt i omkretsen i förstone luden.

Tallbark, m. r. Finl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, yngre helt och hållet filthårig, äldre i midten glatt, i omkretsen hvit; taggarne likformiga, stundom inskurna och gaffelgreniga, vanl. sneda eller tilltryckta, spetsiga, syllika.

12. H. microdon Pers.? Weinm.

Fruktkroppen hinnaktig, frånskiljbar, ljust ockragul, i omkretsen hvitullig; taggarne små, trinda eller plattryckta. Murk. gren. af rönn., m. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen utbredd, yngre helt och hållet fastväxt, äldre i omkretsen uppböjd, undertill finluddig, 12—15 cm. lång, 3—4 cm. bred; taggarne m. tättsittande, kägelformiga, spetsiga. — Hydnum spathulätum Fr. var.?

13. H. viride (Alb. & Schw.) Fr. Alb. & Schw., Consp., t. 6, f. 4.

Fruktkroppen tät, bildande en tunn, m. mjuk filtväf, grön; taggarne gröna.

Murk. alved, m. r. Finl. (Helsingfors); Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, med åldern gulnande, 5—20 cm. ång; taggarne olikformiga, raka, teml. tjocka, vanl. inskurna. — Sistotrema Alb & Schw.

14. H. fallax Fr. Nees. Syst. f. 230 a.

Fruktkroppen sammansatt af mjöligt ludd, hvitaktig; aggarne inskurna, gul- eller hvitaktiga.

Gamm. ved af löfträd och förmultn. korkartade tickor. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, fastväxt, yngre hvit och n. flocknllig, äldre gul- eller brunaktig och glatt; taggarne mångformiga, asta, tjocka, vanl. tättsittande, upprätta eller sneda. — *Hydnum* pvercinum Weinm.

*** Taggarne röda, rödbrunaktiga eller lilafärgade.

15. H. udum Fr.

Fruktkroppen n. gelatinös, glatt, i början blekt köttärgad, sedan vattenfärgad, med dragning i gult.

Murk. alved, m. r. Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, tunn, mögellik, fastklibbad, i omretsen ofta bar och gelatinöst hinnaktig; taggarne tätt sittande, olikormiga, mjuka, glatta, än trinda, gaffelgreniga, än plattryckta, franade, bleka, omkr. 2 mm. långa.

16. H. Sobolewskü Weinm.

Fruktkroppen flockullig, blågrå, stötande i violett, i omkretsen fintrådig.

Tallstockar, m. r. 10. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen utbredd, m. tunn, yngre flockullig, hvitviolett, fastväxt, äldre mörkare och i omkretsen fintrådig, vid torkning öfvergående n. i grönt; taggarne trinda, tätt sittande, regelbundna, i toppen hvitnande, m. korta, i början ludna och n. klotformiga.

17. H. cinnabarinum (Schw.) Fr.

Cinnoberröd; fruktkroppen byssusartad.

Bark, m. r. Ryssl. (Ukrain).

Fruktkroppen vidt utbredd, tunn, i omkretsen steril; taggarne tättsittande, syllika, teml. långa. — Sistotrema Sonw.

18. H. subcarnaceum Fr.

Fruktkroppen hinnaktig, jemn, hvit, med stark dragning i köttrödt.

Björkstamm., m. r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Fruktkroppen vidt utbredd; taggarne långsträckta, syllika, likformiga, rödbrunaktiga.

19. H. bicolor Alb. & Schw.

Fruktkroppen filthårig, tilltryckt, hvit; taggarne rödaktigt dadelbruna, nedtill ludna.

Granved, m. r. Vår. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, tunn, fastväxt; tagarne upprätta, spetsiga, små, omkr. 1 mm. långa.

8. Mucronella Fr.

I. M. fascicularis (Alb. & Schw.) Fr. Alb. & Schw. Consp., t. 10, f. 9.

Taggarne knippevisa.

Murkn. tallstamm., m. r. Skand.

Taggarne vid basen sammanväxta, hängande, hvitaktiga. — *Hyd*num Alb. & Sohw.

2. M. calva (Alb. & Schw.) Fr. Alb. & Schw. Consp., t. 10, f. 8.

Taggarne spridda utan ordning, smala.

Murk. tallved, h. o. d. Finl.; Skand.

Taggarne hvita, äldre blekaktiga, tillspetsade; sporerna klotrunda, 4—5 mmm. i diam. — *Hydnum* Alb. & Schw.; *Isaria* Fr. Syst. myc.

3. M. aggregata Fr.

Taggarne ordnade uti begränsade grupper.

Gamm. ved, m. r. Skand. (Östergöthland).

Taggarne hvita, tjockare och kortare än hos föreg.

9. Sarcodon Quél.

S. imbricatus (LINN.) Quél. Fr. Sv. Sv., t. 33.
 Fjällig Taggsvamp.

Hatten mörkbrun, betäckt af ett tjockt, sammanhängande, slutl. i koncentriska rutor eller grofva fjäll söndersprucket ludd.

Barrskog., a. 8-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, plattad, naflad eller i midten nedtryckt, 4—25 cm. bred; foten nedtill vanl. afsmalnande, grå, m. kort; taggarne n. nedlöpande, enkla, syllika, hvitaktiga, slutl. gråaktiga, vid beröring lätt lossnande. Växer tillsammans i långa kroklinier eller vida kretsar. Köttet, som är gråhvitt, i luften svartaktigt, är ätligt och närande, men har en skarp smak, som dock genom kokning kan afsöndras. — Hydnum Fr.; H. sqvarrosum Nees Syst., f. 240. Exs. 427.

2. S. sqvamosus (Schaeff.) Quél. Schaeff., t. 273.

Hatten mörkt rödbrun, glatt, i ytan söndersprucken uti oregelbundna fjäll.

Barrskog., m. r. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, Tofegelbunden, nedtryckt, yngre slät, inuti hvitaktig; foten nedtill afsmalnande, hvit, m. kort; taggarne gråbruna, i spetsen hvitaktiga. — Hydnum SCHAEFF.

3. S. subsqvamosus (Batsch.) Quél. Batsch., f. 41. Hatten mörkt rostbrun, af ytliga och lätt lossnande fjäll fläckig.

Barrskog., r. 8, 9. Ryssl. (Kanugino i Sibirien); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tjock, kullrig, äldre platt, vanl. nafiad, ofta bugtbräddad, inuti gulhvit; foten grof, oregelbunden, glatt; taggarne hvita, äldre brunaktiga, i spetsen hvitaktiga. — *Hydnum* BATSCH.

4. S. scabrosus (Fr.) Quél. Schaeff., t. 271.

Hatten mörkt rostbrun, i början päronformig, först filtluden, sedan småfjällig.

Barrskog., m. r. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten m. köttig, kompakt, äldre ofvan flat, undertill m. kullrig, n. bugtbräddad, först filtluden, sedan af små, tätt sittande af hopfiltadt ludd bildade fjäll knottrig, inuti hvit, omkr. 12 cm. bred; foten trind eller sammantryckt, af rudimentära taggar prickad, gråaktig, nedtill afsmalnande, vid basen rundad och svartaktig, m. kort (knappt 3 cm. hög); taggarne likformiga, syllika, mörkt rostbruna, i spetsen hvitaktiga. — Hydnum Fr.

Var. fennicus KARST.

Hatten slutl. söndersprucken till rutor, 7—10 cm. bred; foten af hattens färg, men ljusare, vid basen blekt grå- eller svartblå, 3—6 cm. hög, 2—3 cm. tjock; taggarne hvitaktiga, äldre rostbrunaktiga; sporerna 4—5 mmm. i diam.

Barrskog, m. r. 9. Finl. (Mustiala).

5. S. laevigatus (SWARTZ.) QUÉL. FR. Sv. Sv. t. 81.— Slät Taggsvamp.

Hatten kompakt, fast, fullkomligt slät och glatt; mörkbrun.

Barrskog., m. r. 9. Finl. (Åbo); Skånd. (Upland).

Hatten m. köttig, i början kullrig, sedermera plattad, regelbunden, i torr väderlek på ytan ofta söndersprucken till fina gryn, 10—18 am. bred; foten tät, emot basen ofta afsmalnande, till färgen ljusare än hatten, omkr. 6 cm. lång och 3 cm tjock; taggarne fina, syllika, m. tätt sittande och n. nedlöpande, af fotens färg. Hattens kött m. tjockt, ostartadt, fast, ätbart. — Hydnum Swarz.

6. S. fragilis (Fr.) Quél. Fr. Sv. Sv., t. 89. — Bräcklig Taggsvamp.

Hatten i början finluden, äldre glatt, stundom småfjällig och gropig, blek, snart grågul eller gråbrun, n. stötande i rödbrunt.

Barrskog., r. 8, 9. Finl. (Tammela, Tyrvis); Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten köttig, särdeles bräcklig, vanl. nedtryckt, i kanten vågig eller flikig, 5—30 cm bred; köttet löst, grått; foten glatt, stundom kort och tjock, stundom förlängd (ända till 10 cm. hög), smutsigt hvit; taggarne n. nedlöpande, m. långa, fina, ytterst bräckliga, i början hvita, äldre grå; sporerna ojemna, glasklara (under mikr.), 3 mmm. i diam. Är en af de största i slägtet och uppnår stundom ända till en fots bredd. Har länge blifvit förvexlad med föreg. Ätlig. — Hydnum Fr. Exs. 519.

7. S. infundibulum (SWARTZ) KARST. Sv. Bot., t. 492. Hatten seg, trattlik, dadelbrun.

Barrskog., m. r. Skand. (Stockholm).

Hatten köttigt fibrös, olikformig, slät, utan bälten, 10—18 cm. bred, med uppstående kant; foten oregelbunden, nedtill afsmalnande, 6—9 cm. hög, 2—3 cm. tjock; taggarne nedlöpande, först hvita, sedan kastanjebruna. — Hydnum Swartz.

8. S. fusipes (Pers.) Karst. Pers. Myc. eur. 2. t. 20, f. 4—6.

Hatten bugtbräddad, stundom flikig, kaffebrun; foten gråbrun.

Barrskog., m. r. 8, 9. Finl. (Tammela); Skand. (Småland).

Hatten köttigt fibrös, n. seg, m. ojemn, slät, glatt, stundom liksom delad i flere småhattar, 4—6 cm bred; foten nedåt afsmalnande, tappformig eller bukig, oregelbunden, slät, glatt, stundom förgrenad, omkr. 6 cm. hög och 2 cm. tjock; taggarne nedlöpande, likformiga, fina, först hvitaktiga, sedan brunaktiga; sporerna ojemna, hvita, 3 mmm. i diam. Mycket nära beslägtad med föreg. — Hydnum Pers.

9. S. torulosus (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 2, f. 2.

Hatten hvitgrå, vanl. af från midten utlöpande, strållika åsar rynkig; foten ljusgrå.

Barrskog., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttigt fibrös, seg, kullrig, naflad, ojemn, glatt, inuti hvitaktig, vanl. 3 cm. bred; foten styf, m. seg, glatt, slät, jemntjock, vanl. sammansatt af flere, 9—10 cm. hög, 1—2 cm. tjock; taggarne n. nedlöpande, fina och m. korta. Vanl. sammansatt af flere hattar med sammanflytande fötter. — Hydnum Fr.

10. Calodon Quél.

1. C. svaveolens (Scop.) Quél. Harz., t. 52.

Starkt luktande af anis; hatten blåaktig, med åldern hvitnande, inuti spräcklig af hvitt och blått.

Barrskog., teml. a. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl.; Skand.

Hatten korkartad, mjuk, äldre nedtryckt, oregelbunden, filtluden, 6—10 cm. bred; foten oregelbunden, n. filtluden, blå, 3—5 cm. hög; taggarne likformiga, smala, blåvioletta, 2—5 mm. långa; sporerna kantiga, genomskinliga, 3—4 mmm. i diam. — Hydnum Scop. Exs. 428.

C. coeruleus (Vahl.) Karst. Fl. Dan., t. 1374.
 Omvändt kägelformig, luktlös; foten kaffebrun; för öfr.
 som föreg.

Barrskog., m. r. 8. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand. (Norge).

Osäker art.

3. C. compactus (Pers.) Quél. Krombh., t. 50, f. 12. Hatten askgrå, stötande i olivgrönt, eller brun, inuti blåfläckig, utan bälten.

Barrskog., ljungmark. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl.; Skand.

Hatten korkartad, kompakt, ofta sammanflytande oregelbunden och knölig, betäckt af ett hvitaktigt eller blått ludd, 3—12 cm. bred; foten m. kort, stundom ingen, oregelbunden, af hattens färg eller gulbrun; taggarne likformiga, brunaktiga, i spetsen bleka. — Hydnum Pers. Exs. 909.

4. C. aurantiacus (Alb. & Schw.) Quél. Fl. Dan., t. 1439.

Hatten orangegul, på ytan utan, inuti med bälten, knölig.

Barrskog., teml. a. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten korkartad, kompakt, päronformig, äldre utbredd, ofta beklädd med ett hvitaktigt ludd, 3—6 cm. bred; foten kort, likafärgad med hatten; taggarne hvitaktiga, äldre brunaktiga; sporerna kantiga, genomskinliga, 3—4 mmm. i diam. — *Hydnum* Alb. & Schw. Exs. 429.

5. C. ferrugineus (FR.) Quél. FR. Icon., t. 4.

Hatten rostfärgad, yngre ofta betäckt af ett hvitaktigt ludd och utsipprande blodfärgade droppar, inuti likafärgad.

Barrskog., h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten ¶ngre svampaktig, kompakt, äldre korkartad, omvändt kägellik, slutl. plattad eller nedtryckt, 3—12 cm. bred; foten fast, oregelbunden, mörkt rostbrun, 4—9 cm. hög; taggarne syllika, likformiga, mörkt rostbruna; sporerna kantiga, genomskinliga under mikr., 3—4 mmm. i diam. — Hydnum Fr. Exs. 430.

6. C. mirabilis (Fr.) Quél., Fr. Icon., t. 3, f. 2.

Hatten gulaktigt blek eller sämskfärgad, sammansatt af tvenne lager, det inre likartadt och sammanflytande med

foten, vedartadt, det yttre tjockare, sammansatt af styfva, m. tättsittande, upprätta, utskjutande hår eller borst; foten m. kort.

Barrskog., m. r. Skand. (Östergöthland).

Hatten kork- eller n. vedartad, omvändt kägelformig, på öfre sidan kullrig eller flat, sträfhårig, sidenglänsande, omkr. 6 cm. bred; foten vedartad, nedåt afsmalnande, ut- och invändigt gul- eller blekaktig, 2—3 cm. hög; taggarne fina, likformiga, mera korta, i början hvita, sedan gulaktiga, slutl. brunaktiga. Hattens öfre lager innehåller i regnväder en gulaktig saft, som utrinner när det pressas mellan fingrarne. — Hydnum Fr.

7. C. cinereus (Bull.) Quel. Bull., t. 419.

Rostbrunaktig, med dragning i grått; hatten gropig, luden, i kanten hvitgrå; taggarne först hvita, sedan gråaktiga med rostbrun anstrykning.

Skog., m. r. Skand. (Femsjö).

Hatten korkartad, kompakt, cirkelrund eller n. bugtbräddad, ofvan flat, slutl. trattformig, med brunaktigt svart disk, 6—9 cm. bred; foten tjock bukig, inuti smutsigt rostfärgad, med brunaktigt svarta bälten och bas; taggarne korta, nedlöpande n. ända ned till fotens bas. — Hydnum Bull.

8. C. zonatus (Batsch.) Quél. Batsch., t. 224.

Rostbrunaktig; hatten läderartad, n. jemntjock, n. glatt, med bälten och strållika rynkor.

Ekskog., m. r. Skand. (Skåne).

Hatten tunn, n. trattformig, med blekare, tagglös kant; foten smal, vanl. jemntjock, vid basen knöllikt uppsvälld, flockullig; taggarne fina, bleka, äldre likafärgade med hatten. — *Hydnum* BATSCH.; *H. cyathiforme b.* Fr. Syst. myc.; *H. concrescens* PERS.

9. C. scrobiculatus (FR.) Quél. FR. Icon., t. 5, f. 1. Rostbrun; hatten i början klubbformig, sedan platt trattlik, med smågropig, fjällig disk, inuti med bälten.

Berg. barrskog., teml. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg, Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten läderartad, i midten korkartad, seg, vanl. bugtbräddad, med inga eller otydliga bälten, vid torkning ofta urbleknande, 3—6 cm. bred; foten styf, jemntjock (icke nedtill tilltjocknande), bar, ofta rotlikt förlängd, m. kort (omkr. 2 cm. hög), 7—10 mm. tjock; taggarne n. nedlöpande, smala, spröda, af hattens färg, slutl. brunaktiga, m. korta. Skiljd från föreg. genom i början klubblik. i midten n. korkartad, i kanten krusig och fertil hatt, från följ. genom olikformig, i början klubblik hatt och bar, jemntjock fot. — Hydnum Fr. Obs.; H. cyathiforme Bull., t. 156; H. cyathiforme a. Fr. Syst. myc.

10. C. velutinus (Fr.) KARST. BULL., t. 453.

Rostfärgad, med lergul anstrykning; hatten slät, sammetshårig, först kullrig, sedan trattlik; foten fast, n. filtluden.

Barrskog., m. r. Skand.

Hatten läder- eller n. korkartad, utan bälten, med strimmig och i början hvitaktig kant; foten oregelbunden; taggarne likformiga. Större än föreg. — Hydnum BULL.; H. hybridum BULL.

11. C. geogenius (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 8.

Svafvelgul, med åldern öfvergående i brunt; hattarne ludna.

Skog., på sandjord, m. r. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hattarne trådigt köttiga, sega, oregelbundna, ojemna, än tegellagda, sammanväxande, än fria, understundom baktill utsträckta till en kort fot; taggarne m. korta, hela spetsiga; sporerna kantiga, omkr. 3 mmm. i diam. — Hydnum Fr.; H. sulfureum Kalcher. Exs. 620.

12. C. gracilipes KARST.

Hatten m. tunn, sammanväxande, ljust rostfärgad; foten m. smal, lång, vanl. central.

Barrskog., bland moss. 8. Finl. (Mustiala, 1866).

Hatten läderartad, mjuk, utan bälten, luddig, oregelbunden, omkr. 3 cm. bred; foten spröd, af hattens färg, omkr. 3 cm. lång; taggarne hvita, snart rostbruna; sporerna bruna, ojemna, 2—3 mmm. i diam.

13. C. multiplex (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 6, f. 2.

Hattarne läderartade, stråligt strimmiga, sammetsludna, brunaktiga, baktill utdragna till en horizontel, lateral fot; taggarne blygråa.

Gamla stubb., m. r. Skand. (Upsala).

Hattarne m. talrika, tegellagda, sammanväxande, solfjäderlika eller spadlikt viggformiga, 4-5 cm. lång, 2 mm. tjock; taggarne tättsittande, fina. Bildar njurformiga, omkr. 9 cm. breda tufvor. -Hydnum Fr.

II. Pleurodon Quél.

 Pl. auriscalpium (Linn.) Quél. Schaeff., t. 143. Hatten half, njurformig, sträfhårig, dadelbrun, med åldern svartnande.

Tallkottar, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, horizontel, vanl. kullrig, n. kretsformig, med hvass kant, 1—2 cm. bred; foten vertikal, smal, enkel eller grenig, sträfhårig, rotlikt förlängd, af hattens färg, 6—9 cm. hög; taggarne likformiga, dadelbruna; sporerna klotrunda eller rundadt elliptiska, glasklara (under mikrosk.), 3—5 mmm. i diam. Var. med blekare hatt och taggar. — Hydnum Linn. Exs. 245.

12. Gloiodon Karst.

1. Gl. strigosus (SWARTZ) KARST. PERS. Icon. et Descr., t. 14, f. 1.

Hatten rynkig, borstbärande, mörkt rostbrun.

Gaml. stamm. af löfträd, h. o. d. Sommar, höst. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten kork- eller läderartad, kullrig eller plattad, half, kantad, torr, inuti brun, med nedböjd, flikig kant, 1—2 cm. bred; taggarne tättsittande, likformiga, m. långa, först askgråa eller hvitaktiga, sedan likafärgade med hatten; sporerna glasklara (under mikrosk.), runda, 3—5 mmm. i diam. Stundom tegellagd. — Hydnum Swartz.

13. Acia Karst.

1. Ac. sqvalina (FR.) KARST. Raji Syn., t. f. 5.

Fruktkroppen läderartad, fast; taggarne grofva, platt-tryckta.

Stamm., synnerligen af bok, m. r. Skand.

Fruktkroppen n. kretsformig, snart sammanflytande, oregelbunden, fastväxt, undertill samt i omkretsen i förstone luden, blekaktig eller vedfärgad; taggarne tättsittande, stundom sammanväxta, fasta, raka, yngre trubbiga och beklädda med ett hvitaktigt ludd, äldre glatta och spetsiga, slutl. brunaktiga. — Hydnum Fr.; Boletus obliqvus Bolt.

2. Ac. castanea (Alb. & Schw.) Karst.

Fruktkroppen n. skorplik, i början blekt blågrå, sedan mörkt rostbrun; taggarne syllika, spetsiga, korta.

Gamm. ved af björk, asp, al och tall, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen i början kretsformig, luddigt mjölig, sedan sammanflytande, vidt utbredd, glatt, tunn; taggarne n. tättsittande, först hjortgråa, sedan bruna, slutl. svartaktiga. — *Hydnum* Alb. & Schw.; *H. fuscoatrum* Fr.

3. Ac. membranacea (Bull.) Karst. Bull., t. 481, f. 1.

Fruktkroppen vaxartadt hinnaktig, glatt, först blekbrun, sedan brandgult rostfärgad, slutl. mörkt dadelbrun.

Förmultn. trä, synnerligen af ek, m. r. 7, 8. Ryssl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn, fastklibbad, okantad; taggarne syllika, likformiga, vanl. tättsittande, spetsiga, korta, likafärgade med fruktkroppen. — Hydnum Bull.

Var. 1. dryina (Fr.)

Fruktkroppen tunn, gulaktig; taggarne finare.

Ekgren., m. r. 9. Ryssl.; Skand.

Var. 2. tenuissima (WEINM.).

Fruktkroppen knappt märkbar; taggarne m. fina, smutsigt gulaktiga.

Nedfalln. gren., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg).

4. Ac. Weinmanni (FR.) KARST.

Fruktkroppen vaxartadt hinnaktig, fastklibbad, fullkomligt glatt, hjortgrå eller smutsgrå.

Nedfalln. aspqvistar, m. r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen vidt utbredd, sammanbängande, vid torkning grånande; taggarne vanl. glesa, syllika, spetsiga, raka, likformiga, korta, små. — Hydnum Fr.

5. Ac. crinalis (FR.) KARST.

Svartbrun; fruktkroppen ullartad; taggarne m. fina, långa.

Bark, m. r. Skand.

Fruktkroppen utbredd, tunn; taggarne tättsittande, likformiga, hårlika. — Hydnum Fr.

6. Ac. ferruginea (Pers.) Karst. Schrad. Spic., t. 4, f. 2.

Rostfärgad, stötande i brandgult eller kaffebrunt.

Förmultnande ved, stubbar, bark, h. o. d. 8—10. Rysl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen bildadt af ett trådigt ludd, vidt utbredd, n. fastväxt, i omkretsen i början hvittrådig; taggarne tättsittande, syllika eller kägellika, spetsiga, än raka, likformiga, än sneda, n. hoptryckta; sporerna äggrunda, släta, brunaktiga, under mikr. gul- eller grönaktiga, 4—5 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. — Hydnum Pers.; H. ferruginosum Fr.; H. tomentosum Schrad.

7. Ac. variecolor (Fr.) Karst.

Fruktkroppen klimjöligt skorplik, hvit; taggarne n. kaffebruna.

Stamm., synnerligen af ek, m. r. Skand.

Fruktkroppen utbredd, fastväxt; taggarne tättsittande, kägellika, olikformiga, korta, små, vanl. tilltryckta. — *Hydnum* Fr.

15. Radulum Fr.

* Fruktkroppen hvit, blek, gul eller röd.

1. R. pendulum Fr.

Fruktkroppens öfre kant n. utböjd; knölarne hängande.

Al- och björkbark, m. r. Höst och vinter. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen utbredd, hvitblek; knölarne strödda, långsträckta, mot marken vettande, ofta gulaktiga.

2. R. orbiculare Fr. Grév., t. 278.

Fruktkroppen först hvit och i omkretsen ulllik, sedan gulaktig, slutl. blekt köttfärgad och glatt; knölarne långsträckta.

Torra stamm. och gren. af löfträd, synnerligen asp, björk, al och vide, a. Höst och vinter. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen cirkelrund, sammanflytande; knölarne olikformiga, vanl. trinda, ofta krokiga, strödda eller knippevisa, äldre mjuka; sporerna glasklara, 1—1,5 mmm. långa, omkr. 0,5 mmm. tjocka. — Hydnum radula Fr. Obs.

3. R. qvercinum (Pers.) Fr. Raji Syn., t. 1, f. 4.

Fruktkroppen n. glatt, först hvit, sedan blek eller gulaktig; knölarne trinda, trubbiga, i spetsen flockulliga.

Förmultn. stamm., stubbar och ved af ek, vide och björk, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen n. cirkelrund, sammanflytande, vidt utbredd, inväxt, skorplik; knölarne grofva, strödda eller knippevisa, olikformiga; sporerna 4--6 mmm. i diam. — Odontia Pers. Obs.; Hydnum Pers., Fr. Syst. myc., Weinm.

4. R. molare Fr. Pers. Myc. eur., t. 22, f. 1.

Fruktkroppen blek eller vedfärgad, äldre gulnande, knölarne n. kägelformiga, korta, glatta.

Ekstamm., m. r. Finl. (Merimasku).

Fruktkroppen vidt utbredd, skorplik, vaxartad, vid torkning hårdnande och sprickig; knölarne strödda eller gyttrade och sammanflytande, olikformiga, sneda.

5. R. tomentosum FR.

Fruktkroppen hvitblek, torr vedfärgad, i omkretsen uppsvälld, uppstående och filtluden.

Fukt. st., på videbark, m. r. Skand. (Skåne).

Fruktkroppen utbredd, inväxt, teml. tjock; knölarne gyttrade eller tättsittande, kantiga, trubbiga, glatta, sammanflytande, korta. — Sistotrema cellare β Alb. & Schw.

6. R. fagineum (PERS.) FR.

Hvit, blekaktig; knölarne hela.

Stamm. och grenar af bok och björk, r. Ryssl. (Mínussinsk i Sibirien) Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen i början eirkelrund, sedan sammanflytande, vidt utbredd, inväxt, afbarkande, glatt; knölarne långsträckta, trinda, trubbiga, stundom förgrenade och sammantryckta, släta, glatta. — Sistotrema Pers.

7. R. Hydnoideum (Pers.) Karst.

Pomeransgul med dragning i köttrödt.

Stamm. och gren. af afvenbok, r. Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen inväxt, afbarkande; knölarne mångformiga, långsträckta eller n. runda, trubbiga, glatta. — Thelephora Pers.; Radulum laetum Fr.

8. R. botrytes Fr.

Fruktkroppen blekt dadelbrun; knölarne gyttrade, gula. Ekqvistar, m. r. Skand.

Fruktkroppen inväxt, afbarkande, tunn, glatt; knölarne skaftade. Möjligen endast en form af Corticium comedens.

** Fruktkroppen svart.

9. R. aterrimum FR.

Fruktkroppen borstbärande, svart.

Stamm. och gren. af björk, r. Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, inväxt, afbarkande; knölarne långsträckta, strödda, olikformiga, vanl. plattryckta, stora.

16. Grandinia Fr.

1. Gr. corrugata Fr.

Fruktkroppen tjock, fastväxt, rynkad och sprickad, vanl. hvit, med dragning i ockragult.

Ved, m. r. Skand. (Norge).

Fruktkroppen skorplik, olikformig, till färgen varierande; papillerna tättsittande, m. små.

2. Gr. granulosa (PERS.) FR.

Sämskfärgad eller ockragul; papillerna hemisferiska, likformiga.

Gammal ved, synnerligen af tall, h. o. d. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, vaxartad, fastklibbad, begränsad, glatt; fruktlagret sammanhängande, jemn; papillerna tättsittande, små.

— Corticium alutaceum Pers. Obs.; Thelephora granulosa Pers. Syn.,
Fr. Syst. myc.

3. Gr. mucida Fr.

Blekt rödgul; papillerna olikformiga, mjuka, teml. stora. Murk. björkved, m. r. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen löst vaxartad, utbredd, n. inväxt, begränsad, i omkretsen n. strålformig; fruktlagret sammanhängande; pupillerna hemisferiska, tättsittande.

4. Gr. ocellata Fr.

Blekt gulblå; papillerna n. kägelformiga, trubbiga. Förmultn. bokved, m. r. Skand.

Fruktkroppen vaxartad, vidt utbredd, fastklibbad, i omkretsen obegränsad och steril; fruktlagret sammanhängande; papillerna tättsittande, likformiga, först med en m. fin, hvitaktig spets, sedan urgröpta.

5. Gr. Agardhü Fr.

Fruktkroppen hvitaktig; papillerna urgröpta, rödbrunaktiga.

Tallved, r. Skand.

Fruktkroppen n. vaxartad, vidt utbredd, fastväxt, i omkretsen bar; papillerna små, runda, tättsittande, likformiga. — *Hydnum* Fr. Syst. myc.

6. Gr. aspera Fr.

Fruktkroppen fast vidväxt, hvitaktig, i omkretsen likartad; papillerna m. små, punktformiga.

Torrt trä. Skand. (Kristiania).

Fruktkroppen vidt utbredd, m. tunn, fläcklik; papillerna tättsittande.

17. Odontia Fr.

1. Od. fimbriata (Pers.) Fr.

Fruktkroppen blek, genomdragen af rhizomorfalika åsar; vårtorna grynlika, i toppen rödbrunaktiga.

Förmultnande stamm. af löfträd, synnerligen bok, björk och rönn. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl. (Helsingfors, Tammela, Tyrvis, Åbo); Skand.

Fruktkroppen utbredd, hinnaktig, lossnande, i omkretsen trådigt fransig; vårtorna små, i spetsen flerklufna. — Sistotrema Pers.

2. Od. cristulata Fr.

Fruktkroppen rödaktig, i omkretsen snöhvit, utan åsar; vårtorna grynlika, ludna.

Rutten björkved. Skand.

3. Od. alliacea (WEINM.) FR.

Fruktkroppen först snöhvit, sedan blekaktig, undertill svarttrådig; vårtorna syllika; luktande af gräslök.

Barrskog., på fuktig sandjord. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen vidt utbredd, vidfästad, hinnaktig, teml. seg, luden, i omkretsen n. bomullslik; vårtorna än enkla, än sammanflytande eller hoptryckta i toppen inskurna eller fransade. — Hydnum Weinm.

4. Od. stipata (Fr.) Quél.

Hvitaktig, isabellfärgad eller gulaktig; fruktkroppen bildad af mjöligt ludd; vårtorna i början grynlika, sedan mera förlängda, esomoftast småtandade.

Förmultn. ved, helst af al. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Nyland, Tavastland, Egentliga Finland); Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, skorplikt fastväxt; vårtorna tättsittande. — *Hydnum* Fr.

5. Od. arguta (Fr.) Quél.

Fruktkroppen tät, bildande en tunn filtväf, fastväxt; vårtorna sågade eller småtandade.

Ruttet trä. Finl.; Skand.

Hvit; fruktkroppen utbredd; vårtorna syllika, spetsiga, olikformiga. — *Hydnum* Fr.

6. Od. papillosa (FR.) KARST.

Mjölkhvit; fruktkroppen hinnaktig, lossnande; vårtorna små, n. klotrunda.

Tallbark. Höst, vinter. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen först cirkelformig, sedan vidt utbredd, undertill glatt, gulaktig; fruktlagret m. sprickigt; vårtorna tättsittande, likfor-

miga; sporerna äggrunda, 4—9 mmm. långa, 2—6 mmm. tjocka. — Thelephora Fr. Elench.; Grandinia Fr. Epicr.

7. Od. crustosa Pers.

Flocköst kliartad, hvit.

Vide-, al- och björkbark. Höst, vint. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen oregelbundet utbredd, skorplik, fastväxt; vårtorna n. runda, tättsittande, trubbiga; sporerna äggrunda. — *Hydnum Pers.*; *Grandinia* Fr.

Fam. IV. Thelephoreae. — Hudsvampar.

I. Craterellus Fr. — Trumpetsvamp.

- * Foten central eller excentrisk.
- † Hatten trumpet- eller trattformig.
- A. Fruktkroppen med en till basen af foten genomlöpande kanal.
  - 1. Cr. lutescens (Pers.) Fr. Schaeff., t. 157.

Hatten småluden, kaffebrun, stötande n. i gult; foten gul; fruktlagret skrynkladt eller glesådrigt; lukten teml. stark, behaglig.

Berg. barrskog., på fukt. st., h. o. d. 7—11. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl. (Åbo); Skand.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, slutl. trattlik, trumpetformig, n. vågig, flockullig eller n. glatt, 3—10 cm. bred; foten ihålig, oregelbunden, vanl. nedåt afsmalnande, 4—8 cm. hög; fruktlagret i början slätt, sedan af nedlöpande, flerböjda ådror skrynkladt, gult, med dragning i rödt, grått eller blått. Flock- eller tufvis växande. Ofta förvexlad med Cantharellus tubaeformis. — Merulius Pers.; Cantharellus Fr. Syst. myc.; Peziza undulata Bolt., t. 105, f. 2; Elvella tubaeformis Schaeff.

2. Cr. Comperi Lev. Demid. Voy., t. 4, f. 2. Hatten svartaktig, bar?; foten m. kort, gulaktig. Jord, m. r. Ryssl. (Syd-Ryssl.).

Tufvi; hatten hinnaktig, trattlik: fruktlagret slätt eller skrynkladt, gulaktigt. Förmodligen endast en varietet af föreg.

3. Cr. cornucopioides (Linn.) Fr. Sow., t. 74. Hatten småfjällig, brunaktigt svart; fruktlagret slätt, slutl. n. skrynkligt, ljust gråaktigt. Skog., a. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, trumpetformig, vågig och flikig, vid torkning urbleknande, 3—10 cm bred; foten ihålig, glatt, svartaktig, elastisk; sporerna elliptiska, 12—14 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka.

— Peziza Linn.; Cantharellus Fr. Syst. myc.; Merulius Cantharellus Pers.; Helvella Scop. Exs. 127.

- B. Foten fylld.
- 4. Cr. sinuosus Fr. Vaill. Par., t. 11, f. 11—13.

Hatten brungrå; foten askgrå; fruktlagret slutl. skrynkladt, askgrått; luktande.

Skog., synnerl. ekskog., 9, 10. Ryssl. (Estland); Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. köttig, trattformig, vågig, flockullig, i fuktig väderlek brun, i torr grå, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, oregelbunden, glatt, 3—4 cm. hög, omkr. 4 mm. tjock; sporerna äggrunda, 7—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Flockvis växande, stundom n. tufvig. — Cantharellus Fr. Syst. myc.; Merulius fuligineus γ Alb. & Sohw.

5. Cr pusillus Fr. Chev. Par., t. 7, f. 8.

Hatten likformig, luden, askgrå; fruktlagret slätt, blågrått. Bar jord, synnerl. i bokskog., m. r. Ryssl. (Estland); Skand.

Hatten n. köttig, plattad, 1-2 cm. bred; foten fylld, nedåt afsmalnande, vanl. sammantryckt, ljusgrå, 2-3 cm. hög, 2 mm. tjock.; fruktlagret slutl. n. skrynkligt. Enslig. — Cantharellus Fr. Syst. myc.; Canth. Kunthü Chev.

- †† Hatten päronformig, köttig. Gomphus Pers.
- 6. Cr. clavatus (Pers.) Fr. Sv. Sv., t. 91. Klubblik Trumpetsvamp.

Hatten päronformig, i spetsen liksom tvärt afhuggen och i midten vanl. nedsänkt, nedåt afsmalnande till en tät fot.

Skog., på fukt. st., helst på lerbotten, 8—10. Ryssl. (Estland); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, i kanten n. vågig och trubbig, ojemn, smutsgul, tundom förgrenad; foten kort; fruktlagret först slätt, sedan skrynkligt, purpurfärgadt eller violett, äldre smutsgult. Till föda användbar. — Merulius Pers.; Mer. violaceus Pers.; Mer. carneus Pers.; Elvella carnea Schaeff., t. 164; Clavaria truncata Schmid. Icon., 2, t. 60; Clav. elvelloides Wulf.

7. Cr. pistillaris FR.

Hatten päronformigt klubblik, i toppen liksom tvärt afhuggen, n. kullrig, ljusgul, nedtill slät och mörkare.

Barrskog. Skand. (Upsala).

Hatten spongiöst köttig, krusigt rynkad. Mycket lik *Clavaria* pistillaris, möjligen endast en form af densamma. Osedd af förf. — *Clavaria pistillaris* Schaeff., t. 169?

- ** Foten lateral.
- 8. Cr. cochleatus Fr. Strauss. i Sturm. 33, t. 3.

Ockragul; hatten n. trattlik.

Barrskog. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, glatt, baktill afsmalnande till en tät fot; fruktlagret slätt, slutl. nedtill småskrynkligt.

2. Craterella Pers.

- * Fruktlagret besatt med fina borst. Eucraterella.
- 1. Cr. pallida Pers. Icon. et descr. I, t. 1, f. 5.

Hatten fjällig af borstlika hår; fruktlagret blekt, ådrigt, besatt med fina borst.

Bokskog., på jord, m. r. Skand.

Tufvad; hatten kork- eller läderartad, trattformig, hel, först blek, sedan rödbrunaktig; foten m. kort, vid basen luden. — *Thelephora* Fr. Hym.; *Th. pannosa* β pallida Fr. Syst. myc.

- ** Fruktlagret glatt. Cotylidia Karst.
- 2. Cr. undulata (Pers.) Karst. Pers. Icon. et descr., t. 8, f. 78.

Blek; hatten n. glatt; fruktlagret ådrigt.

Brända marker, sandjord, h. o. d. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Nyland, Tavastland, Satakunta, Egentliga Finl.); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten läderartadt binnaktig, nedtryckt, n. trattformig, hel eller n. flikig, slät, blekt sämskfärgad, med få, mörkare, smala bälten och nedböjd, fransig kant, 3—10 mm. bred; foten smal, seg, tät, hvitgrå, n. luden, 4—10 mm. lång; fruktlagret af hattens färg, men ljusare; sporerna elliptiska, 4—5 mmm. långa, 2—2,5 mmm. tjocka — Merulius Pers. Syn.; Thelephora Fr. Elench.; Cantharellus Fr. Syst. myc.; Elvella floriformis Schaeff., t. 278?; Helvella crispa Bull., t. 465, f. 1? Craterella crispa Pers. Obs. Exs. 912.

3. C. modesta (KALCHBR.) KARST. KALCHBR. Szib. Gomb., t. II, f. 2.

Hatten brun, med umbrabruna bälten och strållika strimmor; foten hvit; fruktlagret finstrimmigt, rödaktigt grått.

Skog. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Hatten läderartadt hinnaktig, trattformig, glatt, glänsande. 3 cm. bred; foten pipig, smal, n. jemntjock, 3 cm. lång; mellanlagret m. tunnt, hvitt. — Stereum Kalcher.

3. Polyozus Karst.

1. P. contortus KARST.

Fruktkroppen blekt rostfärgad, öfverdragen med ett tjockt lager af hvitaktigt stoft; smågrenarne hvita.

Barrskog, på jord, m. r. 10. Finl. (Mustiala, 1866).

Fruktkroppen m. förgrenad, med smal, fotlik bas, upprätt; grenarne plattade, upptill utvidgade, släta, handklufna, jemntoppade; smågrenarne spetsiga eller aftrubbade, ofta fransade och (torra) skrufvridna; sporerna släta, 14—18 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — Thelephora Karst. Myc. fenn.

4. Stereum Pers.

- * Fruktlagret glatt.
- 1. St. ochroleucum Fr.

Hatten slak, silkesluden, med ringformiga bälten, isgrå; fruktlagret slätt.

Löfträd, r. Ryssl. (S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien); Skand. (Östergöthland).

Hatten läderartadt hinnaktig, fri, utbredd, med likafärgade eller bruna bälten; fruktlagret glatt, ofta sprickfullt, gulaktigt, var. grått.

* St. arcticum Fr.

Mindre, sittande, med en puckel vidväxt, finluden, hvitaktig, med koncentriska, likafärgade fåror; fruktlagret blåaktigt gulblek.

Trädstamm. Skand. (Bosekop i Finmarken).

2. St. purpureum (Pers.) Fr. Huss. I, t. 20.

Hatten läderartad, mjuk, filtluden; fruktlagret n. purpurfärgadt.

Löfträd, a. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten utbredd och utböjd, tegellagd, kullrigt vågig, blek eller hvitaktig, med brunaktiga bälten, 1—3 cm. bred; fruktlagret bart, slätt; sporerna aflångt äggrunda, 6—8 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Thelephora Pers.; Auricularia reflexa Bull. t. 483. Exs. 128.

* St. lilacinum (BATSCH.) PERS. BATSCH., f. 131.

Mindre; fruktlagret lilafärgadt.

Gran- och tallstamm., r. Ryssl. (Estland); Skand.

Hatten mjuk, n. köttig, utan bälten. — Elvella Batsch.; Thelephora purpurea γ pinea Fr. Syst. myc.

3. St. vorticosum Fr. Bull., t. 483, f. 1-5.

Hatten sträfluden; fruktlagret n. ådrigt, purpurrödaktigt.

Björkstockar, r. Skand.

Hatten läderartad, utbredd och utböjd, blek, med mörkare bälten, i kanten likafärgad; fruktlagret glatt. — Auricularia reflexa Bull.

4. St. hirsutum (WILLD.) FR. BULL., t. 274.

Hatten sträfluden, blekaktig, med gul kant; fruktlagret vanl. gulaktigt.

Döda löfträdsstamm., a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, utbredd och utböjd, mer eller mindre tegellagd, med bälten och trubbig kant, 2—3 cm. bred; fruktlagret slätt, glatt; sporerna 6—7 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Thelephora Willd.; Th papyracea Fl. Dan., t. 1199; Auricularia reflexa Bull. Exs. 129, 433.

Var. pulchellum WEINM.

Hattarne vanl. fastväxta med andra sidan, sällan n. utbredda, styfva, kullriga, cirkelformiga, betäckta af ett tjockt, grått ludd, med tunn, hvass, gulaktig kant och likafärgade bälten, 2—5 cm. breda; fruktlagret blekt sämskfärgadt, hvitpudradt, slätt.

Gamla björkstamm., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg).

5. St. subcostatum Karst.

Hvit eller hvitaktig; fruktlagret ojemnt ådrigt, mot basen vanl. rödgult.

Förmultn. gren. af löfträd. 10, 11. Finl. (Mustiala).

Hatten läderartad, mjuk, utbredd och utböjd, knottrigt ojemn, slutl. glatt och jemnad, utan bälten; fruktlagret bart, gulaktigt hvitt.

6. St. spadiceum (Pers.) Fr. Fl. Dan., t. 1619.

Hattarne ludna, vanl. rostbruna, med n. aftrubbad, hvit kant; fruktlagret brunaktigt, färsk vid gnuggning antagande en blodröd färg.

Ekstockar. Skand.

Hatten läderartad, utbredd och utböjd, inuti hvit; fruktlagret slätt, glatt. — Thelephora Pers.; Th. tabacina Bull., t. 483, f. 5.

7. St. sangvinolentum (Alb. & Schw.) Fr. Grev., t. 225.

Hatten tilltryckt silkesluden, ljusgrå eller blek, med hvass, hvit kant; fruktlagret brunaktigt grått, vid tryckning blodrödt.

Barrträdens bark, a. Höst-vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten läderartad, tunn, utbredd och utböjd, vanl. tegellagd, med mer eller mindre tydliga bälten eller strimmor, 1—2 cm. bred; fruktlagret slätt, glatt, utväxt pudradt; sporerna aflånga, n. böjda, 4—6 mmm. långa, omkr. 2 mmm. tjocka. — Thelephora Alb. & Schw. Exs. 131.

8. St. conchatum Fr.

Hatten rynkig, n. glatt, smutsigt gulaktig; fruktlagret brunt.

Granbark. Höst, vinter. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien); Skand.

Hatten läderartad, tunn, mussleformigt utböjd, vanl. krusig, med otydliga, mörkare bälten, vanl. 4—7 mm. bred, understundom äfven större; fruktlagret saftlöst, vid beröring oföränderligt. — *Thelephora* Fr. Syst. myc.

9. St. bicolor (Pers.) Fr.

Hatten n. hinnaktig, utan bälten, dadelbrun; fruktlagret hvitt eller gulaktigt hvitt.

Torra björkar och alar, r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. Hatten mjuk, ofta tegellagd, mussleformigt utböjd, luden, äldre, glatt; fruktlagret tunnt, glatt; sporerna 4—6 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Thelephora Pers.; Th. fusca Schrad.

10. St. ferrugineum (Bull.) Fr. Bull., t. 378.

Mörkt rostfärgad; hatten med täta, koncentriska fåror; fruktlagret glatt.

Gammal ved, m. r. Skand. (Upsala).

Hatten läderartad, styf, m. seg, tunn, utbredd och utböjd, vanl tegellagd och vågig, först luden och liksom skabbig, sedan n. glatt inuti likafärgad; fruktlagret slätt, bart. En ibland de minsta inom slägtet. — Auricularia Bull.

11. St. evolvens (Fr.) Karst.

Mjuk, hvitluddig; fruktlagret glatt, blekt köttrödt, stötande mer eller mindre i brunt, i torrt tillstånd sprickadt.

Släta löfträdsstamm. och gren., a. Höst-vår. Ryssl. (Černigow, Udskoy i Ochot); Finl.; Skand.

Fruktkroppen flockös, utbredd, ofta i öfre kanten utböjd, hattlik, kantad, stundom vidt utbredd och okantad, utan bälten; fruktlagret m. tunnt, mjukt, ofta knöligt, bart eller beströdt med ett m. fint stoft; sporerna m. små. — Corticium Fr.

- ** Fruktlagret sammetshårigt eller besatt med fina borst. — *Hymenochaete* Lév.
- 12. St. rubiginosum (Schrad.) Fr. Fl. Dan., t. 1619, f. 2.

Hatten först rödaktigt gul och sammetsluden, sedan dadelbrun och n. glatt, slutl. svartbrun, med brandgult rostfärgadt mellanlager; fruktlagret rostgult.

Ek- och bokved. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland, Sibirien, Lill-Ryssl.); Finl. (Runsala); Skand.

Hatten läderartad, styf, fast utbredd och utböjd, tegellagd, i kanten blekare, 2—9 cm. bred; fruktlagret af fina borst sammetsludet; sporerna cylindriska, böjda. — Thelephora Schrad.; Hymenochaete Lév.

13. St. tabacinum (Sow.) Fr. Sow. t. 25.

Hatten rostfärgad med guldgul kant, dess mellanlager trådigt, guldgult; fruktlagret blekare, besatt med fina, mörkbruna borst.

Utdöda löfträd, synnerligen hassel, vide och rönn, h. o. d. 8-11. Ryssl. (S:t Petersburg, Černigow, Minussinsk i Sibirien); Finl. (Mustiala, Åbo, Lappland); Skand.

Hatten läderartad, tunn, slak, utbredd och utböjd, stundom tegellagd, bugtbräddad, silkesluden, slutl. glatt, med mer eller mindre tydliga bälten; sporerna cylindriska, böjda, 3—5 mmm. långa, omkr. 1 mmm. tjocka. — Auricularia Sow.; Helvella nicotiana Bolt., t. 174; Thelephora ferruginea Pers. Syn.; Th. variegata Schrad.; Hymenochaete Lév. Exs. 130.

14. St. cotyledoneum Fr.

Hatten svartaktig, inuti trådig, hvitaktig; fruktlagret brunaktigt sämskfärgadt.

Björkstockar, 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten läderartad, tunn, n. hinnaktig, tegellagd, utan bälten, beklädd med ett tätt lager af gulaktigt filtludd, i kanten inböjd, trubbig, 5—12 mm. breda; fruktlagret slätt, silkesludet. — Thelephora Weinm.

15. St. avellanum FR.

Hatten hård, med något utböjd, trubbig kant, dadelbrun, luden; fruktlagret sammetshårigt, blekt, med dragning i rostbrunt.

Hassel och bokstockar, m. r. Skand.

Hatten läderartad, utbredd, fri, i öfre kanten n. utböjd; fruktlagret slätt, i början sammetsludet, sedan stoftbeströdt och n. glatt. Påminner mycket om Stereum rugosum. — Thelephora Fr. Syst. myc.

16. St. disciforme (DE C.) Fr.

Hvit.

Ek- och björkstamm, Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten n. läderartad, upp- och nervänd, diskformig, med tunn, fri, bar, slutl. mer eller mindre inrullad kant och otydliga bälten, stundom gul- eller rödbrunaktig; fruktlagret ojemnt, n. småludet. — Thelephora De C.; Peniophora Cook.

*** Fruktlagret stoftbeströdt.

17. St. rugosum Pers.

Hatten yngre n. filtluden, äldre glatt, n. dadelbrun, med trubbig kant; fruktlagret gulaktigt, vid gnuggning ofta blodfärgadt.

Utdöda löfträd, synnerligen al, ek, hassel, björk och vide, sällan gran, a. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, styf, tjock, utbredd och utböjd, ofta uppoch nervänd, omvriden, stundom skållik, inuti hvitaktig, 1—5 cm. bred; fruktlagret ojemnt, hvitaktigt, ockragult eller sämskfärgadt; sporerna 7—10 mmm. långa, 3—5 mmm. tjocka. Exs. 249.

18. St. versicolor Var. caucasicum Weinm.

Hatten hinnaktig, vid basen utdragen till en kort fot, sträfluden, grå, med dadelbruna bälten; fruktlagret blekt sämskfärgadt.

Gamla stockar. Ryssl. (Kaukasien).

Hatten tunn, platt, halfeirkelformig, med m. tunn, hvass, spänd och vågig kant, 2—4 cm. bred. — Thelephora versicolor β fasciata Fr. Elench.?

5. Cyphella Fr.

- * Fruktkroppen hinnaktig.
- 1. C. infundibuliformis (Alb. & Schw.) Fr.

Trattformig; foten central, lång.

Tallqvistar och kottar. Skand.

Snöhvit; fruktkroppen hinnaktig, hel, kullrig, småluden, 3 mm. bred; foten smal, omkr. 7 mm. hög; fruktlagret slätt. — *Helotium* Alb. & Schw.

2. C. membranacea (Alb. & Schw.) Karst. Alb. & Schw., t. 1, f. 5.

Fruktkroppen slutl. mångklufvet sargad, upptill finstrimmig af svarta, täta fibriller.

Örtstjelkar och risqvistar, r. 6-11. Skand.

Fruktkroppen hinnaktig, skålformig, på öfra sidan utdrågen till en kort fot, hängande, hvitaktig eller gul; fruklagret smårynkigt, hvitaktigt. — Peziza Alb. & Schw.; Cantharellus fissilis Fr. Syst. myc. I; Cyphella lacera Fr. Syst. myc. II.

Var. sulphurea WEINM.

Fruktkroppen klockformig, öronformig, oregelbunden, n. upprätt, ut- och invändigt rynkigt ådrig, slutl. fransigt sargad, lifligt svafvelgul, 1—3 mm. bred; foten smal, jemntjock, 1—2 mm. hög,

Naken, fuktig jord, 6, 7. Ryssl. (Pawlowsk).

Var. 2. cinerascens Karst.

Fruktkroppen trattformig, hvitgrå eller gråblå, torr blygrå, stoftbeströdd och strimmig, 2—3 mm. bred; foten kort; fruktlagret rynkigt af från midten strållikt utlöpande, nätlikt förenade ådror.

Torra stjelkar. 10. Finl. (Mustiala).

3. C. laeta Fr.

Svafvelgul; fruktkroppen hel, glatt.

Vissnade stjelkar af större örter, m. r. Skand. (Lund).

Fruktkroppen hinnaktig, snedt skålformig, på öfra sidan utdragen till en kort fot, 7—10 mm. bred; fruktlagret slutl. gropigt.

4. C. capula (Holmsk.) Fr. Holmsk., t. 22.

Fruktkroppen klockformig, glatt, vanl. hvitaktig, bugtbräddad.

Lefvande och döda ört- och gräsrötter, äfven stjelkar, 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen hinnaktig, aflångt klockformig, än sned, än half, med sargad, stundom klufven kant; foten sned, smal, nedåt afsmalnande, 2—4 mm. lång; fruktlagret slätt; sporerna äggrunda, 6—7 mmm. långa. Var. gul eller gråaktig. — Peziza Holmsk., Fr. Syst. myc. Exs. 911.

5. C. tuba Weinn.

Fruktkroppen tubformig, sträfluden, med inskuren kant. Torra stjelkar af *Anethum dulce*. Vår. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen n. hinnaktig, sned, i torrt tillstånd sammankrympt och stundom vriden, hvitaktig, på öfra sidan utdragen till en kort fot, omkr. 2 mm. bred; fruktlagret blekt, smårynkigt, stoftbeströdt.

6. C. vernalis Weinm.

Svafvelgul; hatten luden, på öfra sidan utdragen till en äfvenledes n. luden fot.

I växtkrukor, på Vaucherier. Ryssl. (S:t Petersburg). Fruktkroppen hinnaktig, skål- eller klockformig, i början hel, sedan sargad; fruktlagret slätt. Växer flockvis.

7. C. Neckerae Fr. Bonord. f. 212.

Fruktkroppen först kruslik, sedan klockformig, snöhvit, med fullkomligt helbräddad kant.

På Neckera curtipendula. Blida vintr. Skand. (Femsjö).
Fruktkroppen hinnaktig, hängande; foten jemntjock; fruktlagret slätt.

8. C. muscigena (Pers.) Fr. Pers. Myc. eur., t. 7, f. 6. Fruktkroppen vanl. half, plattad, snöhvit, otydligt silkesluden; fruktlagret smårynkigt.

Större mossor, synnerligen björnmossor, stundom på jord, h. o. d. 8—10. Ryssl. (Estland); Finl. (Södra Finl.); Skand.

Fruktkroppen hinnaktigt mjuk, stundom spadlik, ibland äfven försedd med fot. — Thelephora Pers.; Cantharellus laevis Fr. Syst.

9 C. galeata (Schum.) Fr. Fl. Dan., t. 2027, f. 1. Fruktkroppen i början omvändt skålformig, sedan balf, huflik, hvitaktig; fruktlagret smårynkigt, rödbrunaktigt.

Mossor, r. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen hinnaktigt mjuk, vanl. sittande, slät, yngre hel, skållik, i väta grå, i torr väderlek snöhvit, slutl. rödbrunaktig, med fullkomligt helbräddad kant; sporerna omkr. 9 mmm. långa och 8 mmm. tjocka. — Merulius Schum.; Mer. muscorum Somm.

10. C. muscicola Fr.

Fruktkroppen ständigt skålformig, lutande, hvitblek, fintrådigt strimmig, med småluden, vågböjd, sargad kant.

På lefvande, på trädstammar växande mossor, r. Höst, vint. Ryssl.; Finl. (Södra Finl.); Skand.

Fruktkroppen hinnaktig, vanl. sittande; fruktlagret glatt.

Var. inaeqvilatera Schum. Fl. Dan., t. 2083, f. 2.

Fruktkroppen oregelbunden, askgrå.

Stjelkar. Ryssl. (S:t Petersburg).

11. C. griseopallida Weinm.

Gråblek, luddig.

Förmultn. tallved, gamla stamm. af *Lonicera tatarica*, äfven på fuktig jord, r. Höst. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen hinnaktig, i början klotrund, sedan klock- eller skänkfatlik, äldre ofta sned, sittande, 0,5—3 mm. bred; fruktlagret slätt, glatt. Exs. 716.

12. 6. abieticola Karst.

Snöhvit; fruktkroppen klockformig, hängande.

Förmultn. granqvistar. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen hinnaktig, sittande, luden, 1—2 mm. bred; fruktlagret slätt, glatt; sporerna elliptiska eller aflånga, 6—8 mmm. långa, 2,5—3 mmm. tjocka. Håren tillspetsade, tätt beströdda med aflånga gryn, korta, 4—4,5 mmm. tjocka.

13. C. filicina Karst.

Snöhvit; fruktkroppen skållik, sned; fruktlagret slätt. Förmultn. ormbunkar. Höst. Finl. (Åbo, Merimasku, Mustiala). Fruktkroppen hinnaktig, sittande, luden, 1—4 mm. bred; sporerna vanl. äggrunda, 4—7 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka, Håren n. jemntjocka, i spetsen trubbiga, beströdda med gryn, teml. korta, omkr. 4 mmm. tjocka.

14. C. Goldbachü Weinm. Sturm. t. 63.

Fruktkroppen kruslikt konkav, flikig, luden, hvit; fruktlagret blekt.

Torra grässtrån. 7—9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen hinnaktig, skållik, sittande, oregelbunden, liten; fruktlagret slätt; sporerna sferiska, 8 mmm. i diam. (enl. Quélet).

15. C. villosa (Pers.) Karst.

Snöhvit; fruktkroppen n. klotrund, luden.

Torra örtstjelkar. 5—9. Ryssl. (S:t Petersburg, Lill-Ryssl.); Finl.; Skand.

Fruktkroppen hinnaktig, sittande, i regnväder öppen, omkr. 1,5 mm. bred; fruktlagret slätt. — *Peziza* Pers.; *P. granuliformis* Pers. Exs. 719.

* C. solenioides Karst.

Fruktkroppen cylindrisk eller fingerlik, n. sned.

Torra stjelkar af Umbelliferer. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen hinnaktig, sittande, luden, snöhvit, omkr. 1 mm. hög och bred; fruktlagret slätt; sporerna omkr. 5 mmm. långa och 3 mmm. tjocka. Håren beströdda med gryn, teml. korta, 2,5—3,5 mmm. tjocka.

** C. punctiformis (Fr.) Karst.

Fruktkroppen m. liten, lätt försvinnande.

Förmultn. blad och stjelk. 9. Finl.; Skand.

Fruktkroppen n. klotrund, sittande, hvit, luden; fruktlagret slätt; sporerna elliptiska eller aflånga, 5-8 mmm. långa, 2-4 mmm. tjocka. — Peziza Fr. pr. p.

** Fruktkroppen n. korkartad.

16. C. alboviolascens (Alb. & Schw.) Karst. Alb. & Schw., t. 8, f. 4.

Fruktkroppen plattadt hemisferisk, med slutl. svartnande kant; fruktlagret blekt, ofta stötande i violett eller blått.

Vissnade grenar af ask, syren, rönn etc., h. o. d. Höst —vår. Ryssl. (S:t Petersburg, Lill-Ryssl.) Finl.; Skand.

Fruktkroppen n. korkartad, fast, vanl. sittande, i början n. klotrund, sedan mer eller mindre plattad och vågböjd, i torr väderlek sluten, hvitluden, med åldern inuti svartnande, 1—5 mm. bred; fruktlagret slätt; sporerna äggrunda eller n. klotrunda, oliksidiga, 11—16 mmm. långa, 9—12 mmm. tjocka. — Peziza Alb. & Schw.

17. C. eruciformis Fr. Mich., t. 86, f. 16.

Fruktkroppen snedt päronformig, sträfluden, upptill snöhvit; fruktlagret hvitt eller hvitaktigt.

Vissnade algrenar. 4, 5. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen n. korkartad, först n. klotrund, sluten, sedan långsträckt, än n. upprätt, än båglikt nedböjd, n. hängande, mot kanten hopsnörpt, snöhvit, nedtill ljust brunaktig, 1-2 mm. hög, 2 mm. bred; fruktlagret slätt. — Peziza auriformis Batsch.

6. Xerocarpus Karst.

* Fruktkroppen vedartad, kantad; fruktlagret i början stoftbeströdt, ofta hvarfvigt — Xylobolus Karst.

1. X. repandus (FR.) KARST.

Fruktkroppen dadelbrun, stötande i svart, med koncentriskt fårad kant; fruktlagret urgröpt, blekt kanelbrunt.

Säljbark, m. r. Skand.

2. X. frustulosus (Pers.) Karst.

Fruktkroppen söndersprucken uti oregelbundna rutor; fruktlagret kullrigt, kanelfärgadt, urbleknande.

Hårdnad ekved, r. Ryssl. (Estland); Finl. (Runsala); Skand.

Vedartad, tjock, glatt, n. okantad, brunsvart; fruktlagret stoftheströdt; sporerna bredt elliptiska, färglösa (under mikr.), 4—5 mmm. lâuga, 3—4 mmm. tjocka. — Thelephora frustulata Pers. Syn.; Stereum Fr.

3. X. violaceolividus (Somm.) Karst.

Violett gulblå, n. okantad; fruktlagret knöligt, betäckt af fint, hvitaktigt stoft.

Videarter. Skand. (Lappmarken).

Nästan utbredd, fastväxt, hårdnande; fruktlagret rynkigt. Lik Corticium cinercum. — Thelephora Somm.; Corticium Fr.

Var. tumulosus Karst.

Svartbrun; fruktlagret platt, gråpudradt.

Vissnade gren. af korgvide. 4. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen n. vedartad, utbredd, ofta sammanflytande, knölig, otydligt kautad, glatt, 3-6 mm. bred; sporerna färglösa (under mikr.), ytterst små.

** Fruktkroppen broskaktigt läderartad.

4. X. carneus (Willd.) Karst. Bull., t. 436, f. 1. Fruktkroppen undertill glatt, svartaktig; fruktlagret köttfärgadt.

Löfträd, synnerligen ek. Vår—höst. Ryssl. (Lill-Ryssl., Kaukasien, S:t Petersburg); Finl. (Merimasku?); Skand.

Broskartadt hinnaktig, utbredd, i början fastklibbad, sedan i torka sammandragen och fri, endast i midten fastväxt, styf, med inrullad kant; fruktlagret sammanhängande; sporerna aflånga eller cylindriska, böjda, hvita, 7—9 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — *Lichen carneus* Willd, *Thelephora* Humb.; *Th. quercina* Pers. Syn.; *Th adglutinata* Pers. Myc. eur.; *Auricularia corticalis* Bull.; *Corticium quercinum* Fr. Epicr.

5. X. ciliatus (Fr.) KARST.

Fruktkroppen undertill umbrabrun, i omkretsen besatt med svarta, borstlika hår.

Bokved, m. r. Skand.

Fastväxt, först vaxartad, sedan broskartad, begränsad, slutl. i omkretsen fri och inrullad, undertill tilltryckt småluden; fruktlagret glatt, brunt köttrödt, torrt sprickigt. — Thelephora Fr. Elench.; Th. corticalis Schrad.; Corticium Fr. Epicr.

6. X. ambiguus Karst.

Brosklikt läderartad; fruktlagret blekt eller gulaktigt, med kanelbrun skiftning, bart, glatt.

Granbark, Finl. (Åbo).

Fruktkroppen rundad, utbredd, kantad, fastväxt, hårdnande, glatt; fruktlagret med spridda, ojemna blåslika knölar; sporerna m. små.

7. X. Pini (Scleich.) Karst.

Fruktkroppen glatt, blek, sköldlik; fruktlagret först köttfärgadt, med purpurröd skiftning, sedan brunaktigt.

Tallbark. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen brosklikt läderartad, teml. tunn, merendels eirkelrund, med teml. bestämd, fri, i torka inrullad eller uppböjd kant; fruktlagret oftast knöligt, stoftbestödt; sporerna cylindriska, böjda, 6—7 mum. långa, 2 mmm. tjocka. — Thelephora Schleich.; Th. abictina β pinea Alb. & Schw.; Stereum Fr. Hym. cur. Exs. 522.

8. X. rufus (FR.) KARST.

Frambrytande, först knöllik, sedan n. rundad, kantad, rödbrun; fruktlagret gråpudradt.

Lind- och aspgren., r. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen brosklikt läderartad, glatt; fruktlagret slutl. med blåslika knölar. — Stereum Fr.

9. X. glaucescens (Fr.) Karst.

Fruktkroppen brunsvart; fruktlagret i början brunsvart, sedan öfvergående i grågrönt.

Ved, m. r. Skand. (Norge).

Fruktkroppen i början cirkelrund, sedan sammanflytande och oregelbunden, okantad, styf, glatt; fruktlagret ojemut. — Stereum Fr.

10. X. polygonius (Pers.) Fr. Hoffm. Deutschl. Fl. I, p. 6.

Blekt köttröd; fruktlagret rödt, öfverdraget med ett teml. tjockt lager af blekt eller hvitaktigt stoft.

Vissnade aspgren. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fastväxt, rundad, snart hårdnad, af n. grusartad beskaffenhet, i omkretsen likartad; sporerna cylindriska, vanl. n. böjda, 8—10 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Thelephora Pers.; Corticiun. Fr.

11. X. maculaeformis (Fr.) Karst. Fl. Dan., t. 1738, f. 2.

Tunn, n. rosenröd; fruktlagret beströdt med ett gråblått stoft.

Torra gren. Skand.

Cirkelrund, slutl. sammanflytande och hårdnad, i omkretsen likartad, glatt, endast några linier bred; fruktlagret besatt med oegentliga papiller. — *Corticium* Fr.

*** Fruktkroppen kork- eller läderartad.

12. X. abietinus (Pers.) Karst.

Fruktkroppen läderartad, filtluden, i början mörkt, sedan svartaktigt rostbrun; fruktlagret brunt, skiftande i gult eller purpurrödt, urbleknande.

Förmultn. ved af tall och gran. Höst--vint. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl. (Södra Finl., Knäsa guba i Lappland); Skand.

I början n. cirkelrund, sedan utbredd och sammanflytande, ofta med koncentriska bälten, begränsad, i omkretsen fri, frånskiljbar; fruktlagret i början n. sammetsludet; sporerna m. små. — Thelephora Fr.

13. X. odoratus (Fr.) KARST.

Hvit eller hvitaktig, äldre blekt sämskfärgad, styf; fruktlagret i början sammetshårigt; lukten egendomlig.

Bergig. barrskog., på förmultn. tallved. Höst—vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Södra Finl.); Skand.

Vidt ütbredd, teml. tunn, obegränsad, sammanhängande, fast vidväxt. — Thelephora Fr. Syst. myc.; Stereum Fr. Epicr.

14. X. svaveolens (Fr.) Karst.

Hvitaktig, korkartad, mjuk; lukten behaglig.

Stamm. af Populus dilatata. Skand.

Vidt utbredd, sammanhängande, slät; fruktlagret bart, n. glatt.

— Xylostroma Moug. in litt.; Thelephora Fr. Elench.; Stereum
Fr. Epicr.

15. X. alneus (FR.) KARST.

Läderartad, fast, glatt, rödaktigt blekgul; fruktlagret blekaktigt, stoftbeströdt.

Förmultn. alstamm. Höst—vår. Finl. (Wasa, Mustiala); Skand.

Vidt utbredd, ojemn, teml. tjock, vidfästad, frånskiljbar, okantad; fruktlagret glatt; sporerna 4—6 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka.

— Thetephora Fr. Syst. myc.; Stereum Fr. Epicr. Exs. 951. o. 952.

16. X. cyclothelis (Pers.) Karst.

Askgrå, här och der blåslikt uppdrifven.

Almstamm. Skand.

Vidt utbredd, läderartad, styf, fastväxt, vågigt rynkig; fruktlagret glatt, bart. — Stereum Pers. Myc. cur., Fr. Elench.

17. X. laeticolor Karst. (N. sp.)

Lifligt ockragul; fruktlagret sammanhängande, bart. Förmultn. tallved. Finl. (Tammela).

Utbredd, fastklibbad, n. korkartad, tunn, rostbrunaktigt ockragul, i omkretsen likartad, begränsad, fuktad och gnuggad n. saffransfärgad; fruktlagret slätt; sporerna aflånga, böjda, färglösa eller n. gulaktiga (under mikr.), 6—7 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka.

**** Fruktkroppen grus- eller pulverartad. — Lejostroma Fr.

18. X. polygonioides Karst.

Blekaktig eller smutsgulaktigt blek; fruktlagret betäckt af ett m. fint, i början rosenrödaktigt stoft.

Sälgbark. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Utbredd, sammanflytande, begränsad, styfnande, af grusartad struktur, fastväxt, slutl. lossnande, i omkretsen likartad; fruktlagret slätt, i torrt tillstånd sprickigt; sporerna äggrunda, m. små. — *Corticium* Karst.

19. X. Juniperi Karst.

Gråbrun, torr lerfärgad; fruktlagret stoftbeströdt, glatt, i torrt tillstånd sprickigt.

Enbark. Höst-vår. Finl. (Tammerfors, Tammela).

Vidt utbredd, fastklibbad, n. korkartad, fast, hård, i omkretsen n. småluden; sporerna äggrunda, omkr. 1 mmm. långa och 0,5 mmm. tjocka. — Corticium Karst.

20. X. subsulphureus Karst.

Nästan svafvelgul, urbleknande, af torr, grus- eller n. korkartad beskaffenhet; fruktlagret bart.

Förmultn. stockar. 9. Finl. (Mustiala).

Utbredd, fastklibbad, teml. tunn, hårdnad, obegränsad, glatt; fruktlagret slätt, torrt n. sprickigt; sporerna aflånga, 4-6 mmm. långa, 1-3 mmm. tjocka.

21. X. corrugatus (FR.) KARST.

Blekt kanelbrun; fruktlagret fullsatt med m. fina, rostfärgade borst.

Ved af löfträd. Skand.

Utbredd, fast, vidväxt, obegränsad, grusartad, tunn; fruktlagret rynkigt veckadt, torrt m. sprickigt; sporerna elliptiska, brungula!, 8

mmm. långa (enl. Quél.). — Thelephora Fr. Obs.; Corticium Fr. Epicr.; Hymenochaete Berk.

22. X. laevigatus (Fr.) KARST.

Frambrytande, utväxt afsprängande substratets bark, först rostfärgad, sedan kanelbrun; fruktlagret sammetshårigt.

Torra engren. 10, 1. Finl. (Tammerfors); Skand. (Femsjö).

Utbredd, inväxt, tunn, obegränsad; fruktlagret slätt, slutl. glatt, torrt sprickigt. — Thelephora Fr. Elench.; Corticium Fr. Epicr.

23. X. nigrescens (Schrad.) Karst.

Frambrytande, utväxt afsprängande substratets bark, först gul-, sedan svartaktig.

Ek- och bokgren. Skand.

Afbruten, tuun; fruktlagret n. stoftbeströdt, med oegentliga papiller. — Thelephora Schrad.; Corticium Fr.

24. acerinus (Pers.) Karst.

Mjölkhvit, ojemn, afbruten.

Gamm. lönn- och almbark. Höst-vår. Ryssl.; Skand.

Grus- eller n. mjölartatad, teml. tunn, skorplikt utbredd och fastväxt, vanl. slät och sammanhängande, stundom med oegentliga papiller och sprickor, glatt, yngre n. stoftbeströdd, liten; sporerna äggrunda, m. små. — Corticium Pers. Obs.; Thelephora Pers. Syn.; Stereum Fr.

25. X. farinellus Karst. (N. sp.).

Vidt utbredd, mjölkhvit, stoftbeströdd, äldre lerfärgad, i torrt tillstånd m. sprickigt.

Granbark. 10. Finl. (Mustiala).

Fastklibbad, obegränsad, mjöligt grusartad, m. tuun, ojemn; sporerna 1—2 mmm. långa, 0,5 mmm. tjocka. Beslägtad med X. Juniperi, men m. tunnare och ljusare. — Thelephora (Lejostroma) acerina form. Abietis Fr. Syst. myc.?

26. X. amphibolus (Fr.) KARST.

Gulaktigt smutsbrun eller blekt kanelbrun, slät, n. sammetshårig.

Gamla fnösktickor. Finl. (Tammela); Skand.

Mycket tunn, n. grusartad, skorplikt utbredd och fastväxt. vanl. besatt med oegentliga papiller, i omkretsen blekare, stoftbeströdd. — Thelephora Fr. Syst. myc.; Stereum Fr. Hym.

27. X. sterilis (FR.) KARST.

Utbredd, fläcklik, slät, glatt, rosenröd.

Granbark. Skand.

- Thelephora Fr.

7. Corticium Fr.

 * Fruktkroppen i omkretsen fri, kantad, van
l. först skållik, sedan utbredd. — Lomatia Fr.

1. C. salicinum FR.

Fruktkroppen skålformig, fastväxt i midten; fruktlagret oföränderligt mörkt blodrödt, i torka sammanhängande.

Videarter, a. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Läderartad, mjuk, som torr styf, hvitluden, stundom glatt, 1—15 cm. bred; fruktlagret n. slätt, bart; sporerna cylindriska, böjda, 16—18 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Exs. 42.

2. C. sarcoides Fr.

Fruktlagret mörkt köttrödt, vid torkning bleknande och sprickigt.

Nedfallna björkgren. Höst, vinter. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl. (Åbo); Skand.

Fruktkroppen n. köttig, mjuk, i torrt väder sammankrympt, slak, i början frambrytande, kretsformig, skållik, fastväxt med midten, sedan sammanflytande, mera fastklibbad, tilltryckt luden; fruktlagret i midten knöligt.

3. C. flocculentum Fr.

Fruktkroppen betäckt af ett fint, hvitt ludd; fruktlagret kantadt, blodrödt rödbrunt, gråpudradt.

Torra aspgren. m. r. 1. Finl. (Mustiala); Skand.

Vaxartadt mjuk, i början skållik, sedan utbredd, plattad; fruktlagret knöligt, i torrt väder sprickigt.

4. C. versiforme Fr.

Först skållik, sedan knölformig, röd, hvitpudrad.

Lönnar, r. Skand. (Femsjö).

Vaxartad, mjuk, äldre hårdnande, i början kantad, slutl. sammanflytande, vidt utbredd, okantad, utväxt tvärsprickig, blekaktig.

5. C. populinum (Somm.) Fr.

Knöllik, slutl. inrullad; fruktlagret gråaktigt rostfärgadt.

Aspgren., på Valsa leucostoma, r. Skand. (Salten).

Mjuk, knölformig, snart sammanflytande, utbredd, kantad, filtluden; fruktlagret knöligt. — Thelephora Somm.

6. C. flammans Fr.

Myceliet karmosinrödt; fruktlagret glatt, kantadt, brunt purpurfärgadt.

Hassel, m. r. Skand. (Reften i Skåne).

7. C. juniperinum Fr.

Nästan läderartad, seg; fruktlagret köttfärgadt grått.

Enbark. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen fastväxt i midten, med tnnn, öfverallt utböjd, finluden, blek kant; fruktlagret rynkigt knöligt. — *Thelephora* Fr. ELENCH.

** Fruktkroppen i omkretsen flikig, fransad eller borsthårig.

8. C. cristatum (Pers.) Karst, Fl. Dan., t. 2272.

Blek; fruktkroppen utbredd, med uppstigande, i spetsen syllika eller fransade flikar eller grenar. På mossa, gräs etc., företrädesvis i bokskog., m. r. 8—10. Ryssl. (Estland); Skand.

Inkrusteraude, temī. seg, i början skorplikt utbredd, brunaktig, i onikretsen tilltryckt och fintrådig; fruktlagret småknöligt; sporerna äggrunda, färglösa (und. mikr.), 8—9 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. Har unken smak och lukt. — Merisma Pers.; Thelephora Fr.; Clavaria laciniata Bull., t. 415, f. 1, Sow., t. 158. Var. med få, omvändt kägelformiga, pensellika grenar: Merisma penicillatum Pers. Syn.

9. C. spiculosum (Fr.) Karst.

Fruktkroppen i början bomullslik, hvit, sedan köttig, purpurbrun, i omkretsen sönderdelad uti syllika, i spetsen fransade, hvitaktiga grenar.

Förmultn. tallbarr, gräs, örter, på fukt. st. Skånd.

Fruktkroppen utbredd, inkrusterande, sammanflytande, mångformig, med strålformiga, i syllika flikar delade grenar. — Thelephora Fr. Syst.; Th. penicillata Fr. Elench.; Merisma cristatum β Alb. & Schw.

10. C. fastidiosum (Pers.) Karst. Saund. & Sm., t. 41, f. 1.

Fruktkroppen snöhvit, i omkretsen delad uti platta, skiflika grenar; fruktlagret rödbrunaktigt; illaluktande.

Skuggrika bokskog., m. r. Skand.

Fruktkroppen utbredd, mjuk, amorf, vanl. inkrusterande, sammanflytande, ända till 1 fot bred; fruktlagret småknöligt. — Merisma Pers.; Thelephora Fr.

11. C. giganteum FR.

I fuktig väderlek köttig eller vaxartad, hvitaktig, med dragning i grågrönt, i torr broskartad, papperlik, fri, mjölkhvit.

Nedfällda tallar, a. Höst och vinter. Ryssl. (Estland, Minussinsk i Sibirien); Finl.; Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, glatt, i omkretsen vanl. strållikt fransig eller borsthårig, vid torkning lossnande, ofta n. inrullad; frukt-

lagret slätt, sammanhängande; sporerna 4—5 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka. — Thelephora fimbriata Somm. Exs. 250.

Var. latissimum Fr.

Fastväxt, knölig, grågrön, torr gulaktig eller sämskfärgad. Nedfällda granar, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

12. C. setigerum (FR.) KARST.

Hvit eller mjölkhvit, fläckvis gulaktig, lös, mjuk, i omkretsen borsthårig eller småluden, ofta öfverallt besatt med spridda eller hopknippade, mer eller mindre styfva borstlika hår, med åldern, särdeles vid torkning sönderfallande uti ett bomullsartadt ludd.

Utdöda björk-, al- och videstamm. Höst—vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Än utbredd, tunn, fast vidväxt, sträf eller besatt med mjuka papiller, i omkretsen n. borsthårig och fastklibbad samt vid torkning gulnande, än tjock, spongiös, vågig och knölig, åtminstone i midten lätt lossnande, än kompakt, knöl- eller klumplik, hemisferisk, stundom uppnående storleken af ett äple; fruktlagret glatt, sträft eller borstbesatt, i torrt tillstånd sprickigt; sporerna äggrunda 8–12 mmm. långa, omkr. 7 mmm. tjocka. Hos unga exx. har förf. understundom anträffat aflånga, räta eller n. böjda, 6—10 mmm. långa och 2—4 mmm. tjocka konidier. — Thelephora Fr. Elench.; Th. aspera Pers. Myc., Weinm.; Kneifia setigera Fr. Epier.

*** Fruktkroppen utbredd, okantad, i omkretsen byssus-, bomullsartad eller fibrillös; fruktlagret vaxartadt mjukt. Ofta sterila. — *Himantiae* Fr.

† Fruktkroppens omkrets hvit.

A. Fruktkroppen fastväxt.

13. C. rude Karst. (N. sp.).

Hvitaktig, filtartad. med högst oregelbundna och mångformiga upphöjningar eller utväxter; fruktlagret m. tunnt, stötande i smuts- eller brungult. Gamm. granbark. Finl. (Mustiala).

Frnktkroppen vidt utbredd, fastväxt teml. tjock, filtartad, fast och mjuk, i omkretsen likartad; frnktlagret vaxartadt, sammanhängande, bart; sporerna elliptiska, hvita, omkr. 4 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka.

14. C. radiosum Fr.

Fruktkroppen i omkretsen af hvita, strållikt utlöpande fibriller fransad; fruktlagret sammanhängande, sämskfärgadt.

Förmultn. tallved, äfven på björkbark. Höst och vinter. Finl. (Södra Finl.); Skand.

I början cirkelrund, sedan utbredd, hinnaktig, fastväxt, undertill fintrådig; fruktlagret slätt, glatt, mer eller mindre lifligt sämskfärgadt.

15. C. decolorans Karst. (N. sp.).

Fruktlagret slätt, gulaktigt eller sämskfärgadt, torrt rödaktigt samt betäckt af ett teml. tjockt lager af ett grå-aktigt stoft.

Al- och tallved. 9—12. Finl. (Tammela).

Utbredd, i början hvit, sedan gulaktig, i väta gulblå eller sämskfärgad, fastväxt, stundom fastklibbad, i omkretsen hvit och fibrillös; fruktlagret sammauhängande; sporerna elliptiska, 4—6 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. Ej olik *Corticium lividum*, men skiljes lätt från denna genom sitt stoftbeströdda fruktlager och sin fibrillösa omkrets.

16. C. laeve Pers.

Fruktkroppen i omkretsen byssusartad; fruktlagret slätt, hvitaktigt, vid torkning öfvergående i gult, ockragult eller köttrödt.

Gamm. ved och bark, företrädesvis af löfträd, a. Höst —vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Utbredd, fastväxt, lossnande, hinnaktig, undertill flockös; fruktlagret glatt, torrt stundom sprickigt; sporerna n. klotrunda, n. gulaktiga, 6—8 mmm. i diam. — *Hypochnus* Bon.; *Stereum evolvens* Auctt. plur.

Var. livescens KARST.

Mjuk; fruktlagret gulblått, vid torkning gulnande.

Alved. 9-12. Finl. (Mustiala).

17. C. lacteum Fr.

Mjölkhvit, undertill samt i omkretsen löst fibrillös; fruktlagret ofta, särdeles i torrt tillstånd, gulaktigt och sprickigt, slätt.

Gamm. ved och bark, synnerligen af barrträd. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Vidt utbredd, hinnaktig, tunn, fri eller n. fastväxt; fruktlagret vaxartadt, stundom rynkigt, sammanhängande; sporerna aflånga eller n. äggrunda, 3—4 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka. — *Hypochnus* Bon.

B. Fruktkroppen fastklibbad.

18. C. incarnatum (Pers.) Fr.

Fruktkroppen i omkretsen mer eller mindre byssusartad och strålig; fruktlagret ständigt orangegult eller rödt, i torrt tillstånd m. fint pudradt.

Gamm. bark och ved, a. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Vaxartad, hårdnande, fastklibbad eller fastväxt, sammanflytande; fruktlagret slätt, vårtigt eller vågigt rynkigt, vid torkning sönderbristande; sporerna elliptiskt aflånga, räta eller n. böjda, 9—12 mmm. långa, 5 mmm. tjocka. Varierar mycket. — Thelephora Pers. Syn.; Th. fallax Pers. Syn.; Th. aurantia Pers. Syn. Exs. 815.

19. C. ochraceum Fr.

Fruktkroppen i omkretsen i början strålig och ofta tilltryckt fintrådig; fruktlagret först hvitaktigt, snart sämskfärgadt, derpå n. ockragult, slutl. rodnande, stundom beströdt med m. fina, guldskimrande partiklar.

Förmultn. ved och bark af barr- och löfträd. Sommar vår. Ryssl. (S:t Petersburg, Černigow); Finl. (Tammela, Ruva i ryska Lappmarken); Skand. Vidt utbredd, fastklibbad, vaxartad, mjuk, n. glatt, i omkretsen hvit; fruktlagret först slätt, sedan besatt med papiller eller vårtor, slutl. bart, vid torkning rutvis sönderbristande. Var. med koncentriskt anordnade papiller: *Thelephora concentrica* Alb. & Schw.

†† Fruktkroppen i omkretsen färgad.

20. C. sangvineum Fr.

Blodröd, undertill spindelväfslik; fruktlagret blekrödt. Förmultn. tall- och enqvistar, teml. a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, löst vidfästad, i omkretsen löst fintrådig och blekröd; fruktlagret slätt, glatt; sporerna elliptiska, hvita, 2-4 mmm. långa, 1-2 mmm. tjocka. Myceliet genomtränger den underliggande veden till betydligt djup och färgar den blodröd. Anträffas sällan fruktificerande. Exs. 132.

21. C. sulphureum FR.

Lifligt svafvelgul; fruktlagret tjockt, brandgult (enl. Fr.). Ruttet träd, gammal bark, förmultn. löf, om hösten. Ryssl.; Skand.

Fruktkroppen utbredd, fintrådigt flockös; fruktlagret tjockt, vaxartadt mjukt, i torrt tillstånd sprickadt.

22. C.? velutinum (De C.) FR.

Köttröd, i omkretsen af likafärgade, raka, divergerande trådar borsthårig; fruktlagret köttigt, af täta, fina borst sammetsludet.

Förmultn. ek- och bokstockar. Skand.

Utbredd, fastväxt, fast, sällan sprickig; fruktlagret tjockt, slätt.
— Thelephora De C.; Peniophora Cook.

23. C.? cinnamomeum (Pers.) Fr.

Kanelfärgad; fruktlagret, glatt, bart, endast besatt med för blotta ögat osynliga borst.

Ved och bark af löfträd, synnerligen ek och hassel. Finl. (Runsala); Skand. Utbredd, sammanflytande, tilltryckt, undertill och i omkretsen borsthårig; fruktlagret köttigt mjukt, i torrt tillstånd sprickigt. Var. mörkt ockragul. Sporerna enligt Bonorden aflånga. — Thelephora Pers. Myc.; Hypochnus Bon.

24. C. caeruleum (Schrad.) Fr. Sow., t. 350. Vackert blå.

Ruttet trä, m. r. Skand. (Södra Sverge).

Först n. cirkelrund, sedan utbredd, fastväxt, filtluden, i omkretsen bomullslik, likafärgad, stötande n. i hvitt; fruktlagret vaxartadt mjukt, småknöligt, i början fullsatt med fina borst, sedan n. glatt. — Thelephora Schrad; Auricularia phosphorea Sow.; Thelephora atrocaerulea Trog.; Th. indigo Swein.; Mycinema phosphoreum Agardh.

**** Fruktkroppen i omkretsen glatt, vanl. pulverulent eller n. strålig.

25. C. serum (Pers.) Fr.

Hvit eller hvitaktig, n. köttig, glatt, stoftbeströdd, yngre vid torkning sönderfallande uti ett mjöligt ludd.

Utdöda stamm. af al, vide, björk och rönn. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Vidt utbredd, inkrusterande, äldre vid torkning sönderbristande, i omkretsen pulverulent, stundom n. filthårig; fruktlagret slutl. n. vaxartadt, med åldern, särdeles vid torkning gulnande, besatt med runda, n. regelbundna, gruppvis anordnade vårtor; sporerna äggrunda; hvita, släta, 9—11 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. — Thelephora Pers.; Th. bombycina Somm.; Lyomyces Karst.

26. C. molle Fr.

Blek eller hvit, med rödaktiga eller sämskfärgade fläckar, af löst flockös structur, undertill luden.

Gaml. tall. Höst-vår. Finl. (Mustiala); Skand.

Nästan cirkelrund, flocköst köttig, mjuk, glatt, i omkretsen bar; fruktlagret slutl. vaxartadt, glatt, besatt med spridda, teml. stora vårtor; sporerna äggrunda, 9 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

27. C. cinereum Fr.

Gulaktigt smutsbrun; fruktlagret beströdt med m. fint. askgrått stoft.

Bark och ved af löfträd. Höst—vår. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg, Minussinsk i Sibirien); Finl. a.; Skand.

Först vaxartad, sedan hårdnande, sammanflytande, fastklibbad, i omkretsen likartad, stundom n. strålig; fruktlagret slätt och besatt med spridda, oegentliga vårtor; sporerna cylindriska eller aflånga, vanl. böjda, 3—5 mmm. långa, 0,5—1 mmm. tjocka. — Peniophora Cook; Xerocarpus Karst. Exs. 134.

28. C. convolvens Karst. (N. sp.).

Fruktkroppen flocköst fibrillös; fruktlagret vid torkning lossnande, sönderbristande samt teml. tjockt, slemmigt vaxartadt, torrt gulaktigt blekt.

Förmultn. björkved. 10. Finl. (Mustiala);

Longitudinelt utbredd, fastklibbad, i omkretsen likartad; fruktlagret glatt, med spridda, hemisferiska vårtor, torrt fint hvitpudradt; sporerna äggrunda, 3—5 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka.

29. C. rutilans Fr.

Mörkröd, fastväxt; fruktlagret bart.

Trädbark. Skand. (Finmarken).

Oregelbundet utbredd, af torr beskaffenhet, hinnaktig, tunn, i omkretsen bar och likafärgad; fruktlagret slätt, glatt, sammanhängande. Närmast beslägtad med *Cort. incarnatum*.

30. C. nudum Fr.

Köttröd, urbleknande, begränsad; fruktlagret öfvertäckt med ett m. fint, lätt försvinnande stoft.

Bark af löfträd. Höst—vår. Ryssl. (Minussinsk); Finl. (Mustiala); Skand.

Vaxartad, hårdnande, fastklibbad, glatt; fruktlagret slätt, torrt sprickfullt; sporerna aflånga, 18—12 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. Föga skild från *Cort. incarnatum*.

31. C. confluens Fr.

Nästan hinnaktig, obegränsad, i omkretsen strålig; fruktlagret blekt eller n. färglöst, vid torkning hvitnande, bart.

Bokgren. Vint. Skand.

Nästan cirkelruud, sammanflytande, fastklibbad, med hvit omkrets; fruktlagret slätt, slutl. ofta skiftande i gult eller rödbrunt.

* C. padinum Karst.

Kalkhvit, vid torkning antagande en smuts- eller brungulaktig anstrykning, i omkretsen i början silfverglänsande; fruktlagret stoftbeströdt.

Vissnade häggren. 1. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen i början cirkelrund, sedan sammanflytande, obegränsad, fastklibbad, tunn, n. binnaktig, vid torkning sönderbristande och styckevis lossnande, i omkretsen otydligt kliartad och n. finstrålig; fruktlagret slätt, beströdt med ett hvitaktigt stoft; sporerna sferiska eller elliptiskt sferiska, 6-8 mmm. i diam.

** C. caesioalbum Karst. (N. sp.).

Blåaktigt hvit, undertill n. glatt, i omkretsen blågrå och fint hvitfransig.

Vissnade grenar af Sibiriska ärtträdet. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen i början cirkelrund, sedan utbredd, sammanflytande, tunn, hinnaktig, fastväxt, lossnande; fruktlagret glatt; sporerna n. klotrunda, 7—8 mmm. i diam.

**** Fruktkroppen i omkretsen bar.

32. C. calceum (Pers.) Fr.

Alldeles glatt, hvit, hvitaktig eller lerfärgad.

Tall- och granved. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Utbredd, fastklibbad, vaxartad, i omkretsen likartad; fruktlagret slätt, glatt, i torrt tillstånd sprickigt och styft, ofta upplöst uti små, mjuka klumpar; sporerna omkr. 3 mmm. långa och 1 mmm. tjocka.

— Thelephora Pers. Exs. 133 o. 953.

33. C. contiguum KARST.

Fruktlagret sammanhängande, kalkfärgadt; sporerna talrika.

Enved. Finl. (Mustiala).

Utbredd, fastklibbad, vaxartad, i omkretsen likartad; sporerna äggrunda, 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. — Corticium calceum Auctt. pr. p.

34. C. nitidulum Karst.

Gulaktigt lerfärgad; fruktlagret sammanhängande, torrt glänsande.

Vissnade sälggren. 11. Finl. (Mustiala).

Utbredd, fastklibbad, vaxartad, glatt, i omkretsen likartad; fruktlagret slätt, glatt; sporerna 2-3 mmm. långa, omkr. 1 mmm. tjocka.

35. C. puberum FR.

Hvit eller lerfärgad; fruktlagret sammetshårigt.

Förmultn. bokved. Skand.

Vidt utbredd, obegränsad, m. tunn, vaxartad, hinnaktig, i omkretsen och undertill glatt, fast vidväxt, styckevis frånskiljbar; fruktlagret slätt, af fina, såsom små papiller framstickande borst sammetsludet, i torrt tillstånd sprickadt. Sporerna enligt Bonorden äggrunda, hvita. — Hypochnus Bon.

36. C. lividum Pers.

Blekt gulblå, gäddblå eller brunaktig, med dragning i purpurrödt; fruktlagret bart, i väta n. klibbigt.

Förmultn. tallved. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Utbredd, fastklibbad, glatt, än (yngre) tunn, vaxartad, äfven torr sammanhängande, än tjockare, n. gelatinös och vid torkning sönderbristande, i omkretsen likartad; frnktlagret slätt; sporerna cylindriska, 3-6 mmm. långa, 1-2 mmm. tjocka. Exs. 625.

Var. 1. viscosum Pers.

Hvitaktigt blågrå, tunn, fuktig, fullkomligt glatt. Nedfallna gren. af löfträd. Skand. Var. 2. pallescens KARST.

Blekt gulblå, torr gulblek och sammanhängande, icke klibbig.

Torra häggrenar. Finl. (Mustiala).

37. C. uvidum Fr.

Lilafärgad, med rosenröd skiftning, urbleknande; fruktlagret fuktigt.

Torra bokgren. Vinter. Skand.

Vidt utbredd, m. tunn, n. inväxt i veden; fruktlagret glatt och slätt. Utplånas vid minsta tryckning. Sporerna enligt Bonorden runda, taggiga.

38. C. comedens (NEES.) Fr.

Utväxt afsprängande substratets bark eller öfverhud, glatt, bar, först blekröd, sedan blekaktig.

Torra ek- och hasselgren. 8-5. Finl. (Merimasku, Åbo, Helsingfors); Skand.

Utbredd, inväxt; fruktlagret slätt, i färskt tillstånd n. klibbigt, i torrt sprickigt. Utbildas mellan barken och veden. — Thelephora Nees.; Th. carnosa Ehrenb.; Th. decorticans Pers. Exs. 57.

Var. alnicola KARST.

Blekare.

Torra algrenar. Höst—vår. Ryssl. (Estland); Finl. (Södra Finl.).

Sporerna cylindriska, n. böjda, 17—21 mmm. långa, 6—9 mmm. tjocka.

39. C. lividocaeruleum Karst.

Blåaktig; fruktlagret betäckt af ett teml. tjockt lager af hvitaktigt stoft.

Förmultn. ved. Höst—vår. Finl. (Mustiala, Ruva i ryska lappmarken).

Longitudinelt utbredd, fastklibbad, vaxartad; fruktlagret sammanhängande, slätt; sporerna 6—10 mmm. långa, 3—5 mmm. tjocka.

40. C. seriale Fr.

Gulaktigt lerfärgad; fruktlagret hvitpudradt.

Tallved. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Longitudinelt utbredd, radvis, fastklibbad, vaxartad, mjuk, glatt, ända till $^1/_3$ meter lång; fruktlagret olikformigt vårtigt, torrt sprickigt, yngre af fina borst finludet; sporerna äggrunda, 12 mmm. långa (enl. Quélet).

41. C. obscurum (Pers.) Fr.

Jemn, sotsvart, torr sönderbristande uti rutor.

Trädbark. Skand. (Norge).

Oregelbundet utbredd, fastklibbad, tunn, glatt, n. metallglänsande. — Thelephora Pers. Myc. eur.

42. C.? plumbeum Fr.

Stålgrå, m. sprickig, bar.

Tallved. Lappmarken.

Afbrutet utbredd, fast vidväxt, läderartad?, glatt, okantad.

8. Exobasidium Vor.

1. Ex. Vaccinii (Fuck.) Vor.

Fruktlagret köttigt, teml. tjockt, köttrödt, hvitpudradt. Lefvande lingonbuskar. a. Höst. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen vanl. cirkelrund eller aflång, ofta sammanflytande, inväxt; fruktlagret frambrytande vanl. på bladens undre sida; sporerna cylindriska eller tappformiga, 5—8 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka.

— Fusidium Fuck.

* Ex. Myrtilli Thuem.

Tor are och blekare än hufvudformen.

Lefvande odonbuskars blad. 7—9. Finl.; Skand. — Ex. Vaccinii var. Myrtilli Thuem., Herb. myc. oec. 93.

** Ex. Andromedae KARST.

Fruktkroppen vidt utbredd; fruktlagret teml. torrt, purpurrödaktigt.

Lefvande blad och stjelkar af Andromeda polifolia och Arctostaphylos officinalis, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

2. Ex. Ledi Karst.

Fruktlagret vaxartadt, gulaktigt, hvitpudradt.

Lefvande getporsblad, r. 7-9. Finl. (Mustiala).

Rund eller aflång, sällan sammanflytande, inväxt, 2—5 mm. bred; fruktlagret frambrytande på bladens undre sida; sporerna räta, 4—6 mmm. långa, omkr. 1 mmm. tjocka.

9. Lyomyces Karst.

- * Fruktkroppen hinnaktig.
- 1. L. roseus (Pers.) Karst.

Rosenröd, urbleknande, stoftbeströdd, slutl. m. rynkig. Asp- och björkgren. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Utbredd, fastväxt, i omkretsen fransig och hvitaktig, äldre sprickigt rynkig, slutl. upplösande sig uti mjöligt ludd; sporerna sferiska eller äggrunda, omkr. 1 mmm. i diam. — *Corticium* Pers., Fr. Exs. 314, 315.

- ** Fruktkroppen bomulls- eller luddartad, hoptofvad.
- 2. L. Sambuci (Pers.) Karst.

Inkrusterande, obegränsad, krithvit.

Torra gren. af Sambucus racemosa och S. nigra. Ryssl. (Estland); Skand.

Utbredd, n. inväxt, kornigt luddartad, sammanhängande; sporerna hvita, äggrunda, m. små. — *Thelephora* Pers.; *Corticium* Fr. Epicr.; *Hypochnus* Bon.

3. L. isabellinus (FR.) KARST.

Fruktkroppen bommullsartad, isabellfärgad, med spridda, runda papiller, utan tydligt fruktlager.

Bark af bok. Skand.

Utbredd, vidt inkrusterande. — Hypochnus Fr. Obs.; Corticium Fr. Hym.

4. L. Mustialensis KARST.

Fruktlagret m. tunnt, grönt, ofta i förstone blekt ljusgult, slutl. öfvergående i olivgrönt.

Gamm. ved och bark. 8, 10. Finl. (Tammela).

Fruktkroppen n. spindelsväfslik, vidt utbredd, löst vidfästad, hvitaktig; fruktlagret n. hinnaktigt, m. sprödt, sammanhängande, tätt fullsatt med små, grynlika papiller; sporerna sferiska eller äggrunda, släta, grönaktiga, 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka eller 3—5 mmm. i diam.

5. L. caerulescens KARST.

Fruktkroppen bomullsartad, blåaktig, med åldern grånande, utan fruktlager och papiller.

Multn. ved och bark af björk. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen utbredd, löst vidfästad, tunn, sammanhängande, i omkretsen likartad; sporerna sferiska, släta, blåaktiga, 3—5 mmmi diam.

6. L. violascens (Fr.) KARST.

Fruktkroppen nästan askgrå, undertill spindelväfslikt filtartad, brun, i omkretsen flockös, strålig och violett hvit, hvitpudrad.

Förmultn. tallved. Skand.

Fruktkroppen utbredd, sammanflytande, tunn, mjuk, hinnaktig, löst vidfästad, frånskiljbar, besatt med papiller, stundom n. vågig. — Thelephora Fr. Syst. myc.; Corticium (Coniophora) Fr. Hym. eur.; Hypochnus Fr. Summ. Veg. Scand.

7. L. atrovirens (FR.) KARST.

Fruktkroppen svartgrön; fruktlagret m. tunut, n. hinnaktigt, gråaktigt, fullkomligt slätt.

Ruttet träd. Skand.

Fruktkroppen oregelbunden utbredd, filtartad, besatt med fina svartblå borst, slutl. glatt, i omkretsen likafärgad. — Corticium Fr.; Thelephorae chalybaeae Pers. var.?

8. L. aureus (Fr.) KARST.

Fruktkroppen guldgult brandgul, utan särskildt fruktlager.

Björkbark. Skand.

Fruktkroppen utbredd, hinnaktig, filthärig, besatt med små, af kort, sporer afsöndrande ludd bildade papiller; sporerna hvita, 12 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. — *Hypochnus* Fr. Obs.; *Thelephora* Pers. Myc. eur.

9. L. anthochrous (PERS.) KARST.

Fruktkroppen tegelfärgadt rosenröd, luddartad.

Gaml. björk. Skand.

Fruktkroppen utbredd, slät, urbleknande, med bomullslik, blekare omkrets, utan särskildt fruktlager. — Thelephora Pers. Syn.; Corticium Fr.

10. Scyphopilus Karst.

1. Sc. radiatus (Holmsk.) Karst. Nees., f. 250.

Hatten hel, med tvärbälten och strållika strimmor, rostfärgad, slutl. brunaktig; fruktlagret strimmigt

Barrskog. r. Skand.

Hatten läderartad, mjuk, trattlik, med knöligt fjällig disk; foten central, kort; fruktlagret n. pudradt. — Merulius Holmsk.; Thelephora Fr.; Fl. Dan., t. 469, f. 1.; Th. caryophyllea β Fr. Syst., Pers.

2. Sc. caryophylleus (Schaeff.) Karst. Saund. & Sm., t. 41, f. 2.

Brunt purpurröd; hatten fibröst sargad; fruktlagret n. slätt, glatt.

Björkskog., på gräsbev. st., r. 7—9 Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten n. läderartad, nedtryckt, i kanten iuskuren, 2—3 cm. bred; foten kort. Luktlös. — *Helvella Schaeff.*, t. 325; *Thelephora* Pers., Fr.; *Craterella ambigua* Pers. Comm.

Var. flabellaris BATSCH., f. 159.

Hatten helt och hållet delad uti flere eller färre fria, vanl. jemnbreda flkar eller grenar.

Björkskog. r. Finl. (Mustiala); Skand.

II. Merisma Pers.

1. M. anthocephalum (Bull.) Karst. Bull., t. 452, f. 1.

Brunaktig eller n. rostfärgad; grenarne enkla, upptill utplattade, eller oregelbundna och förgrenade; luktlös.

Löfskog., r. Finl. (Mustiala); Skand.

Läderartad; bålen fotlik, jemntjock, luden; grenarne finludna, fransiga, i toppen hvitaktiga, upprätta; fruktlagret slätt; sporerna vårtfulla, 7—9 mmm. långa, 6 mmm. tjocka eller 6—8 mmm. i diam.
— Clavaria Bull.; Thelephora digitata Fr. Epicr.; Merisma foetidum β Pers. Syn.

2. M. clavulare Fr.

Mörkt rödbrun; bålen vanl. knölformig; grenarne trinda, uppåt afsmalnande, släta.

Barrskog., r. Skand.

Fruktkroppen läderartad, oregelbundet förgrenad; grenarne glatta, fint pudrade, i toppen spetsiga, småludna och hvitaktiga. — *Thelephora* Fr.

3. M. palmatum (Scop.) Pers. Holmsk. Ot. t. 10. Illaluktande; m. grenig, med enkel, fotlik bål, finluden, brun. med purpurröd anstrykning.

Barrskog., h. o. d. Somm., höst. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Läderartad, upprätt, torr, rostbrunaktig; grenarne handflikiga, platta, släta, n. jemntoppade, i toppen fransiga och hvitaktiga; sporerna n. klotrunda, vårtfulla, 8—12 mmm. i diam. — Clavaria Scop.; Merisma foetidum Pers.; Thelephora Fr. Exs. 432.

4. M. diffusum (Fr.) KARST.

Illaluktande, utan särskild bål, grenarne utspärrade, uppstigande, tegellagda.

Vid väg., r. Finl. (Mustiala); Skand.

- Thelephora FR.

12. Thelephora (Ehrh.) Karst.

1. Th. intybacea Pers. Bull., t. 483, f. 6, 7, t. 278.

I början hvitaktig, sedan rödbrunt rostfärgad; hattarnes kant i början hvitfransig.

Löfskog., m. r. Skand.

Tufvad, mjuk, slutl. sotbrun; hattarne tegellagda, fibrösa, mot kanten utvidgade, vanl. n. triangelformiga; fötterne n. laterala, sammanväxta; fruktlagret vanl. luddigt, småknöligt. Bildar än centrala, omvändt kägellika, än laterala tufvor.

2. Th. terrestis Ehrh. Klotzsch., t. 473.

Brun, svartaktig; hattarne fibröst bosthåriga, med likartad kant.

Jord och murkna stubb., r. Ryssl. (Estland); Skand.

Tufvad, mjuk; hattarne tegellagda, plattade, stundom flikiga och jälliga, utan bälten; fötterne korta, n. laterala, sammanflytande; fruktlagret strållikt rynkig. — *Agaricus tristis* Batsch.

3. Th. laciniata Pers. Sow., t. 213.

Mörkt rostbrun; hattarne tegellagda eller utbredda och utböjda, fibröst fjälliga, med fibröst fransig, kullrig, i förstone hvitaktig eller hvitblå kant. Förmultn. stubb., rötter, stjelk., jord, företrädesvis i barrskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Läderartad, mjuk, inkrusterande; hattarne vanl. halfva, med basen sammanväxta, sällan med afsmalnad fotlik bas; fruktlagret små-knöligt, vanl. strimmigt veckadt, finluddigt; sporerna kantigt sferiska, vårtfulla, 6—9 mmm. i diam. Återqvicknande. — Helvella earyophyllea Bolt, t. 173; Auricularia Sow.; Thelephora mesenteriformis Fl. Dan., t, 1198, 949; Th. intybacea Fr. Syst.; Th. laciniata Fr. Hym. Exs. 16.

4. Th. mollissima Pers. Berk. Outl. t. 17, f. 5.

Hattarne flikiga, n. filtludna, hvitaktiga; fruktlagret brunt, med dragning i purpurrödt.

Bokskog., m. r. Skand.

Köttig eller spongiös, inkrusterande; hattarne utbredda och utböjda; fruktlagret glatt, slätt.

5. Th. frondescens Fr.

Kaffebrun; hattarne skrynkliga, vanl. flikiga, n. glatta; fruktlagret sammetshårigt.

Berg. barrskog., på moss., m. r. Skand.

Läderartad, mjuk, vidt inkrusterande; hattarne utbredda och utböjda, med hel kant; fruktlagret slätt. Ettårig.

6. Th. biennis Fr. Bull., t. 436, f. 2.

Gråbrun; hattarne filtludna; fruktlagret glatt, vanl. besatt med fina borst.

Jord, stubb., stenar. Skand.

Läderartad, mjuk, vidt inkrusterande; hattarne slutl. utböjda, med fransig kant; fruktlagret n. upp- och nedvändt, vid basen veckadt. Tvåårig, icke återqvicknande. — Auricularia Phylacteris Bull.

7. Th. atra Weinm.

Hattarne först svarta, sedan sotbruna; fruktlagret slätt, svart, besatt med fina borst.

Jord. Ryssl. (Zarskoeselo).

Tufvad, mjuk, n. köttig, i början öfverdragen med ett hvitaktigt stoft, vanl. luden; hattarne tegellagda, mot basen afsmalnande och sammanväxta till en gemensam knöl, mångformiga, vanl. flikiga, i början hvitfransiga, 6—9 cm. breda; fruktlagret hvitpudradt.

13. Coniophora Pers.

- * Köttiga.
- 1. C. puteanea (Schum.) Fr. Fl. Dan., t. 2035.

Köttig, blekt gulaktig, slutl. mörkt olivbrun, med hvit, mögellik omkrets; fruktlagret af de mörkt olivbruna sporerna mjöligt.

Förmultn., helst slöjdadt, trä i källare, ladugårdar o. s. v. Höst-vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Södra Finl.); Skand.

Fruktkroppen utbredd eller n. cirkelrund; fruktlagret vanl. vågigt; sporerna n. äggrunda, brunaktiga (under mikr.), 10—15 mmm.
långa, 8—9 mmm. tjocka. Mycket varierande. Öfverensstämmer
till sin historia med Trädfrätaren (Merulius lacrymans). — Thelephora
Schum.; Coniophora cerebella Alb. & Schw.; Hypochnus confluens Bon.

* areolata Fr.

Fruktkroppen söndersprucken uti rutor, med koncentriskt anordnade knölar, sämskfärgad, i omkretsen bar.

Torrt, slöjdadt trä, oftast inom boningshus, r. Somm. -vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

2. C. stabularis Fr.

Hvit, äldre brun, med stark dragning i vinrödt, i omkretsen bomullslik, hvit; fruktlagret hvitpudradt.

Bjelkar i fähus, m. r. 3. Skand. (Femsjö).

Fruktkroppen utbredd, yngre bomullslik; fruktlagret knöligt. Illaluktande. — Thelephora Fr. Syst. myc.; Corticium Fr.

3. C. eradians Fr.

Fruktlagret brunt, stötande i olivgrönt, med från midten strålformigt utlöpande, i torrt tillstånd insjunkna åsar.

Murken tallved i skog. Skand.

Utbredd, köttig, tunn, fastväxt, glatt, i omkretsen strålig och hvit; fruktlagret bart, glatt.

4. C. reticulata Fr.

Först pomeransgul eller rödaktig, sedan gråaktig, med olivgrön, af intrasslade, nätformigt förenade trådar bildad omkrets.

Murken tallyed. Skand.

Utbredd, köttig, filtluden och stoftbeströdd, med tjocka, gyttrade, insjunkande papiller. — Thelephora marginata Alb. & Schw.; Corticium Fr.

5. C.? centrifuga (WEINM.) Fr.

Läderartad?, mörkt rostfärgad, undertill svart; fruktlagret försedt med bälten och från midten utlöpande strålar.

Slöjdadt trä. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen utbredd, i början kretsformig, sedan sammanflytande, teml. tjock, fast, af torr beskaffenhet, löst vidfästad, frånskiljbar, i omkretsen likafärgad; fruktlagret företrädesvis i midten m. knölig, besatt med fina borst och mjöl. — Thelephora Weinm.; Corticium Fr.

6. C.? umbrina (Alb. & Schw.) Karst.

Fruktkroppen umbrabrun, undertill luden; fruktlagret betäckt af rostfärgadt mjöl.

Förmultn. granved. Skand.

Fruktkroppen utbredd, köttigt mjuk, med smal, strålig, likafärgad omkrets; fruktlagret i början knöligt, sedan sammankrympt. — Thelephora umbrina β lignatilis Alb. & Schw.; Corticium Fr.; Hypochnus Fr. Summ. veg. Sc. o. Mon. hym.

7. C. byssoidea (Pers.) Fr.

Fruktkroppen blekt smutsgul; fruktlagret slutl. kompakt, gult; sporerna citrongula (enl. Quél.).

Bekläder mossor, på marken liggande qvistar o. s. v. Ryssl. (Estland); Skand.

Fruktkroppen oregelbundet utbredd, i början byssysartad, i omkretsen hvitare; fruktlagret slutl. köttigt, mjöligt. — Thelephora Pers.; Corticium Fr.

** Hinnaktiga.

8. C. arida Fr.

Fruktlagret slätt, i början svafvelgult eller blekaktigt, sedan mörkt rostfärgadt.

Förmultn., företrädesvis slöjdadt, trä, a. Höst—vint. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, hinnaktig, fastväxt, sammanhängande, med hvitaktig eller gulhvit, fransad omkrets; fruktlagret besatt med fina borst och mjöl; sporerna bruna, n. äggrunda, 11—16 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka. Angriper och förstör äfven torrt träd.— Thelephora Fr. Elench.

Var. sublutea KARST.

Gulaktig, n. glatt, med rostfärgade papiller och nätådrig, gul, omkrets.

Tallbark och ved. Finl.; Skand.

* C. lurida Karst.

Blekt lerfärgad, stötande n. i rostbrunt, ställvis äfven i blekgult.

Gamm. tallved. 9. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen vidt utbredd, hinnaktig, fast vidväxt, tunn, glatt, i omkretsen knappast luddig; fruktlagret teml. slätt, fint stoftbeströdt; sporerna elliptiska, rostbrunaktiga, 9—12 mmm. långa, 6—9 mmm. tiocka.

9. C. fumosa Karst.

Gråbrun, fastväxt vid substratet medelst svartbruna trådar.

Gamm. tallved. Finl. (Mustiala).

Utbredd, n. binnaktig, m. tunn, löst vidfästad; sporerna äggrunda, 9—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. — Corticium fumosum Fr. pr. p.

10. C. atrocinerea KARST

Svartgrå, slutl. vanl. stötande n. i olivgrönt, med spindelväfslik, grå- eller blekaktig omkrets, torr askgrå.

Furustockar. Finl. (Mustiala).

Vidt utbredd, flockulligt kinnaktig, fastväxt, sammanhängande, n. slät, slutl. af de lösgjorda sporerna mjölig; sporerna äggrunda eller elliptiska, brunaktigt olivgröna, 9-12 mmm. långa, 5-6 mmm. tjocka.

11. C. olivacea (FR.) KARST.

Fruktkroppen i omkretsen fransad och hvitaktig; fruktlagret mörkt olivgrönt.

Bjelkar, stockar, a. 8-11. Finl. (Södra Finl.); Skand.

Hinnaktig, fastväxt; fruktlagret tunnt, filthårigt och besatt med fina borst. — Hypochnus Fr. Obs.; Thelephora Fr. Elench.; Corticium (Hypochnus) Fr. Hym.

14. Hypochnus Fr.

1. H. ferrugineus (PERS.) FR.

Öfverallt filthårig, rostfärgad.

Ved och bark af löfträd. Höst. Ryssl. (S:t Petersburg). Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen vidt utbredd, fastväxt; fruktlagret småknöligt, mjöligt; sporerna klotrunda, fintaggiga, bruna, 10 mmm. i diam. (enligt Quélet). — Thelephora Pers.

2. H. puniceus (Alb. & Schw.) Fr.

Hinnaktig, mjöligt grynig, smutsigt högröd, slutl. öfvergående i mörkbrunt.

Vissnade grenar af *Rhododendrum dahuricum*. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Vanl. kretsformig, begränsad, filthårig, med små, tättsittande, grynlika papiller; sporerna klotrunda, fintaggiga, bruna, 10 mmm. i diam. (enligt Quélet). — Thelephora (Alb & Schw.).

3. H. crustaceus (Schum.) Karst. Fl. Dan., t. 1851, f. 2.

Vidt utbredd, n. köttig, vågigt knölig, mörkbrun, i omkretsen hvitullig.

Bar jord. 8, 9. Finl. (Tammela); Skand.

Vårtig samt i början försedd med fina borst; sporerna rundadt elliptiska, stundom sferiska och kantiga, finvårtiga, bruna, under mikr. gulaktiga och genomskinliga, 8—9 mmm. långa, 6 mmm. tjocka eller 6—7 mmm. i diam. — Thelephora Schum., Fr.; Th. umbrina Pers. Syn.

4. H. subfuscus Karst.

Filtartad, inkrusterande, slät och jemn, mörkbrun, i omkretsen likartad.

Jord, förmultn. ved, qvistar, lefvande gräs o. s. v. 9. Finl. (Mustiala).

Utbredd, obegränsad, fastväxt, sammanhängande, utan särskildt fruktlager; sporerna sferiska, bruna, under mikr. gulaktiga och genomskinliga, taggiga, 8—9 mmm. i diam.

5. H. fuscus (Pers.) Karst.

Filtartad, mörkt kaffebrun, med vinröd anstrykning, i omkretsen tunn och ljusare, bar.

Bok-, al-, asp- och granbark. Höst—vint. Finl. (Mustiala); Skand.

Vidt utbredd, fastväxt, mjuk, slutl. på ytan tät och fast, sammanhängande, n. rynkig, utan tydligt fruktlager; sporerna sferiska, taggiga eller knöliga, bruna, 8—12 mmm. i diam. — Corticium Pers. Obs., Fr.; Thelephora vinosa Pers. Syn.

6. H. mucidulus Karst. (N. sp.).

Brungrå, torr ljusgrå, filtartad, lös, mjuk.

Ruttet träd. 10. Finl. (Mustiala).

Utbredd, löst fastväxt, sammanhängande, n. stoftbeströdd, i omkretsen likartad, utan särskildt fruktlager; sporerna sferiska, groftaggiga eller vårtiga, ljust gulaktiga (under mikr.), 8--10 mmm. i diam.

7. H. argillaceus KARST.

Lerfärgad, med dragning i smutsgult, slät.

Aspbark. 10. Finl. (Mustiala).

Vidt utbredd, luddartad, löst fastväxt, sammanhängande, i omkretsen likartad; sporerna brunaktigt smutsgula, sferiska, taggiga, 7—10 mmm. i diam. Beslägtad med *Lycmyces isabellinus*.

8. H. laxus (Fr.) KARST.

Fruktkroppen hvit; fruktlagret först blekt, sedan rostfärgadt olivgrön, beströdt med rostfärgadt mjöl.

Ruttet träd, mera sällan beklädande mossor och lafvor. Skand.

Hinnaktig, mjuk, löst vidfästad, undertill spindelväfstikt filtartad, i omkretsen byssusartad, besatt med papiller; sporerna sferiskt äggrunda, taggiga, brunaktiga, 10 mmm. långa (enl. Quélet). — Thelephora Fr. Elench.; Corticium (Coniophora) Fr. Hym. eur.; Coniophora Quél.

Fam. V. Clavarieae. — Finger- och Klubbsvampar.

1. Sparassis Fr. — Blomkålssvamp.

1. Sp. crispa (Wulf.) Fr. Sv. Sv., t. 17. — Krusig Blomkålssvamp.

Fruktkroppen m. grenig; grenarna eller skifvorna m. hoptrasslade.

Barrskog., helst nära gamla trädrötter, r. 9, 10. Ryssl. (Lill-Ryssl., Černigow); Finl. (Åbo, Fagervik: E. Hisinger); Skand. (Mellersta Sverge).

Fruktkroppen m. grenig, med tydlig, enkel, sällan delad bål, gulhvit; grenarne i spetsen nedböjda, vanl. flikiga och krusiga, gallerlikt med hvarandra sammanväxta; sporerna vanl. sferiska, blekgula, 5—7 mmm. i diam. Uppnår storleken af ett kålhufvud. Smaken mild och angenäm. Lukten egendomlig. Hvit, äldre n. gulnande. Färsk spröd, men torkad n. seg. Som födoämne räknas den med skäl till de mest sunda, närande och välsmakande. — Clavaria Wulf. i Jacq. Misc. t. 14, f. 1. Sparassis brevipes Krombh. t. 22, f. 2, 3.

2. Sp. laminosa Fr. Krombh., t. 22, f. 4. — Skifvig Blomkålssvamp.

Grenarne liggande bredvid hvarandra, raka.

Bland spånor af ek, m. r. Skand. (Skåne).

Fruktkroppen grenig, utan bål, hvit eller äldre gulhvit; grenarne sammanväxta, helbräddade, med rak kant. Växer mera utbredd på marken än föreg. art, med hvilken den för öfr. till sina egenskaper och användning i det närmaste öfverensstämmer. — Sparassis brevipes Krombh.

2. Clavaria (Linn.) Karst.

* Större, på marken eller förmultnande ved förekommande arter.

† Fruktkroppen grenig; grenarne uppåt afsmalnande. — Ramaria Holmsk.

- A. Fruktkroppen gul, röd eller violett. På marken växande svampar.
- 1. Cl. flava Schaeff. Fr. Sv. Sv., t. 26. Höggul Fingersvamp.

Grenarne n. jemnhöga, citron- eller svafvelgula.

Skog., a. 7-10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen spröd, m. grenig; bålen köttig, hvit omkr. 2,5 cm. tjock och hög; grenarne upprätta, trinda, tätt närstående, släta, aftrubbade, 6—15 cm. långa; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka. Från Clavariella aurea och andra närbeslägtade gula arter lätt skild genom sin sprödhet och sina hvita sporer. Utgör en läcker och god spis. — Exs. 434.

2. Cl. botrytes Pers. Fr. Sv. Sv., t. 35. — Druf-Fingersvamp.

Bålen m. tjock; grenarne tjocka, i spetsen rödaktiga. Skog., synnerl. bokskog., r. 8, 9. Ryssl. (Estland); Finl. (Mustiala, Åbo); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Fruktkroppen spröd, m. grenig; bålen oformlig, ut- och invändigt hvit eller blek; grenarne tjocka, oregelbunda, mera korta, gula, gulhvita, någon gång urblekta, helt hvita; sporerna elliptiska, 12—15 mmm. långa, omkr. 6 mmm. tjocka. Bålen uppnår stundom 1½ fot i omkrets. Har svag, angenäm lukt och smak, är yngre utsökt mör samt den läckraste inom hela denna familj. Förderfvas snart af insekter. — Clavaria acroporphyrea Schaeff., t. 176; Cl. plebeja Wulf., t. 13; Cl. coralloides Scop. Exs. 435.

3. Cl. amethystina (Holmsk.) Bull., t. 496, f. 2. Fruktkroppen spröd, högblå eller mörkt violett; bålen tunn; grenarne släta.

Moss- eller gräsbev. st., m. r. 8, 9. Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen m. grenig; grenarne trinda, smala 3-7 cm. hög. Ätlig. — Ramaria Holmsk.

4. Cl. Iilacina Fr. Schaeff., t. 172.

Fruktkroppen lilafärgad, med dragning i purpurrödt, torr, styf, brunaktig; smågrenarne i spetsen tandade.

Skog., m. r. Finl. (Mustiala, Merimasku, Runsala); Skand. (Bergen).

Fruktkroppen utan gemensam bål; smågrenarne föga delade, jemnsmala, släta, ofta vridna. Tufvig. — Clavaria purpurea Schaeff. Exs. 436.

5. Cl. fastigiata Linn. Bull., t. 358, f. D. E.

Fruktkroppen n. seg, blekaktig eller blekgul; grenarne korta, utböjda.

Äng., h. o. d. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland); Finl. (Helsingfors, Mustiala); Skand.

Fruktkroppen m. grenig, regelbunden; grenarne stundom i spetsen gula eller bruna; smågrenarne jemntoppade; sporerna n. klotrunda, oregelbundna, 6 mmm. i diam. — Clavaria pratensis Pers. Comm., t. 4, f. 5.; Cl. vitellina Pers. Myc. eur.

6. Cl. muscoides Linn. Fl. Dan., t. 775, f. 2.

Fruktkroppen n. seg, fågrenig, gul; smågrenarne månlika. Ängs- och skogsback., a. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Södra Finl.); Skand.

Fruktkroppen teml. smal, dubbelt eller tredubbelt gaffelgrenig; bålen smal. Tufvig. — Clavaria corniculata Schaeff., t. 173.

7. Cl. curta Fr.

Fruktkroppen grönaktigt gul; grenarne tätt närstående, trubbiga.

Torra back., m. r. Skand. (Upsala).

Fruktkroppen m. grenig, låg, utan skild bål; grenarne korta, upprätta, spända.

- B. Fruktkroppen hvit eller grå. På marken växande svampar.
- 8. Cl. coralloides Linn. Fr. Sv. Sv., t. 92, f. 4, 5. Korall-Fingersvamp.

Fruktkroppen ihålig, hvit; bålen m. grenig; grenarne aftrubbade.

Gräsväxta st. Ryssl. (S:t Petersburg, Černigow); Finl.; Skand.

Fruktkroppen n. spröd, teml. regelbunden; bålen teml. tjock, förgrenande sig uti oregelbundna grenar; grenarne än utdragna, mera likformiga, än m. korta, knappt mer än tumshöga; smågrenarne tätt närstående. Växer i täta tufvor. Ätlig, välsmakande. — Clavaria alba Pers. Myc. eur.

Var. Lappa KARST.

Hvitaktig, m. tätt tufvad, m. lågväxt (1,5 cm. i om-krets); smågrenarne borstbräddade.

Dikeskanter. 7-9. Finl. (Mustiala).

9. Cl. cinerea Bull., t. 354.

Fruktkroppen stötande i askgrått; bålen vanl. tjock; grenarne tilltjocknande, mångformiga.

Skog. 7-9. Finl. (Ätsäri, Tammela); Skand.

Fruktkroppen spröd, fylld; bålen m. förgrenad, kort; grenarne och smågrenarne vanl. skrynkliga, n. aftrubbade; sporerna elliptiska eller äggrunda, ljusgrå, 8—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — Clavaria grisea Krombh., t. 53, f. 9, 10.

10. Cl. rugosa Bull., t. 448, f. 2.

Fruktkroppen skrynklig, upptill tilltjocknande, hvit eller hvitaktig.

Skog., på fukt. st., 8—10. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen seg, enkel eller förgrenad; grenarne få, mångformiga, aftrubbade; sporerna 8—10 mmm. i diam. M. varierande, än enkel, klubblik, än delad uti 2—4 oregelbundna grenar, än seg och föga skrynklig, än n. spröd och m. rynkig, vanl. hvit, stundom med sotbrun anstrykning (var. hercynica Pers.). — Clavaria laciniata Schaeff., t. 291; Cl. elegans Bolt., t. 115.

Cl. Krombholzü Fr. Krombh., t. 53, f. 15, 16.
 Fruktkroppen spröd, slät, snöhvit, fågrenig; grenarne vanl. tillplattade.

Skog., m. r. Skand.

Tufvig; grenarne aftrubbade. — Clavaria Kunzei Ккомвн.

12. Cl. Kunzei Fr.

Fruktkroppen från en smal bas förgrenande sig uti talrika, jemntoppade, grenar, snöhvit.

Hög. af sågspån., löfskog., m. r. 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Skåne).

Fruktkroppen n. spröd; grenarne långsträckta, tätt närstående, flerdubbelt gaffelgreniga, regelbundna, släta, i grenvecken hoptryckta.

13. Cl. subtilis Pers. Comm., t. 4, f. 2.

Fruktkroppen smal, spenslig, hvitblek; grenarne få.

Skog., helst bokskog., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen slak, n. seg, glatt, öfverallt jemntjock; grenarne uppåt afsmalnande, gaffelgreniga, vanl. jemntoppade. 4—5 cm. hög. Var. med långsträckt, enkel bål (macropus Pers. Comm., t. 1, f. 2). Spridt växande.

- C. Fruktkroppen först hvit eller hvitaktig, sedan vanl. antagande en mörkare, rost- eller rostbrunaktig färg. På förmultnande ved växande arter.
  - 14. Cl. pyxidata Pers. Comm., t. 1, f. 1. Grenarne och smågrenarne i spetsen skållikt urholkade.

Förmultnadt trä, r. 8—10. Ryssl.; Finl. (Helsingfors, Mustiala, Tyrvis); Skand.

Fruktkroppen m. grenig, först blek, sedan sämskfärgad eller rödbrunaktig; bålen tunn, glatt; grenarne omvändt kägelformiga, släta; grenskålarne i kanten alstrande strållika grenar, de terminala tandade. Bildar tufvor af ända till 15 cm. höjd. Exs. 523.

15. Cl. virgata Fr.

Hvitaktig, äldre sotbrun, m. grenig, glatt; grenarne fårade.

Förmultn. tallved, m. r. 7—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Södra Sverge).

8-10 cm. hög; grenarne uppåt afsmalnande, likformiga, spetsiga.

16. Cl. delicata Fr.

Fruktkroppen grenig, snöhvit, nedtill luden.

Murk. ved, synnerl. af bok, r., 8—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen spenslig, straxt från basen förgrenande sig; grenarne bågformigt uppstigande, smala, långsträckta, trinda, likformiga, spetsiga.

17. Cl. epichnoa Fr.

Fruktkroppen spenslig, glatt, hvit, med enkel bål.

Förmultn. trä, m. r. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Upptill m. grenig; grenarne m. smala, utböjda; myceliet vidt utbredt, hvitt.

†† Fruktkropparne vanl. enkla, bildande tufvor eller knippen. — Syncoryne Fr.

A. Fruktkroppen kött-, purpur- eller rosenröd.

18. Cl. anomala Fr. Schaeff., t. 289, f. 1.

Blekt köttröd, urbleknande.

Ekskog., m. r. 8, 9. Skand.

Fruktkropparne köttiga, spröda, sammanväxta, upptill tjocka, appformiga, enkla. — Clavaria cornuta Schaeff.

19. Cl. purpurea Müll. Fl. Dan., t. 837, f. 2. Blekt blågrå, sedan blekt purpurbrun, stundom lila-

Berg. barrskog., r. 8, 9. Finl. (Mustiala, Vasa); Skand.

Fruktkroppen enkel, tufvad, m. spröd, omkr. 10 cm. hög, upptill emnbredt lancettlik, vanl. ihålig, hoptryckt, ofta rännformig, spetsig; porerna elliptiska, 7—9 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka. Exs. 438.

20. Cl. rosea Dalm. Sv. Bot., t. 558.

Rosenröd, i spetsen gulaktig, nedtill hvitaktig.

Mossbev. st., r. 8-10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen vanl. hopknippad, spröd, fylld, enkel, glatt, n. rind, nedtill afsmalnande, 4--5 cm. hög, 2 mmm. tjock.

- B. Fruktkroppen gulaktig eller hvit.
- 21. Cl. fusiformis Sow., t. 234.

Fruktkroppen gul, i spetsen slutl. brunaktig, ihålig.

Gräsbev. st., r. 9. Skand.

ärgad.

Fruktkroppen tufvad eller hopknippad, n. fast, tappformig, nedtill afsmalnande, enkel, tandad, slät, glatt, omkr. 9 cm. hög.

22. Cl. inaeqvalis Müll. Fl. Dan., t. 873, f. 1.

Fruktkroppen fylld, helt gul.

Gräsbev. st., h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen vanl. hopknippad eller tufvad, spröd, enkel, stundom tvåklufven, klubblik eller cylindrisk, oregelbunden, spetsig, 5—7 cm. hög; sporerna elliptiska, hvita, omkr. 10 mmm. långa och 5 mmm. tjocka. — Clavaria bifurca Bull., t. 264; Cl. angustata Pers. Comm., t, 1, f. 3. Exs. 439.

Var. obtusa Fr.

Fruktkroppen aftrubbad, upptill platttryckt, nedtill trind, 4—5 cm. hög, upptill omkr. 4 mm. tjock.

Mossbev. st., r. Ryssl.; Finl.; Skand.

* aurantia Pers.

Fruktkroppen platttryckt och skrynklig, pomeransgul, 5-6 cm. hög, omkr. 2 mm. tjock.

Lund., r. Ryssl.; Finl.; Skand.

** helvola Pers. Sv. Bot., t. 504, f. 4.

Fruktkroppen vanl. trind, n. jemnsmal, slät, smutsigt gul, i spetsen slutl. stötande i kanelbrunt.

Mulljord, m. r. 10. Skand.

23. Cl. argillacea PERS. Fl. Dan., t. 1852, f. 2.

Blekt lerfärgad, nedtill gulglänsande.

Back. 10, 11. Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen hopknippad, spröd, enkel upptill klubblikt uppsvälld och vanl. hoptryckt, aftrubbad, nedtill afsmalnande till ett tydligt stoft, 2—3 cm. hög; sporerna elliptiska, 6—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. — Clavaria ericetorum Pers. Syn.

Var flavipes Pers. Comm., t. 1, f. 4.

Fruktkroppen trind, n. jemntjock, spetsig, 3—6 cm. hög. Lund. 10, 11. Skand. (Södra Sverge).

24. Cl. vermiculata Scop. Fl. Dan., t. 1966, f. 1. Fruktkroppen snöhvit, trind, nållik.

Gräsbev. st., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen tufvad, spröd, fylld, enkel, ofta flerböjd eller uppböjd, $6-9\,$ cm. hög.

25. Cl. simplex Retz. Sow., t. 90 o. 232.

Fruktkroppen m. spröd, nedtill hvit.

Hedar, back., a. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hopknippad, stundom flockvis eller spridt växande, än jemntjock, mot spetsen afsmalnande, än upptill klubblikt uppsvälld, aftrubbad, ihålig, hvit eller gulaktig, 1—9 cm. hög; sporerna elliptiska, 4—6 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Clavaria acuta Sibth.;

Cl. fistulosa Tod.; Cl. cylindrica Bull., t. 463, f. 1; Cl. fragilis Holmsk., Fr.; Cl. gracilis Pers.; Cl. eburnea Pers.

C. Fruktkroppen mörkt röd- eller sotbrun.

26. Cl. tenacella Pers. Comm., t. 3, f. 5.

Fruktkroppen n. seg, n. broskartad, mörkt rödbrun, vid basen hvitaktig.

Ljungmark., m. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen genom sammanväxning grenig, upprätt, aftrubbad, långsträckt, 5-9 cm. hög.

27. Cl. fumosa Pers. Krombh., t. 53, f. 18.

Fruktkroppen spröd, ljust sotbrun, slät.

Skog., helst bokskog., m. r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Tufvad eller hopknippad, slutl. pipig, styf, rak, hoptryckt, 8—16 cm. hög, 2—7 mm. tjock. Från Cl. simplex skild n. endast genom färgen.

28. Cl. striata Pers. Icon. et descr., t. 3, f. 5.

Fruktkroppen klubblik, n. sotbrun; klubban flerböjd, strimmig.

Skog., m. r. 7. Ryssl. (Tosna).

Tufvad, pipig; klubban m. lång, vanl. skrufvriden, ofta hoptryckt, 9—15 cm. hög, omkr. 4 mm. tjock. Knappast skild från föreg.

23. Cl. nigrita Pers.

Svart.

Gräsbev. st., m. r. Skand. (Upsala).

Hopknippad, pipig, spröd.

††† Fruktkropparne vanl. enkla, sinsemellan fria, icke tuf- eller knippevis förenade. — Holocoryne Fr.

A. Färgen föränderlig.

30. Cl. pistillaris Linn. Sow., t. 277; Fl. Dan., t. 1255. Fruktkroppen köttig, fylld, bredt klubbformig.

Skog., teml. r. 8-11. Ryssl. (S:t Petersburg, Estland, Černigow); Finl. (Åbo, Tammela); Skand.

Fruktkroppen enkel, aftrubbad, stundom i spetsen intryckt, glatt, först gulaktig, sedan rödbrunaktig, äldre mjukare och skrynklig, 6—14 cm. hög; sporerna elliptiska, hvita, 10—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Växer spridd eller enstaka. Exs. 524.

31. Cl. ligula Schaeff. Fl. Dan., t. 837.

Fruktkroppen spongiöst köttig, med luden bas.

Barrskog., helst granskog., a. 7-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen långsträckt, klubbformig, aftrubbad, tät, gulaktig, äldre rödbrunaktigt blek, 4—8 cm. hög. Växer i flockar. — Clavaria luteola Pers. Syn.; Cl. caespitosa Wulf.; Cl. cochleariformis Schum. (monströs var.) Exs. 136.

32. Cl. paradoxa Karst.

Fruktkroppen frambrytande, tät, mångformig, slät.

Tallbark, m. r. 12. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen enkel eller tufvad, köttig, oregelbundet krökt, upptill än spadlik och mer eller mindre hoptryckt, än m. utvidgad, afstympad och vågböjd, slät, glatt, i början betäckt af ett m. fint stoft, gulaktig, nedtill blekare, först beklädd med ett stoftbeströdt ludd, sedan n. glatt; sporerna spolformiga, 4—6 mmm. långa, omkr. 2 mmm. tjocka. Nära beslägtad med följ.

33. Cl. contorta Holmsk., Ot. I, p. 29.

Fruktkroppen frambrytande, vanl. skrufvriden, skrynklig, stoftbeströdd.

Döda grenar af al, björk och hassel, m. r. 10—12. Skand.

Fruktkroppen enkel eller tufvad, fylld, köttig, spröd, mjuk, i regnväder n. spongiös, än spadlik och hoptryckt, än uppsvälld och skrufvriden, mer eller mindre oregelbundet krökt, gulaktig, med vattenaktig anstrykning, omkr. 9 cm. hög, 7—10 mm. tjock.

34. Cl. fistulosa VAHL. Fl. Dan., t. 1256.

Fruktkroppen spänd, pipig, med kort, luden rot.

Förmultn. qvistar och ris, h. o. d. 10-12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen enkel, m. lång, vanl. aftrubbad, trind, uppåt vanl. tilltjocknande, glatt, blekt rödbrunaktig, ända till 25 cm. hög; sporerna 14—16 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. — Clavaria pilipes Vahl. Fl. Dan., t. 1100. Exs. 448.

Var. 1. macrorhiza Swartz. i Vet. Ak. Handl. 1811, t. 6, f. 1.

Nästan jemntjock, nedtill skrufvriden, 6—14 cm. hög, med m. lång (vanl. 10 cm.), fintrådig rot.

Förmultn. risqvistar, sophögar, jord. Finl. (Mustiala); Skand.

Var. 2. ardenia Sow., t. 215.

Uppåt tilltjocknande, ihålig, först rostfärgad, sedan dadelbrun, med trubbig eller urgröpt spets och filthårig bas, utan rot; sporerna 10—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

Nedfallna qvistar, löf. Ryssl. (Duderhof); Skand. (Skåne).

B. Färgen oföränderlig, vanl. snöhvit.

35. Cl. canaliculata Fr. Quél., t. 21, f. 1.

Fruktkroppen snöhvit, slutl. hoptryckt, rännformig.

Gräsbev., fukt. st. m. r. 8-10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Ensam eller parvis, pipig, n. seg, helt glatt, utan rot, ända till 9 cm. hög.

Var. ingrica Weinm.

Tufvad, blek, m. spröd, stundom skrufvriden, 7—8 cm. hög, 4—9 mm. tjock.

Mossbev. äng., m. r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

36. Cl. falcata Pers. Comm., t. 1, f. 3.

Fruktkroppen hvit, upptill klubblikt uppsvälld, n. skärformig, nedtill afsmalnande till en genomskinlig fot.

Bokskog., på mulljord, m. r. 9, 10. Skand.

Ensam, fylld, alldeles enkel, aftrubbad, glatt, 3—4 cm. hög; foten tät, vanl. krokig, jemntjock, n. finluden, omkr. 2 mm. tjock; sporerna elliptiskt sferiska, 10 mmm. i diam. (enligt Quélet).

Var. 1. tenuissima Weinm.

Flockvis växande; klubban 2—5 mm. lång; foten m. smal, af klubbans längd.

Mulljord, m. r. 8. Ryssl.

37. Cl. incarnata Weinm.

Fruktkroppen köttröd, hvitpudrad, invändigt purpurröd, vid basen hvit- eller gulaktig.

Mulljord, m. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala).

Flockvis växande, enkel, tät, cylindrisk, mot basen afsmalnande, aftrubbad, 2—5 cm. hög; sporerna sferiska, 8 mmm. i diam. (enligt Quélet).

38. Cl. mucida Pers. Comm., t. 2, f. 3.

Fruktkroppen lågväxt, enkel eller fågrenig, hvit, stundom upptill gulaktig, med n. distinkt fot.

Förmultn. trä och jord, på fukt., skuggr. st. i skog., teml. a. Vår—höst. Ryssl.; Finl.; Skand.

Flockvis växande, slät, bar, än fullkomligt enkel, än delad, än i spetsen plattad och fransad, 1—2 cm. hög; sporerna elliptiska, hvita, 5—6 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. Var. med rosenröd klubba. Växer vanl. på en grönaktig materia (Chlorococcus).

39. Cl. candida Weinm.

Fruktkroppen trådlik, tillspetsad, finluden, snöhvit. Gammal bark, m. r. Vinter. Ryssl. (S:t Petersburg). Flockvis växande, flerböjd, tät, fullkomligt enkel, löst vaxartad, genomskinlig, utan tydlig fot, 3—4 cm. hög; sporerna rundade, fintaggiga, hvita, 10 mmm. långa (enligt Quélet).

40. Cl. uncialis Grév., t. 98.

Fruktkroppen n. seg, rak, styf, aftrubbad, hvitblek.

Torra örtstjelkar, m. r. Skand.

Flockvis växande, fullkomligt enkel, fylld, glatt, böjd, nedtill afsmalnande, 2—3 cm. hög. — Clavaria obtusa Pers. Myc.

** Smärre på och bland förmultnande örter och blad, sällan gren. af mindre buskar, växande arter. Fruktkroppen vanl. enkel, klubblik eller trind.

A. Fruktkroppen sittande eller nedtill afsmalnande till en med klubban sammanflytande fot. — *Pistillaria* Fr.

41. Cl. micans Pers. Hoffm. Fl. Germ., t. 7, f. 2. Fruktkroppen skimrande rosenröd, omvändt äggformig. Torra örter, synnerl. gråbo och tistel. 6, 7. Ryssl. (Estland); Fin. (Mustiala, Merimasku); Skand.

Flockvis växande, aftrubbad, glatt, af sporerna n. mjölig, nedtill afsmalnande till en m. kort, ljusare, hvitaktig fot, omkr. 2 mm. hög; sporerna äggrundt elliptiska, 9—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — Clavaria Acrospermum Hoffm.; Stilbum Pers.; Sclerotium laetum Ehrenb.

Var. Sedi KARST.

Mycket mindre (klubban 0,2 mm. lång, 0,1 mm. tjock; foten 0,1 mm. lång).

Torra stjelkar af Sedum acre, m. r. 9. Finl. (Mustiala).

42. Cl. culmigena (Fr.) KARST, Fr. i Mont. Ann. Sc. nat., 1836, t. 12, f. 2.

Fruktkroppen glasklar, genomskinlig.

Torra grässtrån, r. 5—7. Finl. (Mustiala, Åbo, Jakobstad); Skand.

Fruktkroppen äggrundt klubblik, trubbig, med m. kort, men tydlig fot, mjuk, vid torkning hårdnande, omkr. 1,5 mm. hög; sporerna n. spolformiga, färglösa, 4—6 mmm. långa, 2 mmm. tjocka. — Pistillaria Fr.

43. Cl. qvisqviliaris (Fr.) Karst. Sow., t. 334, f. 1. Fruktkroppen vanl. hoptryckt, vid basen afsmalnande, glatt, hvitaktig.

Torra stamblad af *Pteris aqvilina*, teml. r. 8—10. Rvssl.; Finl.; Skand.

Flockvis växande, mjuk, torr styf, upptill tilltjocknande, trubbig, stundom-plattad och tvåklufven, 7—10 mm. hög. — *Clavaria obtusa* Sow.; *Pistillaria* Fr.

Var. inflata KARST.

Klubban uppsvälld, på längden fårad.

Torra stjelkar af mjölkört. Finl. (Södra Finl.)

44. Cl. ovata Pers. Sow., t. 276.

Fruktkroppen snöhvit, omvändt äggformig, ihålig, med kort, genomskinlig, glatt fot.

Vissn. blad af alm och Rubusarter, r. 8—10. Ryssl.; Skand.

Flockvis växande, vanl. hoptryckt, 4—8 mm. hög. Skild från *Typhula ovata* genom sin ihåliga klubba och saknaden af Sklerotium.

45. Cl. diaphana Schum. Fl. Dan., t. 1783, f. 1.

Fruktkroppen från en löklikt uppsvälld bas uppåt afsmalnande, hvit, nedtill gulaktig.

Multn. bok- och björklöf. 10. Ryssl. (S:t Petersburg). Spridd, genomskinlig, i torrt tillstånd krökt, 3--5 mm. hög. —

46. Cl. rosella (Fr.) KARST.

Pistillaria FR.

Fruktkroppen nållik, rosenröd.

Nedfallna blad af äppleträd. 2. Skand.

Fruktkroppen glatt, vid basen genomskinlig, 1—2 mm. hög. — Pistillaria Fr.

47. Cl. pusilla Pers.

Fruktkroppen jemntjock, hvit.

Multn. björklöf. Finl. (Mustiala); Skand.

Flockvis växande, m. liten (omkr. 2 mm. hög), glatt, slät, utan särskild fot. Troligen en outvecklad form af Clavaria nivea. — Pistillaria Fr.

48. Cl. fruticum Karst. (N. sp.).

Fruktkroppen hvit eller hvitaktig, torr gulaktig, vanl. klubblik, nedåt afsmalnande till en teml. lång, *trådlik fot.

Förmultnade grenar af $Rosa\ pimpinellifolia.$ 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen glatt, 2—4 mm. hög; klubban ofta böjd och cylindrisk; foten flerböjd, hvitaktig och n. genomskinlig; sporerna elliptiska, 6 mmm. långa och 3 mmm. tjocka.

49. Cl. muscigena Karst.

Fruktkroppen snöhvit, n. jemntjock, utan tydligt skild fot.

På lefvande Climacium dendroides och Leskea polyantha. 7. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen enkel, seg, tät, aftrubbad, spänd, glatt, 1—2 cm. hög. Är möjligen en sklerotielös form af *Typhula muscicola*. — *Typhula Karst*.

50. Cl. elegantula KARST.

Klubban rosenröd, tappformig.

På Qvickrotens rötter och strån. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen enkel, klubblik; klubban trind, afsmalnande såväl upp- som nedåt, glatt, 2—4 mm. lång; foten trådlik, n. flerböjd, blek, n. genomskinlig, n. finhårig, 5—12 mm. lång; sporerna äggrunda, 6—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

B. Fruktkroppen nedåt afsmalnande till en från klubban genom en mer eller mindre tydlig afsats skild fot. Ut-

göra möjligen endast sklerotielösa former af *Tuphulae lepto-rhizae* FR

51. Cl. subfaicata KARST.

Fruktkroppen n. klubblik; klubban trind, skärformigt krökt, blek, torr hvit; foten m. kort.

Döda stjelkar af Epilobium angustifolium. 10. Finl. (Mustiala).

Klubban jemntjock, smal, ofta grenig, vid torkning vanl. gulnande; foten färglös, torr hvit; sporerna elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. — *Typhula* Karst.

52. Cl. candidula KARST.

Fruktkroppen snöhvit, klubblik; klubban omvändt äggrund; foten glatt, kort.

Förmultn. vide- och björklöf. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Klubban aftrubbad, foten tydligt skild. Mycket liten, närmast beslägtad med Clavaria Grevillei (FR.). Möjligen en sklerotielös form af Typhula ovata. — Typhula candida FR.

53. Cl. Todei (Fr.) KARST.

Fruktkroppen klubblik; klubban jemntjock, ljusgul; foten hårfin, hvit.

Förmultn. blad af Pteris aqvilina. Skand.

Fruktkroppen enkel, glatt. — Typhula Fr.

54. Cl. ramentacea (Fr.) KARST.

Foten hårfin, grenig.

Skogstrakt., på koexkrementer. Skand.

Fruktkroppen klubblik; klubban cylindrisk, hvit, glatt; foten nedfallande, blek, glatt. — Typhula Fr.

55. Cl. filiformis Bull., t. 448, f. 1.

Foten n. grenig, nedfallande, dadelbrun.

Förmultn. löf. 8, 9. Ryssl. (Estland); Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Fruktkroppen klubblik; klubban glatt, hvitaktig. — Typhula Fr.

56. Cl.? gracilis (BERK.) KARST.

Fruktkroppen enkel eller gaffelgrenig, blek, besatt med fina borst.

Multn. löf. 9. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen klubblik, 1 mm. hög; klubban spetsig, af sporerna stoftbeströdd; foten genomskinlig, glatt, m. kort; sporerna klotrunda, 8—10 mmm. i diam. — Typhula Berk.

3. Typhula (Fr.) Karst.

1. T. sclerotioides (De C.) KARST.

Fruktkroppen fast, klubblik, först rödbrunaktig, sedan kastanjebrun, utväxande från ett af ett stråligt mycelium omspunnet sklerotium.

Torra stjelkar af Gentiana purpurea. Skand. (Norge).

Klubban aflång, aftrubbad, nedåt afsmalnande till en sammanflytande fot. Ofta förvexlad med Typhula Friesü Karst. (= T. sclerotioides Fr.). — Clavaria De C.; Pistillaria Fr.; Scleroglossum Acrospermum Pers. Ch. comm.

2. T. juncea (Alb. & Schw.) Karst. Fl. Dan., t. 1287. Fruktkroppen trådlik, slak, n. pipig, i början blek, sedan rödbrunaktig, med fintrådig, krypande rot.

Löfhögar, h. o. d. 9-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen smal, spetsig, glatt, 6-15 cm. hög; sklerotiet upprätt, i början trindt, mjukt och hvitaktigt, sedan platttryckt, omvändt äggrundt, hårdnadt, smårynkigt och gul- eller brunaktigt; sporerna omkr. 2 mmm. långa och 0,5 mmm. tjocka. — Clavaria triuncialis β juncea Alb. & Schw.; Cl. hirta Fl. Dan.; Cl. juncea Fr.; Sclerotium complanatum Tod. (mycelium). Thuem. Mycoth. univ. 1309. Rab. Fung. eur. II, 418.

3. T. phacorrhiza (Reich.) Fr. Sow., t. 233.

Fruktkroppen trådlik, blek, nedtill brunaktig.

Bland förmultn. löf. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand.

Fruktkroppen eukel, långsträckt, glatt; sklerotiet cirkelrundt, platttryckt, vanl. platt, först blekt, sedan brunt eller svartaktigt. Fruktkroppen m. lik föregående. — Clavaria Reich.; Typhula erythropus Schnizl. i Sturm. Deutschl. Flor. 31, t. 12; Sclerotium scutellatum Alb. & Schw. Rab. Fung. eur. II, 239.

4. T. incarnata LASCH. GREV., t. 93.

Upptill blekt köttröd, nedtill sträfluden.

Löfhögar, r. Finl. (Åbo); Skand.

Fruktkroppen enkel, trådlik, trind, hvitaktig, nedåt afsmalnande till en sammanflytande, sträfluden fot; sklerotiet platttryckt, brunt. Nära förvandt med *T. phacorrhiza*. — *Clavaria phacorrhiza* GREV.

5. T erythropus (Pers.) Fr. Grev., t. 43.

Klubban glatt, hvit; foten svartröd.

Förmultn. löf, a. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen enkel, klubblik; klubban jemnsmal, trind, omkr. 4 mm. lång; foten trådlik, 1—2 cm. hög; sklerotiet platttryckt, smårrynkigt, svartaktigt; sporerna aflånga, 4—6 mmm. långa, 2 mmm. tjocka. — Clavaria Pers.; Cl. gyrans Bolt., Sclerotium crustuliniforme Desm. (enl. De Bary).

6. T. Friesü KARST.

Fruktkroppen köttig, smalt syllik, hvitaktig, med åldern samt vid torkning gulnande, nedtill afsmalnande.

Torra örtstjelkar. 7-8. Finl. (Tammela).

Fruktkroppen enkel, spetsig, glatt, 1—2 cm. hög; sklerotiet rundadt, ofta oregelbundet, stundom sammanflytande, gulbrunt, slutl. svartbrunt; sporerna elliptiska eller aflånga, 6—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. — Phacorrhiza sclerotioides Pers. Myc. eur.; Typhula Fr.

7. T. gyrans (BATSCH.) FR. BATSCH., t. 164.

Hvit; foten småluden.

Förmultnade blad. 8, 9. Ryssl.; Finl. (Södra Finl.); Skand.

Fruktkroppen enkel, klubblik, m. smal och spenslig, n. cylindrisk; foten smal; sklerotiet rundadt, blekt, äldre brunaktigt. — *Clavaria* BATSCH.; *Sclerotium complanatum* Tod. (enl. Fries).?

7. T. variabilis Riess. Quél. i Bull. Soc. Bot. Franc., 1877, t. 6, f. 2.

Fruktkroppen grå, grön eller gråaktig; sklerotiet klotformigt, svart, rynkigt.

Bland förmultn. löf och stjelk. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppsn enkel, klubblik, eller grenig; klubban trind, pipig, äldre strimmig; foten trådlik, n. genomskinlig, nedtill luden. Sklerotierna allmänna, men frukten ytterst sällsynt. — *Typhula semen Quél.*; Sclerotium semen Tod.

8. T. ovata KARST.

Fruktkroppen snöhvit, klubblik, glatt; klubban tät, omvändt äggformig; sklerotiet frambrytande, linsformigt, i början blekbrunt, sedan dadelbrunt, slutl. svartaktigt.

Torra aspblad. 10. Finl. (Helsingfors, Mustiala, Jakobstad).

Fruktkroppen 1,5—5 mm. hög; foten kort, glatt; sporerna elliptiska, 7—8 mmm. långa, 3,5 mmm. tjocka; sklerotiet slutl. fritt, skrynkligt, inuti hvitt- och svartpunkteradt, 2—5 mmm. i diam.

9. T. graminum KARST.

Hvit; klubban tapplik; foten tydligt skild; sklerotiet aflångt klotformigt, brandgult.

Vissnade blad af åtskilliga gräs. Finl.; Skand.

Fruktkroppen klubblik, liten, omkr. 1 mm. lång; foten hårsmal, n. glatt, m. lång (omkr. 5 mm.). Tagen med frukt vid Mustiala i Okt. 1867; sklerotierna öfverallt allmänna. En större form häraf

är anträffad vid Mustiala på Polystichum spinulosum. — Selerotium fulvum Fr.

10. T. caricina KARST.

Hvit; klubban aflångt äggformig; sklerotiet inväxt, blekt, slutl. gulaktigt.

Förmultn. blad af Carexarter. 9. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen klubblik; klubban hvit, omkr. 1 mm. hög; foten tydligt skild, hvitaktig, n. genomskinlig, i torr väderlek hvit, n. filtluden, omkr. 4 mm. lång; sklerotiet cirkelformigt, plattadt, 0,5—1 mm. bred.

4. Pterula Fr.

1. Pt. multifida Fr.

Fruktkroppen m. förgrenad, först blekhvit, sedan smutsigt gulrödaktig; grenarne smalspetsiga.

Förmultn. granqvistar. Finl. (Tammerfors?); Skand. (Upsala).

Fruktkroppen slak, teml. seg, 3-6 cm. hög; grenarne talrika, spända, tätt närstående, hårsmala.

5. Clavariella Karst.

- * På marken växande arter.
- † Fruktkroppen ockragul, sämskfärgad eller kanelbrun.
- 1. Cl. aurea (Schaeff.) Karst. Schaeff., t. 287.

Fruktkroppen m. grenig; bålen tjock, blekaktig; grenarne grofva, gula.

Barrskog. 8—10. Ryssl. (Estland); Finl. (Tammela, Åbo); Skand.

Fruktkroppen elastisk, mjuk, 8—15 cm. hög; grenarne tjocka, styfva, raka, klynnedelda, trinda, aftrubbade, n. tandade; sporerna aflånga, 8—11 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka. För sin bittra smak och seghet till föda otjenlig. — Clavaria Schaeff., Fr.; Cl. flavescens Schaeff., t. 285; Cl. coralloides Bull., t. 222; Cl. formosa Krombh., t. 53, f. 7. Exs. 251.

2. Cl. formosa (Pers.) Karst. Pers. Icon. et descr., t. 3, f. 5.

Fruktkroppen m. grenig; bålen tjock, hvitaktig; grenarne långsträckta, rosenröda, med orangegul anstrykning; smågrenarne gulaktiga; sporerna aflånga, ockragula, prickiga, 16—18 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka.

Blandskog., m. r. 7-9. Ryssl. (Lill-Ryssl.); Skand.

Fruktkroppen elastisk, 8—12 cm. hög; bålen n. bukig, uppstigande, 2-—3 cm. tjock; smågrenarne aftrubbade. — Clavaria Pers., Fr.; Cl. flava Harz., t. 7, f. inf.

3. Cl. spinuiosa (Pers.) Karst. Pers. Obs. t. 3, f. 1. Bålen teml. tjock, blek; grenarne afsmalnande, n. kanelbruna.

Löfskog. m. r. 8, 9. Finl. (Messuby); Skand.

Fruktkroppen m. grenig, upprätt; bålen glatt, kort, tjock (omkr. 3 cm.); grenarne tätt närstående, spända, de laterala uppstigande, än korta och aftrubbade, än långsträckta och spetsiga, enfärgade. — Clavaria Pers., Fr.

* Cl. eumorpha Karst.

Fruktkroppen longitudinelt rynkig, blekt ockragul; bålen långsträckt, smal.

Barrsk., på skugg., mossbev. st. 8, 9. Finl. (Mustiala). Fruktkroppen 6-9 cm. hög; bålen omkr. 3 cm. hög och 5 mm. tjock; sporerna elliptiska, ockragula, prickiga, omkr. 7 mmm. långa och 4 mmm. tjocka.

4. Cl. abietina (Pers.) Karst. Fl. Dan., t. 2030, f. 2. Ockragul; bålen hvitluden; grenarne, synnerligen i torr väderlek, längsefter fåradt skrynkliga; smågrenarne spetsiga.

Granskog., a. 8-11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen m. grenig, smutsigt ockragul, 6-10 cm. hög; bålen kort, teml. tjock (omkr. 9 mm.); grenarne tätt närstående,

trinda; smågrenarne spända, raka, uppåt jennt afsmalnande, spetsiga; sporerna u. elliptiska, 7—10 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Smaken bitter, n. skarp. — *Clavaria Pers.*, Fr. Exs. 437.

5. Cl. corrugata KARST.

Fruktkroppen skrynklig, ockragul; bålen smal, glatt. Blandskog, på sandjord, m. r. 8. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen ganska grenig, teml. spenslig, 1—3 cm. hög; bålen m. kort, sällan vid basen hvitluden; grenarne ojemnt klynnedelda eller kransgreniga, upptill vidgade, tätt närstående, convergerande, spetsiga; sporerna omkr. 6 mmm. långa och 4 mmm. tjocka. Utgör en mellanform emellan föreg. och efterfölj. — Clavaria Karst.

6. Cl. flaccida (FR.) KARST.

Fruktkroppen slak, ockragul; bålen smal; grenarne släta. Bland barr. 9—11. Finl.; Skand.

Fruktkroppen ganska grenig, spenslig, 1—6 cm. hög; bålen glatt, sällan vid basen hvitluden, m. kort, omkr. 2 mm. tjock; grenarne tätt närstående, olika, convergerande, spetsiga; sporerna rundadt elliptiska, 4—5 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka. — Clavaria Fr. Fxs. 918.

Var. dendroides KARST.

Grönaktig; bålen längre än hos hufvudform.

Barrskog. 8. Finl. (Mustiala).

7. Cl. grisea (Pers.) Karst.

Bålen hvitaktig; grenarne vanl. skrynkliga, gråaktiga, vanl. med dragning i sotbrunt.

Bokskog., m. r. Ryssl. (Lill-Ryssl.); Skand.

Fast, 10—12 cm. hög; bålen tjock, upprätt, 3 cm. tjock; grenarne uppåt afsmalnande, olikformiga, aftrubbade; sporerna mörkt rödbruna. — Clavaria Pers

8. Cl. fennica Karst.

Bålen lilafärgad, vid basen hvit; grenarne längsefter skrynkliga, gulaktigt sotbruna.

Granskog., m. r. Finl. (Mustiala).

Bålen tjock; grenarne n. likformiga, aftrubbade; sporerna n. elliptiska, mörkt ockragula, 8 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

9. Cl. svecica (Fr.) KARST.

Blekt köttröd, äldre blekt sämskfärgad; bålen filtluden; grenarne släta.

Barrskog., 8-10. Ryssl. (S:tPetersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Mjuk, m. grenig, bäsk, 8—12 cm. hög; bålen teml. tjock; grenarne åtskilda, upprätta, kantiga, uppåt tilltjocknande, kransgreniga; smågrenarne n. korta, spetsiga; sporerna sferiska, ockragula, 6 mmm. i diam. — Clavaria Fs.

10. Cl. condensata (Fr.) KARST.

Fruktkroppen m. grenig, glatt, sämskfärgad eller rödbrunaktig, utan bål; grenarne styfva, raka, tätt närstående, parallela, i spetsen gula.

Lund., r. Skand.

Fruktkroppen m. tätt tufvad, 7—10 cm. hög; grenarne släta, jemntoppade, i spetsen, 2—3-tandade; myceliet hvitt, hinnaktigt; sporerna elliptiska, ockragula, 9 mmm. långa (enl. Quélet). — Clavaria Fr.

11. Cl. cristata (Pers.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 92, f.
1-3 — Fransad Fingersvamp.

Fruktkroppen hvit; grenarne upptill utvidgade och i spetsen delade, liksom fransade.

Skog., på fukt. st. 8, 9. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl. (Tammela, Åbo); Skand.

Fruktkroppen seg, slät, fylld, 3—7 cm. hög; sporerna ovala, hvita, med dragning i ockragult, 5—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Vanl. spridd, sällan tufvad. I hög grad föränderlig. — Clavaria Pers.; Cl. albida Schaeff., t. 170; Cl. fallax Pers. Comm.; Ramaria Holmsk.

Var. fimbriata Pers.

Snöhvit; bålen smal, vid basen vanl. luden, lång (9—12 cm.); grenarne vanl. platttryckta, långsträckta; smågrenarne tätt närstående, i spetsen hår- eller borstbräddade.

Barrskog. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

* Cl. trichopus (Pers.) Karst.

Bålen långsträckt, nedtill sträfluden; grenarne gaffeleller handdelade.

Skogstr. Ryssl. (Estland); Finl.; Skand.

Fruktkroppen snöhvit, högväxt; grenarne vanl. plattryckta och n. aftrubbade, teml. tjocka.

12. Cl. gracilis (PERS.) KARST.

Fruktkroppen hvitblek, n. slak; bålen smal.

Barrskog., bland mossa. 8-10. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen spenslig, m. grenig, glatt, 3—6 cm. hög; bålen bar, 2—5 mm. hög, och omkr. 2 mm. tjock; grenarne spända, likformiga, släta, ojemnt två- eller tregrenade; sporerna elliptiska, ockragula, 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Lukten behaglig, liknande den af anis, men svag. — *Clavaria* Pers., Fr.

13. Cl. stricta (Pers.) Karst. Pers. Comm., t. 4, f. 1. Blekt gul, vid tryckning brunaktig; bålen teml. tjock. Gamla stubb. och stamm. af löfträd, helst bok och asp,

r. 8-10. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand.

Fruktkroppen fast, m. grenig; bålen uppstigande, omkr. 7 mm. lång och tjock; grenarne spända, tätt närstående, tilltryckta, spetsiga; sporerna kanelbruna, omkr. 6 mmm. långa och 3—4 mmm. tjocka.
— Clavaria Pers., Fr.

14. Cl. apiculata (Fr.) Karst.

Rödbrunt ockragul; smågrenarne grönaktiga.

Murkna granstubb. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen m. grenig, rödbrunaktig, torr n. sämskfärgad, 3—6 cm. hög; bålen teml. tjock, grenig; grenarne tätt närstående, kransoch gaffelgreniga; smågrenarne oliklånga, släta, spända, täta, vanl. grönaktiga; sporerna elliptiska, 8—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Smaken bitter. — Clavaria Fr.

15. Cl. dendroidea (FR.) KARST.

Svartaktigt rostbrun; bålen betäckt af ett tätt, hvitt ludd; grenarne af andra ordningen vanl. tredelade, spetsiga, gula.

Barrskog., på högar af barr och qvistar, m. r. 10. Skand. (Upsala).

Fruktkroppen 9-10 cm. hög; bålen nedtill odelad, tjock, omkr. 3 cm. hög, upptill förgrenad; grenarne af första ordningen få, teml. tjocka, af andra ordningen talrika, tätt närstående, i spetsen smala, vanl. treklnfna; sporerna först ockragula, sedan rostfärgade. — Clavaria Fr.

16. Cl. crispula (Fr.) Karst. Bull., t. 358, f. 1, a, b.

I början sämskfärgad, sedan ockragul; grenarne flerböjda; smågrenarne utböjda.

Trädstamm., nära marken, bland mossa. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen m. grenig, slak, 3—10 cm. hög; bålen smal, vid basen trådig eller ullig; grenarne tätt närstående, mångklufna; smågrenarne spetsade; sporerna kanelbruna, omkr. 5 mmm. långa och 3 mmm. tjocka. — Clavaria Fr.; Cl. muscigena Schum.; Cl. canaliculata Ehrene.

* Cl. soluta Karst.

I början hvitaktig, sedan rödbrunaktig; grenarne med ängslöpande rynkor, aftrubbade.

Torra granqvistar och kottar. 10, 11. Finl. (Tammela).

Fruktkroppen m. grenig, 3—4 cm. hög; bålen smal, vanl. bar, öfvergående i en trådlik rotväfnad; grenarne oregelbundet förgrenade, utböjda; sporerna klotrunda, omkr. 2 mmm. i diam. 17. Cl. byssiseda (Pers.) Karst. Pers. Comm., t. 3, f. 7.

Fruktkroppen först luden, hvit eller blek, sedan glatt, blekt rödbrunaktig, öfvergående i en bomullsartad eller bladlikt tågig, krypande rotväfnad.

Förmultn. stamm. och ved af ek, bok och björk, r. 8—10. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl. (Runsala); Skand.

Fruktkroppen uppstigande; grenarne få, divergerande; sporerna äggrunda, fintaggiga, gula, 8 mmm. långa (enligt Quélet). — Clavaria Pers., Fr.

Fam. VI. Tremelleae. — Gelésvampar.

(Tremellodon Pers. se pag. 95).

I. Auricularia Bull.

1. Aur. mesenterica (Dicks.) Pers. Bull., t. 290. Hatten helbräddad, brungrå; fruktlagret brunviolett. Stamm. och ved af löfträd, synnerligen ek. Skand.

Hatten först skorplikt utbredd, sedan utböjd, öron- eller musselformig, luden, med bälten, 5 cm. — 1 dm.; fruktlagret ådrigt veckadt, geléartadt; sporerna hvita, 6 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. — Helvella Dicks.; Auricularia tremelloides Bull.; Aur. corrugata Sow., t. 290; Thelephora mesenterica Pers.

Aur. lobata Somm. i Magaz. Nat. Vidensk. 1827.
 Hatten flikig, hvitaktigt brandgul; fruktlagret brandgulaktigt blekblått.

Bark af löfträd, synnerligen ask. Skand.

Hatten utbredd och utböjd, med omvexlande ludna och glatta bälten; fruktlagret nätådrigt. Mycket lik föreg. art.

2. Calocera Fr.

- * Fruktkroppen grenig.
- 1. C. viscosa (Pers.) Fr. Schaeff., t. 174.

Fruktkroppen guldgul eller äggul, med rotlik förlängning.

Barrskog., på murken ved af barrträd, a. 7—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen mer eller mindre grenig, seg, slät, glatt, klibbig; grenarne och smågrenarne styfva, klynnedelda, ända till 6 cm. höga; sporerna hvita, under mikr. färglösa, elliptiskt aflånga, vanl. böjda,

8—10 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka. — *Clavaria* Pers. Comm., t. 1, f. 5.

2. C. palmata (Schum.) Fr.

Fruktkroppen segt geléartad, orangegul, upptill utvidgad.

Ekved, r. Skand.

Fruktkroppen platttryckt; grenarne n. trinda, utböjda, aftrubbade. — Tremella Schum.

3. C. furcata Fr. Fl. Dan., t. 1305, f. 1.

Fruktkroppen mjuk, vid basen försedd med en ullik rotväfnad, gul.

Barrträdstamm., a. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen grenig, slät, trind, med spetsiga grenar, 1—2 cm. hög; sporerna elliptiskt aflånga, vanl. böjda, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

** Fruktkroppen tufvig.

basen sammanyäxta klubbor,

4. C. cornea (Batsch.) Fr. Fl. Dan., t. 1305, f. 2. Fruktkroppen orangegul, tufvig, med korta, syllika, vid

Löfträdstamm., a. 7—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen nedtill rotlikt förlängd, glatt, klibbig, 5—10 mm. hög. — Clavaria Batsch.; Cl. aculeiformis Bull., t. 463, f. 4.

5. C. stricta Fr. Bon. Handb., f. 255.

Fruktkroppen jemntjock, långsträckt, gul.

Barrskog., på stubb., m. r. Skand.

Fruktkroppen enkel, ensam, torr slät, med afstympad samt af ett fint, hvitt ludd omgifven bas, 2—3 cm. hög. — Clavaria fasciculata Bon.

Var. epiphylla Fr.

Fruktkroppen med bar bas och afstympad rot, 6-9 cm hög.

Bland barr, r. Skand.

6. C. striata (Hoffm.) Fr. Hoffm. Fl. Germ , t. 7, f. 1. Fruktkroppen lancettlik, gul, torr strimmig.

Trädstubb., r. Skand.

Fruktkroppen enkel, ensam, seg, spetsig. Vanl. förvexlad med C. cornea. — Clavaria Hoffm.

7. C. glossoides (Pers.) Fr.

Fruktkroppen klubblik, ljusgul; klubban upptill tilltjocknad.

Ekstubb., r. Skand.

Fruktkroppen enkel, ensam, n. geléartad; klubban trubbig, hoptryckt; foten trind; sporerna elliptiska, punkterade, 12 mmm. långa (enligt Quélet). — Clavaria Pers.

8. C. gracillima Weinm.

Fruktkroppen spetsig, hvit, i toppen gulaktig.

Ruttet trä, m. r. 7—9. Ryssl. (Tosna); Finl. (Tammela).

Fruktkroppen enkel, ofta i toppen inskuren, ensam, mjuk, seg, torr hornartad och skrufvriden, utan särskild fot, 0,5—1 cm. hög; sporerna elliptiska, 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka.

9. C. unicolor Fr.

Fruktkroppen klubblik, mörkt köttfärgad.

Förmultn. tickor och hudsvampar, m. r. 10. Skand. (Södra Sverge).

Fruktkroppen köttigt geléartad, seg; klubban n. rundad, omkr. 2 mm. hög. — Tremella Fr. Syst. myc.

3. Guepinia Fr.

1. G. helvelloides (De C.) Fr. Quél., t. 20, f. 4.

Fruktkroppen upprätt, vanl. tratt- eller spadlik samt nedåt afsmalnande till en mer eller mindre långsträckt fot, först rosenröd, sedan orangegul.

13

Skog., på fuktig jord. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen mångformig, på mångfaldigt sätt vriden och flikig, äldre rödbrunaktig; sporerna elliptiska, vanl. lindrigt böjda, 10 mmm. långa, 4—7 mmm. tjocka.— Tremella De C.; Tr. rufa Jacqv.

2. G.? cyphella Fr.

Fruktkroppen skållik, utvändigt luden, hvitblek.

Ruttet träd. 6. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen gelatinös, sittande, först klotrund, sedan plattad, med i början inrullad, sedan uppböjd och stundom inskuren kant, äldre vanl. oregelbunden, 2—5 cm. bred; fruktlagret skrynkligt, brunaktigt. — Cyphella Friesü Weinm.

4. Tremella (Dill.) Fr.

- * Fruktkroppen brosklikt geléartad, delad i bladlika flikar, bar.
  - 1. Tr. fimbriata Pers. Bull., t. 272.

Fruktkroppen upprätt, rynkad, svartaktigt olivfärgad, med vågigt fransiga flikar.

Nedfallna grenar, företrädesvis af al, r. 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen tufvig, sammansatt af flere, upprätta, sega, veka, särdeles på undre sidan m. rynkiga, i kanten inskurna och vågiga flikar, svartaktig, med dragning i oliv- eller sotbrunt. Tufvorna 6—9 cm. höga och breda. Var. violett vinröd (*Tr. tinctoria* Pers.) eller n. purpurröd (*Tr. undulata* Hoffm.). — *Tremella verticalis* Bull.

2. Tr. frondosa Fr. Bull., t. 499, f. T.

Fruktkroppen slät, blekt gulaktig.

Gamla ekstockar, m. r. Vint. Skand.

Fruktkroppen tufvis växande, upprätt eller horizontel, vid basen veckad, med vågiga och vindade flikar. Är den största inom slägtet, nästan tre gånger större än *Tr. foliacea*.

3. Tr. nigrescens FR.

Fruktkroppen svartaktig, sammansatt af hela, tegellagda flikar.

Rönnstamm., m. r. Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen tufvig, köttig, mjuk, slät, glanslös.

4. Tr. foliacea Pers. Bull., t. 406, f. A. a.

Fruktkroppen kanelbrunt köttfärgad.

Gamla stamm. och grenar af barr- och löfträd, a. 9—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen tufvis växande, sammansatt af släta, vågiga, tunna, mjuka, vid basen veckade, 3—6 cm. höga och breda flikar. — Tremella ferruginea Engl. Bot., t. 1452.

Var. violascens Alb. & Schw.

Mindre, tjockare, purpurfärgadt violett, i kanten hvitaktig.

5. Tr. lutescens Pers. Icon. et descr., t. 8, f. 9.

Fruktkroppen m. mjuk, först hvitaktig, sedan gulaktig, sammansatt af vågigt vindade flikar.

Nedfallna grenar af löfträd, r. Höst—vår. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Fruktkroppen tufvig, 1,5-3 em. bred och hög, med odelade, bara flikar.

- ** Fruktkroppen i början fast, kompakt, sedan köttig, mjuk, vanl. af sporerna mjölig.
  - 6. Tr. mesenterica Retz. Bull., t. 174.

Fruktkroppen vindad, orangegul.

Vissnade stamm. och qvistar af löfträd, synnerligen björk, a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen enkel, uppstigande, af mångfaldig form, vågigt veckad, slutl. af sporerna mjölig; sporerna rundadt elliptiska, 6—8 mmm. i diam. — Tremella chrysocoma Bull.

7. Tr. intumescens Engl. Bot., t. 1870.

Fruktkroppen mörkbrun, vid torkning svartnande, med otydliga papiller.

Vissnade stamm. och grenar af löfträd, synnerligen björk, r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Fruktkroppen n. tufvad, rundad, gyttrad, mjuk, slutl. veckad och flikig. Fullkomligt utbildad liksom sammansatt af talrika, rundade, köttiga, mjuka, skrufvridna, glänsande flikar.

8. Tr. albida Huds. Engl. Bot., t. 2117.

Fruktkroppen hvitaktig, stoftbeströdd.

Vissnade grenar af löfträd, synnerligen ask, r. Höst—vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Fruktkroppen seg, utbredd eller rundad, uppstigande, vågig, vanl. ringlad, torr brunaktig, 3—10 cm. i diam.; sporerna 10—13 mmm. långa, 4—5 mmm, tjocka — *Tremella cerebrina alba* Bull., t. 386, f. A.; *Tr. hyalina* Pers. Myc. eur.

*** Fruktkroppen utbredd, plattad.

9. Tr. elegans Fr.

Fruktkroppen utbredd, orangegul, i omkretsen hvitullig. Björkbark, m. r. Höst—vår. Ryssl. (Kamtschatka, Černigow, S:t Petersburg).

Fruktkroppen fast, tilltryckt, slät, slutl. veckad, inuti hvitaktig, af sporerna stoftbeströdd, 3—15 cm. bred. — *Tremella aurantia* Weinm.

**** Fruktkroppen frambrytande, liten.

10. Tr. violacea Relh. Tul., t. 12, f. 3-12.

Fruktkroppen veckad, violett, vid torkning svartnande. Äpple- och päronträdets stamm., m. r. Höst, vint. Ryssl. (Gatschina); Skand.

Fruktkroppen frambrytande, kompakt, hoptryckt. -- Dacrymyces Fr.

11. Tr. indecorata SOMM.

Fruktkroppen veckad, först smutsigt gulblå eller olivfärgad, sedan brunaktig, torr svartbrun.

Vissnade grenar af vide och asp. Ryssl. (Estland); Skand. (Lappmarken).

Fruktkroppen frambrytande, rundad, konvex, slutl. veckad, sammansatt af flere, sammanväxta flikar, matt, liten.

12. Tr. juniperina KARST.

Fruktkroppen gulblek, vanl. vågigt veckad.

Vissnade grenar af en. 4. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen frambrytande, n. rund; sporerna klotrunda.

5. Exidia Fr.

1. Ex. glaucopallida Karst.

Fruktkroppen omvändt kägelformig, blekt grågrön, smårynkig, med slät disk.

Förmultn. alstubb. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen darrande, omkr. 8 cm. hög och bred, med tvär, plattadt kullrig disk och n. hvass kant; sporerna elliptiska, färglösa, 6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka.

2. Ex. truncata Fr.

Fruktkroppen undertill sträfprickig, med tvår, platt, svart disk.

Torra lindgren., r. Vint. Finl. (Merimasku); Skand.

Fruktkroppen m. mjuk, gelatinös, elastisk, vek, öronformig, i väta uppsvälld, torr hinnaktig, 2—3 cm. bred och hög med glaudelprickig, glänsande, slutl. med hålor fullsatt disk, smånaggad kant och m. kort fot; sporerna aflånga, böjda, n. färglösa, 14—16 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

3. Ex. recisa (DITM.) FR. DITM., t. 13.

Fruktkroppen först umbrabrun, sedan svartaktig. undertill sträfprickig, med tvär, n. platt, ådrig disk och m. kort, sned, excentrisk fot.

Döda stamm. och gren. af vide, a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen m. mjuk, gelatinös, slak, öronformig, i väta uppsvälld, torr hinnaktig, undertill rynkig, otydligt ådrig, matt, 1—3 cm. bred; sporerna cylindriska, böjda, 10—13 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka. — Tremella Ditm.; Tr. sagarum Retz.; Tr. boletiformis Engl. Bot., t. 1819; Tr. salicum Pers. Myc. eur.

4. Ex. glandulosa (Bull.) FR. Huss. I, t. 42.

Fruktkroppen vanl. plattad, vågig, i början hvitaktigt grågrön, sedan svartaktig, undertill askgrå och vanl. n. filtluden.

Döda stamm. och grenar af löfträd, a. Höst—vår. Ryssl. (S:t Petersburg, Moskva, Lill-Ryssl., Estland, Minussinsk i Sibirien); Finl.; Skand.

Fruktkroppen först cirkelrund, tilltryckt, veckad, sedan utbredd, tjock, vågig, torr hinnaktig och svart, besatt med kägelformiga papiller, 3—8 cm. bred; sporerna aflånga, böjda, färglösa 12—14 mmm. långa, omkr. 5 mmm. tjocka. — Tremella Bull.; Tr. spiculosa Pers. Syn.; Tr. arborea Huds.; Tr. atra Fl. Dan., t. 884.

* Ex. strigosa Karst.

Fruktkroppen undertill svart, glänsande och borsthårig. Torra hasselgrenar. 6. Finl. (Runsala).

** Ex. plicata Klotzsch. t. 475.

Fruktkroppen glatt, med från midten strålformigt utlöpande veck.

Al- och björkstamm., m. r. Skand.

5. Ex. saccharina Fr.

Fruktkroppen brandgult kanelfärgad, vindadt vågig. Fällda barrträdsstamm., a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen knölig, än rundad, än förlängd eller utbredd, tjock, besatt med spridda papiller, 2--4 cm. bred.

6. Ex. repanda Fr.

Fruktkroppen n. rund, slät, kanelfärgad, med dragning i köttrödt.

Vissnade björk- och algrenar, teml. a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen tilltryckt, tjock, genomskinande, undertill fri och rynkig, med platt, slät, med små och m. trubbiga papiller besatt disk och naggadt krusig kant, omkr. 3 cm. bred; sporerna böjda, färglösa, 14—16 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka.

7. Ex. impressa (Pers.) Fr.

Fruktkroppen n. mussleformig, svartaktigt brun.

Torra grenar, m. r. Skand. (Skåne).

Fruktkroppen utplattad, intryckt, slät, matt, torr rynkig, mörkt rödbrun, omkr. 3 cm. bred. — Tremella Pers. Myc. eur.; Tr. rubescens Ehrens.

8. Ex. pithya Fr.

Fruktkroppen svart, undertill rynkigt veckad och lifligt olivfärgad.

Döda tallgrenar. Höst, vint. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Fruktkroppen utbredd, platt, helbräddad, teml. tjock, slät, besatt med små papiller, undertill n. luden, 5-10 mmm. bred.

* Friesiana Karst.

Fruktkroppen vidt utbredd, undertill blekgrå, med olivfärgad anstrykning, glatt och slät.

Tall- och granbark. Höst-vår. Finl.

Fruktkroppen tunn, n. vågig, slät, svart, glänsande, med små, spridda papiller, 15—30 cm. bred, 2—4 mm. tjock; sporerna cylindriska, böjda, 16—18 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

6. Femsjonia Fr.

l. F. luteoalba Fr.

Fruktkroppen skålformig, luden, hvit, med guldgul disk. Björk- och ekbark, m. r. Skand. (Femsjö).

Fruktkroppen frambrytande, geléartad, med först kullrig sedan platt disk och rotlik förlängning. — Exidia pezizaeformis Lév. in Ann. sc. nat., 1848, p. 127.

7. Naematelia Fr.

1. N. encephala (WILLD.) FR.

Skrynkligt veckad, blek, med svag dragning i köttrödt. Fällda tall- och granstamm. Höst—vår. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Södra och mellersta Finl.); Skand.

Fruktkroppen n. sittande, vanl. rundad, ensam eller tufvig, fast, vid torkning öfvergående i rödbrunt, inuti hård och hvit, ända till 2 cm. i diam.; sporerna äggrunda, punkterade, 5—6 mmm. långa — Tremella Willd., Quél.

2. N. rubiformis Fr. Cord. Icon., I, f. 299. Vindadt knölig, höggul.

Nedfallna grenar. Höst—vår. Ryssl. (Estland, S:t Petersburg); Skand.

Fruktkroppen n. sittande, kretsformig. Mindre och mera nedtryckt än föreg.

3. N. virescens (Schum.) Cord. Icon., III, f. 90. Nedtryckt, grönaktig.

Förmultn. ved, bjelkar. Höst-vår. Skand.

Fruktkroppen sittande, n. kretsformig, vindadt knölig eller knöligt veckad, stundom sammanflytande, liten. — *Tremella* Schum.; Dacrymyces Fr. Syst. myc.

8. Hirneola Fr.

1. H. auricula Judae. (Linn.) Berk. Huss. I, t. 53. Fruktkroppen öfverallt ådrigt veckad.

Stamm. af Sambucus. Höst, vint. Ryssl. (Estland); Skand.

Fruktkroppen geléartad, sittande, konkav, vågböjd, tunn, svartaktig, undertill filtluden och grått olivfärgad, 8-15 cm. bred; sporerna aflånga, n. böjda. Tufvad. — Tremella Linn.; Peziza Bolt., t. 107; Auricularia sambucina Mart. Fl. Erl.; Exidia Fr. Syst. myc.

9. Sebacina Tul.

1. S. caesia (Pers.) Tul. Pers. Obs., t. 3, f. 6; Nees, f. 254.

Begränsad, grå eller blågrå; fruktlagret slätt, besatt med fina borst.

Sterila ljungmark. Skand.

Utbredd, mjuk, m. tunn, sammanhängande, jemn och slät. — Thelephora Fr.

2. S. incrustans Tul. Fl. Dan., t. 1302.

Hvitaktig, i omkretsen likartad; fruktlagret betäckt af ett fint, stoftbeströdt ludd.

Beklädande hvarjehanda föremål. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Helsingfors); Skand.

Fruktkroppen utbredd, inkrusterande, köttigt vaxartad, hårdnande, mångformig, knölig eller stalaktitformig. — Thelephora sebacea Pers. Syn., Fr.; Th. sebacea et incrustans Pers. Myc. cur.; Merisma Pers. Clavaef., t. 4, f. 4.

10. Dacrymyces Nees.

D. deliqvescens (Bull.) Dub. Bull., t. 455, f. 3.
 Fruktkroppen smutsgulaktig, urbleknande, slutl. skrufvriden och färglös.

Gamm. ved af barrträd, teml. a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen i början skålformig, slät, derpå kullrig, utan bestämd kant, torr gulbrun; sporerna aflånga, böjda, 4-celliga, 18-22 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. — Tremella Bull.; Tr. lacrymalis Pers. Syn.; Dacrymyces tortus Fr. Elench.; Calloria deliquescens Fr. Summ. Veg. Sc.; Septocolla adpressa Bon.

2. D. stillatus NEES. f. 90.

Först höggul, sedan oföränderligt orangegul.

Ved och grenar af barrträd, a. Höst-vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen n. rund, kullrig, slutl. veckad; sporerna svagt böjda, n. färglösa, 18—22 mmm. långa, 8 mmm. tjocka. — *Tre*mella abietina Pers. Obs.; *Calloria* Fr. Summ. Veg. Sc.

3. D. chrysocomus (Bull.) Tul. Bull., t. 376.

Fruktkroppen i början klotrund, sedan urgröpt, skålformig, ständigt slät, guldgul.

Gamm. ved af barrträd, a. Höst—vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen kretsformig, i början utan bestämd kant, slutl. utplattad, glatt, torr n. hornartad, vågböjd, urgröpt, n. pomeransgul, med inrullad kant, 2—5 mm. bred; sporerna elliptiska, ljust gulaktiga, 20—28 mmm. långa, 9—11 mmm. tjocka. Flockvis växande. — Peziza Bull; P. aurea Pers. Obs.; P. subplana Schum.; Calloria chrysocoma Fr. Summ. Veg. Sc.

4. D. caesius Somm.

Fruktkroppen kullrig, vindadt knölig, smutsigt mjölkhvit. Ruttet träd, r. Ryssl. (Peryola); Finl. (Merimasku); Skand.

Fruktkroppen rund, äldre oregelbunden, i midten nedtryckt, vid torkning n. försvinnande.

II. Ditiola Fr.

1. D. radicata (Alb. & Schw.) Fr. Nees, f. 161. Fruktlagret först rödt, sedan orangegult.

Förmultnande tallved, h. o. d. 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Fruktkroppen i början knölformig, n. sittande, blek, betäckt af ett hvitaktigt ludd, sedan skålformig, med tydlig fot; fruktskålen först rundad, nedtryckt, med tjock, uppsvälld kant, derpå platt eller kullrig, slutl. linsformig, 3—10 mm. bred; foten kort, tjock, ofta förgrenad, smutsigt hvit, hvitluden, än rak, än krökt, än trind, än hoptryckt, slät eller rynkig, vid basen omgifven af långa, i veden inträngande rottrådar, 2—15 cm. hög; fruktlagret i början tunnt och betäckt af ett hvitaktigt ludd, sedan bart, fast, slätt, slutl. gelatinöst, klibbigt, veckadt rynkigt eller knöligt; sporerna n. elliptiska, vanl. böjda eller oliksidiga, 1-, stundom 2-celliga, 8—12 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Växer i flockar och anträffas bäst utvecklad om våren.

— Helotium Alb. & Schw.; Elvella lentiformis Scop.; Leotia tuberculata Fl. Dan., t. 1378, f. 2.

2. D. sulcata (Tod.) Fr. Tod., t. 4, f. 34. Fruktkroppen djupt fårad; fruktlagret brandgult.

Förmultn. videstamm., m. r. Vint. Skand. (Skåne).

Fruktskålen i kanten vågigt flikig; foten m. kort och tjock; för öfr. till sin historia öfverensstämmande med föreg. — Tubercularia Top.

3. D. conformis KARST.

Fruktkroppen mjuk, skålformig, hvitluden; fruktlagret guldgult eller blekgult; sporerna 18—26 mmm. långa, 8—10 mmm. tjocka.

Nedfallna algrenar. 9. Finl. (Mustiala).

Fruktskålen platt; foten tjock, merendels 5 mm. lång; sporerna elliptiska, ljust gulaktiga, vanl. 2-mångcelliga. — Femsjonia pezizaeformis Karst. Myc. fenn.

12. Ditangium Karst.

1. D. insigne Karst. Fung. Fenn. exs. 656.

Fruktkropparne rödbruna eller köttröda; sporerna (spermatierna?, conidierna?) cylindriska, 7—11 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka.

Gamm. granbark. 10. Finl. (Mustiala).

Fruktkropparne i början aflånga och slutna, sedan öppna, n. klotrunda, med m. tunn och seg kant samt m. mjuk disk. — *Poroidea pityophila* Göttinger.

E. Fries' systematiska indelning af de europeiske Hattsvamparne.

A. Agaricini.

I. Agaricus. Lamellerna hinnaktiga, mjuka, lätt klyfbara, hvasseggade, med flocköst, med hymenoforet sammanväxt mellanlager. Allmänna hyllet icke spindelväfslikt. Köttiga eller hinnaktiga, förruttnande svampar.

Ser. A. Leucospori. Sporerna hvita eller hvitaktiga.

- † Foten central; hyllet tätt, tydligt.
- Amanita. Hymenoforet skildt från foten; allmänna hyllet skildt från hattens öfverhud.
  - 1. Med tydlig ring.
  - 2. Utan ring.
- II. Lepiota. Hymenoforet som hos föreg.; allmänna hyllet sammanväxt med hatten.
  - 1. Hatten torr.
  - 2. Hatten klibbig.
- III. Armillaria. Hymenoforet sammanhängande med foten; foten försedd med ring.
  - 1. Lamellerna urnupna (Tricholomata subannulata).
  - 2. Lamellerna breda, nedlöpande (Clitocybae annnlatae).
  - 3. Lamellerna fastväxta eller fria (Collybiae annulatae).
  - †† Foten central; hyllet fintrådigt eller o.
  - IV. Tricholoma. Foten köttig; lamellerna urnupna.
- 1. Limacini. Hatten beklädd med en i våt väderlek klibbig, ofta strecktecknad hinna.

- 2. Genuini. Hatten beklädd med en flockös eller fibrillös hinna.
- 3. Rigidi. Hatten beklädd med en styf, prickigt grynig, slutl. i glatta fjäll sönderbristande hinna.
- 4. Sericelli. Hatten beklädd med en torr, fint silkesluden, snart glatt hinna.
- 5. Guttati. Hatten beklädd med en fuktig, mjuk, droppfläckig eller strecktecknad hinna.
  - 6. Spongiosi. Hatten kompakt, fuktig, slät, glatt.
  - 7. Hygrophani. Hatten tunn, glatt, hygrofan.
- $\boldsymbol{V}.$ Clitocybe. Foten på ytan fibrös; lamellerna nedlöpande.
  - * Hatten köttig, torr likafärgad.
- 1. Disciformes. Hatten först kullrig, sedan platt, trubbig; lamellerna jemnt fastväxt-nedlöpande.
- 2. Difformes. Hatten i början pucklig, sedan oregelbunden; lamellerna ojemnt nedlöpande. Vanl. tufvade.
- 3. Infundibuliformes. Hatten djupt naflad; lamellerna långt och jemnt nedlöpande.
  - ** Hatten vanl. köttig, hygrofan.
- 4. Cyathiformes. Hatten nedtryckt; lamellerna i början fastväxta, sedan nedlöpande, nedstigande.
- 5. Orbiformes. Hatten plattad, glatt; lamellerna tunna, fastväxta, horizontela.
- 6. Versiformes. Hatten först kullrig, sedan olikformig, småfjällig eller klimjölig; lamellerna fastväxta, glesa.
- VI. Collybia. Foten utvändigt broskartad; hatten kullrigt platt, med i början inrullad kant; lamellerna icke nedlöpande.
  - * Lamellerna hvita eller lifligt färgade.
  - 1. Striaepedes. Foten fårad eller fintrådigt strimmig.

- Vestipedes. Foten sammetsluden, flockullig eller mjölig.
  - 3. Laevipedes. Foten pipig, slät, glatt.
  - ** Lamellerna askgråaktiga.
  - 4. Tephrophanae. Gråbruna, n. hygrofana.
- VII. Mycena. Foten broskartad, pipig; hatten klockformig, med rak kant; lamellerna icke nedlöpande.
- 1. Calodontes. Lamellerna med mörkare, vanl. tandad egg.
- 2. Adonidei. Lamellerna enfärgade, till färgen oföränderliga. Färgen ren, liflig.
- 3. Rigidipedes. Foten styf, torr, med rotlik förlängning. Luktlösa.
- 4. Fragilipedes. Foten spröd, torr, utan rotlik förlängning. Vanl. mer eller mindre starkt luktande.
  - 5. Filipedes. Foten trådlik, vek, torr.
  - 6. Lactipedes. Foten och lamellerna mjölkfulla.
- 7. Glutinipedes. Foten slemmig; lamellerna nedlöpande med en tand.
- 8. Basipedes. Fotens bas utvidgad till en naken, kretsrund skifva eller löklikt uppsvälld och borsthårig.
  - 9. Insititii. Foten inympad. Späda, yissnande svampar.
- VIII. Omphalia. Foten broskartad; hatten vanl. naflad; lamellerna nedlöpande.
  - 1. Collybarii. Hattens kant i början inböjd.
  - 2. Mycenarii. Hattens kant rak.
  - ††† Foten excentrisk eller ingen.
  - IX. Pleurotus. Hatten oregelbunden eller sittande.
  - 1. Excentrici. Hatten baktill kantad.
  - 2. Dimidiati. Foten lateral.

3. Resupinati. Hatten sittande; lamellerna sammanlöpande uti en excentrisk punkt.

Ser. B. Hyporhodii. Sporerna rosenröda.

† Hymenoforet skildt från foten; foten central; lamellerna alldeles fria.

X. Volvaria. Fruktkroppen omsluten af ett allmänt, skildt, hinnaktigt hylle.

XI. Annularia. Utan allmänt hylle; foten med ring.

XII. Pluteus. Hylle saknas; hattens kant rak.

†† Hymenoforet sammanflytande med foten; foten central; lamellerna vidfästade.

XIII. Entoloma. Foten köttig eller fibrös; hattens kant i början inrullad; lamellerna urnupna.

- 1. Genuini. Hatten glatt, slät, icke hygrofan.
- 2. Leptonidei. Hatten luddig eller fjällig, torr.
- 3. Nolanidei. Hatten glatt, tunn, fuktig, hygrofan.

XIV. Clitopilus. Foten och hatten som hos föreg.; lamellerna nedlöpande.

- 1. Orcelli. Hatten köttig, icke hygrofan; lamellerna långt nedlöpande.
- $\it 2.~Sericelli.~$ Hatten tunn, hygrofan; lamellerna kort nedlöpande.
- XV. Leptonia. Foten broskartad; hatten först kullrig, sedan platt, med i början inböjd kant; lamellerna vidfästade eller fastväxta, lätt lossnande från foten.

XVI. Nolanea. Foten broskartad; hatten klockformig, med rak kant.

XVII. Eccilia. Foten broskartad; hatten naflad; lamellerna nedlöpande.

††† Foten excentrisk eller o.

XVIII. Claudopus.

Ser. C. Dermini. Sporerna vanl. rostfärgade eller ockragula.

XIX. Pholiota. Foten försedd med ring.

- † Humigeni. På marken växande.
- 1. Eudermini. Sporerna rent rostfärgade.
- 2. Phaeoti. Sporerna rostfärgade, med dragning i kaffebrunt.
  - †† Truncigeni. På träd växande.
- Aegeritini. Hatten bar; lamellerna först bleka, sedan öfvergående i röd- eller kaffebrunt.
- 2. Sqvamosi. Hatten fjällig, icke hygrofan; lamellerna skiftande färg.
- 3. Hygrophani. Hatten hygrofan; lamellerna kanelbruna.
  - ††† Muscigeni. Smärre, hygrofana arter.
- XX. Inocybe. Foten köttig; hatten beklädd med en fibrillös eller silkeshårig hinna; lamellerna vanl. urnupna.
- Sqvarrosi. Hatten i början flockulligt spärrfjällig, vanl. kaffebrun; foten fjällig, likafärgad med hatten.
- Laceri. Hattens hud upplöst i fjäll eller trådar; foten blekare än hatten, fintrådig.
- 3. Rimosi. Hatten trådig, snart prickad och stundom tilltryckt fjällig; foten fintrådig, blek.
- 4. Velutini. Hatten icke sprickig, dess hud sammanväfd af fina trådar, jemn, silkeslen eller tilltryckt fjällig; foten slät, glatt, upptill mjölig.
  - 5. Viscidi. Hatten slät, i början klibbig.
- XXI. Hebeloma. Foten och lamellerna som hos föreg.; hatten glatt, klibbig; sporerna vanl. lerfärgade.
- 1. Indusiati. Med tydligt hylle; hatten ofta omkring kanten silkesluden.

- 2. Denudati. Utan hylle; hatten bar.
- 3. Pusilli. Hatten knapt 3 cm. bred.

XXII. Flammula. Foten köttig; lamellerna fastväxta eller nedlöpande.

- 1. Gymnoti. Utan hylle; hatten beklädd med en fastväxt, torr, ofta småfjällig hinna.
- $\it 2.~Lubrici.$ Hatten beklädd med en klibbig, van
l. frånskiljbar hinna; med tydlig nätslöja.
- $\it 3.~Udi.~$ Hatten beklädd med en fastväxt, fuktig hinna; med tydlig nätslöja.
- 4. Sapinei. Hatten knappt hinntäckt, torr; sporerna ockra- eller brandgula.
- 5. Sericelli. Med nätslöja; hatten beklädd med en silkesluden hinna.

XXIII. Naucoria. Foten broskartad; hatten tunn, med i början inböjd kant; lamellerna icke nedlöpande.

- 1. Gymnoti. Utan hylle; hatten glatt; sporerna rent rostfärgade.
- $\it 2.~Phaeoti.~$ Med otydligt hylle; hatten bar; sporerna kaffebrunt rostfärgade.
- 3. Lepidoti. Med tydligt hylle; hatten luddig eller småfjällig; sporerna rostfärgade.

XXIV. Pluteolus. Hymenoforet skildt från foten; för öfrigt lik följ.

XXV. Galera. Hymenoforet sammanhängande med foten; foten broskartad; hattens kant rak; lamellerna icke nedlöpande.

XXVI. Tubaria. Foten broskartad; lamellerna nedlöpande.

XXVII. Crepidotus. Foten excentrisk eller o.

Ser. D. Pratelli. Sporerna svart eller brunt purpurröda, sällan kaffebruna.

XXVIII. Chitonia. Foten vid basen omgifven af en slida; hymenoforet skildt från foten.

XXIX. Psalliota. Hyllet bildande en ring kring foten; hymenoforet skildt från foten.

XXX. Stropharia. Foten försedd med ring; hymenoforet sammanflytande med foten; lamellerna fastväxta.

- 1. Viscipelles. Hatten beklädd med en klibbig hinna.
- 2. Spintrigeri. Hatten hinnlös, inväxt fintrådig.

XXXI. Hypholoma. Med ett väflikt, hattens kant vidhängande hylle.

XXXII. Psilocybe. Hyllet otydligt eller saknas; foten n. broskartad, seg; hatten köttig, med i början inböjd kant.

- 1. Tenaces. Foten hudtäckt; hatten hinntäckt, n. klibbig.
- 2. Rigidi. Foten styf; hatten knapt hinntäckt, hygrofan.

XXXIII. Psathyra. Foten n. broskartad, spröd; hatten klocklik, med rak kant.

- 1. Conopilei. Hatten kägellikt klockformig; lamellerna uppstigande; hylle o.
- 2. Obtusati. Hatten klocklikt kullrig; lamellerna plana; hylle o.
- $\it 3.~Fibrillosi.$ Hatten och foten i början af hyllets lemningar flockulliga.

Ser. E. Coprinarii. Sporerna svarta.

XXXIV. Panaeolus. Hatten n. köttig, slät (utan strimmor), med i början utskjutande kant; lamellerna moln-fläckiga.

- XXXV. Psathyrella. Hatten hinnaktig, strimmig, dess kant icke utskjutande; lamellerna brunsvarta.
- II. Montagnites. Foten i toppen utvidgad till en platt, kretsformig skifva, vid hvars kant lamellerna sitta fästade.
- III. Coprinus. Lamellerna i början sammanpackade, hastigt upplösande sig i ett svart, flytande ämne.
- 1. Pelliculosi. Hatten slutl. sargad och uppåtböjd; lamellerna betäckta af en köttig eller hinnaktig hud.
- 2. Veliformes. Hatten m. tunn, uppbristande längs lamellerna, veckadt fårad.
- IV. Bolbitius. Lamellerna hinnaktiga, n. mucilaginösa, af de lossnande rostfärgade sporerna mjöliga.
- V. Cortinarius. Lamellerna saftlösa, skiftande färg, af de vanl. ockragula sporerna mjöliga; hyllet spindelväfslikt.
- I. Phlegmacium. Hatten klibbig; hyllet och foten torra.
  - 1. Cliduchii. Hyllet nedhängande; foten jemntjock.
- 2. Scauri. Hyllet uppstigande; foten vid basen uppsvälld till en kantad knöl.
- 3. Elastici. Hyllet uppstigande, utgående från fotens nedre del eller midt; foten vid basen icke uppsvälld till en med kant försedd knöl.
- II. Myxacium. Hatten och foten af det slemmiga hyllet klibbiga.
- 1. Colliniti. Foten nedtill omgjordad af en flockös, i början med ett slemlager öfverdragen slida.
  - 2. Delibuti. Hyllet slemartadt; foten glatt eller n. glatt.
- III. Inoloma. Hatten köttig, på ytan upplöst i ludd eller trådar, torr; foten köttig, torr, vid basen uppsvälld.

- IV. Dermocybe. Hatten torr, i början silkesluden, sedan glatt, icke hygrofan.
- V. Telamonia. Hatten fuktig, hygrofan; hyllet n. dubbelt; det allmänna bildande kring fotens nedre del en fjällig slida eller högre upp en mer eller mindre tydlig ring.
  - 1. Platyphylli. Lamellerna ganska breda, glesa.
  - 2. Leptophylli. Lamellerna smala, tättsittande.
  - VI. Hydrocybe. Hatten fuktig, hygrofan; foten bar.
  - 1. Firmiores. Hattens kant i början inböjd.
  - 2. Tenuiores. Hattens kant i början rak.
- VI. Gomphidius. Lamellerna mjuka, mucilaginösa; sporerna spolformiga, brunsvarta.
- VII. Paxillus. Lamellerna hinnaktiga, lätt lossnande från hymenoforet.
  - 1. Lepista. Foten central; sporerna smutsigt hvita.
  - 2. Tapinia. Foten n. excentrisk; sporerna rostfärgade.
- VIII. Hygrophorus. Lamellerna n. vaxartade, vattensaftiga; mellanlagret pseudoparenchymatöst.
  - 1. Limacium. Med ett allmänt, klibbigt hylle.
  - 2. Camarophyllus. Utan hylle; hatten köttig, fast.
  - 3. Hygrocybe. Utan hylle; fruktkroppen vattnig, spröd.
  - IX. Lactarius. Lamellerna mjölksaftiga.
- 1. Piperites. Foten central; lamellerna till färgen oföränderliga, bara; mjölksaften i början hvit.
- 2. Dapetes. Mjölksaften i början intensivt brandgul; för öfr. som föreg.
- 3. Russularia. Foten central; lamellerna skiftande färg, slutl. hvitpudrade.
  - 4. Pleuropus. Foten excentrisk eller lateral.

- X. Russula. Lamellerna saftlösa, bräckliga; mellanlagret pseudoparenchymatöst.
- 1. Compactae. Hatten kompakt, slät (utan strimmor); lamellerna olika långa.
- 2. Furcatae. Hatten kompakt, slät; lamellerna gaffelgreniga.
- 3. Rigidae. Hatten kompakt, slät; lamellerna olika långa, några gaffelgreniga.
- 4. Heterophyllae. Hatten fast, med slutl. strimmig kant; lamellerna olika långa.
- 5. Fragiles. Hatten spröd, med slutl. n. strimmig kant; lamellerna lika långa.
- XI. Cantharellus. Lamellerna nedlöpande, klynnedelda, i eggen trubbiga.
  - 1. Mesopus.
  - 2. Merisma.
  - 3. Pleuropus.
  - 4. Resupinati.
- XII. Arrhenia. Fruktlagret strimmigt af fina, enkla ådror.
- XIII. Nyctalis. Lamellerna tjocka, enkla, olika långa, i eggen aftrubbade.
- XIV. Marasmlus. Fruktkroppen seg, förtorkande eller förvissnande, vid inträffande väta återqvicknande; foten brosk- eller hornartad, sammanflytande med hymenoforet, men olikartad.
- † Collybia. Foten broskartad; hattens kant i början inrullad.
  - 1. Scortei. Foten tät eller märgfylld, luden.
  - 2. Tergini. Foten rotlikt förlängd, pipig.

- 3. Calopodes. Foten kort, inympad, utan rotlik förlängning.
- †† Mycena. Foten hornartad; hattens kant i början rak.
- 1. Chordales. Foten styf, med rotlik eller utvidgad bas; hatten klocklik.
  - 2. Rotulae. Foten vek, inympad; hatten snart n. platt.
  - 3. Apus. Hatten sittande.
- XV. Lentinus. Fruktkroppen köttigt seg; hymenoforet likartadt och sammanflytande med foten; lamellerna hinnaktiga, sargadt tandade.
  - † Mesopodes. Hatten n. hel, med tydlig fot.
  - 1. Lepidei. Hatten fjällig.
  - 2. Pulverulenti. Hatten luden eller mjölig.
  - 3. Cochleati. Hatten glatt.
- †† Pleuroti. Hatten half, sittande eller försedd med en n. lateral fot.
- XVI. Panus. Fruktkroppen köttigt läderartad; lamellerna läderartade, helbräddade.
- XVII. Xerotus. Fruktkroppen läderartad; lamellerna klynnedelda, trubbeggade.
- XVIII. Trogia. Fruktkroppen seg, mjuk; lamellerna vecklika, i eggen krusiga.
- XIX. Schizophyllum. Fruktkroppen läderartad; lamellerna klufna längs eggen.

B. Polyporei.

- XXI. Boletus. Fruktlagret olikartadt hattens kött, bestående af från denna och sinsemellan lätt skilda pipor.
  - Ser. A. Euchroi. Piporna lifligt färgade.
  - 1. Viscipelles. Hatten beklädd med en klibbig hinna.

- 2. Subtomentosi. Hatten n. luden, torr; foten slät, jemntjock.
- 3. Subpruinosi. Hatten n. stoftbeströdd; foten som hos föreg.
- 4. Calopodes. Foten nedtill lökformigt uppsvälld, nätådrig; piporna fastväxta.
- 5. Edules. Foten vid basen lökformigt uppsvälld; piporna fria, i mynningen likafärgade.
  - 6. Luridi. Pipornas mynning röd; för öfr. som föreg.
  - Ser. B. Tephroleuci. Piporna i början hvita eller gråa.
- 7. Favosi. Piporna vida, vinkliga, fastväxta vid foten; sporerna vanl. mellanbruna.
- $8.\ Versipelles.$ Piporna smala, runda, fria; sporerna n. rostfärgade.
- 9. Hyporhodii. Piporna n. vinkliga, fastväxta; sporerna rosenröda.
- 10. Cariosi. Piporna smala, fria, hvita eller med åldern gulnande; sporerna hvita.
- Subgen. 1. Gyrodon. Piporna korta, i mynningen oregelbundna eller ringlikt veckade.
- Subgen. 2, Boletinus. Hymenoforet nedstigande emellan piporna.
  - XXII. Fistulina. Piporna sinsemellan skilda.
- XXIII. Polyporus. Porerna icke frånskiljbara, bildande ett särskildt, vanl. olikfärgadt lager.
- $\dagger$ Mesopus. Foten central eller excentrisk, vid basen likafärgad.
- 1. Carnosi. Utan koncentriska bålten; på marken förekommande arter.
- 2. Lenti. Fruktkroppen först köttig, sedsn seg, på ved växande.

- 3. Spongiosi. Fruktkroppen först spongiös, sedan korkartad, inuti fibrös.
  - 4. Subcoriacei. Fruktkroppen kork- eller läderartad.
- †† Pleuropus. Foten lateral eller excentrisk, med vanl. svart bas.
  - 1. Lenti. Foten excentrisk, med svart bas.
  - 2. Suberoso-lignosi. Foten lateral med likafärgad bas.
- ††† *Merisma*. Hattarne m. talrika, tegellagda, tufvis sammanyäxta.
  - 1. Carnosi.
  - 2. Lenti.
  - 3. Caseosi.
  - 4. Suberosi.
  - †††† Apus. Hatten half, sittande, kantad.
- a. Anodermei. Fruktkroppen i början vattensaftig, hinnlös. Ettåriga.
  - 1. Carnosi. Hatten i början ostartadt mjuk; porerna hvita.
  - 2. Lenti. Hatten köttigt läderartad; sporerna färgade.
- 3. Spongiosi. Hatten i början spongiös, imbiberande, inuti fibrös, ofta sträfhårig.
- b. Placodermei. Hatten beklädd med en sammanhängande, skorplik hud. På ved växande.
- 4. Suberosi. Ettåriga. Hatten först köttig, sedan korkartad, med tunn hud; porerna icke hvarfvigt lagrade.
- 5. Fomentarii. Mångåriga. Hatten i början saftlös, vedartad, med hård, skorpartad, concentriskt fårad hud; porerna hvarfvigt lagrade.
- 6. Lignosi. Tvååriga. Hatten i början saftlös, vedartad, med hud; porerna icke hvarfvigt lagrade.
- c. Inodermei. Ettåriga. Hatten i början torr, med af fibriller sammanväfd hud.

- 7. Stupposi. Hatten korklikt läderartad, inuti fibrös, olikformig, utan bälten.
- 8. Coriacei. Hatten läderartad. inuti flockös, jemn, med concentriska bälten.

 $\dagger\dagger\dagger\dagger\dagger$ Resupinati. Hatten baktill fastväxt vid substratet.

- 1. Porerna färgade.
- 2. Porerna hvita.

XXIV. Trametes. Porerna vanl. runda, trubbiga, utgörande insänkningar i hattens kött, icke bildande något olikartadt lager.

- 1. Apodes. Hatten half, sittande.
- 2. Resupinatae. Hatten okantad.

XXV. Daedalea. Porerna slingrande, labyrinthformiga; för öfr. som föreg.

- 1. Apodes. Hatten half, sittande.
- 2. Resupinatae. Hatten baktill fastväxt.

XXVI. Hexagona. Porerna straxt från början utvidgade till sexkantiga gropar.

XXVII. Favolus. Porerna bildade af tätt anastomosterande lameller, groplika, strålvis anordnade; hatten köttigt seg.

XXVIII. Merulius. Porerna ytliga, nätformiga, äldre bildande oregelbundna fållor.

- 1. Leptospori. Fruktlagret bart eller af sporerna fint pudradt.
- 2. Coniophori. Fruktlagret mjöligt af de rostfärgade sporerna.

XXIX. Porothelium. Fruktlagret bildande fria, från hvarandra skilda, öppna vårtor; fruktkroppen upp- och nedvänd, hinnaktig.

XXX. Solenia. Piporna sinsemellan fria, med i början hopsnörpt mynning, utan gemensamt underlag.

C. Hydnei.

XXXI. Hydnum. Hatten köttig eller korkartad, horizontel; taggarne fria, spetsiga, nedåt riktade.

- † Mesopus. Hatten hel; foten central.
- 1. Carnosa. Hatten köttig, n. kompakt, spröd.
- 2. Lignosa. Hatten kork- eller läderartnd, seg.
- †† Pleuropus. Hatten vanl. half, kantad, med lateral fot.
- ††† Merisma. Fruktkroppen m. grenig eller klumplik, okantad.

†††† Apus. Hatten sittande, half, kantad.

- 1. Hatten köttig.
- 2. Hatten seg.
- 3. Hatten läder- eller korkårtad.
- 4. Hatten hinnaktig.

††††† Resupinata. Hatten upp- och nedvänd.

XXXII. Hericium. Fruktkroppen köttig, klubbformig; klubban försedd med uppåt riktade, syllika taggar.

XXXIII. Tremellodon. Fruktkroppen geléartad, med nedåt riktade, syllika taggar.

XXXIV. Sistotrema. Fruktkroppen köttig; fruktlagret med sinsemellan fria skifformiga tänder.

XXXV. Irpex. Fruktkroppen läderartad; fruktlagret besatt med vid basen sinsemellan förenade, vanl. syllika tänder.

XXXVI. Radulum. Fruktkroppen upp- och nedvänd; fruktlagret besatt med oregelbundna, vanl. cylindriska, aftrubbade knölar. XXXVII. Phlebia. Fruktkroppen upp- och nedvänd; fruktlagret rynkigt af oregelbundna, kammlika veck eller fållor.

XXXVIII. Grandinia. Fruktkroppen upp- och nedvänd; fruktlagret besatt med klotformiga eller hemisferiska, trubbiga eller i toppen intryckta vårtor.

XXXIX. Odontia. Fruktkroppen upp- och nedvänd, af fibrös substans; fruktlagret besatt med i toppen pensellikt mångklufna vårtor eller taggar.

XL. Kneiffia. Fruktkroppen upp- och nedvänd, af flockös substans; fruktlagret besatt med styfva borst; basiderna ensporiga.

XLI. Mucronella. Fruktkroppen omärkbar; taggarne syllika, vettande mot marken; basiderna ensporiga.

D. Thelephorei.

XLII. Craterellus. Fruktkroppen köttig eller hinnaktig, med tydligt sammanhängande, ådrigt eller slutl. skrynkligt fruktlager.

XLIII. Thelephora. Fruktkroppen läderartad, likartad, utan öfverhud och mellanlager, med slätt eller ådrigt fruktlager.

- 1. Erectae. Fruktkroppen hattlik; hatten hel eller upplöst i grenar.
- 2. Pileati. Fruktkroppen hattlik; hatten half, horizontel, vanl. sittande.
- 3. Resupinatae. Fruktkroppen skorplikt utbredd, inkrusterande, till formen varierande.

XLIV. Stereum. Fruktkroppen läder- eller vedartad; fruktlagret slätt, skildt från hatten genom ett särskildt mellanliggande lager.

- 1. Merisma. Fruktkroppen hattlik; hattarne m. talrika, tegellagda.
- 2. Apus. Fruktktkroppen hattlik; hatten sittande, i början upp- och nedvänd, derpå i kanten utböjd, half.
  - 3. Resupinata.
- XLV. Auricularia. Fruktkroppen läderartad, utbredd och utböjd; fruktlagret nätådrigt, fuktadt geléartadt.
- XLVI. Corticium. Fruktkroppen upp- och nedvänd; fruktlagret vanl. vaxartadt, icke skildt från myceliet genom något mellanlager, vanl. mjukt, torrt sprickigt.
- 1. Lomatia. Fruktkroppen begränsad, i omkretsen fri, vanl. först skålformig, sedan utbredd.
- 2. Himantiae. Fruktkroppen utbredd, obegränsad, i omkretsen samt undertill byssysartad, fintrådig eller borsthårig.
- 3. Lejostroma. Fruktkroppen fastklibbad, i omkretsen bar.
- Subgen. I. Coniophora. Fruktkroppen vanl. köttig; fruktlagret glatt, mjöligt.
- Subgen. II. Hypochnus. Fruktkroppen flockös, ofta försedd med ett fruktlager af filtartad beskaffenhet.
- XLVII. Cyphella. Fruktkroppen vanl. hinnaktig, skålformig, sällan platt, på undre sidan försedd med ett likartadt fruktlager.
  - 1. Lignicolae.
  - 2. Muscicolae.
  - 3. Stipulicolae et epiphyllae.
  - 4. Species heteromorpha.

E. Clavariei.

XLVIII. Sparassis. Fruktkroppen m. grenig med å ömse sidor fruktbärande tillplattade, bladlika grenar.

- XLIX. Clavaria. Fruktkroppen köttig, grenig eller enkel, utan särskild fot.
  - † Ramaria. Fruktkroppen grenig.
  - 1. Leucosporae. Sporerna hvita eller bleka.
  - 2. Ochrosporae. Sporerna ockragula eller kanelbruna.
- †† Syncoryne. Fruktkropparne vanl. enkla, bildande tufvor eller knippor.
- ††† Holocoryne. Fruktkropparne vanl. enkla, sinsemellan fria.
- L. Calocera. Fruktkroppen broskaktigt geléartad, torr hornartad, vertikal, vanl. cylindrisk.
- LI. Pterula. Fruktkroppen broskartad, saftlös, tråd-lik, jemntjock.
- LII. Typhula. Fruktkroppen vanl. klubblik, utväxt ur sklerotier eller försedd med trådlik från klubban genom en afsatts skild fot.
  - 1. Phacorrhizae. Med sklerotier.
- 2. Leptorrhizae. Med särskild, trådlik fot; utan sklerotier.
- LIII. Pistillaria. Fruktkroppen först vax-, sedan hornartad, styfnande, af cellulös struktur, klubblik, vanl. nedåt afsmalnande till en kort, med klubban sammanflytande fot.
- LIV. Microcera. Fruktkroppen köttig, klubblik, omsluten af ett flocköst hinnaktigt, upptill i flere flikar sönderbristande hylle.

F. Tremellinei.

- LV. Tremella. Fruktkroppen geléartad, okantad, fuktad uppsvällande; fruktlagret öfverallt beklädande fruktkroppen, utan papiller; basiderna fria, rundade, fyrdeldta.
  - 1. Mesenteriformes. Fruktkroppen bladlik.

- 2. Cerebrinae. Fruktkroppen i början kompakt, sedan köttigt mjuk, stoftbeströdd.
  - 3. Crustaceae. Fruktkroppen utbredd, plattad.
  - 4. Tuberculiformes. Fruktkroppen frambrytande.
- LVI. Exidia. Fruktkroppen geléartad, vid inträffande väta uppsvällande; fruktlagret beklädande fruktkroppens öfre del, besatt med papiller; basiderna som hos föreg.
- Auriculinae. Fruktkroppen skål- eller skifformig, kantad.
- 2. Spiculariae. Fruktkroppen vanl. tillplattad, okantad, stundom veckad.
- LVII. Hirneola. Fruktkroppen broskaktigt geléartad, vid inträffande väta läderartad och mjuk; sporerna aflånga, böjda.
- LVIII. Femsjonia. Fruktkroppen kompakt geléartad, knappast sammanfallande, skålformig, med olikartad disk, utan papiller och kärna; basiderna klotrunda.
- LIX. Naematelia. Fruktkroppen tät, okantad, med köttig fast kärna, öfverallt beklädd af ett geléartadt lager och klotrunda basider.
- LX. Guepinia. Fruktkroppen broskaktigt geléartad; fruktlagret olikartadt, beklädande fruktkroppens undre sida; basiderna cylindriska eller omvändt äggformiga, gaffelgreniga, tvåsporiga.
- LXI. Dacrymyces. Fruktkroppen geléartad, likartad, inuti genomdragen af ledade fibrer; basiderna klubblika, äldre gaffelgreniga.

Citerade planchverk och afbildningar.

Albertini, J., de, & L. D. de Schweinitz. Conspectus fungorum in Lusatiae superioris agro Niskiensi crescentium. 1805.

Barla, J. B. Les Champignons de Nice. 1859.

Batsch, A. J. G. K. Elenchus Fungorum. 1781.

Battara, A. Fungorum agri Ariminensis historia.

Berkeley, M. J. Outlines of British Fungology. 1860.

Bolton, J. An History of Funguses, growing about Halifax. 1788—1791.

Bonorden, H. F. Handbuch der allgemeinen Mykologie. 1851.

Borszczow, El. Fungi ingrici novi aut minus cogniti. 1857.

Briganti, V. De fungis Neapolitanis. 1824.

Britzelmayr, M. Die Hymenomyceten Augsburgs und seiner Umgebung, 1879.

Bulliard, P. Histoire des Champignons de la France. 1780.

—1798.

Cooke, M. C. Illustrations of British Fungi. 1881—1882. Flora Danica. 1766—1876.

Fries, El. Icones selectae Hymenomycetum. 1877—1882.
— Sveriges ätliga och giftiga svampar. 1861.

Gillet, C. C. Les Champignons qui croissent en France. 1878. Gonnerman, W. & Rabenhorst, L. Mycologia europaea. 1869.

Greville, R. K. Scottish cryptogamic Flora. Ed. 1823-1829.

Harzer, C. F. Abbildungen der Pilze. 1842-1845.

Hoffmann, G. Deutschlands Flora. 1791-1795.

- Hoffman, G. Nomenclator fungorum. 1789-9790.
- Hoffmann, H. Icones analyticae fungorum. 1862.
- Holmskjold, T. Beata ruris otia fungis Danicis impensa. Havniae. 1818.
- Hussey, Mrs. Illustrations of British Mycology. 1847-1855.
- Inzenga, G. Funghi Siciliani. 1869.
- Jacqvin, J. F. Flora Austriaca. 1773.
- Junghuhn, F. i Linnaea, V. 1830.
- Kalchbrenner, C. Icones selectae Hymenomycetum Hungariae. 1873 etc.
- Karsten, P. A. Icones Hymenomycetum Fenniae nondum delineatorum. Helsingforsiae. (Inedit.).
- Klotzsch, J. F. Flora Borussica. 1833-1841.
- Krombholz, J. Abbildungen der Schwamme. 1831-1849.
- Larber, G. Funghi Mangerecci d'Italia. 1829.
- Letellier, J. B. Histoire des Champignons. 1827.
- Micheli, P. A. Nova Plantarum Genera. 1729.
- Nees von Esenbeck, C. G. System der Pilze. 1816.
- Paulet, J. J. Traité des Champignons. 1793.
- Persoon, C. H. Commentatio de Fungis clavaeformibus. 1797.
  - Icones et descriptiones fungorum. 1798—1800.
  - Icones pictae rariorum fungorum. 1803—1806.
  - Mycologia Europaea. 1822-1828.
  - — Observationes Mycologicae. 1796.
- Quélet, L. Les Champignons des Jura et des Vosges. 1869.
  - i Bulletin de la Société botanique de France.
     Tome XXIV, 1877.
  - i Bulletin de la Société des Amis des Sciences naturelles de Rouen. 1879.
  - — i Grevillea.
- Rostkovius, J. T. i Sturm, Deutschlands Flora. 1844.

Saunders, W. W., and Smith, W. G. Mycological Illustrations. 1872.

Schaeffer, J. Fungorum Icones. 1762-4774.

Sowerby, J. English Fungi. 1797-1815.

Sturm, J. Deutschlands Flora. 1798-1848.

Svensk Botanik. 1802.

Trattinik, L. Fungi Austriaci. 1804-1806.

Venturi, J. Miceti del agro Bresciano. 1845.

Vittadini, C. Fungi Mangerecci. 1835.

Viviani, D. Funghi d'Italia. 1834.

Ytterligare tillägg och rättelser till förra delen.

Pag. 42, efter rad. 10 införes:

33 b. Tr. raphanicum Karst. (N. sp.) Icon., f. 11. Hvit; hatten med åldern vanl. antagande en sämskfärgad anstrykning; lamellerna teml. tunna och tättsittande; lukten m. stark, lik den af rättika; smaken skarp och n. brännande.

Blandskog. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, kompakt, i början kullrig samt ofta i midten hvälfd, sedan plattad, stundom nedtryckt, trubbig, vanl. oregelbunden, slät, i förstone tilltryckt silkesluden, sedan n. glatt, äldre mot kanten med glesa, åslika rynkor, 7—15 cm. bred; foten ihålig eller tät, oregelbunden, med kort, tjock, rotlik förlängning, upptill först finluddig, sedan glatt, 5—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna vidfästade, afrundade, teml. breda; sporerna klotrunda, 3—4 mmm. i diam. Växer i flockar och skiljes lätt från sina samslägtingar genom sin m. starka rättikslukt och smak.

Pag. 49, efter rad. 23 införes:

54 b. Tr. strictipes KARST. Icon.

Hatten hvit eller gulhvit, äldre ofta, särdeles på midten, med isabellfärgad anstrykning; foten cylindrisk, spänd, glatt, finstrimmig, hvit; lamellerna m. tättsittande, n. urnupna, snöhvita.

Lund. 7-9. Finl. (Tammela).

Hatten köttig, mjuk, n. spongiös, i början kullrig och hvälfd, sedan platt, stundom nedtryckt, cirkelformig, slät, i regnväder fuktig, om sommaren hvit, om hösten merendels smutsigt gulaktig, med i början inrullad, icke utskjutande kant, 3—10 cm. bred; foten tät,

esomoftast vid basen löklikt tilltjocknad, elastisk, fast, i toppen otydligt finluddig, stundom vriden, 7—9 cm. hög, 0,5—1 cm. tjock; lamellerna slutl. ofta oegentligt nedlöpande, plana, ända till hattens kant lika breda, helbräddade, olika långa, de kortare talrika, sinsemellan skilda, 5—7 mm. breda; sporerna bredt elliptiska, 6—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Smaken mild; lukten ingen. Enstaka, sällan flockvis växande. Angripes med begärlighet af insekter. Beslägtad med Tr. oreinum och Tr. grammopodium.

Pag. 52, efter rad. 32 införes:

62 b. Tr. microcephalum Karst. Icon.

Hatten blekt sotbrun, torr blekaktig, liten; foten hög, blekaktig; lamellerna m. tättsittande, vidfästade, streckformigt nedlöpande, hvita.

Blandskog, på öppna, mossbev. st. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, mjuk, tunn, kullrigt platt, slät, glatt, 2—3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, vid basen samt i toppen tilltjocknad, n. strimmig, glatt, bar. 9—12 cm. hög, 3—4 mm. tjock; lamellerna mjuka; sporerna n. klotrunda, 5—6 mmm. långa, 5 mm. tjocka.

Pag. 57, efter rad. 21 införes:

* stenophylla Karst.

Hatten bar, brungrå; foten upptill mjöligt småfjällig; lamellerna nedlöpande, m. smala, hvita, med åldern gulnande.

Löfskog. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, kompakt, n. platt, slät, torr glänsande, omkr. 8 cm. bred; foten tät, vid basen tilltjocknad, nedtill tilltryckt luden, omkr. 7 cm. hög, i toppen 2, vid basen 3 cm. tjock; lamellerna tättsittande; sporerna elliptiska, 5—7 mmm. långa, 2—4 mmm. tjocka.

Pag. 83, efter rad. 17 införes:

77 b. Cl. macrophylla KARST.

Hatten hvit, med dragning i gulblått, vid torkning gulnande; lamellerna m. breda, triangulära, teml. glesa, hvita, med åldern gulnande.

Förtork. koexkrem. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, tunn, kullrig, trubbig, kretsformig, slät, glatt, i kanten finstrimmig, torr glänsande, 3—4 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, seg, elastisk, trind, jemntjock, vid basen n. löklikt uppsvälld, flerböjd, glatt, i toppen n. småfjällig, hvitaktig, finstrimmig, torr glänsande, 6—8 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, tunna; basiderna teml. stora, päron- eller klubbformiga.

Pag. 89, efter rad. 18 införes:

3. b. Pl. limpidoides KARST.

Hatten vanl. sittande, sot- eller svartbrun, stundom blekaktig, äldre gulblek, sammetshårig, torr luden, sammansatt af tvänne lager, det öfre gelatinöst, brunaktigt gulblekt, det undre blekt; lamellerna nedlöpande, teml. breda och tättsittande, hvitaktiga.

Nedfällda björkstamm. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, omvändt äggrund eller njurformig, slutl. ofta flikig, horizontel, mjuk, slät, slutl. n. glatt, med i början inrullad kant, stundom baktill utdragen till en kort fot, 2—5 cm. bred; lamellerna här och der förenade genom tvärådror; sporerna elliptiska, 6—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

Pag. 97, efter rad. 22 införes:

2. Sc. patellaris (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 176, f. 3. Hatten platt, skållik, blek; lamellerna mörkt ockragula. Torra bokgren. Skand.

Hatten upp- och nedvänd, läderartad, cirkelformig, mjöligt luden, n. sittande, med inrullad kant; lamellerna tättsittande, helbräddade. — Panus Fr.

Pag. 106, efter rad. 30 införes:

Var. nana Karst. (N. var.).

Liten och lågväxt, bildande tätt gyttrade, af talrika (ända till 100) fruktkroppar sammansatta tufvor.

Multnande björkstamm. 2. Finl. (Mustiala).

Hatten 0,5-1 cm. bred; foten krökt, omkr. 2 cm. hög.

Pag. 204, efter rad. 6 införes:

14 b. R. distans Theorin.

Hatten gröngrå; foten fint bruntrådig eller pulverulent; lamellerna m. glesa, blekt gula, med olivfärgad anstrykning; smaken mild.

Berg. ekskog. Skand. (Götheborg).

Hatten köttig, kompakt, platt, hinnlös, torr, inväxt luddig, småfjällig eller sprickig, med slät, köttig kant, 6 cm. bred; foten tät, spongiös, inuti hvit, 3 cm. hög; lamellerna vidfästade, styfva, tjocka, icke gaffelgreniga, olika långa, ofta förenade genom tvärådror. Lukten svag. Närmast förvandt med följ.

Pag. 254, efter rad. 4 införes.

*** Pl. alandicus KARST. (N. subsp.).

Hatten i början mörk-, sedan ljusgrå, glatt, bar, torr, i kanten strimmig, 2,5 cm. bred, foten krökt, glatt, snöhvit, vid vidröring blånande, 3 cm. lång.

Äppleträdets stamm. Finl. (Åland).

Pag. 355, efter rad. 29 införes:

115 b. C. calopus Karst. Icon.

Hatten gråaktig, silkesluden, slutl. rödaktigt rostfärgad och glatt; foten lilafärgad, med purpurröd skiftning, i början beklädd af ett fjälligt ludd; lamellerna i början blekt kanelbruna.

Granskog. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, betäckt af fina, lätt lossnande fibriller, 5—10 cm. bred; foten tät, fast, krökt, jemntjock, vid basen tilltjocknad eller n. löklikt uppsvälld, nedtill snart bleknande, inuti smutshvit, omkr. 10 cm. lång och 5 mm. tjock; hyllet mjukt, lilafärgadt, med purpurröd skiftning; lamellerna fastväxta, n. glesa, helbräddade; sporerna äggrunda, 9—11 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. Hattens kött rostgult, med vattenaktig anstrykning, lukt- och smaklöst. Hyllet eller slöjan vidhängande hattens kant.

Pag. 357, efter rad. 3 införes:

* C. purpureobadius KARST.

Hatten mörkt purpurbrun, med hvitt, nära öfre ytan och lamellerna purpurrödaktigt kött; foten blekt blodröd; lamellerna kanelbruna, med dragning i saffransgult.

Barrskog. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten i midten köttig, för öfr. tunn, först kullrig, sedan utbredd, n. pucklig, snart glatt, n. glänsande, omkr. 2,5 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, flerböjd, fintrådig, omkr. 5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, 3 mm. breda.

Pag. 363, efter rad. 9 införes:

133 b. C. rusticus Karst. Icon.

Hatten lerfärgad, öfverallt betäckt af ljusgråaktiga fibriller, i kanten af hyllets lemningar fjälligt luden; foten helt och hållet fjälligt luden; lamellerna blekt kanelbruna.

Granskog., på skugg., fukt. st. 9. Finl. (Tammela).

Hatten köttig, med tunn, n. hinnaktig kant, kullrig, trubbig, ända till 10 cm. bred, dess kött mjukt, hvitaktigt, med vattenaktig anstrykning; foten fylld, styf, cylindrisk eller uppåt n. afsmalnande, ofta krökt, vid basen vanl. päronformigt tilltjocknad, ända till 13 cm. hög, vid basen ända till 4, i toppen 1,5 cm. tjock; hyllet omslutande foten nedtill som en strumplik slida, upptill ofta bildande en mer eller mindre tydlig ring; lamellerna urnupna eller baktill afstympade, n. fria, n. glesa, med åldern antagande en mörkare färg, 7—8 mm. breda; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

Pag. 296, efter rad. 10 införes:

11. b. Ph. destruens (Brond.) Fr. Brond. Crypt. t. 6. Hatten gulhvit, torr besatt med ljusare, ulliga fjäll; lamellerna streckformigt nedlöpande, bleka, äldre kanelfärgadt umbrabruna.

Löfträdstamm., helst asp. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Hatten köttig, olikformig, med inrullad, fintrådig kant; foten tät, än ned- och uppåt afsmalnande, hvitfjällig, långsträckt, flerböjd (Aga-

ricus serpentiniformis Secr.), än kort, vid basen n. löklikt uppsvälld, fjällös (Agaricus populneus Pers.); lamellerna vidfästade, finnaggade.

Pag. 417, efter rad. 23 införes:

3 b. S. Jennyae KARST.

Hatten torr, rostbrunt brandgul, med kägellik, spetsig puckel; foten m. seg, glänsande, brandgult kastanjebrun, med lång, rotlik förlängning; lamellerna m. tättsittande.

Barrskog. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tunn, först kägellikt kullrig, sedan utbredd, icke bugtbräddad, torr urbleknande, slät, n. glänsande, fullkomligt glatt, omkr. 3 cm. bred; köttet likafärgadt med hatten; foten pipig, särdeles broskaktig, jemntjock, fullkomligt glatt, bar, i toppen blekare, omkr. 10 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, lossnande eller alldeles fria, mot foten mer eller mindre bukiga, bara, i början gulbleka, sedan brandgula, n. fläckiga, 1—2 mm. breda; sporerna äggrunda, 4—5 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Mycket nära beslägtad med föreg., men lätt skild från denna genom sin långa (3—5 cm.), nedåt afsmalnande, djupt ner i jorden inträngande rot.

Pag. 453, efter rad. 10 införes:

2. R. elatellus Karst. (N. sp.) Icon.

Glatt; hatten brunaktigt blek, torr blekt gulblå; foten lång, bar, hvitaktig eller hvit, försedd med en hinnaktig, hel ring; lamellerna m. tättsittande, jemnbreda, smala.

Barrskog. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, hemisferisk, fullkomligt slät, stundom dropp-fläckig, omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, vid basen n. tilltjocknad, n. vågig, n. spänd, bar, omkr. 14 cm. hög och 4 mm. tjock; ringen uppstigande, qvarsittande, brunaktigt blek; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, blekt lerfärgade; sporernæ elliptiska, 8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Luktlös. Enstaka.

Pag. 486, efter rad. 2 införes:

6 b. Ag. sangvinarius Karst. (N. sp.).

Hatten brunblek, på ytan söndersprucken uti små, till-

tryckta fjäll; foten jemntjock, hvit; ringen hvit; vid tryckning antagande en blodröd färg; smak- och luktlös.

Barrskog., vid väg., på gödsl. sandjord. 7. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, trubbig, vanl. bugtbräddad, mjuk, slät, slutl. fjällig och fintrådig, 5—7 cm bred; foten fylld, krökt, spröd, silkesluden, slutl. glatt, 6—10 cm. hög, 1—2 cm. tjock; ringen hängande, hel, på undre sidan rutigt fjällig; lamellerna fria, tättsittande, knappt bukiga, hvita, slutl. rosenröda, smånaggade; sporerna ovala, 5—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Nära beslägtad med Ag. haemorhoidarius Schulz.

Stropharia albonitens Fr. p. 490 har glatt, n. hinn-täckt fot (icke ullig och genomskinlig).

Pag. 493, efter rad. 33 införes:

Var. alba KARST.

Hatten smutsigt eller gråaktigt hvit, torr hvit med brunaktig puckel; foten hvitaktig; hyllet hvitt.

Murk. björkved. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, spröd, i början äggrund, sedan kullrigt utbredd, med en trubbig puckel, torr, yngre af hyllets lemningar tätt spärrfjällig, slutl. n. bar, med tunn, otydligt strimmig och slutl. sprickigt klufven kant, 3—5 cm. bred; foten ihålig, n. jemntjock, m. spröd, tilltryckt luddig, mot basen i början tätt spärrfjällig, ofvanom ringen hvitpudrad, omkr. 9 cm. lång, 3—5 mm. tjock; ringen nedhängande, lös, hinnaktig, hvit, med uppsvälld, sargad, flockös, likafärgad kant; lamellerna vidfästade, fria, tättsittande, mot hattens kant afsmalnande, lerfärgade, slutl. brunaktiga, 5 mm. breda; sporerna purpurbruna, n. elliptiska, 9—11 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Tufvad. Lukten alkalisk, teml. stark.

Pag. 500, efter rad. 33 införes:

8. b. H. sublentum Karst. (N. sp.).

Hatten n. seg, glatt, i början omkring den smårynkiga kanten silkesluden, mörkbrun, torr ljust sämskfärgad; foten hvit; lamellerna smala, fastväxta, tättsittande, i början hvitbleka, sedan bruna, stötande n. i pnrpurrödt, i eggen hvitaktiga och fint luddnaggade.

Bland spånor. 7, 8. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först klocklikt kullrig, sedan utbredd, trubbig, bugtbräddad, slät, glatt, äldre ofta sprickad, omkr. 7 cm. bred; foten fibrös, ihålig, jemntjock, tilltryckt silkesluden, omkr. 5 cm. lång, 0,5—1 cm. tjock; hyllet vidhängande hattens kant; sporerna elliptiska 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

Pag. 504, efter rad 3 införes:

2 b. Ps. atrobrunnea LASCH.

Hatten mörkbrun; foten fylld, fintrådig.

Kärr, bland torfmoss. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tunn, i början klocklik, sedan kullrig, pucklig, slät, torr blekare, 4—6 cm. bred; foten lång, blek, slutl. brunaktig, i toppen hvitmjölig, 9—15 cm. lång; lamellerna vidfästade, lossnande, n. glesa, teml. tjocka, breda, mörkbrunaktiga; sporerna elliptiska, brunaktiga o. genomskinliga (under mikr.), 9—12 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — Psilocybe ericaea dichroa (Pers.) pr. p.

Pag. 512, efter rad. 18 införes:

P. subnuda Karst. (N. sp.).

Hatten i början kring kanten besatt med få, ytliga fibriller, torr slät, brunaktigt gulblek, blekt lerfärgad eller blek, vid torkning hvitnande, ofta stötande n. i rosenrödt; foten jemntjock, glatt, hvit; lamellerna tättsittande, i början bleka, lindrigt dragande i rosenrödt eller violett, slutl. bruna.

Lund. 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tuun, spröd, först kägellikt kullrig, sedan utplattad, stundom med låg, otydlig puckel, genomskinligt strimmig, ända till 6 cm. bred; foten trind, pipig, n. glänsande, spänd, i toppen n. pudrad, vid basen luden, 8—10 cm. hög, 3—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta i eggen stundom rosenröda; sporerna elliptiska, bruna, 8—9 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

Pag. 515, efter rad. 23 införes:

8. P. urticaecola (BERK.) KARST.

Hatten först hvitgrå, sedan mörkgrå, mjöligt finluddig; foten hvitaktig, med vattenaktig anstrykning.

I blomkruk. 5. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, m. späd, i början omvändt äggrund eller n. klotrund, slät, slutl. klocklik samt i kanten finstrimmig, torr i midten brunaktig, 2 mm. bred; foten pipig, slutl. glatt, 1 cm. hög; lamellerna vidfästade, mot foten afsmalnande, bruna, slutl. svarta; sporerna bredt elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3,5—4,5 mmm. tjocka.— Agaricus Berk. & Br.; Psathyra Fr.

Onc. *) sterqvilinus (Fr.) Karst. p. 527.

Hatten hinnaktig, i början oval, sedan utbredd, hvit, i midten smutsigt svartaktig, äldre smutsgrå, med dragning i purpurrödt, med spärrfjällig disk, 6 cm. bred; foten vid basen utsvälld samt försedd med hvita, i jorden inträngande fibrer; lamellerna först hvita, sedan skiftande i purpurrödt, slutl. svarta; sporerna äggrunda, svarta och ogenomskinliga (under mikr.), 17—21 mmm. långa, 11—13 mmm. tjocka.

Gödsl. sandjord. 8. Finl. (Mustiala).

Coprinus lagopides Karst. p. 535.

Hatten m. tunn, klocklik, strålformigt fårad, äldre klufven och uppåtböjd, ljust askgrå, med gulblå disk, 4—7 cm. bred; foten pipig, uppåt n. afsmalnande, hvit eller snöhvit, flockullig, i toppen luddig och stoftbeströdd, ända till 17 cm. hög och 3 mm. tjock; lamellerna aflägsnade, tättsittande, jemnbreda, smala, svarta; sporerna sferiskt äggrunda, svarta, under mikr. ogenomskinliga.

Mycket spröd. Tufvis växande. Hatten besatt med fria hvita fjäll.

^{*)} Onchopus rättas till Oncopus.

Pag. 540, efter rad. 16 införes:

26 b. C. phaeosporus Karst. (N. sp.).

Hatten i början af hyllets lemningar rutigt fjällig, sedan bar, snöhvit, med blek disk; foten bar, snöhvit; lamellerna hvita, äldre svartbruna; sporerna bruna.

Gödsl. jord, förmultn. gräsrötter. 7, 8. Finl. (Mustiala).

Hatten m. späd, kägellikt cylindrisk, äldre utplattad, med uppböjda kanter, sargad, finstrimmig, i början besatt med små, tilltryckta, rödbrunaktiga fjäll, med liten, platt, slät disk, i kanten stundom gråviolett, omkt. 2 cm. hög, äldre 1,5—3 cm. bred; foten pipig, i förstone vid basen n. tilltjocknad, derpå jemntjock, glatt, 3—12 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna tillstötande, jemnbreda, smala. Bildar m. täta tufvor, i början liknande en grupp af Sphaeroboler.

Pag. 544, rad. 7 läs: ogenomskinliga.

Pag. 545, efter rad. 19 införes:

12. C. pellucidus Karst. Quél. Bull. Soc. Franc. 1877, t. V, f. 7.

Genomskinlig, glatt, m. späd; hatten i början hviteller gulaktig, sedan grågrönaktig, med mörkare punktformig disk, fårad; lamellerna fastväxta, smala, slutl. svartbruna; sporerna elliptiska.

Koexkr. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten m. tunn, i början äggrund, sedau utbredd, slutl. med uppåt inrullad kant, trubbig, stundom besatt med m. fina hår, 1—2 mm. bred; foten trådlik, jemntjock, glasklar, 1—5 cm. lång; lamellerna lancettlika, teml. tättsittande; sporerna genomskinliga (und. mikr.), 7—9 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. — Coprinus diaphanus Quél.

13. C. miser Karst. Icon.

Glasklar, m. späd, bar, ljust askgrå; hatten veckad; lamellerna glesa, få (6—15), slutl. af sporerna svarta; sporerna pyramidformigt äggrunda eller elliptiska.

Hästexkr. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten i början bredt äggrund, sedan utbredd, plattad, med intryckt, punktformig disk, 1—2 mm. bred; foten hårlik, jemntjock, 1—2 cm. lång; sporerna svarta, ogenomskinliga (und. mikr.), 7—9 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka.

Tillägg till sednare delen.

Pag. 43, efter rad. 22 införes:

29 b. Bj. sciurina (KALCHBR.) KARST.

Hatten blekt umbrabrun, inuti hvitaktig, rynkigt borsthårig, tunn; porerna teml. vida, n. vinkliga, bleka.

Björkstamm. Ryssl. (Minussinsk i Sibirien).

Hatten kork- eller läderartad, styf, vid basen utbredd, snäcklikt utböjd, med hvass, flikig kant, vanl. utan bälten.

Pag. 73, efter rad. 25 införes:

Var. scrobiculatus Karst.

Hatten korkartad, slutl. n. vedhård, half, sittande, vid basen ofta utbredd, kullrig, fjällig och gropig, mörkt rödbrun, med tunn, utstående, bugtig, blekare kant, inuti fibrös och rostbrunt brandgul, 5—6 cm. bred; porerna små eller medelstora, olikformiga, grunda, sargade, lergula, liksom hvitpudrade; sporerna sferiskt elliptiska, m. ljusgula (under mikr.), 4—5 mmm. långa 3—4 mmm. tjocka.

Döda al- och syrenstamm. 2-4. Finl. (Mustiala).

Pag. 72, rad. 9 tillägges: Finl. (Tammela).

" 72. efter sad. 19 införes:

Var. 2. Hisingeri Karst.

Hatten slät, i början sammetshårig och brandgul, sedan n. glatt och rostfärgad; porerna umbra- eller n. kaffebruna.

Aspstamm. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten kork- eller läderartad, half, sittande, plattad, utan bälten, inuti mörkt rostbrun, med n. hinnaktig, nedböjd kant, 3—5 cmbred; porerna små, djupa, runda, silfverskimrande.

Pag. 92, efter rad. 25 införes:

1 b. Dr. clathroides (PALL.) KARST.

Askgrå; fruktkroppen helt och hållet upplöst i tjocka, anastomoserande, undertill taggiga grenar; taggarne tättsittande, trådsmala.

Murkn. stubb. 8. Ryssl. (Sibirien vid Obfloden).

Mjuk, n. läderartad, 15 cm. bög, 8—12 cm. bred; grenarne på öfre sidan vektaggiga. — *Hydnum* PALL.

Pag. 115, efter rad. 15 införes:

1 b. Gr. deflectens KARST. (N. sp.).

Smutsigt blekgul, fastklibbad, vaxartad, i omkretsen i början tilltryckt finluddig och ljusare; papillerna glesstående, m. små.

Gamm. aspbark. 9. Finl. Mustiala).

Gulaktigt blek, stötande mer eller mindre i smutsigt brungult, eller n. isabellfärgad, vidt utbredd, obegränsad, vid torkning hårdnande och n. sönderbristande; papillerna rundade, n. likformiga, glatta; sporerna bredt elliptiska, 3 mmm. långa, 2 mmm. tjocka.

Pag. 116, efter rad. 19 införes:

6 b. Gr. exsudans KARST. (N. sp.).

Hvitaktig eller gulblå; papillerna glesstående, kägellika, med heterogen, n. geléartad spets.

Granved. 7-11. Finl. (Mustiala).

Longitudinelt utbredd, obegränsad, sammanhängande eller hinnaktig, fastklibbad, i omkretsen likartad; vårtorna hela, vid torkning gulnande, 0,2—0,3 mm. höga; sporerna trinda, vanl. n. böjda, 4—6 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka.

Pag. 117, efter rad. 19 införes:

* Od. lactea Karst. (N. subsp.).

Mjölkhvit; vårtorna teml. glesstående, m. små.

Enbark. 3. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen utbredd, obegränsad, mjölartad, skorplik, m. tunn, fast vidväxt, i omkretsen likartad; vårtorna långsträckta eller kägellika, aftrubbade, grynlika, vanl. fransade.

Pag 117, efter rad, 25 införes:

4 b. Od. ambigua KARST. (N. sp.).

Hvitaktig, vid torkning gulnande, slutl. hinnaktig, undertill flockullig, i omkretsen finluddig; vårtorna glesstående, m. små.

Gamm. ved af tall, al och vide. 10—12. Finl. (Mustiala, Jakobstad).

Fruktkroppen vidt utbredd, obegränsad, m. tunn, fast vidväxt; vårtorna grynlika, kägellika eller långsträckta, i toppen finluddiga, slutl. bara, vid torkning gulnande; sporerna vanl. klotrunda, 3—5 mmm. i diam.

Pag. 134, efter rad. 12 införes:

* Syringae KARST.

Fruktkroppen vidt utbredd, läder- eller grusartad, fast vidväxt, n. begränsad, brunaktig, i omkretsen i början ofta rödbrunaktigt hvit; fruktlagret knöligt, blåsvart, med purpurröd skiftning, äldre och torrt styft, m. sprickigt och beströdt med ett teml. tjockt lager af hvitaktigt eller ljusgrått stoft.

Syrenstamm. 3, 4. Finl. (Mustiala).

Pag. 146, efter rad. 29 införes:

26 b. C. myxosporum Karst. (N. sp.).

Mjölkhvit, n. hinnaktig, af flockös struktur, vanl. besatt med spridda, små papiller, i omkretsen klimjöligt flockös; fruktlagret föga utveckladt.

Tallbark. 2. Finl. (Mustiala).

I början n. eirkelrund, sedan utbredd, torr löst vidfästad, lätt lossnande, sammanhängande, undertill glatt; sporerna aflånga, vanl.

böjda, slembeklädda, hvita, 8—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Till yttre utseende lik *Odontia papillosa*, men närmast beslägtad med föreg., stående på gränsen till slägtet *Lyomyces*.

Pag. 153, efter rad. 32 införes:

7 b. L. sulphureus (PERS.) KARST.

Fruktkroppen grå- eller hvitaktig, i omkretsen svafvelgul.

Ruttet träd. 8-10. Finl. (Södra Finl.).

Fruktkroppen kretsformig eller utbredd, fibröst byssusartad; fruktagret föga utveckladt, m. tunnt, hinnaktigt; sporerna klotrunda, färgösa, 2—3 mmm. i diam. — Thelephora Pers. Syn.

Pag. 202, efter rad. 14 införes:

D. tremelloides Karst. (N. sp.).

Fruktkroppen uppstigande, plattadt rundad, med kruigt naggad kant, och teml. tydlig, blekare fot, oföränderligt rangegul.

Gaml. mossbev. granstamm. 9. Finl. (Mustiala).

Fruktkroppen mer eller mindre veckad, ända till 1 cm. hög ch bred; sporerna aflånga, gulaktiga (under mikr.), mot basen vanl. öjda, 16—22 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Liknar i hög grad remella mesenterica.

Rättelser och ytterligare tillägg till sednare delen.

Pag. 2, rad. 18 uppifr. står fellens läs felleus

- " 36, " 8 " tillägg Finl. (Tammela).
- " 54, arten Lenzites abietinus Fr. utgår.
- " 55, rad. 14 uppifr. tillägg Finl. (Mustiala).
- " 65, " 7 " tillägg Finl. (Helsingfors, Åbo).
- , 65, , 9 , Hörer jämte Ph. incarnatus och andra med vaxartadt vanl. lifligt färgadt fruktlager försedda Physisporusarter till Caloporus Karst.
- " 73, " 23 " efter sporerna tillägg hvitaktiga
- " 78, " 11 " står P läs F; utstryk Quél t. 17, f. 5.
- " 79, " 10 " utstryk Trametes radiciperda HART.
- " 79, efter rad. 19 införes:

14 b. F. Abietis Karst. (N. sp.).

Hatten tresidig, vid basen utbredd, stundom upp- och nedvänd, rostfärgad, med brandgul, filtluden kant, äldre mörkare; porerna olikformiga, aflånga eller rundade, sargade, betäckta af ett hvitgrått stoft.

Granstamm. Finl. (Tammela, Sastmola, Jakobstad, Rasnavolok, Kola).

Hatten korkartad, äldre trädhård, ofta sammanflytande eller tegellagd, borsthårigt filtluden, äldre skrofligt ojemn, med koncentriska fåror, utväxt n. glatt och grå- eller brunsvart, inuti rostfärgad; porerna medelstora eller stora, trubbiga, först brandgula, sedan kanelbruna; sporerna n. klotrunda gulaktiga (und. mikr.), 4—5 mmm. i diam.

Närmast beslägtad med *F. protracta*, men skild från denna genom sina oregelbundna och annorlunda färgade porer, icke olika *F. Pini*'s, hvarmed den äfven blifvit förvexlad.

Pag. 86, rad. 9 uppifr. står hvita läs gula

, 106, " 31 " utstryk osäker art och tillägg:

Är en mellanform emellan föreg. och följ., skiljande sig från den förra genom saknaden af lukt och sin brandgult rostfärgade, slutl. n. bruna fot, från den sednare genom färgen, tydligare fot o. s. v. Förekommer ganska allmänt öfver hela Finland.

Pag. 107, rad. 5 uppifr. utstryk Finl.

- , 107, , 7 , , blått
- " 113, " 4 " står **i5** läs **i4**
- " 115, " 10 " " **16** " **15**
- " 116, " 20 " " **17** " **16**
- " 125, efter rad. 13 införes:
  - * St. rigens Karst. (N. subsp.).

Hatten teml. tjock, filtluden, med koncentriska bälten eller fåror, blek, med hvit kant, äldre dragande i dadelbrunt; fruktlagret blekt, stötande i askgrått, i torrt tillstånd sprickigt.

Granbark. 9. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten läderartad, utbredd och utböjd, ofta sammanflytande, ända till 10 cm. lång och bred; fruktlagret slätt, glatt, utväxt n. stoftbeströdt, vid gnuggning antagande en blodröd färg; sporerna elliptiska, 6—7 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka.

Utgör en mellanform emellan St. sangvinolentum och St. rugosum.

Pag. 128, efter rad 11 införes:

Var. aurantiacum Karst. (N. var.).

Hatten filtluden, blek; fruktlagret orangegult.

Björkstubb. 8. Finl. (Tammela).

Pag. 139, efter rad. 32 införes:

25 b. X. helvotus Karst. (N. sp.).

Vidt utbredd, grått brungul.

Bark af hagtorn 9. Finl. (Åbo).

Fastklibbad, obegränsad mjöligt grusartad, tunn.

Pag. 147, efter rad. 26 införes:

25 b. C. granulatum (Bon.) Karst.

Hvit eller gråblåaktigt hvit, torr vanl. stötande i gult, bar, slät, vanl. utan papiller, af flockös struktur.

Stamm. af löfträd, synnerligen videarter. Höst—vår. Finl. (Södra Finl.).

Vidt utbredd, inkrusterande; fruktlagret slutl. vaxartadt, tunut; sporerna rundudt elliptiska, 7—12 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka.
— Hypochnus Bon.

Pag. 151, rad 23, tillägg, Kola.

" 161, efter rad. 6 införes:

76. C. furva Karst. (N. spec.).

Fruktkroppen obegränsad, glatt, mörkbrun, i omkretsen likartad.

Förmultn. granstamm. 8-10. Finl. (Tammela).

Vidt utbredd, hinnaktig, af filtartad struktur, sammanhängande, jemn och slät, fast vidfästad, slutl. lossnande; sporerna bredt elliptiska, släta, gulaktiga (under mikr.), 9-12 mmm. långa, 5-6 mmm. tjocka.

Persoons Corticium laeve är möjligen en form af Stereum evolvens (Fr.) Karst., författarens deremot sammanflyter med Corticium radiosum, med hvilken äfven C. ochraceum Fr. och C. confluens Fr. tyckas vara ganska nära förvandta.

Pag. 161, efter rad. 28 införes:

* C. macra Karrt. (N. subsp.).

Brun, tätt besatt med fina borst, i omkretsen likartad och likafärgad.

Albark. 5. Finl. (Mustiala).

Vidt utbredd, vidfästad, hiunaktig, m. tunn, obegränsad, torr här och der sprickad; sporerna bredt elliptiska, gulaktiga (und. mikr.), 10—12 mmm. långa, 7—9 mmm. tjocka.

H. subfuscus Karst. p. 123 är möjligen endast en form af H. fuscus (Pers.?) Karst.

Latinskt register.

	Pag.	Pag.
abieticola Karst	13Ī.	alutaceus Fr 35.
abietina Bull	54.	alutarius Fr 3.
abietina Pers	136.	amaricans Pers 27.
abietina Pers	185.	ambigua Pers 156.
abietina Pers	202.	ambigua Karst
abietinus Dicks	43.	ambiguus Karst 135.
abietinus Bull.	80.	amethystina Holmsk 166.
Abietis Fr	139.	amorphus Fr 39.
	139.	amphilolum Fr 140.
Acia Karst XIII,	111.	
	36.	
acroporphyrea Schaeff	181.	angulatus Schum 42.
Acrospermum Hoffm	166.	annosus Fr 48.
Acrospermum Pers	177.	annulata Holmsk 22.
	192.	annulatus Bull 4.
adglutinata Pers	134.	annulatus Schaeff 79.
adpressa Bon	202.	anomala Pers 22.
adustus Willd	39.	anomala Fr 170.
aeneus Rostk	5.	anthocephala Bull 156.
aëreus Bull	5.	anthochroa Pers 155.
aestivalis Fr	6.	apiculata Fr 188.
Agardhii Fr	116.	appendiculatus Schaeff 15.
aggregata Fr	103.	applanatus Pers 75.
alandicus Karst	230.	arborea Huds 198.
alba Pers	168.	arcticum Fr 123.
alba Karst	233.	arcularius Batseh 28.
albida Weinm.	52.	ardenia Sow 175.
albida Fr	53.	areolata Fr 159.
albida Huds	196.	argillacea Pers 172.
albida Schaeff	187.	argillaceus Karst 163.
albidus Wahlenb	36.	
	37.	argutum Fr 117.
		arida Fr 161.
albidus Trog	43.	aspera Fr 143.
alboviolascens Alb. & Schw		aspera Fr 116.
albus Vent	7.	asprellus Fr 18.
alliaceum Weinm	117.	aterrinum Fr 115.
alligatus Fr	27.	atra Weinm 158.
alnea Fr	49.	atra Fl. Dan 198.
alneti Fr	19.	atrobrunnea Lasch 234.
alneum Fr	137.	atrocaerulea Trog 147.
alnicola Karst	151.	atrocinerea Karst 162.
alutaceum Fr	100.	atrovirens Fr 154.
alutaceus Rostk	38.	aurantia Pers 145.

	Pag.	Pag.
aurantia Pers	172.	callosus Fr 61.
aurantia Weinm	196.	Calocera Fr XVIII, 191.
aurantiacum Alb. & Schw	107.	Calodon Quél XIII, 106.
aurantius Sow		Caloporus Karst 57.
aurea Schaeff.	184.	
aurea Pers	202	calopus Pers 13. calopus Fr
aureum Fr	100	calopus Karst 230.
aureus Fr	155	calvum Alb. & Schw 103.
auricula Judae Linn 201,	191	canaliculata Ehrenb 189.
Auricularia Bull XVIII,	101	canaliculata Fr 175.
auriformis Batsch	199	candida Pers
auriformis Datsen	110	candida Weinm 176.
auriscalpium Linn	110.	
avellanum Fr	121.	candida Fr 180.
1 3° T3	44	candidula Karst 180.
badius Fr.	11.	candidum Pers 61.
benzoinus Wahlenb	74.	candidus Pers 36.
betulina Linn.	53.	candidus Ehrenb 66.
betulinus Bull	44.	capula Holmsk 129.
Bjerkandera Karst VIII,	35.	caricina Karst 184.
bicolor Alb. & Schw		carneoalbus Fr
bicolor Pers	125.	carneus Willd 134.
biennis Sow	69.	carneus Pers 121.
biennis Fr	159.	carnosa Ehrenb 151.
biformis Klotzsch		caryophyllea Schaeff 155.
Boganidensis Borszcz	63.	casearius Fr 26.
boletiformis Engl. Bot	198.	castaneum Alb. & Schw 111.
Boletus Dill VI,	19.	castaneus Bull 1.
Boltonii Rostk		castaneus Schum 6.
bombycina Fr	64.	castaneus Rostk 43.
bombycina Somm	147.	caucasicum Weinm 128.
borealis Fr	40.	cellare Alb. & Schw 114.
botrytes Fr	114.	centrifuga Weinm 160.
botrytes Pers	166.	chalybea Pers 155.
Boucheanus Klotzsch	30.	chioneus Fr 36.
bovinus Linn	10.	chlatroides Pall 239.
bovinus Rostk		chrysentheron Bull 13.
bovinus Fl. Dan	13.	chrysocoma Bull 195.
brevipes Krombh	165.	chrysocoma Bull 202.
brumalis Pers	28.	chrysoloma Fr 58.
Buglossoides Bull	20.	ciliata Fr 135.
Buglossus Wahlenb		cinerascens Karst 129.
Bulliardii Fr	49.	cinerea Fr 52.
bullosus Weinm	63.	cinerea Bull 168.
byssiseda Pers	190.	cinereum Pers 52.
•		cinereum Bull 108.
caerulea Schrad		cinereum Fr 148.
caerulescens Fr	154.	cinereus Pers 16.
caeruleum Vahl	106.	cinnabarina Jacqv 51.
caesia Pers	201.	cinnabarinum Schw 102.
caesioalbum Karst	149.	cinnamomea Pers 146.
caesius Schrad	37.	circinans Pers 10.
caesius Somm	202.	circinatus Fr 67.
caespitosa Wulf.	174.	circinatus Fr 67. Clavaria Fr XVII, 166.
calcea Pers	149.	Clavariella Karst XVII, 184.
		, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,

	Pag.	Pag.
clavatus Pers	190	crinale Fr 112.
clavulano Fr	156	crinitum Karst
clavulare Fr	190	crispa Wulf
cochleariformis Schum	174	crispula Fr 189.
cochleatus Fr	045	
coefficient Fr	245.	cristata Pers
collinitus Fr	454	eristatum Pers
comedens Nees	151.	cristatus Pers 25.
communis Bull		cristatus Roth 34.
compactum Pers		cristulata Fr 117.
Comperi Lév		croceus Pers 71.
complanatum Tod	181.	crustacea Schum 163.
concentrica Alb. & Schw	146.	crustosa Pers 118.
conchatum Ehrenb		crustuliniforme Desm 182.
conchatum Fr	125.	culmigena Fr 177.
conchatus Pers	78.	curta Fr 167.
concrescens Pers	108.	cuticularis Bull 70.
condensata Fr	187.	cyanescens Bull 1.
confinens Alb. & Schw.	26.	cyathiforme Bull 109.
confluens Pers	74.	cyathoides Swartz 31.
confluens Fr	149.	cyclothelis Pers 137.
conformis Karst	203.	Cyphella Fr XV, 128. cyphella Fr 194.
confragosa Bolt	51.	cyphella Fr 194.
Coniophora Pers XVI,	157.	
connatus Weinm	47	Dacrymyces Nees XIX, 201.
constrictus Pers	1	Daedalea Pers IX, 51.
contiguum Karst	150	decolorans Karst 144.
contiguus Alb. & Schw	50.	decorticans Pers 151.
contorta Holmsk	174	deflectens Karst
contortus Karst		deformis Fr 66.
contollus Marst	1/0	delicate En
convolvens Karst	140.	delicata Fr 170.
coralloides Scop	100	deliquescens Bull 201.
		dendroidea Fr 189.
coralloides Bull		dendroides Karst 186.
coriaceus Bull		destruens Brond 231.
cornea Batsch	192.	diaphana Schum 178.
corniculata Schaeff	167.	diaphanum Schrad 98.
cornuta Schaeff	171.	diaphanus Quél 236.
cornucopioides Linn		dichroa Fr 39.
corrugata Fr		diffusa Fr 157.
corrugata Sow	191.	digitata Fr 156.
corrugata Karst	186.	disciformis De C 127.
corrugatum Fr		distans Theorin 230.
corruscans Fr	70.	Ditangium Karst XIX, 204.
corticalis Bull	134.	Ditiola Fr XIX, 203.
corticalis Schrad	134.	dryadeus Pers 74.
Corticium Fr XV,		dryinum Fr 111.
corticola Fr	65.	Dryodon Quél XII, 92.
cotyledoneum Fr	127.	Dryodon Quél XII, 92. dubius Schaeff 54.
crassus Fr.	69.	
crassines Schaeff	13.	ebulbis Karst 6.
Craterella Pers XIV,	121.	eburnea Pers 173.
Craterellus Fr XIV.	119.	edulis Bull 5.
Creolophus Karst XII.	93.	edulis Rostk 6.
Cricunopus Karst V,	3.	elatellus Karst 232.
	0.	

	Pag.	Pag.
elatior Fr	13.	filiformis Bull 180.
elegans Schum	4.	fimbriata Somm 143.
elegans Bolt	169.	fimbriata Nees
elegans Fr	196.	fimbriatum Pers 20.
	179.	fimbriatum Pers
	121.	fimbriatum Fr
elvelloides Wulf encephala Willd	200.	fimbriatus Rostk 68.
	170.	
		fimbriatus Bull 68.
epileucus Fr	35.	fissilis Fr 129.
Epilobii Karst.	51.	Fistulina Bull VI, 20.
	192.	fistulosa Tod 173.
epixanthus Rostk	35.	fistulosa Vahl 176.
eradians Fr	1 59.	flabellaris Batsch 156.
	172.	flabelliformis Pers 30.
eruciformis Fr	133.	flaccida Fr 186.
erubescens Fr	45.	flaccidus Bull 53.
erythropus Krombh	8.	flammans Fr 141.
erythropus Pers	9.	flava Schaeff 166.
erythropus Pers	182.	flava Harz 185.
erythropus Schnizl	182.	flavescens Rostk 31.
eumorpha Karst	185.	flavescens Schaeff 184.
euporus Karst	59.	flavidus Krombh 4.
evolvens Fr	126.	flavidus Fr 4.
Exidia Fr XVIII,	197.	flavipes Pers 172.
Exobasidium Vor, XV,	152.	flavorufus Schaeff 10.
exsudans Karst	239.	flavus Fr 64.
		flexuosus Weinm 60.
fagineum Pers	114.	floccopus Vahl 16.
falcata Pers	176.	floccopus Pers 16.
fallax Fr	101.	flocculentum Fr 141.
fallax Pers	145.	foetidum Pers 157.
fallax Pers	187.	foliacea Pers 195.
farinaceum Pers	99.	fomentarius Linu
farinellus Fr	63.	Fomes Fr X, 75.
farinellus Karst	139.	formosa Pers 185.
	102.	fragile Fr 105.
fasciculata Pers	21.	fragllis Fr 37.
fasciculata Bon	192.	fragilis Holmsk
fasciculatus Schrad	28.	fraxinea Bull 48.
fastidiosum Pers	142.	Friesiana Karst 199.
fastigiata Linn.	167.	Friesü Karst 182.
felleus Bull	2.	Friesü Weinm 194.
Femsionia Fr XIX.	200.	frondescens Fr 159.
fennica Karst	186.	frondosa Fr 194.
fennicus Karst.		frondosus Schrank 24.
ferruginatus Batsch		frustulata Pers 134.
ferruginea Bull	125	fruticum Karst 179.
ferruginea Pers	127.	fuligineus Fr 24.
ferruginea Pers		fuligineus Alb. & Schw 120.
ferrugineum Fr	106	fulvidua Woinm
ferrugineum Pers	112	fulvidus Fr 2.
fibrillosus Karst.	72	fulvus Fr
fibula Fr	43	fulvus Schaeff 46.
filicina Karst.	131	fumosa Karst 161.

	*	
fumosa Pers	Pag.	Pag.
iumosa Pers	1(3.	hercynica Pers 169.
fumosus Pers	38.	heteromorpha Fr 55.
furva Karst	. 244.	hians Karst 59.
fuscata Fr	192.	hians Karst
fuscata Fr	43.	hirsuta Willd 124.
fuscescens Karst	2.	hirsutus Wulf 41.
fuscoviolaceus Fr	55.	hirsutus Kalchbr 56.
fuscidulus Schrad	90	hirsutus Schaeff 80.
fuscum Pers	169	hinto El Don
fuscum Pers	74	hirta Fl. Dan 181.
fuscus Pers. , . ,	(4.	Hisingeri Karst 238.
fusiformis Sow	171.	hispidus Bull 70. hispidus Rostk 72.
fusipes Pers	105.	hispidus Rostk 72.
fuscus Karst. ,	163.	holopus Rostk 17.
walanta Cahum	130.	hortense Fr 97.
galeata Schum	T90*	hybridum Bull 109.
Ganoderma Karst VIII		hydnoidea Pers 114
geogenium Fr	109.	hydnoidea Pers 114. Hydnum Linn XII, 98.
gibbosa Pers	49.	Hypochnus Fr XVI, 162.
giganteum Fr	142.	
giganteus Fl. Dan	25.	igniarius Pers 46.
giganteus Harz	30.	igniarius Linn 77.
giganteus Pers	33	imbricatum Linn 103
glandulosa Bull.	198	imbricatus Rull ' 97
glaucescens Fr	195	imbricatum Linn. 103. imbricatus Bull. 27. impolitus Fr. 6.
gradescens fr	107	impontus Fr 6.
glaucopallida Karst	197.	impressa Pers 199.
Gleophyllum Karst X	79.	inaeqvalis Müll 171.
Gloiodon Karst XIII,	110.	inaeqvilatera Schum 131.
glossoides Pers	193.	incana Alb. & Schw 21.
glutinosus Krombh	11.	incarnata Pers 145.
Goldbachü Weinm	132.	incarnata Weinm 176.
gossypinus Pers	16.	incarnata Lasch 182.
Gothoburgensis Pers	11.	incarnatus Alb. & Schw 57.
gracilipes Karst	109	incendiarius Weinm 29.
gracilis Berk	191	incrustans Tul 201.
gracilis Derk	101.	indecorata Somm 197.
gracilis Pers	100	
gracillima Weinm	195.	indigo Schw 147.
graminum Karst	183.	inflata Karst 178.
Grandinia Fr XIV		infundibuliforme Alb. & Schw. 128.
granulatus Bon	244.	infundibuliformis Pers 30.
granulatus Linn	10.	infundibuliformis Rostk 31.
granulosa Pers	115.	infundihulum Swartz 105
gregarius Fl. Dan	10.	ingrica Weinm 175. Inonotus Karst
grisea Pers	186	Inonotus Karst. XX 69
grisea Krombh	168	insigne Karst 204
griseopallida Weinm.	121	intumescens Engl. Bot 196.
Openinia En VVIII	100	intulnescens Pingi. Dot 150.
Guepinia Fr XVIII	T 39.	intybacea Pers 157.
guttatus Pers	Z.	intybaceus Fr 25.
gyrans Batsch	183.	irideus Rostk 5. Irpex Fr IX, 55.
gyrans Bolt	182.	Irpex Fr IX, 55.
gyrans Bolt VI	18.	isabellinus Fr 64.
helvelloides De C		isabellinus Fr 64. isabellinus Fr 153.
helmediae E.	190.	Ischnoderma Karst X, 74.
helveolus Fr	40.	
neivolus Karst	243.	Jennyae Karst 232.
heivola Pers	172.	Jennyae Karst 232. Juglandis Schaeff 30.

		-		70
		Pag.	1°1 1	Pag.
juncea Alb. & Schw.	 	181.		57.
Juniperi Karst	 	138.	limpidoides Karst	229.
juniperina Karst	 ٠	197.	livescens Karst	145.
juniperinum Fr	 	141.	lividocaeruleum Karst	
			lividum Pers	150.
Kneiffia Fr Krombholzia Karst	 	143.	lividus Bull	18.
Krombholzia Karst	VI	17	lobata Somm.	191.
Krombholzü Fr	 ٠.,	169.	lobatus Huds	34
Kunthü Chev		120.	lobatus Huds longipes Fr Lonicerae Weinm	18
Kunthu Chev	 		Tonicous Weinm	79
Kunzei Fr.	 	169.	Lonicerae Weinm.	10.
kymatodes Rostk	 	39.	lucidum Leyss	33.
			lupinus Fr	7.
labyrinthicus Fr		19.	lurida Karst	161.
labyrinthicus Weinm.	 	40.	luridus Viv	7.
labyrinthiformis Bull.	 	54.	luridus Schaeff.	8.
lacera Fr	 	129.	luteoalba Fr.,	200.
lacerum Fr	 	20.	luteola Pers	174.
laciniata Pers			lutescens Pers	119.
laciniata Schaeff	 	160	lutescens Pers	
lacrymalis Pers	 	909	luteus Linn.	
lacrymans rers.	 	204.	Lyomyces Karst XVI,	159
lactea Karst	 		Lyomyces Karst Avi,	T99*
lacteum Fr		144.	·	044
lacteus Fr	 	36.	macra Karst.	244.
lacteus Fr	 	56.	macrophylla Karst	228.
lactifluus Sow	 	10.	macropus Pers	169.
laeticolor Karst			macrorhiza Swartz	175.
laeta Fr	 	129.	maculaeforme Fr	136.
laetum Fr	 	114.	makraulos Rostk	57.
laetum Ehrenb			marginata Alb. & Schw	160
laetus Fr.			marginata Fr	46
laeve Pers			marginatus Fr	46
la animatum Consut	 	104	marginatus Fr	60
laevigatum Swartz.	 	104.	medulla panis Pers	90.
laevigatum Fr	 	139.	melanopus Swartz	31.
laevis Fr	 	130.	melanopus Pers.	31.
lagopides Karst	 	235.	membranacea Alb. & Schw	128.
laminosa Fr	 	165.	membranaceum Bull	
Lappa Karst	 	168.	Meripilus Karst VIII,	33.
Laricis Jacqv	 	45.	Merisma Pers XVI,	156.
latissimum Fr	 	143.	Merulius Fr XI,	84.
latissimus Fr			mesenterica Dicks	195.
laxa Fr	 ` '	164	mesenterica Retz	195.
Ledi Karst	 	159	mesentericus Schaeff	
lentiniformis Scop.	 	200.	micans Ehrenb	50
Tonnitae E.	 iv.	400.	micans Enrend	177
Lenzites Fr	 IA,	95.	micans Pers	111.
lepideus Fr	 	27.	microcephalum Karst	228.
leporinus Fr	 	72.	microdon Pers	
leprodes Rostk	 	32.		33.
leptocephalus Jacqv.	 	29.	mirabile Fr	
leuciticus Kalchbr leucomelas Pers	 	76.	mirus Kalchbr	75.
leucomelas Pers	 	23.	miser Karst	236.
leucopus Karst	 	9.	mitis Krombh	10.
ligula Schaeff	 	174	modestum Kalchbr	122
lilacina Fr	 	167	molare Fr	
lilacina Batch			molle Fr.	
and the state of t	 • •	Lau.	Inono Et.	TI.

		Pag. 1	מד	ag.
mollis Pers		37.		52.
mollis Alb. & Schw		40.		71.
mollis Rostk		45.	obtusa Sow 1	
mollis Somm.		52.	obtusus Pers	
mollissima Pers			ocellata Fr	
molluscus Pers			ochracea Hoffm.	
		41.		
montana Fr		74.	ochraceum Pers	
morosus Kalchbr			ochraceum Fr 1	
mucida Fr			ochraceus Pers	
mucida Pers		176.		23.
mucidulus Karst		163.	Odontia Fr XIV, 1	
mucidum Pers		98.	odora Somm	50.
mucidus Scop		27.		37.
mucidus Fr. ,		61.	odoratus Wulf	79.
Mucronella Fr X	Ш,	102.	officinalis Vill	
multicolor Schaeff			olivacea Fr 1	
multifida Fr		184.	olivaceus Schaeff	
multiplex Fr			orbicularis Fr 1	13.
muscicola Fr		131.	ovata Pers 1	78.
muscicola Linn		167.	ovata Karst 1	83.
muscigena Pers		130.	ovinus Schaeff	23.
muscigena Schum		189.		
muscigena Karst		179.	pachypus Fr	7.
muscorum Somm		131.	padinum Karst 1	49.
Mustialensis Karst		154.	pallens Fr	21.
Myrtilli Thuem		152.	pallescens Fr	36.
myxosporum Karst		240.	pallescens Karst 1	51.
			pallida Pers 1	21.
Naematelia Fr X	IX,	200.	nalmata Scop 1	57.
nana Karst		229.	palmata Schum 1	92.
Neckerae Fr		130.	palmata Schum 1 papillosa Fr 1	17.
Neesü Fr		48.	papyracea Fl. Dan 1	24.
nicotiana Bolt		127.	paradoxa Karst 1	.74.
nidulans Fr		71.	paradoxum Schrad	66.
nigrescens Fr		195.	paradoxus Fr	44.
nigricans Fr		76.	parasiticus Bull	14.
nigrita Pers		173.	patellaris Fr 2	229.
nigromarginatus Karst		58.	pelleporus Sow pelleporus Bull	36.
nitens Batsch		33.	pelleporus Bull	39.
nitidulum Karst		150.	pellucidus Karst 2	236.
nitidus Borszcz		31.	pendulum Fr 1	13.
nitidus Alb. & Schw		59.	pendulus Alb. & Schw	55.
niveum Pers		99.	penicillatum Pers 1	42.
niveus Fr		17.	perennis Linn	67.
nodulosum Fr		98.	pertenuis Kalchbr.	32.
nodulosus Fr		73.	pezizaeformis Lév 2	200.
nudum Fr		148.	pezizaeformis Karst 2	203.
nummularius Fr		33.	phacorrhiza Reich 1	82.
		301	nhagagnarug Karet 9	126
obducens Pers		61.	Phellodon Karst XII	95.
obliquatus Bull			Phellodon Karst XII, Phlebia Fr XI,	88.
obliquum Schrad		66.	phosphorea Sow	47.
obliquum Pers		80	phosphoreum Agardh 1	47.
obliquim Bolt		111	Phylacteris Bull 1	58.
obliquam Dole		1.4.4.	I Hylwotoris Dati	

		Pag.		Pag.
Physisporus Chev	IX.		purpureobadius Karst	231.
nicines Fr.		31.	purpureus Fr	8.
picipes Fr picipes Rostk		32.	purpureus Fr purpureus Rostk	57.
pictus Schultz		68.	purpureus Fr.	57.
pilipes Vahl		175	pusillus Schrad	28.
ningstri Er		100	puteanea Schum	159.
pinastri Fr Pini Brot	1.7	78	pyxidata Pers	169
Pini Schleich		125	pyxidada z.cis.	200.
pinicola Swartz.			qvercina Linn	54.
piperatus Bull			qvercina Pers	113
Piptoporus Karst	ix	14	qvercina Pers	134
pistillaris Fr	121,	191	qvercinus Wahl	20
pistillaris Linn			qvercinus Schrad	45
pithya Fr			gvisgviliaris Fr	178
placenta Schum.		190.	disdingris Er.	1.00
placenta Schum		57.	radiatus Sow	73.
platyporus Pers		90	radiatus Holmsk.	
plebeja Wulf.		166	radiana Dara	111
Pleurodon Quél	viii	110	radicans Pers	15
			radicatum Alb. & Schw	202
plicata Klotzsch		198.	radiciperda Hart	
plumbeum Fr		102.	radiosum Fr	
politus Fr				
polycephalus Pers		24.	radula Pers	
polygonia Pers		136.	radula Fr	113.
polygonioides Karst	37137	138.	Radulum Fr XIII,	
Polyozus Karst	$\cdot$ XIV,	122.	ramentacea Fr	180.
Polyozus Karst Polypilus Karst	· VII,	24.	ramosissimus Scop	
Polyborenus Karst	. 1111	21.	ramosus Borszcz	68.
Polyporus Fr	. VII,	22.	raphanicum Karst	227.
Polystictus Fr			recisa Ditm.	
populina Somm			reflexa Bull	
populinus Schum			regia Mig	
populinus Schulz		72.	repanda Fr	199.
Poria Hill			repandum Fr	133.
porosa Fr		79.	repandus Fr	23.
Porothelium Fr porphyrosporus Fr	. VII,	20.	resinosus Schrad	
porphyrosporus Fr		18.	reticulata Fr	
pratensis Pers			reticulatus Schaeff	6.
protracta Fr		79.	reticulatus Alb. & Schw	
pruinatus Fr		14.	reticulatus Pers	65.
Pterula Fr	. XVII,	184.	rheades Pers	70.
puberula Kalchbr		41.	rhombiporus	29.
puberum Fr		1 50.	ribicola Karst	71.
pubescens Schum		41.	Ribis Schum	
pudorinum Fr		97.	rigens Karst	243.
pulchellum Weinm		124.	roburneus Fr	
pulchellus Fr		4.	Rosarum Weinm	34.
		40.	rosea Alb. & Schw	47.
punicea Alb. & Schw.			rosea Dalm	
pulverulentus Opat			rosella Fr	
purgans Fr		45.	roseum Pers	
purpurea Pers		123.	Rostafinsků Karst	
purpurea Schaeff			Rostkovů Fr	31.
* *				
purpurea Müll		171.	rotundata Lindbl	46.

rubeolarius Sow rubeolarius Pers	n	70
whoolaning Sour	Pag.	Sedi Karst 177.
nubcolonius Dous	0.	colortes Voyet
rubeolarius Pers	ο.	selectus Karst., 62. scutellatus Borszcz 68.
rubeolarius Sv. Bot.	9.	Scutellatus Borszcz 68.
rubiformis Fr	200.	semen Tod 183.
rubiginosa Schrad	126.	semen Quél 183.
rubiginosus Fr rubiginosus Schrad	2.	semiovatus Schaeff 46.
rubiginosus Schrad	74.	septentrionale Karst 80.
rubescens Trog	18.	septentrionale Fr 97.
rubescens Alb. & Schw		sera Pers 147.
rubescens Ehrenb		serenus Karst 60.
rude Karst	143.	seriale Fr 152.
rufa Jacqv	194.	serialis Fr 50.
rufescens Rostk	67.	serpens Fr 64.
rufescens Fr	69.	setigera Fr 143.
rufum Fr	135.	simplex Retz 172.
rugosa Bull	168.	sinuosus Fr 56.
rugosum Pers	128.	sinuosus Fr 64.
rusticus Karst	231.	cinuocus Er · 190
rutilans Pers.	71.	Sistotrema Rostk 18.
rutilans Fr	148.	Sistatrema Er
rutilus Fr		Sistotrema Alb. & Schw 68.
		Sistotrema Alb. & Schw 68. Sistotrema Pers XI, 83.
saccharina Fr	198.	Sobolewskü Weinm 102.
saepiarius Linn		Solenia Hoffm VII, 21.
sagarum Retz ,	198.	solenioides Karst 132.
salicinum Fr	140.	soluta Karst 189.
salicinus Pers	77.	Sommerfeltü Karst 53.
Salicum Pers	198.	sorbina Karst 54.
salignus Fr	34.	sordarius Fr 9.
Sambuci Pers	153.	sordidum Weinm 100.
Sambucina Mart		spadicea Pers 124.
sangvinarius Karst	232.	spadiceum Swartz 68.
sangvineum Fr	146.	spadiceus Krombh 11.
sangvineus Krombh	7.	spadiceus Schaeff 13.
sangvineus Krombh sangvinolenta Alb. & Schw	125.	spadiceus Schaeff 13. Sparassis Fr XVII, 165.
sangvinolentus Alb. & Schw.	62.	spathulata Fr 41.
Sarcodon Quél XIII,	103.	spathulatum Schrad 66.
sarcoides Fr		spathulatum Fr 101. spiculosa Fr 141.
satanas Lenz	7.	spiculosa Fr 141.
satanas Rostk scaber Bull	8.	spiculosa Pers 198.
scaher Bull.	17.	spinulosa Pers 185.
scabrosum Fr	104.	spongia Fr 69.
scanicus Fr	38.	spongiosus Fr 71.
Schweinizh Fr.	68	spumea Sow 80.
Schweinizü Fr	72	spumeus Fl. Dan 35.
sciurina Kalchbr.	238	squalinum Fr
sclerotioides De C		sqvamosum Schaeff 103.
sclerotioides Pers	182	sqvarrosum Nees 103.
scrobiculatum Fr	108	sqvarrosus Huds 30.
scrobiculatus Karst		stabularis Fr 159.
scutellatum Alb & Schw.	182	stenonhylla Karst
Scynhopilus Karst XVI	155	Sterbeeckii Kickx 18
sebacea Pers.	201	Sterbeeckii Kickx. 18. stereoides Fr. 43. Stereum Pers. XIV, 123.
Sehacina Tul. XIX	201	Stereum Pers. XIV 193
DODWOLLIN I CLI	~ ()+	DUOLUMI A 010

P	Pag.
sterilis Fr 15	39. tenacella Pers 173.
Stevenii Lév	75. tenuissima Weinm 176.
stillatus Nees 20	02. tenuissimum Weinm 112.
stipatum Fr	17. tephroleucus Fr 35.
stipticus Pers	36. terrestris Ehrh 157.
striata Pers	73. terrigenus Karst 30.
striata Hoffm	93. testaceus Fr
stricta Pers	88. Thelephora Ehrh XVI, 157.
stricta Fers	92. Todei Fr
stricta Fr	05. tomentosum Fr
strictipes Karst	Jo. tomentosum Fr
strigosa Karst	98. tomentosus Krombh 14.
strigosum Swartz	10. tomentosus Fr 67.
strobilaceus Scop	16. tortus Fr 202.
Strobilomyces Berk VI,	16. torulosum Fr 106.
subcarnaceum Fr 10	02. trabeus Rostk 37.
subcostatum Karst 19	24. Trameta Fr 55.
suberosus Wahlenb 4	40. Trametes Fr iX, 46.
suberosus Krombh	45. Tremella Dill XVIII, 194.
suberosus Linn	45. Tremellodon Pers. XII. 95, 191.
suberosus Bull	71. tremelloides Bull 191.
subfalcata Karst	80. tremelloides Karst 243.
subfuscoflavidus Rostk	60. trichopus Pers 188.
subfuscus Karst	63. triqueter Fr 73.
sublentum Karst	33. tristis Batsch 157.
sublutea Karst	61. truncata Schmid 121.
submurinus Karst	
subnuda Karst 23	34. tuba Weinm
subpileatus Weinm	48. tubaeformis Schaeff 119.
subplana Schum 20	02. tuberculata Fl. Dan 203.
subsqvamosum Batsch 10	04. tuberosus Let. 8. 22. Tubiporus Paul. V, 5. 29. tumidus Fr. 19.
subsqvamosus Linn	22. Tubiporus Paul V, 5.
substrictus Bolt	29. tumidus Fr 19.
subsulphureus Karst 13	38. tumulosus Karst
subtile Fr	99. Tylopilus Karst V, 2.
subtile Fr	21. Typhula Fr XVII, 181. 69. Tyrodon Karst XII, 90.
subtilis Pers	69. Tyrodon Karst XII. 90.
subtomentosus Linn	13.
subtomentosus Bolt	68. udum Fr 101.
sulcata Tod 20	03. umbellatus Fr 24.
Suillus Karst	1. umbrina Alb. & Schw 160.
sulphnrea Weinm 12	29. umbrina Pers 163.
sulphurea Pers 24	40. umbrinus Pers 15.
sulphureum Kalchbr 10	09. uncialis Grev 177.
sulphureum Fr	46. undulata Bolt 119.
gulphynous Dull	oc andulate Heffer 104
sulphureus Bull. sulphureus Fr. svaveolens Linn.	26. undulata Hoffm 194.
surputreus Fr	12. undulatus Pers 121.
svaveoiens Linn	50. unicolor Bull 52.
svaveolens Scop 10	06. unicolor Fr 193.
svaveolens Fr 13	36. urticaecola Berk 235.
svecica Fr	87. uvidum Fr 151.
Syringae Karst 24	40.
	Vaccinii Fuck 152.
tabacina Bull 19	25. vaccinus Fr 6.
tabacina Sow 19	26. Vaillantii De C 63.
	1

				Pag.	Pag.
vaporarius Pers				63.	violaceolivida Somm 134.
variabilis Riess				183.	violaceus Fr 56.
variecolor Karst				59.	violaceus Pers 121.
variècolor Fr				112.	violascens Alb. & Schw 57.
variegata Fr				53.	violascens Fr 154.
variegata Schrad				127.	violascens Alb. & Schw 195.
variegatus Swartz				12.	virescens Schum 200.
variegatus Schaeff				42.	virgata Fr 170.
varius Grev			-	32.	viride Alb. & Schw 101.
varius Pers			٠	32.	viscidus Linn 16.
vegetus Fr			•	75.	viscosa Pers 191.
Weinmanni Fr			•	40.	viscosum Pers
				112.	
	-	٠	٠		
velatus Pers			٠	4.	
velutina Pers		٠	٠	72.	vitreus Pers 61.
velutina De C				146.	vorticosum Fr 123.
velutinum Fr				109.	vulgaris Fr 61.
velutinus Sow				70.	vulpinus Fr 72.
vermiculata Scop				172.	
vernalis Weinm				130.	xanthus Fr 58.
versicolor Linn				42.	Xerocarpus Karst XV, 133.
versiforme Fr				140.	Xylodon Ehrenb IX, 65.
versipellis Fr				17.	Xylopilus Karst X, 69.
verticalis Bull				194.	Xylostromeus Pers 61.
villosa Fr				21.	
villosa Pers					zonatum Batsch 108.
vinosa Pers					zonatus Nees 42.
4 4 40 44				400	
violacea Relh	۰	٠		190.	
			-		

Svenskt Register.

		Pag.		Pag.
Allmän Träfrätare		87.	Kosopp, skön	15.
Blomkålssvamp	24,	163.	Kosvamp	17.
Björk-Ticka		44.	Lefversvamp	20.
Druf-Fingersvamp		164.	Oxtungssvamp	20.
Får-Ticka			Ringsopp	3.
Fnösk-Ticka, utplattad .			brandgul	4.
" " äkta		76.	" mörkgul	3.
Hudsvampar		118.	Rörsopp, bitter	2.
Höggul Fingersvamp			blånande	
Igelkottsvamp			,, läcker	6.
Korall-Fingersvamp			,, lömsk	8.
Korall-Taggsvamp			,, purpurfärgad	8.
Kosopp			" sträf	17.
" allmän			,, tidig	6.
" fräknig			" tjock	7.
" grynig		4.0	, ätlig	5.
" luden			Taggsvamp, blek	90.
,, skarp		11.	brandgul	90.
77			,,	

						Pag.									Pag.
Taggsvamp,	bräcklig	ŗ				1Ō.	Ticka,	rutig							$2\tilde{2}$.
"	dubbelt	an	da	ıd		94.	,,	svafve	lgu	11					26.
27	fjällig					103.	,,	tufvig							26
27	fransad					93.	22	yppig							24.
27	gyttrad					93.	Trump	etsvam	р						118
	slät .					104.		23	- I	κlι	ιb	bli	k		119
Tall-Ticka						46.	Ättiks	vamp.							17.
Ticka, greni	o					24.		_							

